

دیداری مموله‌وی

دیداری مهوله‌وی - ۲۰۱۰ زاینی

~~Adil Maulana~~
09/10/2010

د. س. س. س.

حکومتی ہیری می کوردستان

ومزارعتی روشنیری و لاوان

بہر پودہ بریتی گشتی روشنیری و ہونہر لہ سلیمانی

دیداری مہولہوی

سلیمانی

۲۰۱۰

ناوی کتیب- دیداری مهولهوی

بابهت- لیکۆئینهوه

نهخشهسازی:

چاپخانه:

تیراز- ۱۰۰۰ دانه

ژمارهی سپاردن

سالی- ۲۰۱۰

ماهی له چاپدانهوهی بۆ بهرپهوهبهریتی گشتی روژننیری و هونهر له

سلیمانی پارێزراوه

تېيىنى:

ئەم كىتېبەى لە بەردەستدايە ژماردەك لەو لىكۆلىنەوۋە و بابەتانەيە
كە بۆ (دەيدارى مەولەوى) بە دەستمان گەشتوون، چەند لىكۆلىنەوۋەيەكى
تريشمان بۆ ھاتن، بەلام داخەكەم درەنگ بە دەستمان گەشتن و دەرفەتى
بلاۋكردنەوۋەيان لەم كىتېبەدا نەبوو، لىكۆلىنەوۋەكان بە چەند فۇنتىكى جيا
جيا ھاتوون، دەستكارى كردنى فۇنتەكان دەبوو بە ھۆى تىكچوونى
بابەتەكان بۆيە بە ھەمان فۇنتەكانى خۇيانەوۋە بلاۋكرانەوۋە.

ليژنەى بالى دەيدارى مەولەوى

پیرست . . .

۲۸-۵	کهلسووم عوسمان پوور	جوانی ناسینی شیعره کانی مه ولوی
۴۰-۲۹	د. عبدالوہاب عبداللہ	گہران بہدوی شیعره کانی مه ولوی دا
۶۸-۴۱	محہمد علی قہرہ داخی	کاریگی نوی بق مه ولوی
۸۲-۶۹	عادل محہمد پوور	مه ولوی وینہی خوداگابی
۹۴-۸۳	چلیل عہباس	لہ (سہر شاتہ)ی رھقنہوہ بق (وہ کناباد)ی ٹہ شق
۱۰۸-۹۵	کہ مال غہ مبار	خویندنهوی مه ولوی وک شاعیریگی . . . . .
۱۳۰-۱۰۹	حہمہ کریم ہہ ورامی	مه ولوی شاعیری نازار و خہمہ
۱۴۰-۱۳۱	رہ فعت مورادی	چہمکی عہ شق لہ دونیابینی مه ولویدا
۱۶۶-۱۴۱	کوررش ٹہ مینی	کاریگری مہی و ہرمانتق ساقی لاو مه ولوی یہوہ
۲۱۰-۱۶۷	حہمہ رھشید ٹہ مین	کاریگری شاعیرانی رابردوولہ سہر مه ولوی و . . . . .
۲۱۸-۲۱۱	د. عاسی عبدالکیریم	مه ولوی شاعیر و دانا و زانا و . . . . .
۲۳۲-۲۱۹	مہ لا مؤمنی نووری	لیکدانهوی سہر پیتی لہ سہر چہند دتپئی . . . . .
۲۵۴-۲۳۳	نادر نھ قشہ بہندی	کورتہ بک لہ سہر مه ولوی
۲۸۰-۲۵۵	رہ ٹووف محہمود پوور	خویندنهوی خہ سارشناسی لہ شاعیری مه ولوی دا
۲۸۶-۲۸۱	محہمد عہ بدہ ٹہ مین	سیمقونیایہک بق مؤرامان
۲۹۹-۲۸۷	سہ باح حسہ مینی	مه ولوی و بنہ مالہ کانی علم و زانست .

بہ ناولی خوی دہمنده و دلوثان

جوانی ناسی شاعرکائی مہولہ وی تاوہ گوزی

وینہ کائی خہ پال نہو نامرازانمن کہ ناستی جوانی ناسی شاعر بہرز دہ کہ نہوہ. واتہ ہمان شینوازی شیوہ کاری لہ شاعر دا کہ پیمان دلین «چواندن (تشبیہ)، خوازہ (استعارہ)، کینایہ و مدحاز». بناغہی نم شیوہ کاری لہ سدر خدیال دارپڑراوہ. خدیال و دالتہ ہمان کارگہی پیوار و نادیارہ کہ سہر لہ بیری بہرہمہ ہونہ رہہ کائی تیدا دادہ پڑری، ہمان نندل یاریکہ کہ بے بہشدار ی نمو، ہیج تابلو و پھیکرہ و بینا بہک ناپہ تہ نیو دونیای پونہوہ و ہیج شاعر یک بہ سہر زاردا نای.

مہولہ وی تاوہ گوزی ہر نہو کہلہ پیاوہیہ کہ وہ کوو گہورہ کائی تری دونیای نددہب و ویزہ، بہ ہیزی سحری وشہ کائی، دل و گیانی ہمووانی رفاندوہ و ہر کہس بہ قدہر مدنی خوی بدہری لی بردوہ و منشک و دلی پنی زاخو داوہ. قبان و عبرقان و دہردو نازار و دووری و سروشستی سحرای و پانتای وشہ کائی و کولتوری تیرو تہ سہلی شاعر - کہ لہ رنکدانہوی بیرو ہزی شاعرانہ دا خویان ناشکرا دہ کمن - دل و گیانی نووکوبہدی گراوانی شاعر و ویزہی رفاندوہ و پوتہ خونکاری بے رقیبی ولاتی دل.

دوزی سہرہ کی نم گوتارہ، توژینہوہ پیکتری بہ ہدلوپستیکتی نئی و ہنووکہ بیہوہ لہ سہر شاعر ی مہولہ وی. نم توژینہوہ پیکتری بہ ما کائی جوانی ناسی و رخنہی زانستی و ناماری لہ سہر دانستہ رہوان بیژی و زمان پاراویہ کائی شاعر لہ نجام دراوہ. ہرہوہا دینتہوہ و پیشان دانی جوانیہ لہ دہ بیہ کائی شاعر ی مہولہ وی لہ نامانجہ کائی تری نم وتارہ یہ.

زاراوہ سہرہ کبیدکان: جوانی، مہولہ وی تاوہ گوزی، چواندن، خوازہ، کینایہ، سروشت.

نووسینی:

کولسووم عوسمان پوور

بہ لگہ نامہی خویندن: ماستہری زمان و نددہ بی فارسی

دەستک:

١. بەگۆبەری بیرو بۆچوونەکانی کروجە، دەتوانین روانگەکانی جوانی ناسی بە دوو بەش دابەش بکەین: «کەرتیکیان زەینی و سابجیکتیڤ، ئەوتیریان دیار و ئۆبجیکتیڤ. لایەنگرانی بەشی بەکەم باوەریان ئەوەیە کە جوانی، بوونی دەرەکی نییە، واتە لە دونیای واقعیدا نابیریتنەوه، لە راستیدا دزکردەوهی مرۆڤە لە پەڕانیدەر هەندئ لە بەرھەستەکاندا؛ واتە لە پەڕانیدەر مەحسوساتدا. تاقمی دووهم، جوانی بە تاییەتمەندیەکی دیار و ئاشکرای بیوونەوران دەزانن و رایان وایە کە مرۆڤ دەتوانن بە هۆی هەندئ پتووز و ئۆسلۆبەوه ئەم تاییەتمەندیانە قام بکلت و تێیان بکلت. هەرودھا باوەری ئەوەیە کە جوانی بریتبە لە چالاکیەکی رەوانی مرۆڤی خاوەن ھەست، نە دانستەو تاییەتمەندی شتیکی بەرھەست» (کروجە، ١٣٦٨: ٧). کروجە پروای وایە کە تاییەتمەندی ئاشکرای ھونەر، خەیاالی بوونی ھونەرە. بە وردبوونەوه بە سەر پێناسە و بێردۆزەکانی ئەودا ئەم خالەمان بۆ ئاشکرا دەبین کە خەیاال ئەستوونی قایم و نەگۆری ھونەر بە گشتی و شیعەر بە تاییەتە.

شەقیعی کەدکەنیش توخمی سەرەکی شیعەر بە خەیاال دەزانن و دەلێ: «توخمی سەرەکی شیعەر لە ھەموو زمان و سەردەمیگدا، بریتبە لە خەیاال و شیوازی دەستیوێردانی زەینی شاعیر لە پێشاندانی واقعیە مادی و واتاییەکان؛ بنەمای شیعەر لە سەر ھەمان وێنا جۆراوجۆر و بێسنوورانی دەستیوێردانی خەیاال داریژراوە.» (شەقیعی کەدکەنی، ١٣٧٥: ٢)

بێگومان ھەموو چەشنە پەیفیکی خەیاالوی لە ھەر بیچم و قەوارەبەکدا بخولقیندرن، بە شیعەر نازانن و ناریوانە خانەیی شیعەرە. «ئەمەدی کە ئەندیشەیی شاعیر لە پەڕانیدەر ئەو ھاندەرانیەو کە چارگاردانەو بەکە لە خۆی پێشان داوہ و ئەم گاردانەو تاج رادەبەک شاعیرانەبە و بەرھەمی داھیتان و رافەیی خەیاالوی ئەو کەسە لە ئەزموون و بۆچوونەکانی، تاج رادەبەک لە ھەست و نستی خەیاالوی و شاعیرانە بەرھەمی برودوہ و ھەرودھا ئەمەدی کە ئەم بلس لە ئالوگۆر و ئەزموونە دەررونیانەیی شاعیر لە گەل ھەستی شروڤەو ھیزی کاریگەر بوون ھاوڕیتیەیانە و زۆر خال و بابەتی تر لەم پوارەدا، شایانی بلس و سەرنجدانە.» (بوسفی، ١٣٠٠: ٧٧٥)

گەر شاعیر بوونن ئەم وێنە گچکە و گەورانە بە ژیری و کارزانی خۆی و بە ھەودایەکی بەرپیولر پینکرا بپەستینەوہ و بەککرتوویبەکیان لەناودا بەدی پینن، کەش و ھەوایەکی ھەستبزوین و دلرفین و گیانگەشین دینیتەدی کە چچار ماندوویەتی ریی تیئایا. بەراھەنی ئەم واتایە بە چواندنیکی جوانەوہ بەم چەشنە بلس لێدەکات: «وێنەبەک یاخۆ دەستەچەلبەک لە ویناکان پینوستان بە ژینگەبە. وەکوو پۆلیک لە بالندەکان کە گەر ھەودای نیوان ئاسمان و زەوی نەین، دیار نییە چلۆن دەتوانن فرینی خۆیان تاقی کەنەوہ.» (براھەنی، ١٣٧١: ١٢٤)

لە دونیای ناڤراندنی شیعردا، سەرۆکارمان لە گەل وشەکانە؛ وشە لە ھەر زمانیکدا پینگە و پێناسەیی تاییبەت بە خۆیان ھەبە؛ وشەکان برین جار بە تەنیا خۆیان خاوەنی مووسیقیا و واتایەکی سەرەبەست و تاییبەتن و ھەندئ جار لە تەنیش و وشەکانی تردا پینگەبەکی ئوئ دەبیننەوہ. چۆنەتی چینی ئەم وشانە لە تەنیش یەکدا و لە پەیفامی شاعیرانەدا، پینگەیی شاعیر و شیوازە شیعربەکەیی شاعیر تارادەبەکی زۆر ئاشکرا دەکات.

وینەساز، هەنگاویکی زانایانە بە یۆ بەرزتر کردنی ناستی پەقین لە بێنێگەکی ئاسایی و نزمەو بەرەو پێگەکی بەرز و تایبەت، هەر ئەم وینەسازییە بە دەبێتە هۆی جوانی و کاریگەری قسە، بەم یۆنەوە زۆربە ی زانایانی ئەدەب، وینە بە یەکیک لە ئامرازە سەرەکییەکانی شیعەر دەزانن.

مەولەوی لەو شاعیرانە بە کە توانیویە بە ئافرانندی وینەگەلی بگر و واتاگەلی نوێ، بە سەر دل و گیانی خۆیندەوێ و نەخۆیندەواردا کاریگەر بێ و هەمووان شەیدای خۆی و شیعەرەکانی بکات. داھێنانی زراوەگەلی پێکچویندرا، ئافرانندی خوازەگەلی نوێ، بەرھەوەرگرتن لە کینایە جیاوازیەکان و کەلکەوەرگرتن لە هەموو توان و لێھاتوویەکانی زمان، شیعری مەولەوی لە شیعری شاعیرانی تر داپراوە و سەرتر لە هەمووانی داناوە.

٢. جوانی تەشبیھەکان لە شیعری مەولەویدا

چواندن یان تەشبیھە یەکیک لە گرینگترین و زەقترین توخمەکانی خەیاڵ و دەکرێ وەکوو ناوکی سەرەکی وینە شیعریەکان بێنەسە بکێن. پەسن و رافە بە هۆی تەشبیھەو بەکیک لە جوانترین و دلێترین شێوازەکانی دەپرینی واتایە؛ لەم سۆنگەو، هەر لە سەرەتای بەدیھاتی مرقەوھف تەشبیھە یەکیک لە ئامرازەکانی پەسنی جوانی بوو.

١-٢- جۆرەکانی تەشبیھە بەگۆرەری ھەستی یا ئەقلانی بوونی لایەنەکانی چواندن لە شیعری مەولەویدا

لە دیوانی مەولەویدا ١٠٢٠ تەشبیھیان ھەلینجاو، کە لەنێوانی ئەو ژمارەیدا ٧٢٠ تەشبیھە لە جۆری چواندن مەحسوس بە مەحسوسە و ٢٧٠ چواندن لە جۆری مەعقوول بە مەحسوسە. تەشبیھە مەعقوول بە مەعقوولەکان ١٣ دانە و مەحسوس بە مەعقوول ١٧ دانە بە. گرافی رادە ی داھەش بوونی جۆری چواندنەکان لە دیوانی مەولەویدا لە ژێرناوی گرافی ژمارە ١٥٢ ھاتوو.

بەسەرچ دان بەو ی کە لەنێوان ئەو سەنەتەتە دەبیانە کە لە شیعری مەولەویدا ھەیە، چواندن یا تەشبیھە فریکانستیکی فراوانی ھەیە، دەکرێ بە شاعیریکی «تەشبیھە خواز» ناوی لێ بێرێ.

مەولەوی زۆرتر لەنێو تەوەرە ھەست پیکراوەکاندا لە گەردایە و ھان دەدات کە بەرھەوەرگرتن لە ھەست پیکراوەکان بابەتە جۆراوجۆرەکان بۆ خۆینەرائی خۆی لاشکرا و روون بکاتەو. ئەو سروشت بە جوانترین بەستین بۆ وینە شیعریەکانی خۆی دەزانی و لەرێی سروشتەو، خۆینەرائی بەرھەو سەفەریکی سەروروستنی پانگەواز دەکات.

لەم بەیتە خوارووە تەشبیھە مەحسوس بە مەحسوس ھاتوو:

چوون دانە ی سەر ساج ھەر ھۆرلەمام جار جار   جە تاو و دووگەل جە شەراھە ی نار (دیوان، ٢-٥)

شاعیر خۆی بە دانەوێلدی سەر ساج دەچوینێ کە ھەر دوو لایەنی چواندن ھەست پیکراوە. شاعیر بێجگە لەو ی کە وینە یەکی خۆمالی دەخولقینێ و خۆینەر لە گەل بەشیک لە زبانی خەلکی ئاشنا دەکات، ناارانی و زۆرە لێ پراری و ئاوری دەروونی خۆی بە تابلۆیەکی زیندوو و پرتین پشان دەدات.

دېتئەۋەي بارى چواندەنەكانى نېۋول دوو لايەنى تەشبيھە و چىن كىردنى پىردىك يۇ پېۋەندى نېۋان وانا لەبىستراكت و ھەست پىكراۋەكانى ژيان، رەھمەندى نواندىنى ھونەرى شاعىر لە بۋارى تەشبيھمان يۇ لاشكرا دەكات.

مەولەۋى لە شوئىتىكى تردا خەم و كەسر بە بەفر دەچۈننى، لەزمونى ھەستى شاعىر كە بە راشكاۋى قامى كىردۈۋە، لە گەل خەم و كەسر شاعىر ئاۋىتتە دەبىن:

كلچىلەي خەفمت، نە سەر كاۋەي دل مەزىرەھەي شادىم كەردەن بىن حاسل (ديوان، ص ۱۲ ب ۴)
لە چواندەنە مەعقول بە مەعقولەكاندا شاعىر وانا بەكى ھزرى بە وانا بەكى لىنئىزاعى و زەينى چواندۈۋە:
خەيال بالات نە ئايئەي چەم سەبىتەن چۈۋن يادت نە دلەي پىرخەم (ديوان، ۸۰ ب ۵)
يا لەم بەيتەدا:

نە تۋى تارىكى تاي شەھەي بىن گەرد لە تاقەت چۈۋن ئاۋ حەديت مەۋج مەۋەرد
جوانى رومەئى سىي و خوشىكى ئافرەتتىكى شۇخ و شەنگ لەنېۋان شەھە بەكى رەشدا چەن بەرانبەر دەبىتتەۋە. لەلايەكى ترەۋە ھىمايەكە بە دېرۋىكى دېتئەۋەي ئاۋى ژيان. ئاۋى ژيان، وانا بەكى خەيالى و ئاۋاقەبىيە؛ بەلام ئاتەبائى لە رەنگ و زىدەرۋىي لە چواندەندا وئىنەكە خەيالاۋى تر دەكات.
لەنېۋان ھەمە جۇر چواندەنكىدا ۋەكوو تەشبيھى ئاك، ئاۋىتتە، رەۋان، مەقرۇوق، تەسۋىبە، موزمەر (مضمەر)، مەلقۇوف، مەككۇوس و كۇدا دەتۋائىن جوانترىن چواندن لەنئىۋ دىۋانى مەولەۋىدا بەدى يەكىن. بەلام لەم كوتارەدا تەنيا بە كورتى بە چەن نمونەيەك ئامازە دەكەين.

تەشبيھى كۆ:

يەكىت لە جوانترىن چواندەنەكلن لە دىۋانى مەولەۋىدا، تەشبيھى «كۆ» بە. لە چواندەنى كۇدا، شېھىنراۋىك (شېبە) لە گەل چەن بىن شېھىنراۋى تر (شېبە) پېۋەندىيان ھەبە. لەم بەيتەي خولەۋە، شاعىر شېھىنراۋىك لە گەل چەن بىن شېھىنراۋى تر دېتئەتتەۋە. بىجگە لە ئافراندى چول تەشبيھ، پېۋەندىبەكى چەن لايەنە لە نېۋان شېھىنراۋ و بىن شېھىنراۋەكاندا چىن دەكات.

چۈۋن دىۋانەي شۇر ئازىز نەسەردا شەتاۋ سەر ھۆرگرت ۋە دەشت و دەردا
تۈۋلانى چۈۋن ھىجر خات پىردەردان رەۋل وئىنەي ۋەسل گەردەن بىن گەردان (ديوان، ۴۶۷، ب ۵ و ۶)
لەھىمان بەيتى يەكەمدا رووبارى بەخور كەسايەتتى بىن دراۋە؛ دىۋانەي دل كەيل يا خودى شاعىرە كە ھەردەمى ئەقىنى بارى لە دلدايە و لە كويستانە سەربە ئاسمان نوساۋەكانەۋە بەرەو گەرمىان دەكەۋىتتە رىئ.
شاعىر ۋەكوو رووبارلىكى خور و بەخروشى بەھارە، ئەم رووبارە ۋەكوو دوورى دەردەداران درىژە و لەرۋىين ھەدا نادا. ياخۇ پاك و بىتخەۋشە و ھۆي ئارخەبائى دللى رىبوارانە، ۋەكوو ژوانى گەردن زولقان ھۆي راحەتتى گىمانە. وشەي «رەۋان» ئىھامىكى جوانى ھەيد: رەۋان بە ماناي بۇزۇ و بەردەۋام لە گەر و بە واناى ھىۋر كەرەۋەي رۇخ

و گیانه. ژوانی گهردن زرافانیس ئەم واتایە هەبە. لەم بەیتەدا چۆمی بەخۆر چویندراوه بە شیت و دووری و ژوان.

لەزراوەی هەورامیدا، «رەوان» دەتوانی بە مانای «رەواپە» بێ؛ واتە ژوانی بەژن جوانان رەواپە. لەم بەیتەدا بەشەکانی تری بێشەپنراو لە بەیتی دووهمدا هاتوووە. لە هۆی شوبهاندندا (وجه شبه) که پەله و بلەزبوون و حەیرانی و دوور و درێژبوون و بەرەدان بوون لە دانستەکانی شەپنراوە که زەق کراوەتەوه، پیت واید شاعیر لە گەل رووباردا دەبنە یەک و روو لە چۆل و سارا دەنیت. لە هەموو وەرزه‌کاندا لە رینگا باریکەکانی کویستانه‌وه بە سەر شاخە پەرزوو گەردەن‌کشاندا هەلدەزنج و لە وەرزیکی‌تردا بەرەو دەشەکانی گەرمیان یادەداتەوه. بێم ناخۆشە لەم وینەسازیدا بە شێوه‌کاری بچوینم، که‌چی ئەم هەموو ژبان و بزۆزی و سەیر و گەراپەیی لە وینەکەیدا ئاخراندوو؛ چونکه شێوه‌کاری تەنیا تابلۆیەکی بێدەنگه‌ که زۆرتر وەکوو کورته‌ فلیمیک دەکا که دەرھینەر بە هینزی خەبالی خۆیەوه گیانی پڕزاندۆته‌ نیو جەستەیی سروشت و نازارەکانی گیانی لەنیو سروشتدا بەرھەلدا کردوو. ویکچوونە واتایی و وشەبەکانی زاراوەکان لە تەنشت یەکدا، رەنگه‌ وەکوو پشی شانۆی ئەم فلیمه‌ بێ؛ دزایەتی نیوان دووری و ژوان، جینلسی زانییدی نیوان گەردن و گەردان، کینایەیی «روو لە چۆل و دەشت نان» و «خولبای نازیز لە سەردا بوون»، بێوه‌ندی واتایی «دیوانه‌ و شۆر»، هەموویان بەلگەن بۆ بێوه‌ندی بێهە و نیوان شاعر و سروشتدا.

مەولەوی شاعیریکه‌ کە بە کامیژای خۆشەویستی رەسمی سروشت دەکیشی و ئەمەش بەکێک لە جوان کاربەکانی ئەوه‌.

جۆریکی‌تر لە چواندن کە مەولەوی بۆ نوێ کردنەوه‌ی چواندنەوه‌کانی بەهرەیی لێ گرتوو، تەشبیھی مەعکۆوس (مقلوب) یان ئاومزوو.

گول چوون رووی ئازیز ئەزاکەت بۆشان وەفراوان چوون سەیل دیدەیی من جۆشان (دیوان، ٤٣١، ب. ٢)

گول بەرووی یار شەپنراوه‌، که‌چی دەبواپە رووی یار بەگول بچویندراپە؛ هەرەها بەفراوه‌کانیش شەپنراوان بە فرمیسکی چاوه‌کانی شاعیرەوه‌. شاعر دەزانێ که‌ چواندنی رووی یار بەگول، تەشبیه‌ییکی ئاسایی و سووک و کەم‌نرخه‌. بۆیە بەتیکدانی جیگای سەدان سەله‌ی شەپنراو و بێشەپنراو، ئیئیراقبکی نوێ دەخولقیئین. گول که‌ سەدان سال نۆینەری جوانی و خۆشیکی بوو، لە بەرانبەر یاری بەدەودا شانی دەشکێ، ئەمجار یار نە تەنیا دەبێنە سیمبۆلی جوانی، بەلکوو لە ریز و حورمەت و داببۆشراوینا که‌ دانستەیی بێشەپنراوه‌، دەبێتە سەرەشق و سەمبول. دەلێتی شاعیر لە بێشەپنراودا (شەبەه) سبەر و ئەفسوونیک بەدی دەکا که‌ لە شەپنراودا نییه‌. دانستەیی یار لە چاو گولدا، رووبۆشراوی و ریز و شکۆی ئەوه‌؛ ئەمە دانستەیه‌که‌ که‌ رەنگه‌ کەمتر شاعیریک سەرئەجی پێدایین. شاعیر جوانترین دیاردەیی سروشت لە چاو یاردا بە کەم‌نرخ و بەها دەزانێ.

لەپێک‌گەشتنی مەروف و سروشتدا، مەروف بۆ شاعیر جوانی زۆرتری هەیه‌ و لەم رووه‌وه‌ خەبالی شاعیرانەیی زۆرتر پەرە دەستین. شاعیر هۆگری کولتور و بەها دینبەه‌کانی خۆیە و پەناوه‌زۆوی زۆرپەیی شاعیران که‌ یاریان بەبێ بەرە و رووبەن دەوێ، مەولەوی زۆرتر رووبۆشراوی و شەرم و حەبایی یار پەستند دەکا و هەموو ئەم هۆکارانە وینەشەبەر بێهەکی جوانتر و ناسکتر دەگەن:

چہمن ہم لیباس سہوز رنگ پوشان و ہفراوان چوون سہیل دیدمی من جوشان
 بہ کتیک لہ جوانبہ کانی شاعر مہولہ وحی کورتہ بیژی (ایجاز) و دریزد پریہ کہ (طناب) کہ بہرہی لین دہ گری۔
 ہندئی جار یکہ تشبیہ تا ۳ بہیت دریزہ بین دہدا و ہندئی جاریش لہ یک بہیتدا ۵ تشبیہ دپتی۔
 لہم بہیتہی خوارہوہ نمونہ یکہی تر لہ جوانی چواندن لہ شاعری شاعیردا دبارہ۔ شاعیر چواندنیک لہ دریزایی
 چوار بہیتدا دریزہ بین دہدات۔ لہ چواندنیک تریا تیر و تہسلتر لہ لایہنہ کانی تشبیہ پلس دہ کلت:

پوی خہ پاتہی فہرد بؤ عنبرینت
 دہس پسہ کہی فکر پکر شیرینت
 چون نارہ زوی و ہسل نہ توی مہر وومی
 تہندہ بیت و ہتان فہرد مہدوومی
 چون شہبند رؤژ سہد تہرزہ رہنگدا
 تہون دلن و ہ تال دیہای فہرہنگدا (دیوان، ۱۰۲، ب ۲ و ۳ و ۴)

شاعیر، شاعری برادرہ کہی بہ لاوریشمیکہی عنبر بؤ دہزانی کہ بہ بیری پاک و بیخوشی خوی چنوبہ۔
 وہ کوو نامہ زوی پیک گہیشتنہ لہ کاتی دوریدا کہ لہ گہل تانی تاکی شاعری مہدوومیدا پیکرا چنراون۔
 شاعیر سہرہ تا گہلالہی چواندن کہی دادہ پڑئی و لہ بدینی سنیہمدا سہرنج دہداتہ رنگی تشبیہ کہی۔
 رہنگی قوماشی چنراوی شاعری برادرہ کہی لہ گہل تالی ہودای شاعری خوی ہلدہ سہنگینتی۔ یا لہم
 بہیتانہی خوارہوہ تشبیہ کان لہ دریزایی بہیتہ کاندہ لہ گہل یک ٹاوتدہ کراون۔

چواندن لیرہدا دوابی ناین و لہ بہیتی چولہمدا شاعری دؤستہ کہی بہ بالاپوشیک بؤ دلہ کہی خوی دہزانی۔
 یاخؤ بؤ داپوشینی بالای بالاعرعہرانی بہ گونجاو دہزانی۔

ہم چولہ بہیتہ کہی شاعیر بدہوری یکہ تشبیہدا دہ سوورینہو و پاشان دہ پیرزینتہ سہر وردہ کاربیدہ کانی
 چواندنہ کہی۔ خوارہ، کیناہ و جؤرہ کانی تشبیہی ٹاوتہی و تاک لہ تشبیہی ٹافریندراوی شاعیر، لایہنہ
 جوانی ناسنہ کانی تری کاری مہولہ وحی دہ گرنہوہ۔

«چواندن گہر لہ گہل لڑایشہ کانی تری ناخاوتن، یا بہ گوتہی زانایان تہدہب لہ گہل سہناع تہدہ بیبہ کانی تر
 ٹاوتہین، جوانترہ؛ بؤ وینہ، چواندن و خوارہ یکہ، کہ لہ گہل تشبیہ و خوارہ بہ کی تر پیکرا بہ ککر تووی،
 رہوائی، ہاوسہنگی و مورعاتی نہزیر و دزایہتی، ٹیغراق و کیناہ و تہجنیس و تہلمیح و ہتدیابین، جوانترہ
 لہ تشبیہیکہی ساکارہ»۔

(لغفی یکہم) یاد زولف لوول شیرین نیگارن (لغفی دووم) خہ یال تہبڑی نازک نازاران

(تہشری یکہم) تہو بیہین و ہچین سہ فحہدی پیشانیم (تہشری دووم) ٹیند خہم چہمہ کہی بالای کہمانین

(لغفی سنیہم) فکر دانہی خال زہرہ خہرامان (لغفی چوارم) تہندیشدی بالای نہورمس نہسامان

(تہشری سنیہم) تہو تانہی دیدہی سؤما بیژمہن (تہشری چوارم) ٹیند دانہی تہسیرین و ہتاو ریژمہن

لہ بہیتی خوارہوہ شاعیر بہ کہلک و ہر گرتن لہم لہف و نہشرہ، زؤرترین بہرہ لہ بہیتہ کہی و ہر دہ گری و پینچ
 تشبیہ لہ بہیتیکدا دہ گونجنتی:

دروستی و ہدلمت قہزا و خہ یال تہور نالہو نار و دوود رعد و بہرق و ہدور (دیوان، ۴۹۰، ب ۱۵)

له کدرتی به کهمی لهو به پیندا دوو تشبیه و له کدرتی دووه مدام سن تشبیه جی گراوه تهوه. دوو تشبیهی بدکهم خدیالی و سن تشبیهی دووه ههستین. شعر کهمش و ههوا په کی حیماسی هدیبه و خوینتر پنی وایه که شاعیر ناچار بووه بهلر به سهر وشه کاندای تپهرئ و وینه په کی جوان بخولقتن. له سروشتدا یلسایه که ههیه که زانایان پنی ده لئین «یلسای لانی کهمی پانتای گونجان» (لریک نیوتن، ۱۳۵۰، ۶۵). به گوهری له م یلسایه دهین زۆرترین ژماره دیارده سروشتیبه کان له کدمترین رووبه ردا جی بکرنه تهوه. وه کوو چن کردنی هیلاهی مینش ههنگوین، که له کدمترین رووبه ردا زۆرترین راده په که بووز دهخوا هیلاهی تیندا پگونجن، چن ده کړئ. شاعیریش له بدک به پیندا به هینانی بازده وشه، ده توانی پینچ تشبیهی تیندا بگونجن، هینانی ته نیا په که واژهی جوان (ادات تشبیه) چنند واو بو پینچ تشبیه، باس له لینه اتوویی و توانی شاعیر بو که لک وهر مگر تن له وشه بو نافراندنی وینه گهلی نوئ و ناسک خه بالانه ده کات، ده لیتی شاعیر له شعیره کاندای له «یلسای لانی کهمی پانتای گونجان» به هره ی وه رگر تووه و چاوی له کرده کانی سروشت برپوه.

په کچک له جوانکار په کانی مهولوی له بواری چواندندا، دانانی تشبیهی نامۆیه. له چواندنیکي نامۆدا، شاعیر خوی به گۆره وی ده شهینتی. سهره تا خوینتری هیچ پتوه ندیده که له نیوان مرؤف و گۆره ویدا نابینته وه، به لام پاش لهوه ی که بلس له زام و برینه کانی دل ده کلت، کونه کانی گۆره ویده کی دراو له مینشکی خوینتردا نه خسه ده بهستی. له راستیدا جوانی کاری شاعیر له وه دایه که توانیوه به هه ندئ شتی زۆر ناسایی و کهم پایه خ و له هه مان کاندای له رواله تدا بی هیچ پتوه ندیده که، به یشکی تازه و وینه په کی نوئ به دی بیئتی:

جۆراب چوون من زامان نه سره فته   وه سهر په نجه ی پای ئیستنا گفته (دیولن، ۱۵۷، ب ۲)

چواندنی گۆره وی به شاعیریکي دل پر له لزار شه به اندنیکي ئیجگار نامۆیه «چواندنی نامۆ (له بهرانه ر چواندنه ناسایی و سووک و کلشه یه کاندای) به رهه م زهین و خه یالی دا هجنری شاعیری نلسک خه یاله و دا هجنره. هونه رمند بام کاره به رده وام پانتای جیهان و باری واتاکان په ره پنده دا و جیهان به رفراوانتر ده کاته وه و ده توانی بلتین که شاعیرانیش وه کوو خواکان له سهر کورسی دا هجنان و نافراندندا رۆنیشوون» (شمیسا، ۱۳۷۴: ۱۰۸)

چواندن به خو

زانایانی ئه ده ب و وژه، له سه نه تی چواندندا دوو له ستوونی شهینتراو و پین شهینتراو به کۆله که سهره کیه کانی چواندن ده زانن و به سهرنج دان بهوه ی که چواندن بلس له ویکچوون دوو شتی جیا له په که ده کات، له راستیدا دهین له نیوان شهینتراو (مشبه) و پین شهینتراو دا (مشبه به) جیاواری ههین. «بم بوته وه ههر له که نه وه له م راستیه یان ده زانی که شه به اندنی دوو شتی نزیک له په که و چوون په که، به په کتر هه له یه، بم بوته و نا کړئ شتی که به خوی بشو بهینتری» (سهرچاوه ی یشوو: ۱۰۹)

شه میساش وه کوو پیشوونانی ئه ده ب چواندنی شتی که به خوی به دروست نلزانن، به لام له لایه کی تره وه له م کاره به ریکا په که بو نوئ کردنه وه تشبیه سووک و فۆرمالیه کان ده زانی و ده لئ: «چونکه چواندنی شتی که به خودی لهو شته زۆر باو نه بووه، هه ندئ له شاعیره کان (زۆر تر شاعیره هاوچه ر خه کان) بم شیوازه ده ستیان داوه به دا هجنان.» (شمیسا، ۱۳۷۴: ۱۰۹)

بۇ نمونە دەلیت:

«خوایدە مخمل شب/ تاریک مثل شب» واتە: نووستووہ مەخموری شو/ تاریک وەکیو شو (اخزان ئالت).
«اینان بە مرگ/ از مرگ شبیه‌ترند» واتە: «ئەمانە زۆر تر لە مردن/ لە مردن دەکن» (ا. بامداد) (ھەمان
سەرچاوە).

مەولەوی لە سەدەى سیزدەھەمدا لەم شتوازە بەھردی وەرگرتووہ و پێشانی داوہ کہ لە چواندن بەخۆدا
داھێنان و جوانکار بێدک شراوہ یە کہ لە چواندنه‌کانی تردا نییە. ھێنئەوہی چەن نمونە بەدک لەم تەشبیھانەى
مەولەوی، رۆچنە یەکی نویمان بە سەر جوانبێھکانی کاری مەولەویدا بۆ دادەکا:

پەشێو ویتەى ویتەى نیشتمیم خجل   دیم شادی دەس دا نہ دەروازەى دل
چوون تازە زامى ھۆشت و بەردەن   ویت ئلسا خەبال ئازیزت کەردەن
ئەسەسى نەچیر ماوہردم پەرىت   ویت تەبار مەکەرد چوون کێ ھەرچوون ویت

ئاخیزگەى چواندنه‌کانى دیوانى مەولەى

ھومایى دەلیت: «بەھۆى چواندنه‌کانى [ھەر شاعیر یگەوہ] دەکرئ نەتەوہ و ھۆز و دابونەرىت و رىو رەسمى
ھەر نەتەوہ بەدک و ھەر وەھا شوینى ژبان و ناوچەى جوگرافىایى و بەرھەمو کێشەو پەرسەکانى ھەر ناوچە بەدک
بە جوانى دیارى بکری.» (ھمایى، ۱۳۷۴: ۱۳۸)

جۆراوچۆریوونى کەش و ھەوای تەشبیھ، لە کلرەکانى تری مەولەویبە کہ دەتوانئ بێتنە ئاوینە بەدکى بالانوین بۆ
نولاندنى باوم و کەلکەلە و ھەزە دەروونبێھکان شاعیر. ئاخیزگەى تەشبیھەکان بۆ راقە و لیکدانەوہى باشتر بە
ھەوت گرووب داہەش کراون:

- ۱- ئاخیزگەى سروشت لە چواندنه‌کاندا
- ۲- ئاخیزگەى دینی چواندنه‌کان
- ۳- ئاخیزگەى عیرقانى چواندنه‌کان
- ۴- ئاخیزگەى نەریستۆکرلسى چواندنه‌کان
- ۵- ئاخیزگەى مووسىقایى چواندنه‌کان
- ۶- ئاخیزگەى زانستى و سۆزدارى و شتمەكى ژبان لە چواندنه‌کاندا
- ۷- ئاخیزگەى سەرباز یگەرى لە چواندنه‌کاندا
- بواری چواندنه‌کان بە ئاخیزگەى سروشت

ئەو چواندنه‌ئەى کہ ئاخیزگەى سروشتیان ھەبە، زۆرترین بەشیان ھەبە و پەرس و بابەتە عەرفانبەکان کە مەتریان
بەشیان پێ دراوہ.

گرافی ژماره ۳ پینمان پشان دهدات که مهولهوی له لافرانندی جوانیبه شعیریه کان له چواندندا له واتا و بوری جؤراوجؤر بههری گرتوه و هر نم کاره بؤته هؤی نهوهی که شعیره کانی خاوهن کهش وهه وایه کی نوئ و دلرفین بن. ههروهه نامه هئز و برشتی خدیالی شاعیرانهی شاعیرمان بؤ روون ده کاتهوه. له دیواندکهیدا کؤمه له یه کی تیرو تهسهل له واتا جؤراوجؤره عیرقانی و ئه ربستؤ کرانی و سه ربازیگهری و دینی و سؤزداری و بهشه جؤراوجؤره کانی سروشت بهدی ده کری.

فراوانی بهشه کانی سروشت و ئه رکی هه رکام لهو بهشانه له شعیری مهولهویدا، تایبه تمه ندیبه کی به شعیری لهو داوه. بهسه رنج دان بهو زانیاریانهی که له مهر ژبانی مهولهوی له نیو سروشتی پاک و بیخهوش و بکری کوردستان و هه ورامان ههمانه، بدم ده رهنجامه ده گه بن که لهو نه زمونئیکی راسته وخؤی له سه ر سروشت ههیه. بدم بؤنهوه، وینه کانی دلرفینی و ههست بزوینی و سؤزدریبه کی تایبه تین ههیه.

چواندنه کانی بوری سروشت له دیوانی مهولهویدا له سئزه گرووی لیک جیاوازا دابهش ده کری که ههموین کؤمه له یه کی جوان له بهشه جؤراوجؤره کانی سروشتی گیاندل و بئ گیان ده گرنه خؤ. بؤ هه ر گروویپک نمونه یه ک دینینهوه تا باشر لیمان روون بیتهوه.

۱- سروشتی بئ گیان:

(ا) سروشتی بئ گیان فله کی وه کوو: هه تاو و مانگ و له ستیره و ...
(ب) سروشتی بئ گیانی زهوینی، وه کوو: کبؤ، کانی، چؤم، ئاو، ئاور، دوو کهل، برووسکه، خؤله میش، دهشت و چؤل، بووش و به لاش، ئافگه و بهرده کان.

۲- سروشتی گیاندان:

(ا) دارو گیا، وه کوو: هه سوو لهو ره که کان وه کوو دار و گول و گیا و میوه
(ب) ناؤه له کان

به ئاوردانه یه ک له گرافی ژماره ۴ و به سه رنج دان به فراوانی توخمگه لی ئاو، ئاور، با و خاک، توخمه چوارینه کانمان به بیردا دیت. هه رچهند فراوانی ره که کان (وه کوو گول و گیا و دلر) که زؤرتربن ریژه یان له شعیری مهولهویدا ههیه، سه رنجی تایبه تی مهولهوی به زهوی و خاک و لهو دیاردانهی که له خاک سه ر هه لدینمان بؤ ئاشکرا ده بئ. ههروهه هه ر ئه م چولر توخمه یه که بوونی جیهان به رهو ته واورتر بوون دهیات، واته بهر له هه ر توخمئیکی تر، چوار توخمی سه ره کی خاک و ئاو و ئاور و بان که کؤمه لهی زه نی شاعیر پیک دینن. پاش روه ک، ئاو به هه موو بیجمئیکه وه (لافاو، کانی، رووبار، زه ریا و ئافگه) زؤرتربن ریژه ی چواندنه کانی مهولهوی ده گرنه خؤ. رووبهروو بوونی شاعیر له گه ل سروشت، ته نیا په سن و پئنده لگوتن نییه؛ هه رچهند چهند شعیری له په سنی بهار و پاییز و هاویندا ههیه، بهلام شعیره کانی مهولهوی له کهش و هه وایه کی رؤمانتیکی و په سن بیژی پئیدا نین، به لکوو له توئ توپی شعیره کانی ئاوی ژبان و یه: بوون له گه ل سروشت له گه راپه. رووبهروو بوونی مهعدوومی له گه ل سروشت، یادی رؤمانتیکه کانمان بؤ زیندوو ده کاتهوه. نیما له ده سه پئیکی لهفسانه دا ده لئ: بهر زترین کاری شعیر و شاعیر له وه یه که باشر بئوانی شؤفندی سروشت بکات. (فتوحی، ۱۳۸۵: ۱۲۸) گرافی فراوانی توخمه کانی سروشت به گوپه ری دابهشکردنی که له کؤتایی وتاره که دا هاتوه پشان دراوه و شیکردنه وهی زؤرتربن لهم باره وه له په راویژی گه رافه کاندنا هاتوه.

چواندنه کانی مهولهوی که له گدل به فراوی کویستانه کان، له سهر تر یزکی که شه کانه وه به ره و نیو چۆم و رووباره کان هاوکات له گدل گۆرانی گیان بزوینی نافه کان به رنگ و بون و بهرامدی جۆراوجۆره وه له رۆبینه دایه، رنگ و رووبهکی له کولتوری ئیسلامی، عیرفانی ههید و حاله تیکی خۆمالی داوه ته شیعی مهولهوی. گیانی کۆساران به سهر چواندنه ساکار و سۆزدره کانی شاعیردا زاله. فینکی سرهوی ژبان پزۆین، رووباری بهزه، مووسیقای سبیراوی سروشت، خۆشهویستی ژینیکی ساکار و گیانیکی معزنی به دور له زمانلووسیه وه رسکیره کان، له نیو شیعی مهولهویدا به راشکاوێ خۆ ده نوینن. له توئی تویی چواندنه کاند، تیربژی زانسته جۆراوجۆره کانی وهک عیرقان، فەلسەفە، کلام و پزیشکی دپاره. چواندنه کان تووشی دوویاته بوون و سووکی نه هانوون، و به تازهیی و جوانیهکی تایبەت خهملیندراون و زۆریه یان پیتاسه یهکن بۆ فەرهنگی تیرو تهسهل و داهینان و توانایی بهرجوولاسای شاعیرانیدی مهولهوی. چواندنه کان بولری سروشت، بلس له گیانی ناآرام و بزۆزی مهولهوی دهکن. سروشت هه مان جمکی مهولهوی به که ئیستاش دهکری سهیری بکری و ببینری. تاف و رووبار و به فراوه کان، له سرینه کانی مهولهوی به که گهرمتر به خوهرتر به دریزی میژوو له نیو شاخ و دهمت و دهوهنی هه وراماندا ههر ده پۆن و پینچی شاخه کان نابره وه. نه مامه تازه رولوه کان، نوینتر و بیره وهری پالاعمره خۆشهویسته کانی مهولهوی به، بدلام نەختی دلر فینتر. سرهوی بهار و زه لانی بابیز هه ناسه کانی لهون. بدلام ساردتر، تۆز و خاکی وه رزه کان، لاشی ئیسک سووکی له ونف بدلام نەختی سووکترا هه موو خه رماندکان، دهنگه گه نمی پدیقی لهون، بدلام نەختی زپرینتر، هه روه ها ماره ئال ووالاکان که له سووج و بنی دارو گیانکاندا له هلت وچۆدان تا له پرو نه کاو پای شادی بگه زن، نازاره کانی دووری مهولهوی به، بدلام نەختی پزۆرتر.

شایانی یاسه که به یارمهتی سۆفت وهیری «دۆرج»، تینگه پشتمن که نزیک به ۲۵۰ چواندنی مهولهوی، بهر له لهو ههچ کس له نه دهیی فارسیدا دایه نه هتاوه.

۲. خوازه له دیوانی مهولهویدا

دیوانی مهولهوی تمزی له مله و ریگه ویانی دل لایینه که بیجگه له چواندنه جوانه کانی، گیانی خوینتر به سبیری کلام دیننه ژیر رکیتی خۆبان، خوازه زیندوو و گیانداره کانی، پتوهندی شاعیر له گدل سروشتی دور و پستی سۆزدرتر دهکهنه وه.

له گول و گیا و دارو بهرموه بگری تا وانا ئینتزا عیبه کانی خدم و شادی و دهردو که سهیری جیایی و داپران و دووری و سۆز و تین، یارانی هه تاهه تایی مهولهوی به که کونجی خه لوهتی له یان قهره باغ کرده وه له تمنیایی خۆیدا له گدل لهو یاره میژینه یی - که هه مان دل به کوله که به - خهریکی وتووێژه.

ههر چه ند فراوانی تمشیه و خوازه به تمنیا خی ناتوانی هۆی جوانی شیعیر و لئاختن بی، زۆرن لهو دیوانه شیعرانیدی که برن له وردکاره ئه دهیی و کهچی له ئه نجامدا به یقینکی موته که لیف و ناسازیان به نلوی شیعره وه دانوه. که واته «خوازه و چواندن به تمنیا خۆبان بۆ جول کردنی وته یهس نین و ده بی هه ندی هه ل و مه رچی تر که هه مان زمان باراوی و ره وانه یزی به (فضاحت و بلاغت) له گدل لهو گوته یه دا هاورئ بن.» (فرشیدورد، ۱۳۶۳: ۴۷۲)

معدومومی به کلهک وهر گرتن له هیز و خوستی شاعیرانهی خوئی و به یارمتهی همدئی وشهی ساده و ساکار، دهست ددات به نافراندنی خوازه گهلی جوان و بههیز و بههؤی نارابه واتایی و زاره کبیه کانهوه دهپانخه ملینتی و کاره کی پتر له پتیشوو دل رفین دکات. به سه رنج دن به فراوانی خوازه کانی دیوانی مهولوهوک ده کرئ وه کوو شاعیریکی خوازه گهرا ناوی لی بیهین، ههر چندد ببنگومان ناتوانین بهر لشکاووی ناماریکی یو دهست نیشان بکهین.

له نیون ۱۰۱۸ خولزه یک که له دیوانی مهولوهوک دهرهینراوه، ۴۷۰ خوازهی موسهره رحه و ۵۴۸ خوازهی مهکنبیه تهخدیولهی تیدایه. شاپانی باسه که له نیون ۵۴۸ خوازهی مهکنبیه تهخه یوله دا ۴۳۸ خوازهی که سایه تی پندراوه و تهیا ۹۰ خوازهی مهکنبیهی تیدایه؛ واته، لسه شاره زایی مهولوهوک له زبان دن به ههرچی لهدور و پشیدایه پشان ددات. مهولوهوک جهختی زور له سفر همدئی له واتاکان دکات، بهم یونهوه له وینه خدیالیه کانی خویدا وشهی هونری نوپیان بو دادینتی. بو وینه ده توانین به یارانی شاعیر، دنیا، فرمتیک، پدروم دگار، و خودی شاعیر نامازه بکهین. جوانی کاره کی شاعیر له وه دایه که زور بهی لثم خوازانه، بهرهمسی زهین و خدیال و دالغهی خودی مهولوهوک و له ویزه کی کوردی و فارسیدا وینه بیان نییه.

که سایه تی دن به شتگه لی جؤراوجؤر - که پتی ده لئن *Personification* - تهیا تایدت به یی گیانان نییه. مهولوهوک همدئی جار بولبول که سروشتی زیندووه، به لئسان ده زانی و همدئی جار تاف به مروفتیک ده زانی که شیتانه رووی له چؤل و دهشت ناوه و همدئی جاریش له دونیای خه پالی و زیندووی خویدا زار لوه گهلی له بسترکت و واتایی، بوونی فیزیکی و مروزیان هه به؛ بو وینه:

زه هر خم شی یمن نه کام شادیم   ههر دمر دن مه یو مباره ک بادیم

شاعیر لئش و ژان به مروفتیک ده زانی که بو پیروزیایی سهردانی کردووه. خم به چه شتیکی له کتیف له شیعری مهولوهوکا به شداری هه به که وه کوو مروفتیک ده بیینی که سهردانی دکات و له گهل قسه دکات.

لئهاتووویی له رادبه دهری مهولوهوک له بوری که سایه تی پبداندا، گبانتیکی تازه ته شیعره کانی. بو فلم کردنی زورتر و بلشتری هونه رهنندی شاعیر. هه موو خوازه کانی بوری که سایه تی پبدان که له دیوانی مهولوهوکا هاتووه، له شش به شدا که رته بندی ده کرئ و به جیاواز له سه هر یه که بیان ده کولینه وه. شاپانی باسه که لثم که رته بندی به گویره یی سرنجی خودی شاعیر و فراوانی خوازه کان له دیوانه که بیدا، له گرافی ژماره ۱۵۱ هاتووه. گرووی پدیاریکراوه کان یو وانا که سایه تی پندراوه کانی شیعری مهولوهوکا بریتین له:

۱- گرووی وانا لئینزاعیه کان، وه کوو: خم و شادی و تامازرؤیی (۱۶۲ دانه)

۲- گرووی له ندامانی له شی مروف، وه کوو: دل، چاو، زمان (۱۲۱ دانه)

۳- گرووی دیارده سروشتیه کان، وه کوو: کتو، شنه ی شمال و گول و گولزار (۷۱ دانه)

۴- گرووی و دنیا و ناوه کانی، وه کوو: چه رخ و قده لک (۴۴ دانه)

۵- گرووی دیارده مادیه کان، وه کوو: قده لم، مزگهوت، دهوات (۲۲ دانه)

۶- گرووی و هرز و کانه کان، وه کوو: بها، بارشوو، مانگی ره مهران (۱۶ دانه)

به سرنجدان به گرافی ژماره ۱۶ له نیوان لثم شمش گرووپهداف گرووبی ژماره ۶ به ۱۶۳ ادا نه وه، زۆترین خوازه ی له خودا جی کردۆته وه و بیجگه له فراوانی زۆرتیرین وانلی تیدایه؛ واته شاعیر لثم بواره دا دهستی داوه به داهینانی زۆرتیر، تا وانا ئینتزازعیبه کان بینته نیو بازنه ی شیعره کانی خۆی. شاعیر لثم گرووبه دا گیان ده به خستی به ۵۹ وشدی واتایی و ئەقلی تا له بزۆزی شیعره کیدا ئاریکاری بین. ده لێ له شانۆی شیعردا، شاعیر دهرهینه ریکی به زه بره که توانیویه خدم و شادی و حه ز و تاسه و کسه ر و دووری و زۆریک واتای تر بینته سهرشانۆی خه پالی خۆی و به هه ر یه که بیان دهوریکی تابعت ده سپیترێ. لثم ناوه دا واتا کانی خدم و کسه ر، دهوری سه ره کی ده بینن و له هه موو په رده کانی لثم شانۆیدا دهوریان هه به، چونکه له ۲۲ رۆلی لیک جیاوازا به شداریان هه به. هه ره ها له و زاراوانه ی که زۆرتیر لثم واتایه نزیکن، وه کوو دهر د و خه قه ت و دوور و ژن و حه سره ت، یاره مته ی لثم رۆله ده ده من بۆ له وه ی به ده و تر بیگیترێ.

کینایه

شاعر به داهینانیکی نوێ، له کینایه یه کی به ناوی بنگی فارسی به هره ده گری. به لام واتای باوی له و کینایه یه کی مه به ست نییه که له زمانی فارسیدا هه به تی، به لکوو به جینی واتای دووم، وانا وانا کینایه یه کی له وانا رواله تیه که ی که لک به ره ده گری و واتایه کی کینایه ی تری بۆ داده نه که له گه ل وانا باوه که ی له و کینایه یه جیاوازه:

تورپه ت نه رووی خال جه بین سه راویز
پیا لعت چوون جام که ج دار و مه ریز

«که ج دار و مر یز» له زمانی فارسیدا له واتای کینایه «هه لسه و که وت به گو یه ده ی به ره وه هندی» دا هاتوه.

له کاتێکدا شاعیر لثم به یته دا لثم وینه به ده کیشی که پیا له که ت وه کوو جامی لار بینته وه، به لام نه له وه هندی که شه رای ناوی برژن ته خواره وه؛ واته لار بینته وه به لام شه رایه که ی نه رژی.

به سه رنج دلن به وه ی که گه ر مه به ست له پیا له، چاوی، «که ج دار و مه ریز» ده توانی به مانای خوماری چاوی؛ چاویک که نه بازه وه نه نووستوه. شاعیر به لیهاتوو بیه وه کینایه یه کی باوی نیو زامانیک دینیت و له واتایه کی بیجگه له وه ی که مه به سه ته به کاری ده یه ت.

مه عدوومی به شه ره زایی زۆره وه له گه ل ده سه ته وازه یه کی کینایه ی به دوو جهۆ ره فتار ده کت؛ یه که م له وه ی که واتای رواله تی له و کینایه یه کی مه به سه ته و دووم واتایه کی کینایه ی تری لێ چی ده کت. واته له کینایه ی له وه ده سه ته وازه یه. کینایه یه کی تری لێ هه لده گری.

له به یتنیکی تر دا له ده سه ته وازه ی «ساده له وح بوون» که به مانای ساویلکه بوونه، به جۆریکی جیاوازه به ره وه ده گری:

مه لا جه که سه رت له وحش بۆ ساده
مه نسوخ نه زانو حه لالی باهه

به شی یه که م، له راستیدا تووک و نزیایه. شاعیر تووک و نزیای مه لا ده کات که ئینشانه لا خودا هیزی هه لا وار دنی چاک و خرای لێ بستین. مه به ست له «له وحی ساده بینته وه» له وه یه که قام و ناوه زی به ژرین. به شی دووم جه مکیکی بیجه وانه یه (قرینه) بۆ جه خت کردن له سه ر لثم کینایه یه.

له زمانی فارسیدا رنگه به کەسیک پلین که «ساده لهوجه»، واته هیزی لاهوز و فامی ناتەلواه، بەلام وا باونیه که کەسیک، نزای کەسیکی تر بکات و بلیت: «رهیی لهوحت ساده یی» لیرمشدا شاعیر له کینایهیهکی باو، بهجۆریکی تر کەلکی وەرگر توه.

مهجاز: سنووردار بوونی وشەکان له هەر زمانیکدا شاعیر ناچار دهکلت که له وشەگەلی سنووردار، واتای یی-سنوور هەلبگرئ. مهجاز یه کێک له شیوازه‌کانی جوانی په‌په‌شه، به گوته‌ی که‌زاری: «بیزم هه‌موو کلت ناتوانن بیری نلک و له‌ئەندیشه‌ی فوول و له‌زموونی سه‌بری خۆی به یاری زمان و به ئاریکلاری وشه، که برشنی واتایان لێجگار که‌مه، ده‌ربیری و بینوینی. له‌لایه‌کی تره‌وه ناکرئ هه‌موو دم بۆ هەر واتایه‌کی نوێ، وشه‌و زاراوه‌یه‌کی نوێ چێ بکرئ؛ بۆیه به ناچار بیزم هەن دەدا تا له وشەکانی زمان به‌هه‌یه‌کی فراوانتر بگرئ و به شیوه‌یه‌کی نوێ له بیانخانه ژێر رکێفی له‌ده‌به‌وه.» (ک‌زازی، ۱۳۶۸: ۱۴۰) مه‌وله‌وی بۆ ئەم مه‌به‌سته له‌ف‌وون‌ا‌وی ده‌ب‌ز‌و‌ینه‌وه، به چه‌شنیک که له شه‌یره کانی‌دا هه‌ج ئالۆزی و ناتەبایه‌ک که ببینه هۆی تاران‌دنی خه‌مال خوینەر، به‌دی ناکرئ. به‌لام هەر ئەم گواسته‌وه‌ی واتایه له پ‌ژ (ج‌زه) بۆ گ‌شته‌(کل) له گ‌شتی بۆ تابه‌ته، ده‌ب‌ینه‌ هۆی به‌ده‌په‌نانه‌ی جۆریک کور‌ت‌برئ(ب‌ی‌جاز). وشەکان به پۆشه‌نیک‌ی هونه‌ری، که‌سایه‌تیه‌کی نوێیان یی-ده‌ئری و هەر ئەم کل‌ه‌ش په‌رده له سه‌ر به‌کێک‌تر له جوانکاریه‌یه‌کانی مه‌عدوومی لاده‌دا.

رەنگ و بۆی خۆمانی له شیعری مه‌عدوومی

بێجگه له‌وه‌ی که شه‌یری مه‌وله‌وی به جواندن و خوازه و کینایه و مه‌جاز و زۆر بایه‌تی تری هونه‌ری خه‌لمێندراوه، به‌کێک‌تر له جوانیه‌کانی بوونی ره‌نگ‌و‌ب‌وی خۆمالي گه‌ریه له شیعری مه‌وله‌ویدا.

هەر خوینەرێکی هۆگری دونه‌یای شه‌یر، کاتیک شه‌یری مه‌عدوومی به‌خوینته‌وه، هه‌ندئ نیشانه‌ی سه‌روشت و ژبان و داب‌ونه‌ریت و فولکلۆر و زاراوه و کینایاتی خه‌لکی کوردستانی تیدا به‌دی ده‌کلت. باری جوگرافیا‌یی، ناوه تابه‌ته‌کان، زاراوه تابه‌ته‌کانی ناوچه‌که و باوه‌ره ئایینه‌یه‌کان له زۆر جار بایه‌تی وینه‌سازی شاعیرانه‌ی مه‌وله‌وین. هه‌ندئ جار ئیگه‌شته‌ن و قام کردنی هه‌ندئ له شه‌یره‌کان ته‌نانه‌ت بۆ خه‌لکی هه‌ورامی زوانیش نۆزله گه‌ر له گه‌ل کولتوری تابه‌ته‌ی ناوچه‌که‌دا لاشنا‌ی‌یان نه‌ین. «پێکهاته‌ی سه‌ره‌تایی زه‌ین و زمانی هەر شاعیریک، له هه‌مان هه‌ره‌تی مندالی و لاه‌تیه‌وه پتر له هەر شتیگ و هه‌ر که‌ستیکی تر، له که‌ش و هه‌وای هه‌ست پێکراوی ده‌ورو پشته‌وه سه‌رچاوه ده‌گرئ و پشی‌رادئ. به‌واتایه‌کی تر، لایه‌لایه‌ دایک و ده‌نگی سه‌روشتی ده‌ورو‌په‌شت و رووداوه‌کانی روژانه و که‌ش‌وهه‌وای مال و خیزان و هۆز و نه‌توهه پێکه‌شته‌ری پێکهاته‌ی زه‌ینی شاعیرن، هه‌موو ئەمانه له دوا‌ییدا له بیجم و قه‌واره‌ی کتێبدا خۆیان ده‌نوێتن و بوونی ده‌ره‌کی به‌ده‌ست دینن و له سه‌ر په‌لو پێگه‌ی خۆیان له ئەده‌ب یاخۆ هەر هونه‌ریکی تر‌دا رۆده‌نیشن.» (ق‌زو‌ان‌ج‌اهی، ری‌را، ۱۳۶: ۱۳۱)

دەرەنجام

دیوانی شیعری مەولەوی تاوەگۆزی تەژی لە جوانی روالەتی و واتایبە. لە گولزاریک دەکا که هەر سووچیککی بە چەشینیکی نوێ و جوان و ئالووالا و بەبۆن و بەرامەنی هەستبزوین خەملاو و موسیقایی دل لاوینی شیعری، بولیولیککە که چیتزی دیتی و بیستن پیکرا ئاوتنەدەکا، هەر بەم بۆنەو لە یواری ئاخفتن و شیعردا تلباوی جوان و جۆراوجۆری لە شیعری نلسکی ئەو لە بەرانبەر گیانی خۆبئەری دل زیندوودا خۆ دەنوینن.

بە سەرنج دان بەناماری چواندن و خوازە جۆراوجۆر و بەفرانلەکان شاعیر و هەرەها کۆشەوێکەکانی شاعیر بۆ ئافرانندی واتای نوێی لە بیجمی تەشبیە و خوازەدا و سەرکەوتن ئەو لەم بولەداف پەقیکی گۆترە نیبە گەر بەناوی شاعیریکی «تەشبیەخواز» و «خوازەئافرین» ناوی لێبەین.

گرافەکان ئەم بیردۆزەمان دەسەلمینن که مەعدوومی لە وینەئافرانندا، سەرنجیککی ئەوتۆی داوێتە چواندن و خوازە. مەجاز، کەمترین رادەیی هەبە و کینایە، لە ناوێندی کەمترین و زۆرترین بەشی خەبالدا راوێستاو. ئەم گرافە دەتوانی پەرسفەرمی بەشیک لە پرسیاری سەرەتای ئەم تۆزینەوێتە یێ. پەکیک لە پێرسە تاپیدتەکانی چواندەکان، سەرنجیککی که شاعیر بە بەرھەستەکانی (محسوسات) داو.

لە نیوان ۱۰۲۰ تەشبیە دەرھێنراو لە دیوانی مەولەوی، ئەو چواندەکانی که لایەنەکانی هەستین، بەشی هەرە زۆری چواندەکانیان گرتوێتە خۆ. شاعیر تیکۆشاوێ تا وینە خەبالیبەکان لە دۆنیای واقییدا پیشان بەدات و لەبابەتی هەست پیکراو و ئۆبجیکتیکی زۆرتر کەلک وەرێگرێن. رەنگە هەر ئەم دانستەیی یووینتە هۆی خۆشەوێستی شیعری ئەم شاعیرە ناودارەیی که لە هەر سەردەمی خۆیەو تا ئیستا شیعردەکانی هەوینی ئارامشی دلی خۆیندەوول و نەخۆیندەوارن و رازینەری کۆری پسیوران و شارەزایانی ئەدەب و کوورەیی زیکری دەرۆیشان و هۆی جەزمەیی سۆفییان و سەما و هەلپەرکیتی دلدارانن.

ئاخیزگەجۆراوجۆرەکانی چواندەکان، وەکوو سروشت، دین، عیرفان، موسیقا، دەرەبەگایەتی، سەربازیکەری، زانست، سۆزدلری و شەمەکی زبانی رۆژانە، بیجگە لەوێی که کەش و هەواپەکی نوێیان داوێتە شیعەر، پلس لە هیزی خەبال و خوستی شاعیری مەعدوومی دەکەن. بە سەرنج دان بە گرافی ژمارە ۳، پتر لە نیووی ئەم چواندەکان، ئاخیزگەیان سروشتە. زبانی لە سروشتی بیکر و جوانی هەورامان و لەزموونە راستەوخۆکانی شاعیر لە سەر توخمەکانی سروشت، لە گەل گیانی یێنلۆقرەیی شاعیردا تیکەل کراون و بەرھەمی ئەم ئاوتنەبوونە، جوانترین وینەیی شاعرانەییە لە یواری سروشتدا. سروشتخواری شاعیر، بۆتە هۆی بزۆزی و ئەکتیفی شیعری شاعیر. گەر روێکە جوارووجۆرەکان (وێک دار و گۆل و گیا) بە سەرنجی تاپیدەتی شاعیر بە خاک بزاین، زۆرۆزەویندە بوونی توخمە چۆلرینەکانی ئاو و خاک و ئاور و پا، لە گرینگترین توخمەکانی سروشتن که پیکھیتەری بیکھاتەیی زەینی شاعیرن. مەولەوی شاعیریکی رۆمانتیکە و پتر لە نیووی شپھاندەکانی شیعری مەولەوی لە بەستینی سروشتدا ئافریندراون. زانست، سۆزداری و شەمەکی زبانی رۆژانە، دووھەمینی بەستینی ئەم ئافراننەن که بە ۲۷۶ بابەتەو، کەش و هەواپەکی ئالووالای لە چواندندا چێن کردووە.

ئاخیزگەیی دینی بە ۶۴ بابەت، موسیقا و هێمانی ئەریستۆکراسی هەر پەک ۵۰ دانە و سەربازیکەری و عیرفان هەر پەکە بە ۲۹ و ۳۶ دانە، هەرچەند بابەتی چێن سەرنجی شاعیر بوون، بەلام لەچاو سروشتدا زۆر

که‌م بابه‌خترن. شاعیر سروشتی به جوانی ره‌ها و منله‌قی زانیوه و زۆرتر له هه‌موو بابه‌تیکی‌تر پ‌سندی کردووه.

گرافیی ژماره ٤ پ‌شان ده‌دات که شاعیر به قه‌ده‌ر پانتای سروشت، له باری وشه و ده‌سته‌واژه‌وه ده‌وله‌مه‌ند. روکه‌کان به ١١٠ جار ب‌س لی‌کردن تا ناو و ناو‌ر و با و لژه‌لان هه‌ر یه‌که و به‌را‌ده‌ی تاییه‌ت‌وه تا ده‌کاته خوارده‌نه‌کان به ٤ جار ب‌س لی‌کردن له سه‌رترین و خوارترین شوینی گرافه‌که‌دا راوه‌ستاون.

مه‌عدوومی روانی‌تیکی تاییه‌تی به زه‌وی و دیارده‌کانی هه‌به. ١١٠ جۆر چواندن به هه‌مه جۆره‌ه‌ک و گول و گ‌با، پ‌شاند‌ه‌ری راستی ئەم بۆچوونه‌یه. ٩٠ جار ب‌س سه‌بارت به ناو، نووسه‌ری ئەم دێرانه‌ی هلن دا بۆ ئەوه‌ی که بزانی مه‌عدوومی، کام به‌ک له وینه‌کانی ناو له سروشتی زۆرتر ب‌خۆشه. گرافیی ژماره ٥ فریک‌نسی ب‌وری ناو پ‌شان ده‌دات و زه‌ریا و لافاو و کلنی و رووبار و تاف له وینه‌هه‌ب‌یه‌کانی خه‌بالی شاعیرن. شاعیر هه‌م سه‌رنجی داوه‌ته ناسکی و جوانی سروشت و هه‌میش خ‌یی داوه‌ته توندوتیژی و کۆسپ و چه‌له‌مه‌کانی. هه‌م په‌یدوژی شادمانییه له نێو سروشتدا و هه‌میش وینه‌ی نابه‌سامانی و دل‌ه‌راو‌ک‌ێ و ک‌یشه‌ده‌روونییه‌کانی خ‌وی له سروشتدا ده‌ک‌یشی. لافاو و گ‌نج‌اوی زه‌ریا له ه‌یمانی لودا پ‌شاند‌ه‌ری ئەم چه‌مه‌که‌یه.

وادبیره‌ پر‌لاو بوونی ژینگه‌ی مه‌وله‌وی په‌ک‌یک له هۆک‌ره سه‌ره‌ک‌ییه‌کانی ئا‌فراندنی ئەم وینه‌هه‌ ب‌ین. هه‌روه‌ها شاعیر ب‌یج‌گه له وینه‌ی ناو، هۆگری ده‌نگی ناوه‌؛ هۆگرانی سروشت چا ده‌زانن که جوانترین مووسیکا له سروشتدا ده‌نگی ناوی تاف و رووبار و کانیاوه.

ناو‌ر په‌هه‌موو به‌شه‌که‌نیه‌وه (وه‌کوو: ترووسکه، دووکه‌ل، خۆله‌م‌یش و خه‌لوون) ٧٤ جار ب‌س لی‌ک‌راون و سه‌یه‌مین توخمی سروشت له خ‌شته‌ی ژماره‌ چواردن. ژبانی له نێو سروشتی ب‌کر و ده‌ست لی‌ته‌دراو و کویستانی، پ‌شان ده‌دات که شاعیر له‌زمونی زۆری سه‌بارت به دیارده‌ سروشتیه‌کلن به تاییه‌ت ناو‌ر هه‌به. هه‌روه‌ها به سووکه‌ ناو‌ر‌یک به سه‌ر ژبانی تاکه‌ که‌سی مه‌وله‌وی، لیمان نا‌ش‌ک‌را ده‌ک‌ات که سووتانی خ‌انوو به‌ره‌و مال و سامان و ک‌ت‌یب‌و ک‌ت‌یب‌بخانه و به‌ره‌مه‌کانی مه‌وله‌وی، ناو‌ر‌یکی له گ‌یانی به‌را‌وه، که بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ کوزانه‌وه‌ی بۆ نییه.

له سروشت‌خ‌وژی شاعیردا خه‌زانه‌یه‌کی‌ترمان ده‌ست که‌وت؛ ئەوش کولتور و تیرو ته‌سه‌ل و ب‌ینه‌یه‌که که پ‌شاند‌ه‌ری زانیاری ته‌لوی شاعیره‌ سه‌بارت به کولتور و هاو‌ول‌تاییه‌کانی. ناو و زاراوه‌گه‌لی زۆر‌زه‌مه‌ند له بواری گه‌لی جۆراوجۆردا، دیوانی شه‌یره‌که‌ی پرو چ‌ر کردووه. بۆ وینه‌هه، ئەو ته‌ش‌ب‌یه‌انه‌ی که به هۆی ه‌یمانی باوه‌ لاف‌راندوونی و ٤٧ جار دووپاته‌هه‌هه، ١٢ وشه‌ی لی‌که‌جیاوازی بۆ «با» ه‌یناوه. ٤٦ ته‌ش‌ب‌یه‌ی به‌ناو گ‌یاند‌ارانی جۆراوجۆره‌ ده‌نیاوه. گرافیی ژماره ٦ پ‌شان ده‌دات که له‌نیو گ‌یاند‌اره‌کاندا ب‌النده‌کان ٢٤ جار ب‌اسیان لی‌ک‌راوه و ئەم‌ه‌م پ‌شاند‌ه‌ری ئەوه‌یه که ب‌النده‌هه‌ و په‌له‌وه‌ره‌کان زۆرتر له شه‌یره‌کانیدا ده‌وریان بووه. ١٤ جار ب‌س کردن له مار، چ‌یرۆکی ده‌ردو‌زان و ئ‌یش و ئازاره‌کانی شاعیرمان بۆ ده‌لیته‌وه. نه‌نگه‌ کوزرانی په‌ک‌یک له دۆستانی مه‌وله‌وی به‌هۆی ب‌یوه‌دانی ماره‌وه، په‌ک‌یک له هۆکانی دووپاته‌هه‌ کرد‌ه‌وه‌ی ناوی ئەم گ‌یاند‌اره‌ له شه‌یره‌کانی ئەودا ب‌ین. ه‌ینانی زاراوه‌گه‌لی ک‌شت‌وک‌ال و جو‌گرافیا و نواندنی تاییه‌تمه‌ندیه‌ ناوچه‌یی و مه‌له‌ب‌ندیه‌ی‌کان، ناوی کۆسار و رووباره‌کانی کوردستانی ئ‌یران و عه‌راق، ب‌س له کولتوری و دیارده‌

نهنهوهیی و دینییهکانی شاعیر دهکهن. سهرلهبهری هۆکاره دهرهکییهکان هاوکات له ههمل هۆکاره ناوهکیهکان که ههمان ههست و سۆزی شاعیرن - بوونهته هۆی ئاقراندن و بهدییهتانی تهشیهاتی یه وینه که تایهت به مهولهوین. فراوانی ههر یدک لهو توخمانهی که باس کرا، له گرافیی ژماره ۴دا پیشان دراوه. نهوهی که شاعیر ههست دهکات له گهمل سرهوشدا لهدوانهیه، بۆته هۆی ههلاواردنی مهولهوی له شاعیرانی تر. گرافهکانی ژماره ۲، ۳، ۴ و ۵ و ههروهها نهو تیهینهانی که لهسهروه ئاراسته کراون، کۆشهوهی نووسه رن بۆ دیتنهوهی وهلامی ژماره ۳ لهم تۆزیندهیه. بهشداری شتمهکهکان له چواندنهکاندا پهکیک له ههست بزوینترین وینه شاعیرهکانی مهولهویییه. لهو توخمانهی که لهخۆیاندا ههچ جیگایهکیان له زمانی شاعیردا نییه، مهعدوومی به خهیالی نلکی خۆی بهرگی شاعیری دهپهر کردوون. وهکوو: مینخ، چهقۆ، ههره، بهن، کووره، کامیتر، دینگ و بارزۆشه که له داهینهکانی مهولهوی له بواری شاعیردن.

گورتیهژی و دریزاداری بۆ چیهکردنی تهشیه له دریزایی یهک یا چهن دێدا، پهکیکتر له تهردهسهیهکانی مهولهویییه له بوای شاعیریدا، مهولهوی ههندئ جار له یهک دێره شاعیردا پینچ تهشیه دهگونجنت و ههندئ جار له پینچ بهیتدا یهک تهشیه رافه دهکات. مهعدوومی بۆ نوئ کردنهوهی چواندنه فۆرمالیهکانی لهدهبی پشوو، ههندئ تهردهستهی شاعیرانهی بهکار بردووه. زۆربهی لهم تهردهستهیانهی به شینوهی مهلفووف یا مهعکوس و مورهکب بهکار هیناوه. لهم کاره بۆته هۆی نهوهی که بارودۆخی ئاسایی و فۆرمالیهتی تهشیه گۆرانی بهسهردا یه و بیجمی چواندنیکی نوئ بگرینه خۆی.

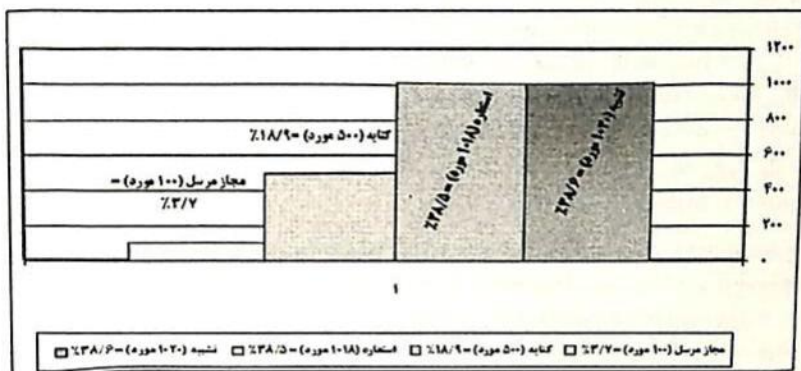
لهو بایهتانهی که شاعیر خنی زۆرتری پێداون و دهستی داوه به چیهکردنی دهستهواژه و خوازهی نوئ بۆیان، له گرافیی ژماره ۸دا هاتووه. زۆربهی لهم بایهتانه پرژو بلاون و ههندئ بایهتی تر و رادهی دووپاته بوونی ههریهکهیان (وهکوو خوازه بۆ دوستان، شیوهشیریان، کهسایهتیهه دینییهکان، دونیا، خودی شاعیر، فرمیسک و خودا) دیاری کراوه. بۆ چیهکردنی ههر یدک له خوازهکان شیۆزی تاییهتیکی بهکار بردووه. بۆ ئاخواتان له گهمل کهسایهتیهه دینییهکان ۴۸ خوازهی ئاقراندووه که ۲۸دانهیان دهستهواژهی دریزن و ۱۹دانه یان ههندئ خوازهان که له قهوارهی دوو وشه یا یهک وشه هاتوون. لهمهش له گرافیی ژماره ۱۱دا هاتووه.

لهمهی که شاعیر ههست به زیندوو بوونی دونیای خهیالی خۆی دهکات، بزۆزی و زیان و زیندووویی داوهته شاعیرهکانی. واتا ئینتزاغیهی کل، کهسایهتیا یه دراوه. ۵۸جار له شاعیری مهولهویدا هاتوون. خهم زۆرتین رادهی دووپاته بوونهوهی ههیه. ههرچهند جۆراوجۆری توخمه زیندوووهکانی خهیالی مهولهوی زیان و زیندووویی داوهته شاعیرهکانی. بهلام خهم دهردو کهسهر بهردهوام چهتری خۆیان به سهر شاعیردا کیشاوه، بۆیه دهکرئ مهولهوی به شاعیریکی خهمین بزائرن. چونکه شاعیر دل به ناوهندی سهرلهبهری ترس و هیوا و شۆرشه دهرووینییهکانی دهنلئ، بتر له هدموو لهئدامهکانی تری له گهملی دلی خۆی دهوئ. گرافیی ژماره ۱۷ لهم بۆچوونه زۆرتر روون دهکاتهوه.

دل له شاعیری مهولهویدا ۴۰۰جار دووپاته کرارهتهوه. دل مهکۆی سهرجهمی خهم و مهینهت و شۆرشه دهرووینی و واتاییهکانی شاعیره. هۆیهکی تر بۆ لهم سهرنجدی شاعیر به دل نهوهیه که عارفهکان سهرنجی زۆریان داوهته دل و دلپان به رۆچهنی دیتنهوهی راستهقیقه و دهلاهقهیهک بهرهو بهرهو ردهگار زانیوه.

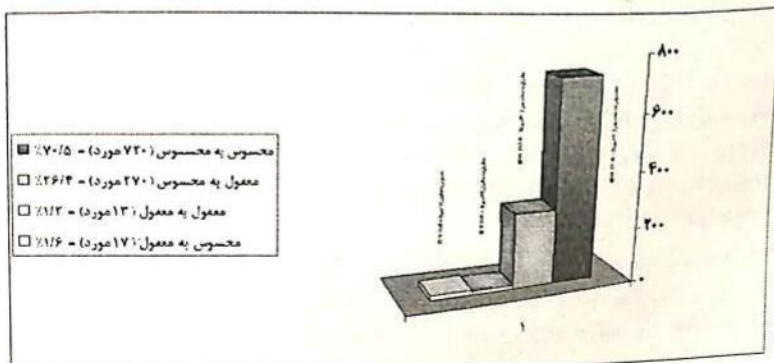
زمان دووبالۆی مهولهوی قهلمرهوی خهباللی له شیعردا بهرفراولن کردوو، دهلتی گهنجی سههیمۆری زۆری له دلدایه که بئجگه زمانی کینایه، بههیج جۆریکی تر لیزنی لادانی رووبهندی له روویان نییه. ههندی جار کینایهکانی زمانی فارسی به ههوامی وههگنراوتهوه، نهمه له حاله تیکدایه که ئارهها کینایهیهک له زارارهی ههوامیدا باو نییه.

گرفش زبارة ۱۶ گرهی رده‌ی اکر سبب‌سنجی له پوری پهنکده له هیوایی سمداری دهره‌خارون

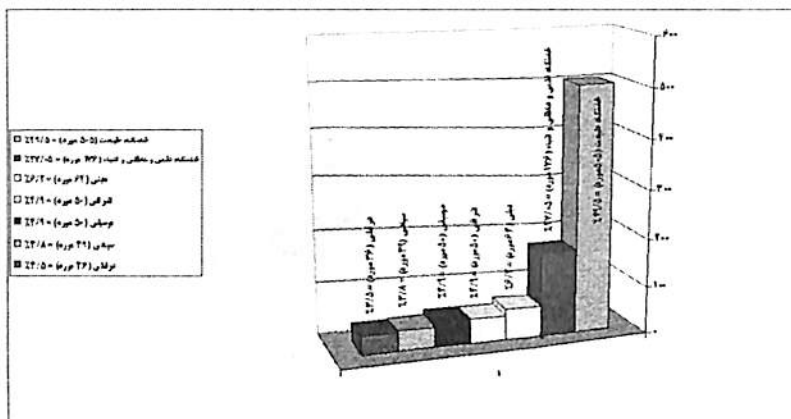

18

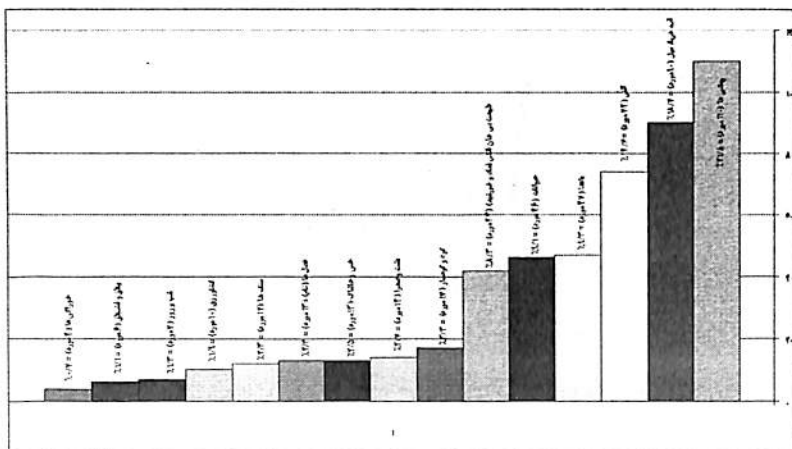
گرفش زبارة ۱۲ گرهی پهنکده دهره‌خارون اکر هیوایی سمداری به گره‌ی هستی بان لفظی هیوایی لایحه‌کان

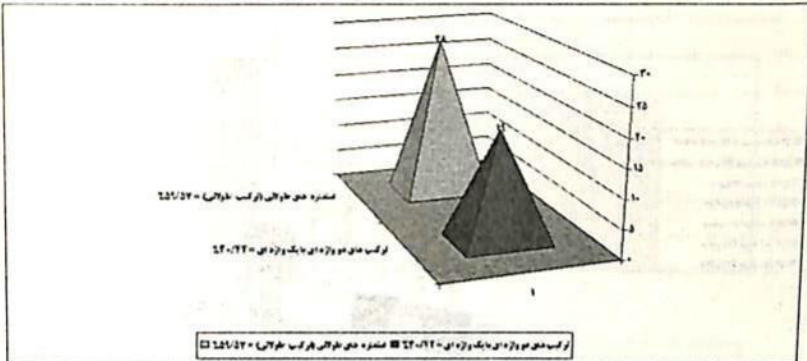
گراف ۳: شتر که چوپانان و گنای چوپانان به شهری مازنی و مازنی‌ها (سرچشمی چوکندگان ۱۰۲۰)

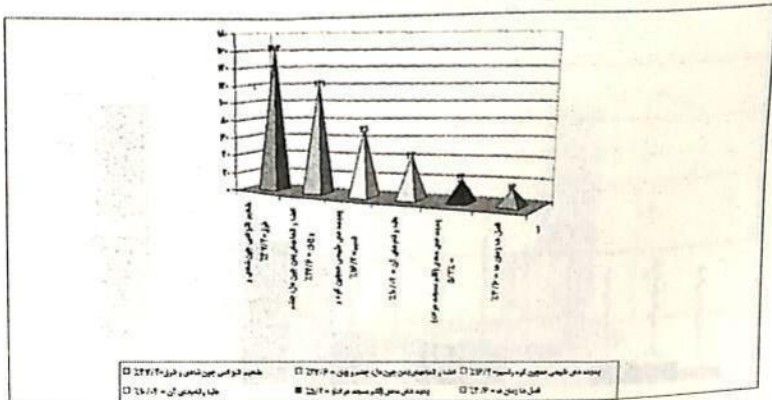
گراف ۴: شتر کل استان مازنی (شامل گیلان) در سال ۱۳۹۵

گراف زبله ۱۵: توزیع دانشجوگان (مستر و معلمان) از کسب‌کارهای هیئت‌مدیره و مشاوران

گراف زبله ۱۶: توزیع دانشجوگان بر اساس میزان کسب‌کارهای هیئت‌مدیره و مشاوران در کسب‌کارهای هیئت‌مدیره و مشاوران

کسب‌کارهای هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 12.5/24

مشاوره هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 10.5/24

کسب‌کارهای هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 8.5/24

مشاوره هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 6.5/24

کسب‌کارهای هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 4.5/24

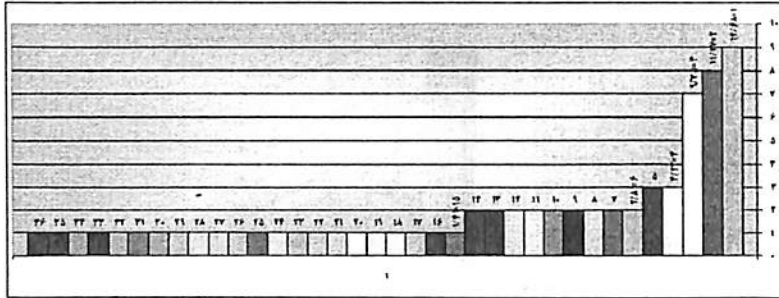
مشاوره هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 2.5/24

کسب‌کارهای هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 1.5/24

مشاوره هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 0.5/24

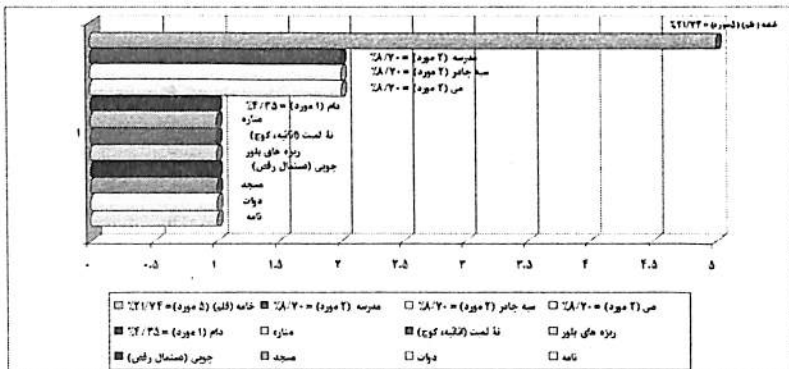
کسب‌کارهای هیئت‌مدیره (کسب‌کارهای) = 0.5/24

گرجی زمرہ ۲۶ نم پشلی سروشت کے گھنٹیاں بن مزوہ لہ دیوش مہولہ وی

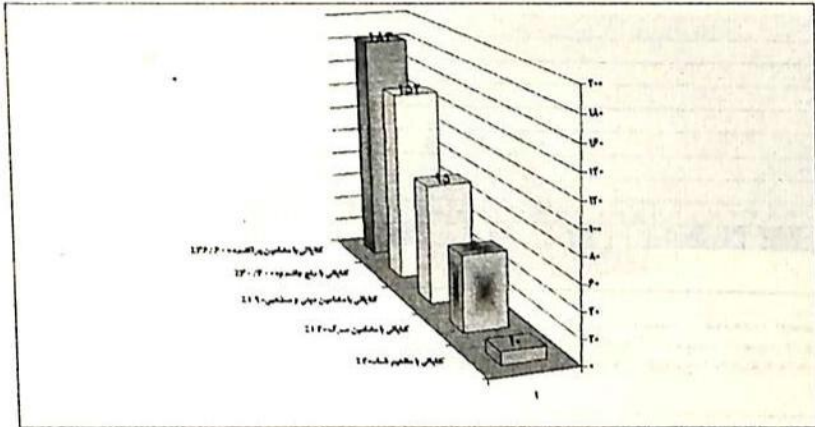
- 1- باد شمال، 2- گل، 3- آ، 4- نسیم، 5- باد ویرانگر، 6- کوسار و صحرہ، 7- جروود، 8- برز، 9- فرس، 10- سرہ، 11- گرد و خاک، 12- جیلانی، 13- گریس، 14- فرخندارید و چنان، 15- توبال، 16- کس، 17- سوس، 18- دشت، 19- جاشاک، 20- گورگہ، 21- شکوہ، 22- چمن، 23- بیج، 24- پتلی، 25- باد، 26- اشک، 27- حیدر، 28- سات، 29- گردش، 30- جایگاہ، 31- برگ پیزی، 32- طرخہ، 33- وحش، 34- سورباد، 35- دتہ، 36- سورگاہ = 1

گرجی زمرہ ۲۶ نم دیوہ دہ مہولہ وی شہری مہولہ وی کسلیاں بن مزوہ

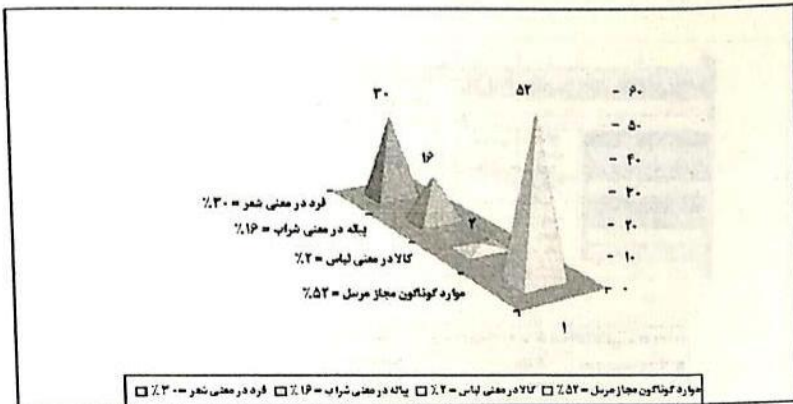

□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2
□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2
□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2
□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2	□ مس (2) = 2

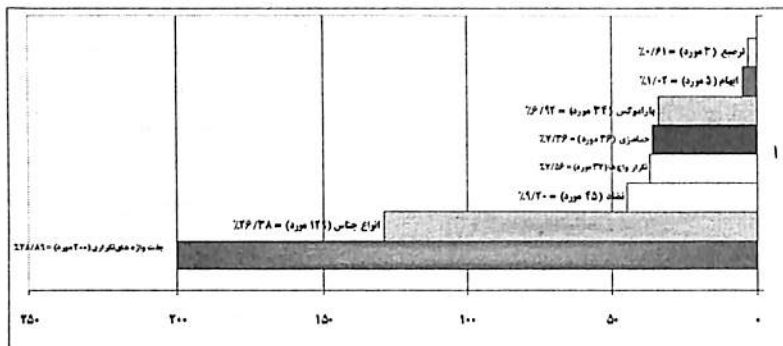
گرفتن زلمه ۱۶ آفرین کینه در معنی و انگش شهری مولوی به پیش از ۲۰۱۱ بهشت

نمودار شماره ۱۳: معنی های مرسل دیوان مولوی گرد

نمودار شماره ۲۴: فراوانی صنایع استخراج شده در حوزه‌های به‌پای در دیوان مولوی کرد

سفرچلوه کن

۱. برلعتی، رضا. طلا در مس، (۱۲۷۱)، نهران، بشر (نویسنده).
۲. شفیع کدکنی، محمدرضا. صور خیال در شعر فارسی، (۱۳۷۵)، نهران.
۳. شمیس، سرویس. بیان، (۱۳۲۴)، نهرل، انتشارات فردوس، چاپ پنجم.
۴. فتوحی، محمود بلاغت تصویر، (۱۳۸۶)، نهرل، انتشارات سخن، چاپ اول.
۵. فرشیدورد خسرو، دوباره‌ی ادبیات و نقد ادبی، (۱۳۶۳)، نهرل، مؤسسه‌ی انتشارات لبرکیر.
۶. قزولچاهی، عتس، ری را، (۱۳۷۶)، نهرل، انتشارات معین، چاپ ...
۷. گروه، بندنو، کلمات زیبایی‌شناسی، (۱۳۸۶)، مترجم فولاد روحانی، مرکز انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ هشتم.
۸. کرزای، میر جلال‌قدرت، زیبایی‌شناسی سخن پارسی (بیان)، (۱۳۶۸)، نهرل، کتاب‌سازان وابسته به نشر مرکز، چاپ چهارم.
۹. بیوش، اریک، معنی زیبایی، (۱۳۵۰)، ترجمه‌ی پرویز مرزبان، چاپ دوم، نگاه ترجمه و نشر کتاب.
۱۰. یوسفی، غلامحسین، چشمه‌ی روشن (۱۳۸۶)، نهرل، انتشارات علمی.
۱۱. تاوه‌گزی، سید عبدالرحیم، دیوان اشعار، کو کرته‌وه و ایکویلینه‌وه‌ی مه‌لا عمده‌ولکم‌یریم مودم‌رس، (۱۳۸۱)، سنه، نینشاراتی کوردستان، چاپی بینجم.
۱۲. ذفر محممد نموره، لیریکای شاییری گهوره‌ی کورد ماملووی، (۲۰۰۷)، سلیمتی چاپی سیمم.

گهړان به شېعره گاني مهوله وېدا

د. عبدالوهاب عبدالله چروستانی

مهلا عبدالرحيم كورې سهعيد كورې شريف له نهوهی پير خدری شاهوږيه له سالی ۱۲۲۱ك بهرامبهر ۱۸۰۶ز له دايك بووه له دېي سهرشاته. نامه ویت زور له سهر ژيانی بدویم چونکه مه بهستی زیاتر له م فستیفانه نه ده به نهك گیرانه وهی ژیان وپه سهرهات، له گهن نه وهدا من ژيانی مهوله ویم له سی هوناغدا بهرچا و نه که ویت.

۱ - په کهم هوناغی مندالی وزانست و مرگرتن:-

مهولهوی له بنه ماله په کی بهرچا و وزانست دوستدا په رومرده بووه بویه له مندالی هوه رووی کردو ته خویندن و فیربوون، لای باوکی که مهلا بووه هورئانی پیروژ و خویندنه هوه سهره تاییه گانی تری ته و او کردووه، دواتر له ناو چوارچیوهی مال دمرچووهو هم مزگهوت و نهو مزگهوت و هم دیو نهو دپو هم شار و نهو شار ته نانهت پهی به سنوریش بردووه به تاییه تی ئیران (پاوه و سنه و مهریوان و جوانرؤو چهند شوینیکی تری کردووه) بؤ و مرگرتنی زانست تا له سالی (۱۸۶۱ ز) دا له (دار الاحسان) که مزگهوتیکه له سنه اجازهی علمی لای مهلا احمدی نو تشهدا و مرگرتووه، نه گهر چی رایه کی تر هه یه که پپی وایه له سلیمانی له مزگهوتی مهلگندی نهو اجازهی علمی له خزمهت مهلا عبدالرحمن

نۆتشه‌دا وەرگرتووہ من پیم وایه له هەردوو لا ئەو اجازەییە وەرگرتووہ،
له دوو میاندا بۆ پەرۆزی بووہ.

۲ - قۆناغی دووہم له ژبانی مهوله‌ویدا، به دامەزراندنی وهك
مامۆستایه‌کی ئایینی دەست پێ ئەکات، یه‌که‌م دامەزراندنی‌شی له‌ دێی
چروستانه‌ی سەر به‌ قه‌زای هه‌له‌بجه‌ بووه‌ که‌ بووته‌ پێش نوێژو وتار
بیژ و دهرسی به‌ فه‌قیکانی‌ش وتۆته‌وه‌، هەر لهم دێیه‌دا خێزانی پێک
هێناوه‌ که‌ ناوی عنبەر خاتوون بووه‌ و ئەفغانی بووه‌ زۆریش خۆشی
ویستووہ.

۳ - قۆناغی سێهه‌م له‌ ژبانی مهوله‌ویدا سو‌فیه‌گه‌رێتی بووه‌، بۆیه
خوڕبه‌ی دلی بۆ گرتنی ئەو رینگه‌یه‌ که‌وتۆته‌ په‌له‌ په‌لو به‌ره‌و ته‌ویله‌ به
هه‌له‌داوان ریی گرتۆته‌به‌ره‌و له‌ خزمه‌تی (سراج لدین)دا تمسکی کردووہ.

لێره‌دا من ئەمه‌وێت تۆزیک له‌سه‌ر ئەم ته‌وه‌ره‌ بپرۆم تا بزانی
مه‌وله‌وی تا چه‌ند صۆفی بووه‌ له‌ کاتی‌کدا ئەو وه‌ك مه‌لایه‌کی ئایینی تمسکی
ته‌واویشی به‌ شه‌ریعه‌ته‌وه‌ هه‌بووه‌ چونکه‌ تیک هه‌لچونیکێ توندو تیز له
نیوان ئەه‌لی ته‌ریقه‌ت و ئەه‌لی شه‌ریعه‌تدا بووه‌ بۆ نمونه‌ محوی به
ته‌واوه‌تی خۆی ساغ کردووته‌وه‌ که‌ ئەه‌لی ته‌ریقه‌ته‌ و فری به‌سه‌ر
ئەه‌لی شه‌ریعه‌ته‌وه‌ نیه‌ بۆیه‌ بێ چه‌ندو چوون ئەفه‌رموی :-

له‌گه‌ڵ ده‌ستی مه‌لا ریی ناکه‌وئ نوناری زوئلی یار

وه‌ك و شیخ ئیختیاری مه‌زه‌به‌یی ته‌رسا نه‌که‌م چیه‌که‌م

له‌وه‌ش رۆشن تر ئەفه‌رمویت.

سه‌جاده‌ی مه‌ی بیا رزّاوم عوریان و له‌ش به‌ خوین

نوێژم مه‌خله‌ وایه‌ له‌مه‌ودوا ئەه‌بی قه‌بول

مەولەوی لە دواى تەمەنى چل سالیهوه تمسكى كردوو به بهنگهى
 نهوهى له سالى ۷۸۱ دا نهو اجازە نامەى زانستی وەرگرتوو دواتر له
 چروستانه وهك مامۆستایهكى ئاینى دادمهزیت دیاره دواى چمند سالیك
 خزمەت كردن ههواى سۆفیگهري لێى نهداو بهرهو تهویله له خزمەت
 (سراج الدین)دا تمسك نهكات و نهبیته مریدى نهو زاته، كهواته ئیمه
 نهتوانین نهو شیعرا نهى كه له ناوهرۆكدا رۆحى سۆفیگهريان تێدايه
 بیخهینه دواى نهو میژوووه.

بهنگهى ترمان بۆ نهوهى كه له دواى چل (۴۰) سالیهوه تمسكى كردوو
 نهو هۆنراو میهیهتی كه نهفهرموی.

ساقى پام بهستى زنجیری پیران

دەسم دامانت وانەى دەستگیران

دواتر نهفهرمویت....

مەستی وه پیران جهوانی مەدق

هیزی دوو بارهى زرائی مەدق

پیم دەر تا بهی بهی پیوه ههی کهرون

رای سهختی سارای مهحشەر تهی کهرۆن

زران:- نهژنۆ

پیم دەر:- پیم بدە

تا بهی بهی:- بهیتا بهیتا

ههی کهرون:- هۆره بکهم

دیاره (ساقی) مه بهستی شیخه و (مه‌ی) خوشه ویستی له نه ده‌می
صوفیدا تمسک نه بی‌ت له‌سەر دهستی شیخ بئ بویه صوفیه‌کان نه ئین ((من
لا شیخ له فالشیطان شیخه)) .

شیعری مه‌ولهوی ....

كاك حه‌كیمی مه‌لا صالح وه‌سفیکی جوانی شیعری مه‌ولهوی کردوه
كه نه ئیت (سه‌ل المتنع) واته ئاسانیکی (مانا ئالۆز) یان (مانا یاخی)
بیگومان ئالۆزیه‌که‌ی نه‌گه‌رپته‌وه بۆ مانا صوفیگه‌ریه‌که‌ی، بویه زۆر جار
کاتی گوی بیستی شیعری مه‌ولهوی ده‌بی یان ده‌یخوینیته‌وه توشی تی‌رامان
ده‌بی‌ت بۆ لی تیگه‌یشتن خو نه‌وه‌ی ئاگاداری زانستی صوفیگه‌ر نه‌بی‌ت
بیگومان له رۆحی مانای نه‌و شیعرا نه‌ی تی ناگات له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ پی‌ی
مانا ساده‌کانی ووشه‌که‌ی مانایه‌کی به‌سه‌ردا نه‌سه‌پی‌نی بیگومان روه‌ریکی
پان و به‌رین هه‌یه له نیوان زانستی صوفیگه‌ری و زانسته نایینه‌کانی تر‌دا
مه‌حوی نه‌ئیت.

بکه سه‌یری فتوحات نه‌ر گه‌رمکته تۆ فتوحی روح

کتیبی دل موتا لا کورنه به‌روانه مه‌کتوبات

که‌واته نه‌گه‌ر به‌هویت هه‌لگری مه‌شخه‌لی نه‌و رپبازه بیت یان له‌و
زانسته و شیعره‌کانی نه‌و رپبازه تی‌بگه‌یت نه‌بی‌ت کتیبی (فتوحاتی مه‌کی)
که‌ هی (ابن عربی) و (مکتوباتی ربانی) که ئیمامی ره‌بانی و کاک احمدی
شیخیش هه‌یه‌تی و باس له‌ حه‌یاتی رۆحی نه‌که‌ن، نه‌بی‌ت له‌و کتیبانه‌ که
سه‌رچاوه‌ن بۆ صوفیگه‌ری به‌ باشی تی‌بگه‌ن.

ئەومتا مەحووی کەسێکی تەنانەت ئەگەر کەم فامیش بێت بەلام ئەسەر
رێبازی سۆفیگەری بێت و هەنگاوی بەرەو پیشی برد بێ لە ژبانی پۆچی
خۆیدا گەلێ بەزانا تری ئەزانیت لەسەد ئەلامە لە زانستەکانی تردا
ئەنیت.

لەبەر دەرگاہی عشقا بەکسەرە هەرکەس سەری دانا
ئەگەر بەتیارمێک بوو بوو لەسەد ئەلامە دانائەر

مهولهوی کاریگەری شاعیرە فارسیەکانی زۆر ئەسەر بوو وەک
(حافظی شیرازی) و (سەعدی) و (خیام) (جلال الدین روومی) (صائب)
(کەلیمی) مهولهوی لە ناخی ئەو شاعیرانە تیگەیشتوو، هەر وەها هەندیک
لە شاعیرە کوردەکانیش کاریگەرمان لەسەری هەبوو وەک (خانای قوبادی)
(بێسارانی).

گرتگرتین بابەتە شیعریەکانی : شیعری شیوەن و شیعری تانەو لۆمە و
شیعری ئاینی، شیعری سۆفیگەری، شیعری فلسفی، شیعری مناسبات،
نامە شیعری بۆ شێخەکان و لەگەڵ بابەتی تری شیعردا.

ئایا مهولهوی شاعیرێکی سۆفی بوو ؟

مهولهوی شاعیر بوو پیش ئەوەی شاعیرێکی سۆفی بوو بێ، پێم وایە
شیعری ئەو لە غەزەلدا لە سەرەتایە بەسەر (عەنەبەر خاتوندا) وتووەتی
دواتر ئەو غەزەلەش لە خۆشەویستی خوادا خۆی دیوەتەو ئەومتا (مەلای
جزیریش) ئەنیت.

لا معا حوسن و جهمالی دی ژ علمی بئته عهین
عیشقی دا ژئی هلبتن کی دی حهقیقهت بی (مجاز)

واته : ئەبیت رۆشنایی جوانی بدره‌وشیته‌وه له چاوی خه‌لکیدا، ئەو رۆشناییه‌ش هی ئاگری خوشه‌ویسته‌که له دل و دهرونی ههم که‌سی‌کدا داگیرساوه، هیچ که‌سی‌ک نیه گهرمی ئەو روناکیه له ناخیدا نه‌بیت، به‌لام تا چاوی نه‌که‌وئته سهر جوانی خوشه‌ویستیکی مه‌جازی که له‌راستیدا ئەو خوشه‌ویسته مه‌جازیه رهنگانده‌وهی خوشه‌ویسته حه‌قیقه‌که‌یه، ئاگری ئەو خوشه‌ویسته راسته‌قینه‌یه جۆش نادریت، بۆیه ریگای به‌ره‌و خوشه‌ویسته حه‌قیقه‌که به خوشه‌ویستی مه‌جازیدا تیپهر ئەبیت، به‌سهرهاتی خوشه‌ویستی مه‌لای جزیری بۆ (سه‌لا) ناوی نمونه‌ی ئەو راستیه‌یه کاتی جزیری له خوشه‌ویستی مه‌جازیه‌وه ئەکه‌وئته دهریای خوشه‌ویستی حه‌قیقه‌وه له ریگای تمسکه‌وه، مه‌حویش ههر له‌و بوارددا ئەئیت.

ئه‌رئ دل بی شه‌رابی له‌علی گون رهنکت له گون چیبکا
که جیلوه‌ی گون له گوشه‌نگا نه‌بی بولبول له چن چیبکا
که هه‌لگیرسا له نوری باده شه‌معی حوسنی جانانه
نه‌چئته سهر طهریقه‌ی هه‌زرتی په‌روانه دل چیبکا

مەولەیش سەبارەت بەو خۆشەویستیه حەقیقیەى ئەئیت.

بەى كەسى خاسەن نامەى جەحوب كەیل

تازە بسانق وحوو جەجوى مەیل

خۆمن ھەر جە زوو وە مەیات مەستم

ھەر جان فیلداكەى رۆكەى (الست)م

مەولەوى بە پىي سىاقى تارىخى و ھەئوسوكەوتو بەشىكى شىعرمکانى
ئەمانە بەلگەن ئەسەر ئەوہى مەولەوى سۆق بووہ بەلام وەك پىشتر وتمان
كە مەولەوى دواى تەمەنى چل (٤٠) سالى تمسكى كردووہ بۆيە وەك ئەوہى
لۆمەى خۆى بكات بۆ ئەو دواكەوتنەيو ئەئیت.

رۆكەى حەقیقەت جەویرت شى یەن

یادت بەى مەحبوب حەقیقى ئى یەن

واتە : بۆجى رۆكەى پاستیت لەبیر چووہتەوہ و بىر لە خۆشەویستى
پاستەقینە ناکەیتەوہ.

ديسان ئەگەر بە دوادا چونى شىعرمکانى مەولەوى بکەين ئەبەينين
وئە بەدواى كەسێكدا كە دەستى بگرتیت و لە سەر دەستى پىرۆزى تمسك
بكات و ئەئیت.

بەندە ئىجرام بەند، كەعبەى حزورەن

رەلمە زانەون بەئەد زەرورەن

مەواچان ھىمەت بەى بەئەد خاسەن

پاشان فەرمان، ئەئبەت ھەر پاسەن

واته بهنده ئیحرام بهندی که عبهی حزورتانه، چونکه ریگا شارمزا نیم، شارمزه یه کم پیویسته، نه ئین هیمهت بو شارمزا باشه راستیان فهرمووه هه لبهته ههر واشه.

نیمانی مهولهوی به (وحدة الوجود) یه کتایی خوایی ...

وه حدهی وجود :- بیرۆکه یه که که (ابن عربی) له شیوهی ته و اویدا دای رشتوووه، نه وای دانه ئیت که یه ک بوونه وهری راسته قینه هه یه ته گهر چی ههستیارمه کانمان بوونی زۆر شتی تر ههست پی نه کهن، که واته به پیی نه و بوچونهی ابن عربی دوو جوور بوونه وهر هه یه (حق) و (خلق) : واته خواو دروستکراوه کانی نه و (حق) که مه بهستی خوایه به بوونه وهر یکی راسته قینهی دانه ئیت، (خلق) به بوونه وهر یکی مه جازی دانه ئیت و نه ئیت.

فما نظرت عینی الی غیر وجهه وما سمعت اذنی خلاف کلامه

وه بیان نه ئیت : سبحان الذی اظهر الاشياء وهو عینه

حق :- خوا لای ابن عربی دوو مانای هه یه :-

۱- ذاتی خوا : که راستیه کی به لگه نه ویسته نادیاره محالی شه بیگه یشتنی.

۲- دیارده و سیفات هه کانی که به رامبه ر به (خه لق) واته دروست کراوه کانی ته گهر مه بهستی له حق ذاتی بیت نه وایه که ته گهر مه بهستی شی دیارده و سیفات هه کانی بیت نه وایه له ژماره نایهت. مه حوی نه ئیت.

غھیری و حدهت له وجودا نی یه که ثرعت و هه مه
سهانه تیکراری یه که مه نشه ئی نه وهامی عه ده د

مهولهویش نهفهرمویت :-

بهك هنگی مایهی رستگاریهین
ساقی وه جامی دهردم گاریهین

یان نهفهرمویت :-

کائینات جهلام گرد تهسویری تۆن
نهریابهین نهر دشت نهر شاخهین نهرکۆن

یان کاتیک مهولهوی نهفهرمویت :-

ومخت جهم، نهجهم شیومت دیار بی
جهلام فصل و وصل، بهزم نهغیار بی
نیسته لیلایی گرتنهین دوو دیده
خهلومتنهین سا بۆ نهی بهر گوزیده

برایان نهگهر تۆزیک به وردی نهه شیعهری مهولهوی راقه بکهین بی
هیچ دوو دلپهك بۆنی (وحده الوجود) لهو شیعهرهوه دیت.
کاکلهی مانای شیعهرهكه نهئیت کاتیک كه چاوم بینا بوو واته
ههستیارهکانم له گهردا بوون نهغیارم بهدی نهکرد بروام به چهندهها
جۆرهی بوون ههبوو، بهلام نیسته كه نهو ههستیارهه نیه گهیشتمه نهو
بروایه تهنهها پهك بوونی راستهقینه ههیه نهویش (الحق) واته خوایه،
کهواته مهولهوی كه چاوی مهعنهوی بروای به راستی بوونی نهو
بوونهومرانهی تر نهما بروای به پهکتایی خوا هیئا وههموو بوونهوهکانی

تر بوونیان مەجازیە و ڕەنگ و ڕوون بۆ ئەو بوونە و مەرە راستە قینەییە، ابن
عربی ئەلئیت.

انما الكون خيال   وهو حق في الحقيقة
والذي يفهم هذا   حاز اسرار الطريقة

حلول له شیعری مەولەوییدا....

کاک حکیم دەلئیت لەووە ناخپت مەولەوی ناگای لە شیعری شاعیرە
عەرەبەکان بوبیت بەلام ناگادار بوونی مەولەوی لەو بابەتە فەلسەفیانە
و هک (وحدة الوجود، حلول، فنا و بهقا و اتحاد کۆمەلئیک زاراوهی
سۆفیگەری و هک (وصل و فصل، هجر، مەی، ساقی، زوق، فرق... بەلگەن
لەسەر ناگا بوونی مەولەوی لە شیعری بیرى سۆفیگەری گەورە سۆفیەکان
و هک حلاج و ابن عربی و ابن الفارض و رابعة العدویة، مەولەوی
ئەفەرموئیت.

سەرلای ئەعزام ئێسک و مەغزو پۆست

دایم مەیلێش زایەلەى یا دۆست

دۆستەن نە تۆی پۆست مەوا چۆ یا دۆست

و مەرنە کى دێن سەدا بدۆ پۆست

واتە هەموو ئەندامەکانی لەشەم، ئێسقان و مۆخ و پێست هەمیشە
زایەلەى یا دۆستیانە (خوا) ئەووە خودی دۆست خۆیەتی لە پێستدا
ئەلئیت یا دۆست، ئەگینا کى دیویەتی پێست دەنگی لێو بەیت :

حلول : بەمانای (ان یجل الله جزءا او کلا فی الانسان)

وهك بروای شیعهکان بهوهی كه خوا له نیمامی عهلیدایه.
مهولهوی وهك زۆریه‌ی زۆری شاعیره سۆفیه‌کانی تر بینینی
خۆشه‌ویستی بهرامبهر به موژده‌ی بهههشت داناوه و نه‌ئیت.

بهههشت باقی دین دلبهرن
چه قیسمت خانمی ئەمن ئەو دهرن
سا كه دهی دینمن بهههشت باقی
ئیسه من بهی دین نۆزه‌خیم تاقی

واته بهههشت كه دهسكه‌وئیت و بمینتته‌وه بینینی دولبهره، به‌لام
بهشی من لهو بهههشته‌دا نیه، جا كه بوونی بهههشت و مانه‌وه‌ی له
بینینی یاردا بئیت منیش لئی ببه‌ش بم واته كه‌واته من نۆزه‌خیم.
سۆفیه‌کان خۆشه‌ویستی خواو بینینی به چاوی دئیان نه‌خه‌نه پێش
پاداشتی بهههشت، بۆیه كاتی ابن الفارض له‌سهره مهرگدا نه‌بی و
(ابراهیم الجعبری) كه نه‌ویش له سۆفیه گهوره‌كان بوو به دیاریه‌وه بوو له
كاتی رۆح دهرچونی ابن الفارض بهههشت دیته بهرچاویان به‌لام ابن
الفارض دهست نه‌كات به گریان و نه‌ئیت.

ان كان منزلتي في الحب عندكم ما قد رايت فقد ضيعت احلامي
امنية ظفرت بها روحي واليوم احسبها اضعاف احلامي

له كۆتاییدا نه‌ئیم به راستی زۆر شت ماوه له‌سهر سۆفیه‌گری مهولهوی
بوتریت نه‌گهر ئیمه به‌شیکێ زۆری شیعه‌کانی له‌بهر رۆشنا‌یی بیری

سؤفیگه ریدا رافه بکهین، به لام لیردا پیم وایه هر نهوندده درففت
ههیه.

نهوندده ههیه به بۆچونی من مهولهوی لهو صؤفیانه بووه که
طریقه و شهریهی بیکه وه گونجاوندوه، به پهیرهوی کردنی امامی
غزالی، که نه لیت الطریقه بلا شریعة باطله و الشریعة بلا طریقه عاقله.

نیتر ریزو خوشه ویستیم قبول بقه رموون

سہر جاوہ کی دیوانی مہولہ وی کار بلی نو کی بو مہولہ وی

محکمہ عدلیہ قہرہ دانی

نہ نامی کار ای نہ کادی میاں کوردی

مہولہ وی یہ کی کب جوہ لہو مہلا کوردانہی کہ بہ راستی شیایوی نہوہ
بووہ پیی بگوتریت دوانزہ عیلم و بگرہ زیاتریش. ماموستایانی کؤنمان
کہ نیجازہیان وەرگرتووہ و پییان گوتراوہ (دوانزہ عیلم) بہ راستی نہو
نیجازہیان دراومتی و شیایوی نہو ناوہ بوون، چونکہ چہندین عیلمی وەک
جگہ لہ نہحو و صہرف و بہلاغہ و شہر ع... : (مہنتیق، حکمہ،
ہہینہ، چہبر، ہہندسہ، عہرووز، قافیہ، جہفر، رہمل)یان خویندوہ و
زانویانہ. مہولہ وی یہ کی کب جوہ لہو ماموستا مہزانہی نیجازہی لہو
زانستانہدا وەرگرتوہ و شیایوی نہو نیجازہیش بووہ.

نہوہ بوہ وەک لہ شوینہوارہکانیہوہ دیارہ۔ لہ کہلام و فہلسفہ و
مہنتیق و حکمہت و.....شارہزا و مہلہوان بووہ. سالی ۱۹۹۷ کہ داویان
لیکردم یہ کی ک لہ زانا و شاعیرانی کورد بہ جیہانی عہرہبی و نیسلامی
بناسینم، مہولہ وییم ہہ لہ بزارد و باسینکم بہناوونیشانی (عبدالرحیم المولوی
شاعر العقیدہ والطبیعة والتصوف) نووسی و لہ گوٹاری (الادب الاسلامی)دا
بلاوبووہوہ (۱).

لیرہدا دہمہوی نہوہ بلینم: مہولہ وی وەک شاعری سروشٹ بووہ و
شیعہ بہرہکانی لہو ہوارہدا مایہی ریز و سہرسامی شہیدایانی نہدہبہ،

به ره مه‌کانی دیشی له‌وه که مترنن. به تایبه‌تی له بواری عه‌قیده و عه‌قیده‌ی کوردیدا که نه‌وه‌نده شوین دهستی دیاره هیچ زانایه‌کی کورد نه‌یگه یوه‌تی. نه‌وه‌تا له بواری عه‌قیده‌ی کوردیدا دانراوه‌کانی (عه‌قیده‌ی مه‌وله‌وی) و (زوبده‌ی عه‌قیده) و (عه‌قیده‌ی مرضیه‌ی نووسیوه. به زمانی عه‌ره‌بی (الفضیلة) ی نووسیوه، به زمانی فارسیش (فوائح) ی هه‌یه. جگه له‌وه‌ی ماموستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپس - خودا پاداشتی به‌خیر و نه‌پراوه‌ی بداته‌وه‌شهرح و لیکدانه‌وه‌ی له‌و دانراوانه‌ کردوو و چاپی کردوون، کی دوا‌ی نه‌و لایه‌کی لیکردوونه‌ته‌وه؟ نایا جیگه‌ی خو‌ی نه‌بوو چهند قوتابی خویندنی بالا‌ی نه‌م دانراوانه‌ی مه‌وله‌وی بیان بکردایه‌ته جیگه‌ی یاس و مایه‌ی وهرگرتنی بپرزوانامه‌ی خویندنی بالا‌ی؟

نایا جیگه‌ی خو‌ی نه‌بوو کتیبی (الفضیلة) بکرایه‌ته‌ سه‌رچاوه‌ی باسیکی تیر و ته‌سه‌ل و، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستیانه‌ی له‌ سه‌ر بکرایه‌ت و له‌ به‌رگ و شیوه‌یه‌کی قه‌شه‌نگ و شیاودا پیشک‌ه‌شی پیشک‌ه‌شی کتیب‌خانه‌ی عه‌ره‌بی و ئیسلامی بکرایه‌ت، تا به‌ جیهانمان بوتایه‌ت: نه‌م پیاوه‌ له‌ چیاکانی کوردستاندا نه‌م زانست و زمانه‌ بالایه‌ی به‌ده‌سته‌یه‌ناوه‌ و، نه‌ له‌ شاره‌ گه‌وره‌کانی جیهان قیری نه‌و زانسته‌ بوه‌ و نه‌ خویشی ماموستای مه‌درسه‌یه‌کی گه‌وره‌ بوه‌ تا تاییدا قالی نه‌و زانسته‌ ره‌وان و فراوانه‌ بییت.

یان که‌ گه‌ ئی له‌ رۆشنیران به‌ په‌رۆشه‌وه‌ به‌ شوین ده‌قی په‌خشانی کۆنیدا ده‌گه‌رین، نه‌ده‌کرا لا له‌و بکه‌نه‌وه‌ که‌ نه‌گه‌ر بدۆزرت‌ه‌وه‌ و به‌راورد بکرت، له‌وانه‌یه‌ مه‌وله‌وی یه‌که‌م په‌خشانونوسی شیوه‌ی کرمانجی خواروو بییت؟ نه‌میش به‌ پئی نه‌و ده‌قه‌ هه‌شت لا په‌ره‌یه‌ی کتیب‌یکی عه‌قیده‌ی مه‌وله‌وی به‌ په‌خشانی کوردی که‌ من بو‌ یه‌که‌مجار له‌ به‌رگی

هەشتەمی بووژاندنەوهی میژووی زانیانی کورددا بلاومکردهوه و، دوور نییه ئەگەر بەخت یاریت و نوسخە تەواوی ئەو کتییە بدۆزرتەوه ناسۆیەکی رووناکتر و فراوانتر لە ژانی رۆشنیری مەولەوی و بایەخدانی بە عەقیدە ئیسلامی بۆ رۆشنیرانی کورد لە ئاسمانی رۆشنیری کوردیدا هەئییەت و درن بە گومانی ئەوه بدات کە مامۆستایانی پیشوومان لایان لە بەخشانی کوردی نەکردووتەوه.

مەبەستم لەم سەرەتا کورتە ئەوهیە بلیم، بۆ دیوان و شیعەرکانیش کە کە کیش و سەنگی زۆری خراوتەسەر و لە کوردستاندا مەولەوی بە دیوانی شیعەرکانی زیاتر ناسراوه تا بەرەمەکانی دی، کاریکی ئەوتۆ نەکراوه و دیوانی مەولەوی کە مامۆستای نەمر (مەلا عەبدوڵکەریمی مودەرپیس) کۆیکردۆتەوه و ئینی کۆلیوتەوه، لە سەر ئەو دیوانەیش و لە بەر رۆشنایی ئەویشدا چەند کاری دی کراوه و (لیریکی شاعیری گەورە کوردی) ئەنومەر قادر محەمەدیش کە کاریکی زانستیە بۆ مەولەوی کراوه، هەموویان کاری شیعەر و دیوانی مەولەوییان نەگەیاندوتە دوا قۆناغ و، هیشتا زۆری ماوه ئەوهی پێویستە بۆ شیعەر و بەرەمی ئەم کە ئە زانیە بکریت. منیش کە هاتووم بۆ ئەم کۆرە دەمەوێت لاقە کولەلی خۆم بچەمە سەر سفرە و خوانی ئەدەبی مەولەوی و بە بەشداربووانی ئەم کۆرە پیرۆزە بلیم هەرچەند من سواری ئەم مەیدانە نیم و بواری شیعری مەولەوی شاسواری قالیبوی کۆر و کۆمەلگەلیکی دەوی مەردانە و سواجاکانە لە هەموو بواریک بە سەرکەوتوویی پەربێتەوه... بە هۆی ئەوهوه پتر لە چارەکە سەدەیهکە شەیدای شیعری مەولەویم و هەر هەل و دەرفەتیک رەخسابیت بی فرسەت لە دەستان قۆزنوومەتەوهو، رەنج و زەحمەتی زۆرم داوه و کیشاوه، بۆ سەرچاوهی دیوانی مەولەوی.

دهتوانم به ترس و لهرز و داوای لیبوردن له گیانی پاکی مهولهوییهوه
پرکیشی نهوه بکهه بلیم : نهو سهرچاوانه‌ی من به‌دهستم هیناون بو
لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی مهولهوی گومانی نهوه ده‌به‌م بو که‌سی دیکه
نهره‌خسابن و، نه‌وه‌ندهم سهرچاوه له ده‌ستدایه نه‌گهر خودای مه‌زن
یارمه‌تیم بدات ته‌من و وزه‌ی له‌ش به‌به‌ریانه‌وه بیت منیش به‌ش به‌حال
و توانای خوّم به‌شی خوّم بچه‌مه‌سه‌ر خهرمانی لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی
مهولهوی و، هیوادارم به‌و کاره‌یش هه‌نگاوئ یان قۆناغئ کاری
لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی مهولهوی به‌ره‌وپیش بروات.

(سهرچاوه‌ی دیوانی مهولهوی)

سهرچاوه‌ی دیوانی مهولهوی یان ههر شاعریکی دیکه‌ی کلاسیکمان
(ده‌سخت و که‌شکۆل و ده‌سختی کۆن)ن، که نه‌ده‌بدوستان و روّش‌نبیرانی
کۆنمان ههر که‌س بو خو‌ی یان بو که‌سانی دی و مامۆستا و میرانیان
نووسینه‌ته‌وه. ده‌بئ نه‌وه‌یش له بیرنه‌که‌ین تا ئیستا سهرجه‌می دیوانی
هیچ شاعریکی کۆنمان به‌ ده‌سختی خو‌ی نه‌دۆزیوه‌ته‌وه و له ده‌ستدا
نییه. بۆیه ده‌بئ بگه‌رپین به شوین ده‌سخته‌تا و تا زۆرمان ده‌ستبکه‌ویت
که‌مه، به‌لکو نه‌نجام بگه‌ینه ده‌سختی. یان ده‌سخته‌تگه‌لئ که‌ نزیك به
چهرخی شاعیر بیت، یان شاعیر ئاگای له نووسینه‌وه‌ی بووبیت، یان له‌به‌ر
ده‌سختی شاعیر خویدا نوسرابیته‌وه.

له‌م روانگه‌وه هه‌ولئ زۆرم داوه و مه‌ودای گه‌ران و هه‌ولنه‌کانم
فراوانکردووه، تا سنووری پارچه‌کانی کوردستانی به‌زاندوه و، ده‌ست و دم
و ده‌نگم به ههر دلسۆزیک گه‌یشنبی داوای یارمه‌تیم لیکردوه و
گه‌لیکیشیان به ده‌نگمه‌وه هاتوون و رهنج به‌ زایه نه‌بووم و که‌ره‌سته‌یه‌کی

باشم به ده سته ئيناوه، كه هه ندى تى كيان بيشتر هه وائيان زانراوه و، به شيوه يه كه له شيوه كان سووديان ليوهر گيراه، هه ندى تى كيشيان تا ئىسته دهستى لىكۆلهر و شهيدايان و دهرويشانى مهوله ويايان بىنه گه يشتوه.

ليرهدا سووچى تى كه به رووبوومى تىكۆشانم بۆ كه رسته ي ديوانى مهوله وى بۆ ئيوه ي نازيز و خه مخۆرانى ئه ده بى ره سه نى كوردى باس ده كه من به لكو به ياره تى خودا به م كاره ره نى خه رمانى ئه ده بى مهوله وى فراوانتر و شكۆدار تر بىت.

پيش هه موو شتىك ده ئىم؛ ته نها من نيم له سه ر رى گه ي ئه م كاروانه پىرۆزه له سه رخۆ – پالم گه ستم. ورد ورد ههنگا و ده نىم/ به لكو له وانه يه كه سانىك هه بن كه من يان گه شتمان ئاگامان لىيان نه بىت زۆر له من به سوۆتر و زانستىيانه تر كار بۆ مهوله وى بكه ن و كارى باش و كه رسته ي با شترى شيان بۆ ره خسا بىت. هه روه ها ئه وه يش ده ئىم؛ پيش ئىمه يش كه سانى دى هه بوون به سوۆزه وه له سه ر ئه م رى گه پىرۆزه رۆيشتوون و شه ويا ن دا وه ته دم رۆز و به توانا ي باش و، پشوى قوول و، هيو اى ئه نجا مدانى كارى گه و ره رى گه يان بىر يوه، به لام مه رگ مۆلته ي نه دا ون و له سه ر مه تاي، يان له نيوه ي، يان له نزيكى كۆتايى رى گه ياندا له بىكه وتوون و بار گه و بنه يان بى خه مخۆر ما وه ته وه.

يه كىك له و شاسوارانه ي رى گه ي كاروانى مهوله وى كه رهنگه زۆر كه س ئاگايان لىي نه بىت (د. محمه د صدىقى مو فتى زاده) يه. ئه م ما مۆستا به رپزه (خ) يه كىكبو وه له و شهيدا يانى به ره هم و ديوانى مهوله وى و كارى گه و ره ي به ده سته وه بو وه، پىرۆزه يه كى بۆ كۆكر دنه وه و لىكۆل ئينه وه ي ديوانى مهوله وى دانا وه كه له وه و پيش كارى وه ها نه كر ابو و، ئه گه ر بىكرا يه ت ئه نجا مى بىدا يه ت له وانه بو و كارى مهوله وى يه كه سه ره

بگردایه تهوه و، پیویست بهوه نهبویامت ئیمه مانان خویمان بجهینه نهو
بنواره، چونکه وهك خوئی نووسیویهتی، (نهم کتیبه له جهند بهرگدا
نووسراوه. بهزگی بهکهمی بۆ نموونه بلاونه کریتتهوه، له زانیان و
نهدیسانی کورد تکانهکم ههر جوړه پیشنیار و رهخنه یهکیان ههیه
رایگه پینن).

بهلام بهداخوه مهرگ مؤلتهی نهدا و پرۆژهکی له سه رهتادا بوو که
کوچی دواپی کرد. بهوه باشبووه دوی کوچی دواپی خوالیخوشبوو (د.
کهمال فوناد) به هه ندیك له مسوده و نووسراوه کانیدا دهگات و
دهیانپاریزی. که زانی من به هیوای کارکردنم بۆ دیوانی مهولهوی شهرهفی
پاراستنی نهو به شهی پرۆژهکی د. محهمهد صدیقی به من سپارد و
ئیسته وهك نهمانه تیکی میژوویی و نهدهبی له خزمهتیاندام. ههروهها د.
کهمال وتی د. محهمهد صدیق (۱۲) که شکۆل و بهیاضی شیعی مهولهوی و
شاعیرانی کوردی له بهردهستدابوو که نهوانه سه رچاوه و که رهستهی
کارهکی بوون. خو شهبه ختانه توانیم وینهی هه ندیکیان به دهسته بیهنم و
ئیسته له خزمهتیاندامو، له ههلهدا یهکیکیان به کورتی به ئیوهی بهرپیز
دهناسینم. بهلام پیش نهوه لهوه کورتریش باسی جهند سه رچاوه یهکی
دیوانی مهولهوی دهکم که یان نهسله کانیان یان وینه یانم دهسته خستوو و
به هیوام سه رچاوهی پرۆژهکم بن.

که شکۆلی شیخ حیسامه دین

- ۱ -

پیش هه موو شت دهبی نهوه بلیم، نهم که شکۆله له تهك نهوهدا
یهکیکه له که شکۆله هه ره نایاب و که موینه کانی نهدهبی کوردی و، له

ہمان کاتیشدا سرچا وہیہ کی دہگمہنی دیوانی مہولہ ویہ، من نہمدیوہ و نہمخوئندوتہوہ کہس ہیچی لہباروہ نووسیہ، ہرورہا سوودیشی بو لیکنوئینہوی دیوانی مہولہوی لیورنہگیراوی۔

نہم دہسختہ لہ شیوہی (بہیاض) دایہ، نزیکہی (۵۰۰) لاپہرہیہ، بایہخی زوری پیدراوی، بہ جوگہ لہ بہش بہشکراوہن قہراخہکانی زہرکہفتکاری کراوی، بہ خہتی چہند کہسیک نووسراوتہوہ، یہک لہ یہک خہتیاں خوشربووہ، لاپہرہی (۱۶) دیبری تیدایہ، پیوانہکہی (۱۱×۲۰) یہ۔ ہندیک کہمتہرخہمیکردن لہ عاستیدا پیوہدیارہ، تہربووہ، شپرزہبووہ، بہلام کہمی لہناوچوہ۔

لہ شوئنیکیدا میژووی سالی (۱۳۱۸ک = ۱۹۰۰از) پیوہیہ۔ چہند کہس بہشداریاں لہ نووسینہوہیدا کردوہ لہوانہ:

- ۱- (محہمد حسہنی کوری نوہیسی عوسمانی) کہ زاناو شاعریش بووہ۔
- ۲- گولباخ محہمد علی۔
- ۳- محہمد سعید۔

یہکیک ماویہک نہم دہسختہی لہ لا بووہ، بایہخی تابیہتی بہ دیوانی مہولہوی تیدا داوہ، بہیت بہیت شیعرہکانی مہولہوی ژماردوہ، بہو ژمارہی نہو بہیتہکانی مہولہوی لہم دہسختہدا گہیشتونہتہ (۱۴۶۱) بہیت۔ یہکیک لہ نووسرہکانی نہم کہشکوئلہ لہ کوئیایی نووسینہکہیدا نووسیویہ:

((فی حالة العجز والندمان كتبة العبد الاثيم الجاني الفاني من يسمي بمحمد عار الاسلام وناكس الراس عند رسول الامجد المعروف بسعيد الديوان، شقى الورى فى الحساب والميزان فايزا بتقبيل تراب اقدام مرشدة

الارشاد، قطب الارشاد، وغوث العباد ومغيث البلاد، ووسيلة العصاة في المبدأ
والميعاد، كهف الغريباء، وملأذ الفقراء، ابي الضعفاء وللايتام، عماد الاسلام.
الشيخ على الملقب بحسام الدين- رضى الله عنه وارضاه وجعلنى الله فداه- فى
(باغۃ کون) ۲۰ جمادى الاولى ۱۲۳۸)).

وينهى ثم دستخه تم لايه .
ثم دستخه تم بؤ ليكؤلينه وهى ديوانى مهول وهى يه كنيكه له سه رچاوه
بربايه خه كان و گه لي جياوازى له تهك چاپه كه دا هه يه، وهك بهر كوئيك
نهمه دنووسم:

يار ومقادار شهرت و بهين بى شو
چون نوورى ديدهى مهعدوومى مه بؤ
وهختى بهندهى ويّش وهى حال وهى چه م دى
نهرين وه چه مدا ريزاو په شيو بى

له چاپه كه دا له سه رى نووسراوه : ((مهول وهى نهم دوو شيعره ي به
بؤنه ي كوئربوونيه وه وتوه)) به لام له دستخه ته كه دا له سه رى نووسراوه:
(رباعى باسم احمد).

له دستخه ته كه دا چوار خسته كييهك هه يه له سه رى نووسراوه:
(كؤماسى) واته چوار خسته كى نه حمه د به گى كؤماسى نهمه يه ش
دقه كه يه تى:

نهر بؤپرؤزى وه مه لآه وه
ياوا وه لاي تؤ جه شه مآله وه
ئانه بؤپرؤوز سفته ي جه رگمه ن
مه علوومهن (مهعدووم ؛) واده ي مهرگمه ن

له ژير نهمه يشدا نووسراوه (معدوم در جواب)

واته مهعدوم له وهلایدا وتوویه:

ئارەزووی ئامای مەرگ ویت کەردەن
گۆیا خەلاصیت وه دل ئاوەردەن؛
هەی پەی ویت نهوۆ، دۆسهکەهی گیانی
صەد بۆ پرووز بۆ تۆ هەر بمانی
ئەم چوارینەهی دوایی کە هی مهولهووییه له دیوانه چاپهکەیدا هەیه،
بهلام نه چوارینەکەهی کۆماسی هەیه و، نه باسی ئهوهیش هەیه کە
چوارینەکەهی وهلامی چوارینی کۆماسییه.
پارچهی:

دنیا نه گنجاو تاریکه شه و بۆ
جه لاو روشنیش جه لا چون خه و بۆ
له کهشکۆلی شیخ حیسامه دیندا چوار بهیت پێش ئەم سەرەتایه هەیه
که ئاوايه:

ساقی دەست چەرخ هەم ها نه کاردا
تای تانتهی دووریش وهستهن وه داردا
سەر وهخت ههستی جە دەس وهردامەن
تەدارەك خەستەهی ئارۆ فەردامەن
تەمامەن بهراست قەبض و حهوالەم
دێرەن کەرەم کەر بدەر پیاڵەم
تا هیممەت وازوون وه یەك پەیمانە
خالی بۆ جیمەیح گۆشەهی مهیخانە

به پئی دهستخهته کهیش سالی (۱۲۷۵) بو کۆچی دوایی شیخ
عبدالورهحمان دانراوه- که پارچه شیعره که بهو بۆنهوه و تراوه- بهلام له
دیوانه چاپه کهدا سالی (۱۲۷۷) دانراوه (۲).

که شکۆلی مهلا عهبدوولای مهربوانی

(۲)

ئهم که شکۆلهیش یه کیکه له که شکۆله مه موینه و پر بایه خهکانی
کتیبخانهی کوردی، بهری رهنجی (۲۳) سالی مامۆستای ئه دیب و
مهولهویناس و مهولهویناسی کورد مهلا عهبدوولای مهربوانییه، ئه و مهلا
عهبدوولای که به قسهی عهلا دین سه جادی: یه کهم که سبوو مهولهوی به
ناوچهی سلیمانی ناساندو، دهستی راستی پیرمیردی نهر بوو له گۆرانی
شیعرهکانی مهولهویدا بو شیوهی سلیمانی و به ناوی (رۆحی
مهولهوی) یهوه چاپکرا.

ئهم که شکۆلهیش یه کیکه لهو که شکۆلانهی تا ئیسته بو دیوانی
مهولهوی سوودی لیه رهنه گراوه. پتر له (۲۳۰) لاپه پهیه، پیوانه کهی (۲۴)
یه له سهر شیوهی به یاض نووسراوه تهوه. له سالی (۱۳۰۷ = ۱۸۹۴ز) تا
سالی (۱۳۴۰ = ۱۹۲۱ز) ئهم که شکۆلهی به دهستهوه بووه و کاری تیدا کردوه
و هاوپی شهو و رۆزی بووه. مامۆستای مهربوانی لهم که شکۆلهدا بایهخی
زۆری به شیعی مهولهوی داوه، له سهرهتای شیعرهکانی مهولهوییهوه
نووسیویه: ((فهرست کلام افصح الشعراء الاکرام ملا عبدالرحیم متخلص
بمعدوم - علیه الرحمة -)).

له (۹۵) لاپه پهیه دهستخهته کهیدا (۱۱۶) پارچه شیعی مهولهوی
نووسیوه (۳).

مامۆستا ئەحمەد کوری مه‌لا حه‌مه‌ئه‌مینی کوری مه‌لا عه‌بدولای مه‌ریوانی به‌ شیایوی ئەوه‌ی زانیم ئەم ئەمانه‌ته‌ بپاریزم و شه‌ره‌فی ئەوه‌ی پێدام له‌ خزمه‌ت ئەم که‌شکوڵه‌دا بم و سوودی لیوه‌ربگرم. زۆر سوپاسی ده‌کهم و ئەم که‌شکوڵه‌پیش به‌ یارمه‌تی خودا سه‌رچاوه‌یه‌کی باشی دیوانی مه‌وله‌وی ده‌بێت.

که‌شکوڵی مه‌لا فه‌تاحی کاگرده‌ئی

(٣)

ئه‌که‌یه‌که‌ له‌ که‌شکوڵه‌ ره‌نگین و رازاوه‌ و که‌موینه‌کانی کتیبخانه‌ی کوردی، ئەم که‌شکوڵه‌ که‌ به‌ری ره‌نج و شه‌ونخوونی مامۆستای جوانه‌مه‌رگ مه‌لا فه‌تاحی کاگرده‌ئیه‌ (١٣) سالن کاری تێداکردوه‌، به‌ره‌می پتر له‌ (١٠٠) شاعیری کورد و عه‌ره‌ب و فارسی تێدا کۆکردوه‌ته‌وه‌. بایه‌خی زۆری به‌ شیعره‌کانی نالی و سالم و مه‌وله‌وی و کوردی و گه‌وره‌ شاعیرانی کورد داوه‌.

ئەم که‌شکوڵه‌ (٧٢٨) لاپه‌ره‌یه‌، پێوانه‌که‌ی (١٣×٢٣)یه‌، ژماره‌ی دێره‌کانی لاپه‌ره‌کانی وه‌ک یه‌ک نین. سالی (١٣٣٠) و ده‌وره‌ی نووسراوه‌ته‌وه‌. مه‌لا فه‌تاح (١٤٤) لاپه‌ره‌ی بۆ دیوانی مه‌وله‌وی ته‌رخانه‌کردوه‌، به‌ ورده‌کارییه‌کی جوان و خه‌تییکی خۆشه‌وه‌ دیوانه‌که‌ی نووسیه‌وه‌ته‌وه‌، گه‌لی باس و مونساه‌به‌ی له‌ سه‌ر شیعره‌کان نوسیه‌وه‌، ئەو شوینانه‌ی بۆ خویندنه‌وه‌ زه‌حمه‌تن سه‌ر و بۆری بۆ کردوون. جارجار له‌ په‌راویز و ناو دێره‌کاندا به‌ فارسی مانای شیعره‌کانی کردوه‌. هه‌ر له‌ باره‌ی بایه‌خدانیه‌وه‌ به‌ دیوانی مه‌وله‌وی و که‌ئه‌ شاعیرانی دیکه‌ی کورد له‌ سه‌ره‌تای دیوانی مه‌وله‌وییه‌وه‌ به‌ فارسی شتیکی نووسیه‌وه‌ ئەمه‌ کورته‌که‌یه‌تی:

هه‌زارجار به خودا؛ هه‌زار هه‌زارجا به خودا و به قورئان و به
پنجه‌مبه‌ر سویندم خواردوه و سویند ده‌خۆم؛ ئەم کوللیاتی مهوله‌وییه له
گه‌ل شیعی نالیدا تا گیان له له‌شمدای بی‌ت نه به که‌سی ده‌به‌خشم، نه به
که‌سی ده‌فرۆشم. با که‌س خه‌یالی خاوه‌نکات و گه‌وه‌ری خۆی له سه‌نگ
نه‌دات؛ چونکه به زه‌حمه‌تیکی زۆر ده‌ستم خستوه، جیگه‌ی ته‌کلیم
نییه‌.

ده‌بی ئه‌وه بلیم: ئەم بیاوه جوامیره له سه‌ر ئه‌و سوینده‌ی خۆی ماوه
تا نه‌نجام له کیشه‌یه‌کی خه‌یله‌کیدا شه‌و له جیگه‌دا ته‌قه‌ی لیکراوه و
پیکراوه و هیوای ژیا‌نی نه‌ماوه. له‌و کاته‌دا به خور خوین له زامه‌که‌ی
رویشتوه له بیری که‌شکۆله‌که‌یدا بو‌ه، مائی خوالیخۆشبوو (شیخ صدیقی
نیرگسه‌جاری) به باشترین شوین بو‌ پاراستنی ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ مه‌زنه
زانیه‌وه. بۆیه که‌شکۆله‌که‌ی به‌وان سپاردوه‌و، گیانی‌شی به‌ خودای مه‌زن
سپاردوه‌ته‌وه.

ئەم که‌شکۆله‌ لای ئه‌و نه‌وه به باشی پارێزراره و ئیسته له لای مه‌لا
سیروانی کوری شیخ موحسینی کوری شیخ ئه‌نوه‌ری کوری شیخ صدیقی
نیرگسه‌جار پارێزراره‌و، من به ئه‌مانه‌ت له مه‌لا سیروانم وه‌رگرتوه و له
لای من به هیوای ئه‌وه‌ی به یارمه‌تی خودا کاری له سه‌ربه‌که‌م. ده‌بی
ئه‌وه نه‌بویرم کاتی خۆی که‌ خوالیخۆشبوو مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریمی
موده‌پرس خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی بو‌ه ئەم که‌شکۆله‌ی له
ده‌ستدا بو‌ه، به ناوی شیخ ئه‌حمه‌دی شیخ صدیقی نیرگسه‌جاره‌وه ناوی
هیناوه‌ن به‌لام وه‌ک پنیوست سوودی لیوه‌رنه‌گرتوه و ده‌کرا له رووی ئەم
که‌شکۆله‌وه دیوانه‌که‌که‌ی گه‌لی ده‌وله‌مه‌ندتر بکرایه‌ت (٤).

گوئزاری بہ ہار

(۴)

ئەم کەشکۆلە پاشماوەی یەکیک لێ کەشکۆلە ھەرە رەنگینەکانی
کتیبخانەی کوردییە، زۆر شێ و پەرپووت و شپرزەبوو، لێ گۆی گۆرپوو
لای مامۆستایەکی خستبوویە توورەکە یەکەووە لیم کپی و بووژانمەووە،
کردم بە سەرچاوەی سەرەکی بەرگی شەشی کەشکۆلی کە لە پووری ئەدەبی
کوردی، لەویدا بە سەرھاتە کەیم نووسیوە. ئەم کەشکۆلەیش یەکیکە لێ
کەشکۆلە کە موئینەکانی ئەدەبی کوردی. لێ زیاد لێ (۹) جیگەیدا ناو بوناو
شیعری مەولەوی تێدایە / دیارە زۆری تێداچووە، چونکە ئەمیش بایەخی
بە شیعری مەولەوی داوەن لێ جیگە یە کدا نووسیویە:

((بِحَمْدِ اللّٰهِ وَحَسَنِ تَوْفِيقِهِ تَمَامَ شِعْرَاتِ جَنَابِ مَوْلَىٰ عَلَيْهِ
الرَّحْمَةُ- وَ سَائِرِ غَزَلِيَّاتِ اَوْ، كَلَامِ اَحْمَدِ بِيك كَوْمَاسِي وَ وِلي دِيوانِهِ وَ
سَائِرِيْنَ رَحْمَتِ اللّٰهِ فِي الدَّارِيْنَ يَوْمَ جُمُعَةِ ۱۳۲۲. حرره محمد)).

ئەمە لێ کەشکۆلە کە دا ماوە (۳۰۶) لاپەرەییە دوا میژووی سالی
۱۳۲۳ ک = ۱۹۱۴ ز (۵).

ئەم کەشکۆلەیش لێ لای خۆم پارێزراوە.

کەشکۆلی شێخ ئەحمەدی شاقەلا

(۵)

ئەم کەشکۆلە ئەو کەشکۆلەییە کە مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی
مودەرپیس لێ پێشەکی دیوانی مەولەویدا باسی چەند کەشکۆلی دەکا کە
ھەوایی زانیون و شوئینیانی زانیووە و ھەوئیداو دەستینە کەوتوونو، لێ
بارەو نووسیویە: (وەک زانیومە لای بەگزادە جافەکانی کە لار و لای

منالهکانی شیخ رهسوولی گۆمهتی قهره داغ و لای شیخانی شاقه لاً و
سهرشیوی سهقز و لای.....))

من وینهی ئەم که شکۆله م لای مامۆستا حه مهی حه مه باقییه وه
دهستکەوت زۆر سوپاسی دهکەم، له بهرگی هه شته می بووژاندنه وهی
میژووی زانایانی کورددا سوودم لیوهرگرت. دوایی دهگه پیمه وه سه ری _ .

به هاری ۲۰۰۹ ز چوومه سهقز له تهك برای به پیز مامۆستا عیرفانی
پارسادا چووینه مائی مامۆستا عه لی شه هابی که له بنه ماله ی شیخ
ئه حمه دی شاقه لایه و نوسخه ی ئه صلی که شکۆله که لای ئه و پاریزراوه .
دوای چهند راوهریوی و، چهند وه عظ و مو حاضره وه، باسی ئه وهی که ئه و
جۆره شوپنه وارانه مائی میلیه تن و نابی ریگه ی سوود لیوهرگرتنیان
لیبگیریت.. که شکۆله که ی پیشاندامو بی موت: من نوسخه م له لایه و به شی کم
بلا و کردوه ته وه و، ناوونیشانه کانیم دایی، به ئینی ئه وهی پیدام دوایی
مامۆستا عیرفان بجیته وه لای و به کامیرا وینه ی هه موویم بو بگری .
به لام به داخه وه دوایی له به ئینه که ی پاشگه زبوه وه و ئیسته یش هه ر
چاوه پیم؛ ئەم که شکۆله جگه له وهی یه کی که له که شکۆله هه ره نایابه کانی
کتیبخانه ی کوردی و بایه خیکی زۆری تیدا به شی عری مه وله وی دراوه .
دوو خالی جیگه ی بایه خی فره ی تیدایه :

یه که م: چهند نامه ی مه وله وی تیدایه که له که شکۆله کانی دیدا نین .
دووم: له م دهستخه ته دا پاشماوه ی دانراویکی مه وله وی هه یه به
په خسانی کوردی، که وا بزانه که س پیش من هه سته پینه کردوه و باسی
له هیج سه رچاوه یه کدا نییه . ئه وه بوو من له بهرگی هه شته می
بووژاندنه وهی میژووی زانایانی کورددا بلا و مکردوه (٦).

بہمیش دہرگایہ کی دیکھ لہ بلیمہ تیہ کانی مہولہ وی دہ کریتہ وہ و
 نگہر بہ وردی میژووی دانانی مہولوودنامہ کہی شیخ حسینی قازی و
 ہم دانراوہی مہولہ وی بزانیٹ، دوورنییہ مہولہ وی یہ کہم
 پہ خشاننووسی کورد بیت بہ کرمانجی خواروو نگہر وایش نہ ہی نہ وہ
 ہر لہ سہردہمی شیخ حسیندا و شانہ شانی نہ و پہ خسانی کوردی
 نووسیوہ.

ہم خ مہ حموود ناویک نووسراوہ تہ وہ، چونکہ لہ ویدا عہدولہ تیف
 ناویک چہند بہیتیکی نووسبیوہ و نووسیوہ: بہ فہرمانی شیخ مہ حموود
 نووسیومن. ہم وہی بہ یاضدایہ، تا لاپہرہ (۱۶۵) ی شاعر و بہرہمی
 مہولہ وییہ، لہ ویش بہ ولوہ ناو بہ ناو شاعر مہولہ وی تیدایہ. ناتہ واوی
 و پچرانی تیدایہ بہ خہتی (نستعلیق) نووسراوہ تہ وہ، ناوی نووسرہ وہی
 دیار نیہ ہر وہا میژووی نووسینہ وہ کہی، بیوانہ کہی (۹×۱۵) یہ.

کہ شکۆلی مینبہری

(۶)

ہم کہ شکۆلہیش یہ کیکہ لہ کہ شکۆلہ فرہ رہنگینہ کانی کتیخانہی
 کوردی و سہرچاویہ کی دانسقہ و دہگمہنی دیوانی مہولہ وییہ. لہ سہر
 لاپہرہی یہ کہمی بہ فارسی شتیک نووسراوہ کہ ہمہ کوردیہ کہیہ تی:
 ہم ساعرانہ لہ رووی نوسخہ یہ کہ خوالیخۆشبوو مہولہ وی
 مہعدوومی لہ کہناری کتیبیکدا بہ خہتی خۆی بو خوالیخۆشبوو
 مامۆستای مینبہری بہ یادگار نووسیویہ تیہ وہ... بیویہ لہ شیوہی ژمارہ و
 روونوو سکردنیدا ہیج جوڑہ گوڑانکاریہ کہ نہ کراوہ، ہم وہ کہ نہ وایہ.
 لہ کوتایی نہ و شاعرانہ وہ ہم عیبارتہ تی خواروہی فہرموہ:

((در خواطر محبانی جانی، سوزش مشتاقان و ارزومندان جنانی، چه در لباس تازی و دری و، در کرباس گورانی تفاوت نخواهد فرمود، وبر بی التفاتی نخواهد افزود. اری هر یکی اصطلاحی داده ایم، هر یکی سیرتی بنهاده ایم، پس فقرات فقرات گویای خاموش نایب فقیر مدهوش است. یسلم علیکم وعلی من لدیکم- عبدالرحیم معدوم-)).

هرچند من لهم نوسخه‌یه بیگومان نیم، نه‌گهر بجپتته‌سهر و ودهک نووسراوه وه‌هابیت، نه‌وا نه‌مه یه‌که‌م نوسخه‌ی دیوانی مه‌وله‌وی ده‌بیت له بهر ده‌ستخه‌تی خو‌ی نووسرابیتته‌وه و له‌ده‌ستدایت. ههر چو‌ن هه‌بیت نه‌م ده‌ستخه‌ته (۱۳۱) لاپه‌رده‌یه به‌ خه‌تیکی (نستعلیق)ی خو‌ش نووسراوته‌وه. لاپه‌رده‌ی (۱۶) بهیتی تیدایه. سه‌رچم (۱۸۸) پارچه شیعری مه‌وله‌وی تیدایه، ده‌ستخه‌ته‌که به‌س شیعری مه‌وله‌وی تیدایه. زیاد له (۱۵) پارچه‌یان له دیوانه چاپه‌که‌ی ماموستای موده‌رپسدا نین. ناته‌واوی و که‌موزیادی تیدایه، له‌وه ده‌جیت نوسخه‌که ناته‌واوبیت. وینه‌یم له ماموستا همه‌ی همه‌باقییه‌وه ده‌ستکه‌وت، سوپاسیده‌که‌م، نازانم نه‌سه‌که‌ی لای کییه.

که‌شکوئی نایاب

(۷)

نه‌م ناوهم بو نه‌م به‌یاضه دانا، چونکه به‌راستی یه‌کیکه له که‌شکوئه ههره نایابه‌کانی کتیبخانه‌ی کوردی و، له بهر نه‌وه‌ی کو‌تایی نه‌ماوه و ناوی نووسره‌وه‌ی نازانریت، نه‌م ناوهم بو په‌سه‌ندکرد. نه‌م ده‌ستخه‌ته‌پیش یه‌کیکه له‌و ده‌ستخه‌تانه‌ی پیش من که‌س بو کاری دیوانی مه‌وله‌وی سوودی لی نه‌بینیوه.

من ثم نوسخه له سالی هفتاگاندا دستخست و، دواتر له تهك چهند نوسخه دیكهی دیوانی مهولهویدا بابہ تیکم لی پیکھینان به ناوونیشانی (شارویهك له باخچهی ئهدهبی مهولهویدا، له گؤفاری کؤری زانیاری کورد بلاؤم کردهوه (۷).

ثم دستخته تیش له وانه یه که بهخت یارنه بوه نهکه ویتنه بهر چه پؤکی چهرخی چه پگهرد و به سهلامه تی بمینیتنه وه. له کؤتاییه وه ناته واوه و نازانری چهنلی له ناوچوه. ناو بوناویش له پینچ جیگه دا ناته واوی و که وتن هه یه که مه گهر خودا بزانی که وتوو و تیداچوو هکان چهند بوون.

ئه وهی که ماوه (۱۲۰) لاپه ریه، لاپه رهی (۸) بهیتی تیدا یه، به شی زؤری شیعی مهوله و ییه، له چهند جیگه دا شیعی (ئه حمه د به گی کؤماسی و کاکه ئه حمه دی مه جزووب و شیخ حه سه نی مه ولاناوایی و وه لی دیوانه) ی تیدا یه. له شیوهی (به یاض) دا نووسراوه ته وه، پیوانه که ی (۱۱×۲۰) یه به خه تیکی (نستعلیق) ی زؤر جوان نووسراوه ته وه، قه راخی لاپه ره کان و ناوه رسته کانیشی جوگه له- جوگه له کراوه. گه لی په خشان و بؤنه ی وتنی شیعه رکانی به کوردی و فارسی تیدا یه. به بؤنه ی ئه و په خشانانه وه- که په خشانی مه وله وین- گومانی زؤرم بؤ ئه وه ده چیت که له بهر نوسخه ی مه وله وی، یان له بهر نوسخه ی له بهر نوسخه ی مه وله وی نووسراوه- نووسرا بیتنه وه. سه رچاوه یه کی پرسوودی دیوانی مه وله و ییه.

که شکۆلانی عهبدولقادر

(۸)

ئەم کەشکۆلەیش یەکیکە لەو کەشکۆلانەی بایەخی زۆری بە دیوانی مهولهوی تیدا دراوه و بەشی هەرە زۆری بۆ شیعەرەکانی ئەو تەرخانکراوه. دەستخەتەگە (۱۵۴) لاپەرەیه. (۱۲۵) لاپەرەیی زیاتری بەس شیعری مهولهوییە، (۱۲۸) پارچە شیعری مهولهوی تیدایە.

بە خەتیکی (نستعلیق)ی مامناوەندی نووسراوەتەو. گەل بۆنەیی شیعەرەکان و روونکردنەووی تیدایە. دەستخەتەگە شپرزە و دراو و دۆپەلیدراوه، سەرەتا و کۆتایی دیار نییە، میژووی نووسینەووی پێو نییە، لە یەك شویندا ناوی نووسەرەوویەك هەیە کە ناوی عهبدولقادر بووه. گومانیش لەو دەکریت بەلای کەمییهوه دوو کەس لە نووسینەوویدا بەشداریبیانکردبیت.

ماوەیهك لە لای کەسیك بووه کە نازانم کییه. قەلەمی تیبێردوه و هەندیک شتی تیدا نووسیوه و، لە گەل رۆحی مهولهویدا بەراوردیکردوه، لەسەر هەندیک لە پارچە شیعەرەکانی نووسیوه، لە رۆحی مهولهویدا نییە. (پێوانەیی دەستخەتەگە (۱۹×۱۴)، لاپەرەیی (۱۱) بەیتی تیدایە. هەندێ شوینی لاپەرەکانی لێن دراوه و پیاووه، بەویش بەشیك لە شیعەرەکانی تیداچوون. شیعری (وهلی دیوانه) و چەند شاعریکی دیکەیشی تیدایە. وینەیی لە کتیبخانەکەمدا هەیە. بڕواناکەم سوود لەمەیش بۆ چاپی دیوانی مهولهوی بینرابیت.

که شکۆنی تۆفیق

(۹)

ئەم که شکۆلە شیعری گەلێ لە شاعیرانی فارس و کورد و عەرەبی تێدایە. بایە خێکی تایبەتی بە شیعری مهولهوی دراوه تیایدا. یه‌کیک- که نازانری کئیە- به‌یت به‌یت شیعره‌کانی مه‌ولهوی که له‌و که شکۆلهدان ژماردوه. تیکرای به‌یته‌کان گه‌یشتوونه‌ته (۹۶۲) به‌یت. به‌ خه‌تیکی جوانی (نستعلیق) نووسراوه‌ته‌وه، چه‌ندین که‌س به‌شدارییان له‌ نووسینه‌وه‌یدا کردوه، ته‌نها له‌ یه‌ک شوینیدا نووسراوه: له‌ به‌ر خاتری نووری چاوم تۆفیق نووسیمه‌وه. بۆنه‌ی شیعره‌کانی تێدا نییه. له‌ هه‌ندی شویندا شیعره‌کان جیا نه‌کراونه‌ته‌وه، لاپه‌ره‌کان نیشانه‌ی ئەمبه‌ره و به‌ریان بۆ دانه‌نراوه، که‌وتن و له‌ناوچوونی تێدا هه‌یه.

شیعری بلاونه‌کراوه‌ی تێدا هه‌یه. (۳۳۷) لاپه‌ره‌یه. پیاوانه‌که‌ی (۱۱×۱۷) ه.

ژماره‌ی به‌یته‌کانی هه‌موو لاپه‌ره‌کانی وه‌ک یه‌ک نین.

(که شکۆنی چه‌میده‌ خان)

(۱۰)

ئەم که شکۆلەیش - که له‌ شیوه‌ی به‌یاضدایه‌- یه‌کیکی تره‌ له‌ که شکۆلە نایابه‌کانی کتێبخانه‌ی کوردی و، نووسه‌ره‌وه به‌ریزه‌که‌ی به‌ خه‌ته جوانه‌ خۆشه‌که‌ی خۆی هونه‌ری له‌ نووسینه‌وه‌یدا نواندوه و به‌ شیوه‌یه‌کی شیوا رازاندویه‌تیوه‌وه. ئەم که شکۆلەیش - به‌ داخه‌وه- یه‌کیکه‌ له‌و که شکۆلانه‌ی به‌ر چه‌پۆکی چه‌پگه‌رد که‌وتوه و به‌شیکی تێداچوه و سه‌ره‌تاو کۆتایی نه‌واوه، ناوی نووسه‌ره‌وه‌که‌ی و میژووی نووسینه‌وه‌ی نازانریت.

کاتی خوئی له لای حهمیده خانی کچی نه‌حهمه‌د موختار جاف بوه، لای نه‌و پارێزراوه. له سه‌ر لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می نووسراوه عه‌بدو‌لکه‌ریم ره‌مه‌زان گوئپێ سالی (۱۹۵۷) به‌ نه‌مانه‌ت وه‌ریگرتوه‌ بۆ نه‌وه‌ی بینووسیته‌وه‌ و دوایی بیداته‌وه‌ به‌ خاوه‌نه‌که‌ی.

ئه‌م که‌شکوئله‌یش به‌شیکبووه‌ له‌و دیارییه‌ نایابانه‌ی دوای دامه‌زراندنی کۆری زانیاری کورد له‌ به‌غدا کراون به‌ پۆیلانه‌ی کۆری زانیاری. ئه‌سه‌له‌که‌ی ئیسته‌ له‌ (المركز الوطني للمخطوطات) پارێزراوه. وینه‌ی له‌ لای من هه‌یه. نه‌وه‌ی که‌ ماوه (۲۲۸) لاپه‌ره‌یه‌، دوو که‌س نووسیویانه‌ته‌وه‌ و یه‌که‌میان- که‌ به‌شیکێ زۆری نووسیوته‌وه‌- زۆر خه‌تخۆش‌بووه‌، دووه‌مه‌که‌شيان خراپ نیه‌ و ده‌خوینریته‌وه‌. لاپه‌ره‌ی (۶) به‌یتی تیدا نووسراوه. پێوانه‌که‌ی (۱۰×۵). ئه‌سه‌له‌که‌ی کاتی خوئی له‌ کتیبخانه‌ی کۆری زانیاری کورددا بووه‌.

ئه‌م ده‌ستخه‌ته‌ سه‌ره‌تاکه‌ی تا لاپه‌ره‌ (۱۱۰)ی شیعری مه‌وله‌ویییه‌ و نزیکه‌ی (۵۰)ی پارچه‌ شیعری مه‌وله‌وی ده‌بی له‌و ئه‌ندازه‌دا نووسراون. دوای نه‌وه‌یش به‌شی زۆری شیعری بێسارانی و که‌سانی دیکه‌یه‌.

که‌شکوئلی مه‌وله‌وی

(۱۱)

ئه‌م که‌شکوئله‌ کاتی خوئی که‌ کارم له‌سه‌ر کردوه‌ ناوم ناوه‌ (که‌شکوئلی مه‌وله‌وی) ئیسته‌یش هه‌ر به‌و ناوه‌وه‌ له‌ سه‌ری ده‌نوسم. یه‌که‌یکه‌ له‌ پۆیلانه‌کانی کۆری زانیاری کورد دوای دامه‌زراندنی. به‌ داخه‌وه‌ ئه‌میش له‌ چه‌پۆکی چه‌رخێ چه‌پگه‌رد به‌ دوور نه‌بووه‌، له‌ شپه‌زه‌بوون و که‌وتن و تیداچووندا به‌شیکێ به‌رکه‌وتوه‌. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ - که‌ ژماره‌ی بۆ دانراوه‌- به‌

لاپه ره (۴۷) ده‌ستپنده‌کات، واته به‌لای که‌میوه (۴۶) لاپه‌ره‌ی له سهره‌تاوه که‌وتوه، له ناویشیه‌وه دیا نییه چه‌ندی لی له‌ناوچوه. نه‌وه‌ی که ماوه (۲۰۰) لاپه‌ره‌یه له شیوه‌ی به‌یاضدایه، لاپه‌ره‌ی (۱۵) به‌یتی تیدا نووسراوه، پیوانه‌که‌ی (۱۱×۲۲)ه. خه‌ته‌که‌ی (نستعلیق)یکی جوانه. له شوینیکی نووسراوه:

(تمت از دست فلان ۲۳ سفر ۱۲۸۲)، نه‌گه‌ر نه‌م میژووه راست بیتن نه‌وا نه‌مه کۆنترین که‌شکۆلی دیوانی مه‌وله‌وییه له‌وانه‌ی له ده‌ستی مندان و، نووسره‌وه‌که‌ی ماوه‌یه‌کی باش له سهرده‌می مه‌وله‌ویدا ژیاوه و، دوور نییه زۆر به‌یه‌که‌وه بووبن و به‌شی له شیعره‌کانی له ده‌م و قه‌له‌می مه‌وله‌وی وهرگرتی.

له‌م ده‌ستخه‌ته‌دا- جگه جگه له‌وه‌ی که له سهره‌تاوه (۴۶) لاپه‌ره‌ی تیداچوه و نه‌و تیداچووانه له به‌شی شیعی مه‌وله‌ویدان- تا لاپه‌ره (۹۶)ی شیعی مه‌وله‌وییه‌وه، له‌و نه‌ندازه‌دا (۶۸) پارچه شیعی مه‌وله‌وی هه‌یه. له‌م نوسخه‌دا هۆ و بۆنه‌ی وتنی شیعره‌کان نه‌نووسراون. نه‌مه‌یش که ئیسته نه‌سه‌له‌که‌ی له ((المرکز الوطنی للمخطوطات))دا پارێزراوه وینه‌ی له کتیبخانه‌که‌مدا هه‌یه (۸).

که‌شکۆلی چه‌سه‌ن شه‌ریفنا‌بادی

(۱۲)

نه‌م که‌شکۆله‌یش یه‌کیکه له که‌شکۆله ره‌نگین و که‌موینه‌کانی کتیبخانه‌ی کوردی. خاوه‌نه‌که‌یشی یه‌کیکه له‌وانه‌ی بایه‌خی بیته‌ندازه‌ی به‌ دیوانی (مه‌وله‌وی) داوه، بو بایه‌خدانی خاوه‌نی که‌شکۆله‌که به‌ کاره‌که‌ی و، له ناو کاره‌که‌یشیدا به‌ دیوانی مه‌وله‌وی، نه‌وه‌نده به‌سه که

بزانین ئەك كه شكۆله به‌ری رنجی (٢١) سالیه‌تی. ئەم ره‌نجه‌ی‌شی بۆ دیوانی مه‌وله‌وی داناوه.

بایه‌خیکی دیکه‌ی ئەم كه شكۆله له‌وه‌دایه، به‌ میژوویه‌کی روون دهرده‌که‌وی كه یه‌گیكه له كه شكۆله کۆنه‌کان و سه‌ره‌تای ده‌ستپێکردنی بۆ دوا‌ی چوار سال له کۆچی دوا‌یی مه‌وله‌وی ده‌گه‌رپێته‌وه، بیگومان خاوه‌نه‌که‌ی ماوه‌یه‌ك هاوچه‌رخ‌ی مه‌وله‌وی بووه و، دوور نییه به‌ خزمه‌تی مه‌وله‌وی گه‌یشتبێ. نووسه‌ره‌وه‌که‌ی ورده‌کاربووه، چه‌ند جار میژووی تیدا نووسیوه، له‌وه‌وه بۆمان دهرده‌که‌وی (١٣٠٤ک) ده‌ستی به‌ نووسینه‌وه‌ی کردوه و تا سالی (١٣٢٥ک) به‌ ده‌ستیه‌وه بوه و کاری تیدا کردوه.

وه‌ك له‌ نوسخه‌ی نایابدا چه‌ند په‌خشانی کوردی و فارسی مه‌وله‌وی هه‌یه، له‌م نوسخه‌یشدا هه‌ندیك له‌و په‌خشانا‌نه وه‌ك ئەوی هه‌یه. من بوونی ئەو په‌خشانا‌نه به‌ به‌لگه‌ی نزیک‌ی میژووی نووسینه‌وه‌که له‌ سه‌رده‌می مه‌وله‌وی ده‌زانم، یان دروسته‌ر بڵێم؛ گومانی ئەوه ده‌کریت له‌به‌ر نوسخه‌ی مه‌وله‌وی خۆی یان نوسخه‌ی نزیک له‌ نوسخه‌ی مه‌وله‌وی نووسرا‌بنه‌وه.

ئەم نوسخه‌یه (٢٠٧) پارچه‌ شیعری تیدا‌یه، چه‌ند پارچه‌یه‌کی که‌م نه‌بێ هه‌موویان شیعری مه‌وله‌وین. بۆ نموونه یه‌ك دوو دانه له‌و په‌خشانا‌نه ده‌گۆزمه‌وه ئێره:

١- وفات مرحوم مبرور جنت جاه مولوی ملا عبدالرحیم المتخلص
بمعدوم- علیه الرحمه والغفران، و اسکنه الله تعالی اعلى فرادیس الجنان-
فی ماه شوال المکرم سنه الف ومائتین وتسع وتسعين، من هجره خیر
الرسلین. سنه ١٣٩٩. ل (١٨٩).

لیره‌دا به روونی مانگی شه‌والی (۱۲۹۹ک= ۱۳۸۱ز) بۆ کۆچی مه‌وله‌وی دانراوه، به‌لام پئیشتر سالی (۱۳۰۰ک) بی دیاریکردنی مانگ دانراوه.

۲- طاقه‌ت خۇ نابی... که خالۆ (فرموده بودند) کاغه‌ز بنویسمه په‌نجه، یانی له گره‌وه نزدیکتره، ئه‌ری خاک خاک وه‌سه‌رم خاص نزدیکه؛ له گره‌وه تا په‌نجه په‌نج رۆژ ریگه‌ست، نازانم چه بنووسم؟ ده‌ردم دووباره تازه بووگه‌سوه، یا خودا خۆم له کاغه‌زه‌که زووتر برۆمه‌وه، ئاخ خالۆ؛ ل (۲۰۹).

ئهم که‌شکۆله یه‌کیکه له‌وانه‌ی له ده‌ستی خوالیخۆشبوو _ د. محهمه‌د صدیقی موفتیزاده‌دا بوون، نیسته وینه‌ی له لای مندا هه‌یه.

لهم ده‌رفه‌ته‌دا ته‌نها ئهم ده‌ستخه‌ته‌م له سه‌رچاوه‌کانی لای ناوبراؤ خسته به‌ریاس و (۴) ده‌ستخه‌تی تریم لایه که یه‌کیکیان ده‌ستخه‌تی خوالیخۆشبوو خۆش‌نووس و زانای بلیمه‌تی کورد مامۆستا سه‌ید طاهری هاشمیه. با ئه‌وانه بمینن بۆ کاتیکی له‌بارتر.

که‌شکۆلی هه‌بیه‌ت

(۱۳)

ئهم که‌شکۆله‌م به وینه له لای برای به‌نرخم صباحی حسینییه‌وه ده‌ستکه‌وت. ئه‌ویش سه‌رچاوه‌یه‌کی به بایه‌خی دیوانی مه‌وله‌وییه، به خه‌تی (نستعلیق)ی جوان نووسراوه‌ته‌وه. ته‌علیقات و لیكدانه‌وه‌ی سه‌ید محهمه‌د صاقي هه‌بیه‌تی به سه‌ره‌وه‌یه که خۆی شاعیر و مه‌لاچاک بووه.

ئهم ده‌ستخه‌ته (۱۴۰) پارچه شیعری تئیدایه که هه‌مووی شیعری مه‌وله‌وییه، جگه له یه‌ک دوو پارچه‌ی شیخ عه‌بدو‌لای داخی و بولبول که

یان بؤ مہولہ ویان نووسیوہ، یان لہ ولامی نامہی مہولہ ویدا بؤیان
نووسیویانن.

دہستخہ تہ کہ دلؤپہ و ناوی بہرکہ وتوہ، بہ لام ہیچی لہ ناو نہ چوہ.
نہم دہستخہ تہ بؤنہی وتنی شیعی کہم تیدایہ و، تہنہا لہ شیعرہ کانی
بولبول و داخیدا نہوہ دیاریکراوہ کامہ شیعی مہولہ وییہ و کامہ شیعی
نہوانہ.

وادیارہ لہ گہل نوسخہی تردا موقابہ لہ کراوہ، چونکہ لہ ہندی
شویندا نووسراوہ (بلغ) کہ نہمہ لہ دہستخہ تی کؤندا نیشانہی نہوہیہ
موقابہ لہ کراوہ لہ گہل نوسخہی ہمان کتیدایہ. لہ شیوہی کہ شکؤلدا
نووسراوہ تہوہ لاپہرہی (۱۶) بہیتی تیدایہ. نووسہرہ کہی لہ کؤتایہوہ
نووسیویہ:

((تمام شد غزلیات مرحوم سید عبدالرحیم المتخلص بمعدوم - علیہ
الرحمة - حرره الاقل فی ۱۸ من ذی الحجۃ الکرام ۱۳۲۴ بقلعہ گاہ محمد
سعید الحسینی العمری النجمی)).

کہ شکؤلی کہمہ توو

(۱۴)

نہم کہ شکؤلہ لہ دہرفہ تی کدا نووسراوہ بہ چہرم بہرگی تیگیراوہ، لہ
رووی ریگخستن و نووسینہوہوہ ناگاتہ بایہ خی کہ شکؤلہ کانی دین
خہتہ کہی ئیرہ تیہوہ دہخوینریتہوہ، ژمارہ بؤ لاپہرہ کانی و پارچہ کان
دانہ نراوہ. ناوی نووسہرہوہی پیوہ نیہ. نزیکی صہد لاپہرہیہ، (۶۹)
لاپہرہی شیعی مہولہ وییہ، لہ ریگہی برای بہ نرخم کاک عیرفانی
پارساوہ لہ سہقز وینہیم لہ سہر سیدی دہستکہو تووہ.
بؤ کاری لیکؤلینہوہ و بہرانبہری نوسخہ سوودی باشی ہیہ.

ئە نجام :

ئىمە كە لىرەدا كۆبۈۋىنە تەۋە بۇ رىزلىن ان لە مەولەۋى و بەرزپاگرتنى يادى خۇى و شوپنەۋارە شاكار و بەرزەكانى، چاك وايە كۆبۈۋنە ۋە كەمان لە جوغزى قسە كردن و پياھەلدانىدا نەخوليتەۋە و دواى تەۋابوۋنى كۆرەكە بگەينە ئەنجامگە لىك كە بە قازانچى مەولەۋى و بەرھەمەكانى تەۋابىت و، كارگەلىكى ۋەھا بگەين بۇ كۆرپ داھاتوو كە بۇ مەولەۋى بېسەستىت چەند شتى نويمان لە دەستدا بىت پيشكەشى بەشداربوۋانى كۆرەكەى بگەين و بلىين: لە ماۋەى سالى يان زياتر يان كەمترى رابوردودا ئەم خزمەتانه بە بەرھەم و شوپنەۋارى مەولەۋى كراون. بۇ ئەمەيش من لە عاسى خۇمەۋە لە بەر تيشك و روشنايى باسەكەمدا چەند پيشنيارىك دەكەم:

يەكەم: لەم باسە كورتهدا من ناۋى (۱۴) سەرچاۋەى ديوانى مەولەۋىم بە گوۋى ئىۋەى ئازىزدا دا، كە بەشى زۇريان تەنھا لە لای من ھەن. حەكىمى مەلا سالىح لە نووسىنىكى بلاۋكراۋەيدا باسى (۱۲) كەشكۆلى مەولەۋى دەكات، حەسەن و گۇران كە ديوانى مەولەۋىيان چاپكردۋەتەۋە، لەۋانەيە چەند كەشكۆل و دەستخەتيان لە بارەى مەولەۋىيەۋە چاپكردۋەتەۋە، لەۋانەيە چەند كەشكۆل و دەستخەتيان لە بارەى مەولەۋىيەۋە لە دەستدا بىت، صدىقى بۆرەكەيى كە كارى بۇ مەولەۋى كردۋە دەبى چەند دەستخەتى لەلابىت. كەسانى ديكەش كە ئىمە نازانين و ئاگامان لىيان نىيە لەۋانەيە چەندىن دەستخەتى نايابى شىعەرى مەولەۋىيان لەلابىت...

لىرەدا ئەم ھەلە لە كىس نادەم و ئەو داۋاى كە چەند جار بە نووسىن و گوتن كردوۋمە، ئەمجارەيش دەيكەمەۋە و دەلىم: ئەگەر

(دەستخەتخانەى كوردى) مان ھەبوايەت و سامانى بە سامانى كەلەپوورى كوردى تىداكۆكراوھبوايەتەوھ و دەستخەتەكانى مەولەوى خۆيان، يان وینەيانى تىدا بوايەت، كارى ليكۆلەرى كورد زۆر ئاسان دەبوو، بە خەرجىكى كەم و زەحمەتتىكى كەمتر دەگەيبە ئامانجى خۆى. بۆيە دەلئيم: تا زوو پەلەبەكەين بۆ دامەزاندنى ئەو دەزگا ھىشتا كەمە.

دووم: تا ئەو كاتە ئەو دەزگا دىتەدى با لەناو خۆماندا ھەماھەنگى و ھاوکاريمان ھەبىت و، كە يەككىمان خەرىكى ليكۆلئىنەوھى ديوانى شاعرىك بوو كەسىكى ديمان شتىك لە شوینەوار و بەرھەمى ئەو شاعىرەى لەلابوو، با درىغى لئىنەكات و نەيشارىتەوھ و بە سنگىكى فراوانەوھ بە دەنگىەوھ بچىت و بۆشايەكانى بۆ پرىكاتەوھ و كارەكەى بۆ تەواوبكات.

سېيەم: با گيانى زانستى و سوودوھرگرتن لە سەرحاوە- ھى ھەركەس بىت- لە ناخمان و لە كارماندا گەشەبكات و كارەكانمان بە ليكۆلئىنەوھى زانستى دەولەمەندبەكەين.

لئىرەدا يەك نمونە دەھىنمەوھ: من سالى ۱۹۷۸ وتارىكم لە ژمارە (۶) ى گۆڤارى كۆرى زانىارى كورددا بلاوكردەوھ، ئەو وتارە بەرى شارۆى چەندىن كەشكۆلى ناياب بوو، چەندىن بۆنە و ھۆى وتنى شىعرەكان و چەندىن پارچە و تاك و چوارخستەكى شىعرى بلاونەكراوھى مەولەویم ھىنابوو. لەو كاتەوھ تا ئىستە چەندكار بۆ ديوانى مەولەوى كراوھ، ئەو سەرنج و بۆجوون و شىعرە بلاونەكراوانە رەنگدانەوھى ئەوتۆيان لەو كارانەدا نەبوھ، بە تايبەتى لە ديوانى مەولەوى (حەسەن و گۆران) دا كە سەرلەبەرى ديوانى مەولەوويان بە زياتر لە (۶۰) پارچە شىعرى بلاونەكراوھى مەولەويەوھ چاپكردوھ، چ دەبوو ئەگەر سووديان لەو سەرحاوە وەك پيوست وەرېگرتايە و ئەو بابەتانەيان بىخستايەتە

سەرکاره‌که‌یان و هەر هه‌له و په‌له‌یه‌کیشی تێدا بوایه بیاخستیه‌ته
ئه‌ستۆی من؟؟.

هەر ئه‌و گیانی نازانستیانه وایکردوه که‌سانیک سوودیان لهم
سەرچاوه وه‌رگرتوه، به‌لام که هاتوون ((ئهو هه‌ولانه‌ی که بو
خزمه‌تکردنی به‌رهمه‌کانی مەولەوی دراوه))یان ریزکردوه، ئه‌م
سەرچاوه‌یان بواردوه؛

چوارم: ده‌بی ئه‌وه‌یش له‌بیرنه‌که‌ین ئه‌ده‌بی کوردی به‌گشتی و دیوانی
مەولەوی به‌ تاییه‌تی، قه‌رزدارى خانه‌فاکانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی و
شیخانی ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌ن، چونکه لای ئه‌و زاتانه و له‌ خانه‌فاکانیاندا
بایه‌خیکى باش به‌ نووسینه‌وه و گه‌شه‌کردنی ئه‌و سەرچاوانه‌ دراوه، له‌و
ده‌ستخه‌تانه‌دا من دیومن ئه‌وانه‌یان کۆتاییان ماوه، یان ناوی
نووسه‌ره‌وه‌یان دیاره - چواریان به‌ که‌شکۆلی شیخی حیسامه‌دینه‌وه بو
خه‌لیفه و پیاوانی ئه‌و ته‌ریقه‌ته به‌ ده‌ستی مورید و مه‌نسووبان
نووسراونه‌ته‌وه.

پینجه‌م: من که لی‌رده‌دا باسی چوارده‌ که‌شکۆلی شیعی مەولەویم کرد،
زیاتر مه‌به‌ستم ئه‌و که‌شکۆلانه‌یه که یان سەرله‌به‌ر تاییه‌تکاران به
شیعی مەولەوویه‌وه، یان بایه‌خی زۆریان تێدا به‌ دیوانی مەولەوی داوه،
چونکه - بی‌جگه له‌مانه - چه‌ندین که‌شکۆلم له‌ لایه که‌م تا زۆر که‌میان
هه‌یه لای له‌ شیعی مەولەوی تێدا نه‌کراپێته‌وه.

پەراویزەکان

- 1- بېروانە: الادب الاسلامی، المجلد الرابع، العدد الخامس عشر، ۱۴۱۸ھ ۱۹۹۷م.
  - 2- بېروانە: محەمەد عەلی قەھرەداغی، بووژاندنەوہی میژوووی زانیانی کورد لە ریگەیی دەستخەتەکانیانەوہ، بەرگی چوارەم، چاپخانەیی (الخنساء)، بەغداد ۱۴۲۲ک ۲۰۰۲ز، ل ۸۳.
  - 3- سەرچاوەی پێشوو، بەرگی حەوتەم؟، دەزگای ناراس، ۲۰۰۷ چاپی یەكەم، ل (۲۱۰).
  - 4- باسی ئەم کەشکۆلەم لە چەند شوێندا نووسیو. لەوانە: پاشکۆی عێراق، ژمارە (۱۲-۱۳) شوبات و ئازاری (۱۹۷۸). ئەلبووومی کەشکۆل بەرگی یەكەم، ل (۱۶۴). بەرکوئیک لە خەرمانی شیعری سالم ل (۲۵).
  - 5- بېروانە: کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردی، بەرگی شەشەم، دەزگای ناراس ھەولێر، چاپی یەكەم.
  - 6- بېروانە: بووژاندنەوہی میژوووی زانیانی کورد _ بەرگی ھەشتەم دەزگای ناراس، ھەولێر- چاپی یەكەم - (۲۰۰۸)، ل (۱۵۵).
  - 7- بېروانە: گۆفاری کۆپی زانیاری کورد ژمارە (۶).
  - 8- لە بەرگی پینجەمی بووژاندنەوہی میژوووی زانیانی کورددا ل (۲۲۲) سوووم لەم کەشکۆلە بۆ باسیک لە سەر بیسارانی وەرگرتوہ.
- لە بارەیی پۆیلانەیی کۆپی زانیاری کوردیشەوہ لە سیمیناریکدا کە ئیوارەیی (۱/۱۸) / ۲۰۰۹) بۆم بەسترا، بە دریزی دوام و بابەتەکە لە بەرگی نۆیەمی بووژاندنەوہی میژوووی زانیانی کورددا بلاودەبیتەوہ.

مہولہ وی و پنا کی

خودا گابی قہومی / مپڑووی کورد

عادن محہمہ دیوور

گوشراوی باسہ کہہ: زیدہاتی دہ قہ شیعریبہ کانی ئہوسای کوردی پیکھاتووہ لہ ژانیری ئہدہ بی «لیریکا» وپڑای ئہمہ ہندی واتای فہلسہ فی لہ و تیکستانا دہ بینری۔ ئہم نووسراوہ ئہیہ وی بلی ہ وی ئی ئہ و سی چہ مکہ «عہ قلبیہ تی گشتی یان جیہانی، رُوحی قہومی و خودا گابی میژووی» کہ دہ زگای فہلسہ فی «ہیگیل» یان پیکھینابوو لہم چامہ ی مہولہ وی کہ دہ خوینریتہ وہ و ہستی پیدہ کری۔

دہستہ واژہ سہرہ کیبہ کان: مہولہ وی، ہیگیل، لیریکا، رُوحی جیہانی،

ناگابی، خودا گابی قہومی و...

وہرایی:

ئہم پہیلوا (بوجون) راستہ کہ ہر لہ میژہ بہ کگراوندی مہ عریفہ و قہ لای فہلسہ فی و تہ لاری رُوشنبری کورد شیعر بوہ، شیعر تاکہ ئیستانیکای «بوون» و شوناسی «نہ تہ وایہ تی» بوہ بؤ کورد، بہ ہوی ہندی ہؤکاری سیاسی - کؤمہ لایہ تی لہ رہورہ وی میژوودا، بیبہش بوہ لہ باقی ژانیرہ فہلسہ فی، ئہدہ بی و ہونہ ریبہ کانیتر۔ زؤربہ ی ئہ و دہ قانہ ی ئہ مرؤ لہ نیو نارشیفی «چواردہ سہدہ» ی^(۱) شیعری ئہوسای کورددا ہن: ہر لہ «کرکہ»^(۲) ی ہورمزگان^(۳)، تا شوپرشہ مؤسیقیبہ کہ ی فؤرم و ناوہ روکی

گۆران، مه موویان یهك توخم به ناو «لیریکا (Lirika، غنایی» به هه موو سه رچه شه نه کان و واتا کانی وه⁽⁴⁾، ده یانگریته وه. باری کۆمه لایه تی-سیاسی و نه بوونی ده سه لات و فه قری میدیا و سروشتی تایبه تی کوردستان و ته جروب ه تاکیه کانی شاعرانی کورد، بۆته هۆکارێک که ئارشیوی شیعی نه و سامان بی به ریی بی له ژانیری هه ماسی (داهینانی فه لسه فه ی میژووی کورد) و نومایشی (دراماتیک) به واتای راسته کی.

زیدهاتی ده فه شیعییه کانی نه وسای کوردی پیکهاتوو ه له ژانیری نه ده بی «لیریکا»، به مه رجیک هه موو لایه نه کانی نه م ژانیره له به رچاو بگرین. عیرفانی، تیئۆکراتی و نه شرافی، عاشقانه، ته غه زولی-هه ماسی، نه ته وایه تی-کۆمه لایه تی، سروشتخوازی، ته جروب ه ی تاک، بۆنه و تایبه ته کان و... یه کده سه تی چه شن و مه زموونی نه ده بی هه ساریک بووه بۆ شیعی نه ته وه بیمان، زۆربه ی شاعیره کانی نه وسا (نه لیه ت هه فتا هه شتا سال پێشتر له ئیستا) که متر چووگن به قه ره ی کیشه کانی کۆمه لگه و که متر پرسیان دروو سه تکرده وه. ئیمه ده قیکسی «هه ماسی/پاله وانی» وه ک «شانامه ی فیرده وه سی» مان نه بووه که «فه لسه فه ی میژوو» دروو سه ت بکات. له ولاشه وه بییه ش بووگین له ره خنه فانیکی توکمه و شیوازناسیکی کارامه که بتوانی به شیوه ی ره وشمه ند و ئاکادمی، ده فه کان بخوینریته وه و قوناغه کان که شف و پیناسه و شیوه ی رسکانی فورم و ناوه رۆکی نه م بزاغه درمناسی بکاتن. شیوه ی سونه تی هاوردی مه عریفی ئیمه ته نیا ئیه تیمام به ره هندی ده ره کی نه ده به وه بووگه، واته چه قداکوتان و سمر له سه ر ناسنامه و بیۆگرافی که سایه تی شاعیر و دانهر. لایه نی ده روونی ده فه کان و هۆکاری رسکانی قوناغه کان، له سه ر میتۆدی زوانه وانی-شیوازناسی، برشته کاری و پۆلینبه ندی نه کراوه. سروشتیه که سیمای نه ده ب و رۆشنییری کوردی له م

فہزا سامناک و تاکدہ نگہدا، لیل و نادیار بنویتی۔ سہرہ رای ٹہمانہ ہر بہم سامانہ ٹہدہ بییہ کہ ہمانہ ٹہبی گہش بین ٹہ گہر بہ وردی بہ میتودی رہخنہی زانستی ٹہم دہقانہ بخوینینہ وہ دہتوانین توخمہ کانیت پیناسہ بکہین۔ بق چہ سپاندنی ٹہم مہ بہستہ چامہ یہ کی غنایی «مہولہ وی تاوہ گوزی ۱۸۸۰-۱۸۰۶ ز» بہ شیوازی ہیرمنوتیک (رافہ کاری) دہ خوینمہ وہ و پیلوای خوّم ناراستہی خوینہ ران ٹہ کہ م۔ لہم خویندنہ وہدا ہہ و لمداوہ ٹہو مہ بہستانہی لہم چامہدا ہہ یہ لہ گہل بیرۆکے ہی بیرمندی مہ زنی رۆژاوا، «ہیگل ۱۸۳۱-۱۷۷۰ ز» بہ راورد بکہ م۔ رہنگہ کاریکی شاز و دور لہ لۆژیک بیتہ بہ رچاوا، تہ نیا کاتہ کہ یہ کیان دہ گریتہ وہ، ٹہ گہ رچی مہولہ وی پہ نجا سال پاش ٹہم بیرمندیہ ژیاوہ و قہت ہیگیلی نہ ناسیوہ، بہ لام ہہردوویکیان لہ سہدہی نۆزدہ ہمدہ بہ دوو بیری جیاواز و دوو کۆمہ لگہی لیکنہ چو ژیاون۔ بہ لام بہ لگہ بق من دہقہ کہی مہولہ بییہ، کہ زیندو و سہرہ بخو ہاتو تہ ریچکہی دیالوگ و رۆگہی شروفاندن بہ قہولی «ریکۆر» ویستوومہ کاکلہی دہقہ کہ زہوت (تہ ساحوب) بکہ م۔ بہ تیگہ یشتنی من لہم دہقہدا ٹہم سئ چہ مکہ «رۆحی جیہانی، رۆحی قہومی و خوداگایی میژووی» کہ دہزگای دیالیکتیکی ہیگیل پیکدہ ہینن، لہم دہقہی مہولہ ویدا ہہستیان پیدہ کری۔ ٹہمہ پیلوا و ہہلینجانندی منہ و رہنگہ بق ہہندیکیش دژکار و تہنانت دور لہ واقع بنویتی، چاوہ پئی بیروای جیاوازم، من وابیر ٹہ کہ مہ، مہرج نییہ ہہموو کہ سیک و ہک یہک بیر بکہ نہ وہ، «ٹہ گہر قہرار بی ہہموو کہ س و ہک بیر بکہ نہ وہ ٹہوا ہیچ کہ س بیر ناکاتہ وہ»۔

«گنۆرگ ویلہیلم فیڈرریش ہیگیل» بیرمندی توکمہی نالمانی لہ بارہی «عہ قلی گشتی، ناگامی و خوداگامی میژووی-قہومی» روانگہی تابیہتی خوی ہہ یہ۔ «لہ بیرۆکے ہی «ہیگیل» دا، جیہان پیکہاتہ و گۆرہ پانی

کردار (کنش) و مه‌ولدانی خوداگای رۆحه. وینای ئه‌م گه‌وه‌ره‌ش «عه‌قلیکی گشتی، یان رۆحیکی جیهانی»⁽⁵⁾ یه‌که به‌خشاوه به‌بوونه‌وه‌ریک به‌ناو مروّقه که‌خاوه‌ن ئاوه‌ز، ژیار و ژبانی فه‌ره‌نگیه. به‌گویره‌ی بۆ‌چوونه‌کانی «هینگیل» ناگامی گه‌وه‌ریکی بزاقمه‌ند و مه‌ولدیره که‌دایم وا له‌مه‌ولداندا بۆ گه‌یشتن به‌«خوداگامی قه‌ومی». ئه‌م رۆحه «مینه» بیه‌پیرۆزه - هه‌رده‌م له‌کۆشش و جۆششدایه تا‌نمووده‌کانی له‌«جیهانی مادی» دا وینا بکات، یانی ئه‌گه‌ر بیه‌وی گه‌وه‌ری «ناگامی» به‌گه‌وه‌ری «مادی» بگۆریت، ده‌بی بۆ وچان له‌هه‌ولی گۆراندا بی، تا‌له‌م کیشمه‌کیشه‌دا، چه‌مکی «رۆحی قه‌ومی» بۆ نه‌و مروّفانه که‌به‌خوداگایی میژوویی گه‌یشتوون دابین بکات به‌م چه‌شنه‌هه‌ر قه‌وم یان هه‌ر نه‌ته‌وه‌بی ده‌بیته‌خاوه‌نی رۆحی تایبه‌تی - قه‌ومی خۆی. «هینگیل» پێیویه ئه‌م رۆحه بۆ هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان یه‌کسان نییه. نه‌ته‌وه‌کان به‌گویره‌ی راده‌ی مه‌ولدان و مادیکردنی «مینه»⁽⁶⁾ کان وه‌ک (ئاوه‌ز، فه‌ره‌نگ، ریکخراوه‌کۆمه‌لایه‌تی سیاسی نایینی و نه‌فسانه‌یه‌کان و... ده‌گه‌نه‌ئهم به‌هه‌ر رۆحیه - جیهانییه و لێی به‌خوردار ده‌بن. واته‌ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک بۆ «خوداگامی قه‌ومی» خۆی باشتر هه‌لده‌بدات زووتر ده‌گاته‌لووتکه‌ی هه‌بوون، ئه‌وه‌ش له‌م دۆزه‌هه‌له‌ته‌ده‌بی بۆ گومان له‌بازنه‌ی نه‌و رۆحه‌پیرۆزه - گشتیه‌دوو ده‌که‌وێته‌وه و گلوله‌ی ده‌که‌وێته‌لێژی. به‌کورتی ده‌زگای فه‌لسه‌فی «هینگیل» بۆ گه‌یشتن به‌«لووتکه‌ی شوناسی نه‌ته‌وه‌یی» به‌م سێ ئاراسته‌دا تێده‌په‌رێ: «۱- ناگامی (نموودی رۆحی جیهانی) ۲- به‌شترکردنی ناگامی (مادیکردنی مینه‌کان) ۳- گه‌یشتن به‌خودناگامی قه‌ومی»⁽⁷⁾. مه‌وله‌وی زۆرتر وه‌ک شاعیرێکی عارف ده‌یناسن - هه‌ر وایشه - لکاندنێ چه‌مکی فه‌لسه‌فه‌ی هینگیل بۆ ئه‌م زاته‌دژبه‌ره‌له‌گه‌ل

که سیتی شاعیر و دۆخی زهمەن و باری شارستانی ئەم دوو زانا مەزنە. بەلام
با بزانی دەقه که ی چۆن داوهری دهکات:

نهی گه هوارهی دور، تایی دهسرازی خەم

تاکهی سهرهنگوشت خه فلهت نه تۆی دەم!

بازیت پی وهردهن ههریهک وه لایی

سه ذای دایه نان وه لایه لایی

های! نه فهرقش هەن، ئەو سه ذاو ته ئسیر

تا ئەو لاوناو ئەو مه زهه و ئەو شیر

هەر تفلێ بی شک نهی بيشک خه فتهن

جەه ی دایه بریان، بهو دایه جفتهن

وهس خاکبازی کهر بیدار بهر نامان!

برپانه وهی تویج سهروه ختش نامان

ها وه قه فاوه یه ند شی به ویدا

چەم په ی بینایی مادیو به ویدا

قه زا وه قومار نه پای به ختمەن

قامەت جه ئقه به ست وه خت باختمەن

موتریب سازه کهت، ئوفا! چ وهش ته رز بی

ئی جار هیش وهک دهنگ مه جلیس هەر به رز بی

تا کووره ی زاریم بلیسه سانو

داخ لوی ویم جه دل نه مانو

داذ نه دۆ داذ شین، مالوومەن لیم

دهمای ویم په ریم، هیچ کهس وینه ی ویم^(٨)

ئەم چامە وەك باقی چامەكانیتری مهوله وی خاوه نی كومیپۆزیسیۆن و ریتمیکی ئەستوونییە، واتە شیعرەكە وەك پڕۆسە یەك سەرتاخوار دیتە بەرچاوی، بە بەكاربردنی توخمی «گێڕانەوه» ویستوویەتی تەنھا یەك مه بهست پیشان بدات. بە دیدیکی تازه بۆ فەلسەفە ی ژیان، بۆ تاكە كانی كۆمه لگە كە گواپی ژیان ئاراستە یەكی عەبەس نییە، ژیان ئەبێ گەوهەری «ئاگایی، ئاوهز» ی لە گەلدا بێ، چاوبەستراو تەسلیمی ئاكار ی قەزاو قەدەر نەبێ. گوتوو مه مهوله وی یان هەر شاعیریکی راستە قینە پێشپەرە وی زەمانە ی خۆیانن، زۆر سالانیك لە پێش خەلكانیترەوه دەژین. بە راقە ی ئەم شیعرە، چما ئەم زایە لە بۆ ئەم كۆپرە كولتووری-ئەدەبییە وتراوه. پە یام دەنیری و وشیار دەكاتەوه: «ئەم شوناسە دەمانیکە لە بێشكە ی شارستانی و ئارشیفی نەتەوه یەكدا خافل ماوه تەوه، دایکی راستە قینە ی نییە، زپدایك (دایە) لایە لایە ی فیلبازانە ی بۆدەكات، ئاناگا لەوه ی كە تەنیا ئە یخلاقیتن، ئەوا خەریكە پشتی ئەكۆمیتەوه، چاوی تەنیا بەرپیتی خۆی ئەبینی، میژینە یەكی چەن هەزار سالە ی هە یە. لە پریكدا لە «موتریب» داوا دەكات ئاھەنگی بیداری لیتدات تا مه جلیسی یاران هەستی ببزوی و هەلینی بەزەو سرود ی «خوداگایی قەومی».

- لە بەیتی هەوه لدا گەهوارە ی دەور: یانی زەمانە، جیھان، رۆحی جیھانی، عەقلى خودایی ئەو زاراوانە كە پێخۆری فەلسەفە ی «هینگیل» بوون. ئەم دێرە ئاماژە یە بە لە دایك بوونی هەوه ل، تەوه للودی یەكەم، دەسپێکی ژسانی ماد ی. مهوله وی لەم «موكاشفە» دا بە مۆنۆلۆگ روو ئەكاتە خۆی و دەست دەكات بە خود سەرزەنش ی و دەلی: تاكە ی وەك ساوا یەك لە بێشكە ی زەماندا، بە دەسرازە ی خەمۆکی بەستراویتەوه و قامکی غەفلەت ئەنیتی بە دەمتەوه. ئە یەوی خۆی لە ئاناگایی و بە فیپۆدان ی مه ودا ی ژیان هایدار

بکاته وه و زهمینه خوښ بکات بۆ دۆزه په واکانی «عه قلییه تی جیهانی» که مروښی دهره وه ست کرده له هه مبه ر ئه و گه وه ره که ناوی «عه قل و ئاوه ز» ی مروییه که مته ر خه م نه بی.

— دووباره له به یتی دووه مدا، جه ختی مه وله وی له سه ر «ئاوه ز و عه قل» ی مروښ و ژێده ر بوونی عه قلییه تی تا ک و پارێزکردن له میکانیزمه کانی «ناناگایی» که به لایه لایه ی به سوژی دایه (زردایک، نه فس، هیزه پالنه ره کانی ده سه لاتی وه خت) ناوی لێده بات. له روانگی «هیگیل» وه تیشکی ئه م ئاوه زه له میژووی مروښدا، هه مان به شی خوداگی «روح» یان «روحي جیهان» ه⁽⁹⁾.

— مه وله وی زوانی شیعیری زۆر ساکار، خو مالی و شه قامییه . ئه مه یه کیکه له خاله ئه رینییه کان جوانخاسی شیعیری مه وله وی. به یتی سیته م به ناوه ده نگی وشیارکه ره وه ی «های» که وشه یه کی زا ره کی و فواکلو رییه، ده ستپێده کا.

< های > نه فه ر قش هه ن ئه وه سه دا و ته ئسیر / تا ئه وه لاوناو ئه وه مه زه وه ئه وه شیر. مروښه کان ئاگا دار ئه کاته وه که فره وریا بن سوژی ئه وه لایه لایه و ئه وه لاواندنه وه، زۆر تر هه لئه له تینه ره، کاردانه وه هه تا هه تاییه، نه کا ملکه چی ئه م فیلکاره بن.

— له به یتی چواره م و پینجه مدا، بایه خو و ئه رز شه کانی «فه لسه فه ی ژیان» ده خاته به رچاو و تا که کان که خاوه ن به هره ی «ئاوه ز» ن، له پووچه لخوازی و ژیانی به تال به رگرییان لێده کات. میسدا قیک ده خاته به رچاو بۆ مروښ. ده لی هه ر زا پوړیک له گه هواره ی ده وردا نووستوه بی گو مان روژیک ژیانی روو به کو تایی ده پوات و ده نووسی به به ری دایه ی قه بره وه (گۆر به ره می ژیا نه). دووباره بایه خی ژیان له میژووی مروښ وه بیرمان دینیتته وه،

مادام ئینسان له به‌ستینه‌ی «رۆحی جیهان» ی نه‌گاته «ناگامی» ژیانه‌که‌ی پوچه‌ل ده‌نوینی. له دیدی «هێگیل» یش «رۆحی گشتی هه‌مان سه‌رچه‌شنی ناگامی ئینسانه»^(۱).

له به‌یتی شه‌شه‌م و چه‌وته‌مدا، دووباره‌ جه‌ختکردنه له سه‌ر هه‌مان وشیری و بیداری و ژیانی مه‌به‌ستدار که ژیان نه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه، پشت کۆم بوته‌وه که نه‌پوانی به‌ پێدا چاوی هه‌یج نابینی، قه‌زاو قه‌ده‌ریش وه‌ک قوماچی له مه‌ته‌ریزدایه ژیانی م‌رو‌وه‌ بدۆپینی و سامانی ژیانی به‌ تالان بیات. جه‌ختکردن و ته‌نکید له‌م دێرانه‌دا، نیشانه‌ ده‌ره‌وه‌ستی مه‌وله‌وییه به‌ چرکه‌کانی ژیان و قۆستنه‌وه‌ی نام‌پ‌را‌زه‌کانی «ناگامی» و تیگه‌یشتن له ژیانی میژینه. مه‌وله‌وی وه‌ک م‌رو‌وه‌ی پێشاهه‌نگ و پێشپه‌وه، داوای وشیری کۆیی ده‌کات بۆ گه‌یشتن به‌ «خو‌ناگامی». داوا ده‌کات مل که‌چی قوماچی قه‌زا و چاوبه‌ستراوی نه‌ریتی کۆن و بیری دواکه‌وتوو نه‌بیت، وه‌ک سوهراب سی‌پێه‌ری وته‌نی: «چشم‌ها را باید شُست، جور دیگر باید دید...». لێره‌دایه به‌ رای من مه‌وله‌وی وه‌ک شاعیری ژیر و پێشپه‌وه، به‌ دیدیکی جیاواز، هه‌یه‌ سوور و پاوه‌نکراوه‌کان، دابه‌ رزیوو پێش‌فه‌رزه‌کان و می‌شکه‌به‌سته‌لۆکی و کلێل دراوه‌کان ده‌به‌زینی و م‌رو‌وه‌ به‌ره‌وه‌ داوه‌ری «عه‌قل و ئاوه‌ز» که پێوه‌ریکی پۆزه‌تیفی دنیای سه‌رده‌مه، رینموونی ده‌کات.

له به‌یتی هه‌شته‌م و تادوایی، ته‌ک گۆییه‌کانی مه‌وله‌وی قوولتر ده‌بیت‌وه باشر ده‌پوانیته هه‌ناو و میکانیزی خه‌لاق. له‌م قۆناغه ده‌روونی - داهینانه‌دا، به‌ شیوه‌ی مۆنۆلۆگ روو نه‌کاته مونا‌دای «موتریب» - هه‌یمای ده‌نگی نۆزهنی و به‌شاره‌تی رۆحی قه‌ومی - ده‌خوایێ که سازێ خوشته‌رزی بۆ لێدات و رۆحه به‌ خه‌فله‌ت چووه‌که‌ی به‌ ئاهه‌نگی نوێ ببزۆینی و له‌ کۆری کۆبه‌سته‌ی یاراندا (ره‌زمی عه‌قلی جه‌ماوه‌ر، کۆمه‌لگه) به‌رز بێته‌وه و کوره‌ی

زاری بلیسه بسینی، تا له بەستینهی ژياندا تا ماوه داخه کانی نه مینی،
 متمانه به خش بی به ژیان، بۆی رۆونه ته نیا تاك به ره جعت و داوهری ناوه
 و بریاری خۆی ده توانی گۆرانکاری له ژياندا به دی بهینی، نه گینا دوی مردن
 شینی هه ئالان ههچ سوودیکی بۆ نه و نییه، ژێدهر بۆ خۆی ته نیا خۆیه و بهس
 که بگا به خولیاي «خۆئاگایی»، یان بۆ له دایک بوونیکی تر و ته وه للودیکی
 دووباره و سه عاده تیکی نه مری و هه تا هه تایی:

هه رگه سه ته وه للود دووباره شه نیهن / نه ئیبه ت سه عاده ت ستاره شه نیهن^(۱۱).

نه مه هه ر نه و بیروکه بوو که یه کیک له چه مکه فه لسه فییه کانی
 «هیگیل» ی پیکهینابوو. «اندیشه اندیشه را می اندیشد و به خوداگاهی
 می رسد.»^(۱۲) واته: ته نیا ژێده بۆ نه ندیشه ته نیا نه ندیشه یه که نه ندیشه ی
 لی نه بیته وه. یان «اگاهی هر قوم، اگاهی از هستی خویش است»^(۱۳).
 واته: «ئاگاهی هه ر تاك و قه ومیک یانی ئاگاهی له هه بوونی خودی نه و
 قه ومه».

سه‌چاوه‌نگان:

- ایوب رستم، یارسان، سلیمانی، مه‌لبه‌ندی روشنبیری هورامان، چاپی دووه‌م،
۲۰۰۶ ز
- به‌لخی مه‌وله‌وی (رۆمی)، مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی، ده‌فته‌ری دووه‌م، به‌بیتی ۹۷۸
بهار ملك الشعراء، سبک شناسی شعر یا تاریخ ته‌تور شیعیری فارسی، به‌کوشش علیقلی
محمودی بختیاری، تهران، مؤسسه مه‌تبووعاتی علمی، خرداد ۱۳۴۷ ه.ش
- تاوه‌گۆزی مه‌وله‌وی، دیوانی شیعر، لیکدانه‌وه‌ی مدرس عبدالکریم، مه‌هاباد، چاپ
صه‌یدیان، ۱۳۶۴ ه.ش
- جه‌مالز ره‌شید نه‌حه‌ده، لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زمانه‌وانی ده‌ریاره‌ی ولاتی کورده‌واری،
به‌غداد ۱۹۸۸ ز
- ساقیب‌فر مورت‌ه‌زا، شاهنامه فردوسی و فلسفه تاریخ ایران، انتشارات قه‌تره -
موعین، تاران ۱۳۷۷ ک.ه
- شفیعی کدکنی د.م ره‌زا، تازیانه‌های سلوک، انتشاراتی آگاه
- شفیعی کدکنی د.م ره‌زا، زبان و ادبیات فارسی عمومی، نشر چشمه، چاپ هفدهم،
تهران، نشر چشمه، ۱۳۸۲ ه.ش
- صفی زاده صدیق، میژووی ویزه‌ی کوردی (تاریخ ادبیات کوردی) ج ۱ و ۲، بانه،
انتشارات ناجی، ۱۳۷۰ ه.ش
- مه‌مه‌دپوور عادل، خانه‌به‌ندی شیعر کوردی هورامی له‌ده‌سپیکه‌وه تا نه‌مپۆ(ادوار
شعر کوردی هورامی از آغاز تا به امروز)، ناماده‌ی چاپ
- مه‌مه‌دپوور عادل، سۆزی لبریکا له‌نه‌زمونی شیعیری کوردیدا، به‌خشکاری ئیحسان
تاران، ۱۳۸۸ ک.ه
- مه‌مه‌دپوور عادل، شه‌به‌نگی زوانی کوردی هورامی له‌گاساگان تا ... به‌هاوکاری
مه‌لبه‌ندی روشنبیری هورامان سلیمانی، چاپخانه‌ی بابان، ۲۰۰۸ ز
- مه‌مه‌دپوور عادل، وتاری هورمزگان سه‌ره‌تای ده‌سپیکه‌ی میژووی شیعیری کوردی،
رامان، سالی دوازده‌هه‌م، ژماره ۱۲۹، ۲۰۰۸
- هورامی صه‌یدی، دیوانی شیعر، محمد امین کاردۆخی، سلیمانی، چاپخانه‌ی کامه‌ران،
۱۹۷۱ م
- یاسمی رشید، کورد و پیوستگی های نژادی و تاریخی او، تهران، انتشارات امیر کبیر،
۱۳۶۳ ه.ش

* ماسته‌ری زمان و نه‌دهبی فارسی، خاوه‌ن ئیمتیاژ، به‌رپرس و نه‌ندامی ده‌سته‌ی
سه‌رنوسه‌ری گو‌فاری زرتیبار. مه‌ریوان موبایل: ۰۰۹۸۹۱۸۸۷۴۹۹۲۹

ئیمیل: adel_gov_zrebar88@yahoo.com

به‌ره‌مه‌ه چا‌پکراوه‌کانی نووسه‌ر:

- ۱- کتیبی «سه‌رو‌دی خه‌زان» لیکۆلینه‌وه‌ی شتیوان‌ناسانه‌ی بی‌سه‌سارانی، فارسی،
۱۳۸۱.ش
- ۲- کتیبی «شه‌به‌نگی زوانی کوردی هورامی له‌گاساکان تا...» می‌ژوو‌یی-زوانه‌وانی،
سه‌لیمانی چاپخانه‌بابان، ۲۰۰۸ م
- ۳- کتیبی «تیروانینیکی نوی بو‌هیرمنوتیک و راه‌ی نه‌ده‌بی»، وه‌زیران له‌فارسی به
کوردی، ناشر مؤسسه‌چاپ و بلاوکرته‌وه‌ی سه‌لیمانی، کتیبی مه‌نار، ۲۰۰۹ م
- ۴- کتیبی «سوزی لیریکا له‌نه‌زموونی شی‌عری کوردیدا»، ره‌خنه‌ و راه‌کاری شی‌عری
کوردی، په‌خشکاری ئی‌حسان تاران ۱۳۳۸ک
- ۵- بلاوکرته‌وه‌ی وتاری نه‌ده‌بی-رۆژنامه‌وانی له‌گۆشار و رۆژنامه‌کانی باشوورد و
رۆژه‌لات
- ۶- به‌شداری و خویندنه‌وه‌ی وتار له‌کونگره‌ و کۆپه‌ نه‌ده‌بی و فه‌ره‌ه‌نگیه‌کانی مه‌زیم
و رۆژه‌لاتدا

پہراویزہ کان:

۱- نووسری نم وتارہ بہ پئی ئو تیکستانہ کہ لہ شیعری کوردی هورامیدا همن، هەر لہ «هورمزگان» تا شیعری ئیستا (چوارده سده) بہ حوت قوناغ خانه بندی کردوه یکه م: قوناغی «سره لدان» هورمزگان، یکه م شیعری نفیساری (دهه کانی سده ی هوهلی ک. م). «ماریفه توو» پیرشالیاری شیعره کانی پیرشالیاره سیاوی هورامی

دوهه م: شیعری «نورامن، مه لحناتی فهله وی یا فهله ویاتی هورامی»، چه شنیکی تر له سیستمی بگه. وه ک سرچل: دهه کانی دایه تهریز هورامی (۴ ک. م)، جلاله خانم لورستانی (۴ ک. م)، دایه خزان سره گتی (۵ ک. م)، بابا تایه ر (۴ ک. م)، شیخ سهق هره ده ویلی (۸-۷ ک. م) و صیدی هورامی (۱۳ ق. و)...

سپه م: شیعری ئایینی «یارسان» که له سده ی دوه می کوجیدا سریه لدابوو، تا سده کانی دواپی برده وام بووه. وه ک نمونه: بهلول ماهی (نیمه ی دوه م سده ی دوه می ک. م) بابا سره رنگ دودانی (سده ی چوارده ک. م)، شاخوشین لورستانی (سده ی ۵ و ۴ ک. م) بابا ناوسی سره گتی (سده ی ۵ ک. م) و سان سهاکی بهرنجی (سده ی ۷ و ۶ ک. م) و ... چوارده م: قوناغی «داهینان و بزافی (کرکه)»، له لیریکای هورامیدا. لووتکه بیسارانی و شاعیرانی پاشپه و (سده ی ۱۲-۱۱ ک. م).

پینجه م: «به رده وامی و فره دهنگی» له فزومی لیریکای هورامیدا. لووتکه صیدی هورامی (1199/1265 ه. ق. 1784/1848 م) و شاعیرانی هاوده م و شوینکه وتوو (سده ی ۱۳-۱۲ ک. م).

شه شه م: «هارمونیای فزوم و ناوه رۆک» له لیریکای هورامیدا. لووتکه و زایه لی به رزی نم خوله: مه وله وی تاوه گزی (1221/1300 ک. م) و باقی هاوبه ندانی شه ده بی و شاعیرانی پاشپه و (سده ی ۱۴-۱۳ ک. م)...

حه وتم: سه ره تای ده سپیکی نوپخواری شیعری هورامی. نم بزافه چه ندسائیکه سریه لداوه و هیشتا ساویه و بق رسکانی زیاتر نیازی به کات و مه ودا هه یه. (محمد پور، قوناغه کانی شیعری هورامی، ناماده ی چاپ

۲- ئو هاماره دهنگ یان ئو هیشوه دهنگانه ته که له پیکهاته ی مورفیم و هیجادا، چری دهنگ و موسیقا، دروست دهکات و پیکه وه نه گونجانی بگه کورت و دریزه کان شه شاریتته وه و خوی له گه ل کیشناسی عه روز، جیا ده کانه وه و ده بیته «کومپوزیسیون» یان «ریتم» له شیعردا و زه مینه بق ره خساندنی دینامیکه ت و بزاو تووی لیریکا ناماده دهکات. نووسه ر بق نم توخمه نوانیبه ناوی «کرکه» ی بق پینشیاز کردوه. محمد پور، سوزی لیریکا له نه زمونی شیعری کوردیدا/ ۷

۳- دہقیکسی چن بہیتی دہ برگہیی، لہ نزیکسی شاری سلیمانے کوردستانی باشور، دوزراوہ تہ وہ۔ لہ لایہن دوکتور سعیدی کوردستانیہ وہ، گہ بیوہ تہ دست محمد تقی بہار و پاشان بق توئزینہ وہی زوانہ وانی گہ شتوہ تہ نورویا (بہار، سبک شناسی شعر/ ۴۴-۳۹). ماموستا رھشیدی یاسمی وہ کوو بہ لگہ یک لہ کتیبی (کرد و پیوستگیهای نژادی او) بق کونیہ تی. زوانی کوردی یاسی کردوہ (یاسمی/ ۱۱۹) ہر وہا ماموستا عہ لاندین سجدای ئو پارچہ ہہ لپہ ستی لہ میژوی ئدہ ہی کوردیدا تومار کردوہ. د. جہ مال رھشید لہ کتیبی لیکن لینہ وہ یہ کی زمانہ وانی... ل. ۵۱۶ دا دہ لی: «ہندی نووسری تریش لہ کتیبی خویاندا یاسی ئم ہونراوہ یانہ کردوہ، بویہ بوہ تہ سہرچاوہ یکیش بق میژو و ئتتوگراف نووسی روسی بہ ناو «فلجیفسکی» کہ بلیت: «ئم ہونراوہ لہ سالانی بیستدا لہ ناوچہی سلیمانے دوزراوہ تہ وہ» و بہ شیوہ یکہ دریزتر یاسی ئو رھوشتانہ دہکات کہ پیوہندی بہ دہقی ہونراوہ کہ وہ یہ. ہر وہا «رؤدینکو» ئم ہونراوہ یہ و رگیزاوہ تہ وہ سہر زوانی روسی». لیتوزہ رانی ئم دہقہ سوورن لہ سہر ئوہی کہ بہ سہر پیستہ ئاسکیک نووسراوہ و لہ ئشکوتی ہہ زارمیزد دوزراوہ تہ وہ و ہونراوہی «دہ برگہیی و قابلی مہسنہوی» رھسنہ ہیچ بہ لگہ یکیش بق ساختہ کاری ئم دہقہ لہ دہستدا ئییہ. بیگومان ئم دہقہ، پیگہ یکہ ی توکہ بہ بق سہر ہہ تائی سہر ہہ لدانی، شیعری نویساری کوردی. بق ئوہی ہہ لگری توخمی «کرکہ» پرہ نسپیہ رھسنہ تہ موسیقائی شیعری کوردیہ. بیوانہ: (بہار محمد تقی، سبک شناسی شعر/ ۴۴-۳۹) و (یاسمی/ ۱۱۹) و (جمال رشید احمد/ ۵۱۶ تا ۱۲۵) و (محہ مہدپور، ہورمزان سہر ہہ تائی دہسپیکسی میژوی نویساری شیعری کوردی، رامان/ ۱۲۹)

دہقہ کہی ہورمزان:

ہورمزان رمان، ئاتران کوژان/ ہوشان شاردہ وہ، گہ ورہ گاوران

نورکاری ئارہ ب، کہ رندہ خاپور/ گنای پالہیی، ہہ تا شارہ زور

شہن وکہ نیکان وہ دیل بشینا/ میرد ئازا تلئی و ہپووی ہوونینا

۴- رھوشت زہر دہ شترہ، مانوہ بیئ کہس/ بہ زیکا نیکا، ہورمز وہ ہیچ کہس (محہ مہدپور،

شہ بہنگی زوانی کوردی ہورامی لہ گاساکان تا .../ ۲۲)

یونانیہ کان شیعریان بہ چوار جور دابہ شکر دہ: حہ ماسی (پالہ وانی، Epic)، غنایی (لیریکا، Lyric)، تالیمی و مۆچارینا میز (تعلیمی، Etic)، و نومایشی (Dramatic). وادیارہ شاعیرانی کورد تہ نیا ئیہ تمامیان بہ لیریکا بوہ. «لیریک (غنایی) یاسکردن لہ باری ہست و عاتقہی تاکی شاعیرانہ، بہ مہرچیک ئاسوی و اتاکی دوو چہ مکی «ہست» و «تاکی» بہ رفران لہ بہرچاو بگرین، یانی ہموو باری ہستہ کان لہ نہر مترین ہست تا زیرترینیان بہ ہموو واقعہ کانی ژیانہ وہ. ہستی تاکی بہ و اتاو کہ لہ رۆحی شاعیر سہرچاوہ دہگرئ و شاعیریش تاکنکہ لہ گلیرگہ و روحیشی لہ ہمبہر ہموو دیارہ کانی گلیرگہ بہرپرسیارہ». (شفیعی کدکنی، زبان و ادبیات فارسی/ ۶۱)

۵- مەولەوی زۆمی لەم بەیتەدا ناماژەیی بەم «عەقلە گشتییە کردوو»:

این جهان يك فكرت است از عقل كل/ عقل شاه است و صورتما رسل (بەلخی مەولەوی/
بەیتی ۹۷۸) -

وات: ئەم جیهانە پێرۆکەیی عەقڵێکی گشتییە. عەقل سولتانە و وێنەکان (شەکان) رەسولەکانن

۶- «مینیە» واژەبەکی کۆنە لە ئاویستا (Man) و لە پالەوی (Men) بە مانای «ئەندێشە» هاتووە.

(ساقییب فەر/ ۳۵۹)

۷- ساقییب فەر/ ۱۲- ۸

۸- تارەگۆزی مەولەوی/ ۴۴۹

۹- ساقییب فەر/ ۱۰

۱۰- مەمان/ ۱۰

۱۱- تارەگۆزی مەولەوی/ ۲۷۹

۱۲- ساقییب فەر/ ۱۰

۱۳- مەمان/ ۱۱

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

لہ (سہر شاہ) کی رہ فہ نہ وہ

بؤ (رو کنا باد) کی ئہ شق

(یہ پوہ ند پئی ہنہ ناسہ کی مہولہ نا مہولہ وی کی ناو گؤز کی

و حافر کی شہراز کی)

جہ لیل عہ باسی

"را جہ عفر ئاباد سارای گہرم مہیل
دہ سودیم وہ ناو رو کنا باد شہوق
خواجهی سہرح لقی بہ زمہ کی ئہ لہ ست
مہ نزل شیراز شار سہ ودای عہ شق لہ یل
ئیمام میحراب سہر (مصلای زہوق
دہ ماخ وہ نہ شہی بادی فہ نا مہ ست
:.....تا:

یہ ک غزہ ل مہ تلح (مژدہی ئہی دل) بؤ
وہ ربؤ نہ یشہ للا لمیش تیگہ ل بؤ
باوہر بہ ل پئی دل تہ سکین حاصل بؤ
خواجه تو پیرت با ہر موجمل بؤ
"....."

ئہم چہ ند دپڑہ، ہہ لپڑاردہی قہ سیدہ یہ کی مہولہ وین، کہ وہ کور نامہ
شیرعیہ ک ناراستہی حوزووری حافزی شیرازی کردون، من تہ نیا چہ ند
دپڑیکم بہ جیا ل ہہ لپڑاردن کہ راستہ و خؤ پئیوہ ند بیان بہ باسہ کہ مہ وہ
ہہ بوو، ئہ وانہی دہیانہ وی پارچہ شیرعہ کہ بہ تہ واوہتی بخویننہ وہ، با
پرواننہ دووہم پارچہی تیپی (ر) لہ لاپہرہ (۲۸۰)ی دیوانی مہولہ وی چاپی
(سہیدبانی مہاباد) یا خود یہ کہم پارچہی ہمان تیپ لہ لاپہرہ (۳۴۱)ی
دیوانی مہولہ وی، چاپی دہ زگای رؤشنبری گؤران لہ سنہ.

شہ مسہ دین محمہ د، (حافز)، کہ لہ شاعیری ناوداری ئیرانی، ناسراو بہ
(حافزی شیرازی) یا خود (خواجهی شیراز) لہ نیوان سالہ کانی (۷۲۰/۷۳۰)ی

کوچی مانگی له گه ره کی (شه یادان) ی شاری شیراز که ئیستا پئیده گوتری
(گه ره کی ده رکی سازاده)، له دایک بووه و پاش (٦٥) سال ژبان، له نیتوان
ساله کانی (٧٩٢/٧٩١) دا و هر له شاری شیراز کوچی دوابی کردوه.

گه وره بی حافزی شیرازی زۆتر له وهدا به رجهسته ده بیته وه، که هیچ
شاعیریکی سه ده ی هه شته می کوچی به دواوه نه بووه و نییه نه که وتبیته ژیر
کاریگه ری خه یالی ناسک و بیری وردیه وه و په سن و ستایش و پیا به ئدانی
خوی ناراسته نه کردی. ئەم کاریگه رییه ته نها له چوارچێوه ی سنووه کانی
ئێراندا نه بووه به لکوو سه رجه م جوگرافیای فکر و نه ده بی دنیا ی نه مپۆی
گرتۆته وه و بۆته دیارده یه کی جیهانی. نه وه نده ی په یوه سته به گه لی
کوردیه وه که تیکه لاییه کی زۆر و به رچاوی له گه ل میژووی دیرینی ئێرانی
که و نارادا هه یه و له گه ل نه ده بی فارسیدا له نزیکه وه ژیاوه، ده بی به
داکوکییه وه بلێن:

زۆبه ی هه ره زۆری شاعیرانی کورد که وتوونه ته ژیر کاریگه ری شیعیر و
هه ناسه ی حافزی شیرازی و ئیتر چ به ته رجیعه بند و ته خمیس و چ
به وه رگرتنی فکره که و چ وه رگرتنی وشه و ته عبیری تاییه تی حافزانه و چ به
وه رگرتنیش، ئەم کارلیکه رییه یان له شیعیره کانیاندا به رجهسته کردۆته وه، به
جۆرتیک، که ده توانین بلێن، له میژووی نه ده بیماندا، شاعیری کمان نییه
کاریگه ری ئاشکرای حافزی به سه ره وه نه بوویت و ئەم کاریگه رییه ش له
شیعیره کانیاندا رهنگی نه دابیته وه..

ئەم شاعیره ناو داره، نازناوی (ترجمان الاسرار) و (لسان الغیب) یشی پی
به خشراوه، واته زمانی غه یب، ئەمه ش که ده گه پتته وه بۆ چه ند دیارده و
رووداویکی تاییه تی ژبانی حافز، وای کردوه خه لکانیکی زۆر رووی تیبکه ن و
داوای رۆشن گه رییه کی لیبکه ن له مه پ ئایه نده ی خۆیان و به مکاره ش ده گوتری
(تفال) یا به ته عبیری خۆمآلیانه (فال گرتنه وه) له دیوانی حافزی شیرازی.

دیارہ مہولہ وییش بہ پہرہ وی لہم نہریتہ، ویستویہ تی سکالایہ کی شاعیرانہ لہ گہل حافزدا بکات و لہ رۆحی ئہ و بخوازیت بہ ہانایہ وہ بیت و ہاوکیٹشہ کی بۆ رۆشن بکاتہ وہ. مہولہ وی لہم قہ سیدہ یہ دا، سہرہ پای ئہ و ہانا پیبردن و سکالاکردنہ ی نامازہ مان پیکرد، ناسیایوی و تیکہ لایوی خۆی لہ گہل دنیا و جیہانبینی حافزدا پیشانی ئیمہ دہدات و پیمانہ لیت چہ ندہ نزیکہ لہ و دنیاہ و چہ ندہ ہۆگری ئہ و جیہانبینیہ یہ و چہ ندہ ش ئہ و فکر و لۆژیک و روانگہ و ہناسہ یہ ی حافزی شیرازی کاری تیکردوہ،

بہ لای منہ وہ، ہیچیکام لہ و شاعیرانہ ی کہ وتوونہ تہ ژیر کاریگہ ری حافزہ وہ و ہکوو مہولہ وی دنیا ی تایبہ تی ئہ ویان نہ ناسیوہ و تیکہ لی ہناسہ ی نہ بوونہ، واتہ مہولہ وی لہ ہموویان زۆرتہ و باشتر و روونتر و نزیکتر، لہ حافزی روانیوہ و بہ تہ واوہ تی رۆ چووہ تہ ناخی دنیا عارفانہ کہ یوہ و پہی بہ پہ یام و مہ بہ ست و لایہ نہ شاراوہ کانی شیعہر و ہناسہ ی حافز بردوہ و خۆیشی لہ ناخوہ ناویتہ ی بوہ و بہ ہر دووکیانہ وہ بوونہ تہ ہاویہ شی روانگہ و جیہانبینیہ کی تایبہ ت و عرفانی.

سہرنجیکی ورد و بابہ تیانہ ی پارچہ ہونراوہ ی:

(را جہ عفرہ آباد سارای گہرم مہیل مہنزل شیرازشار شہیدای عہشق لہیل)

کہ نامہ شیعریہ کی تایبہ تی مہولہ ویہ بۆ حافز و بۆتہ دہ سپیکی ئہم باسہش، راستی ئہم بۆچوونہ مان دہ سہلمینیت. راستہ ناوہ رۆکی ئہم نامہ شیعریہ، زۆرتہ بہ لای (تفأل) دا دہ شکیتہ وہ، بہ لام لہ راستیدا تہ نہا بیانوویہ ک بنوہ کہ مہولہ وی ہاویہر و ہاوئہ ندیشہ و ہاومہ سلہک و ہاوجیہانبینیہ کی خۆی بدوینیت و یادی بکاتہ وہ و سکالایہ کی خۆیانناسایی لہ گہلدا بکات. چہ ند و شہ یہ ک لہم شیعہر دا سہرنجی خۆینہ رادہ کیٹشن و لہ وانہ شہ بینہ ہوی وروژاندنی پرسیاریک لہ میٹشکیدا کہ لیرہ دا خۆیان و واتاکہ یان دینینہ وہ:

(جه‌عفر آباد): ناوی چەند گوندێك و هه‌رواش گه‌ره‌كێكه له شیراز.

(شیرازشار): مه‌به‌ست هه‌مان شاری شیراز واته زێدی حافزه .

(روکنا‌باد): جۆبارێکی پڕ ناوی شاری شیرازه که (روکنه‌ده‌وله‌ی

ده‌یله‌می) له ساڵی ۳۳۸ی کۆچی مانگیدا دروستی کردووه و ده‌پژێته ده‌شتی

موسه‌للا و باخ و ته‌کیه‌ی حه‌وت ته‌نان و چل ته‌نان و ته‌کیه‌ی حافزی

شیرازییه‌وه .

(موسه‌للا): سه‌یرانگایه‌کی رازاوه‌ی شیرازه به‌لام لێره‌دا به‌ دوو واتا

هاتووه: هه‌م ئاماژه‌یه به‌ سه‌یرانگایه و هه‌میش به‌ واتا راسته‌قینه‌که‌ی خۆی

واته (شوینی نوێژ) به‌کار هاتووه .

(خواجه): مه‌به‌ست خودی حافزه که زۆتر به (خواجه حافز) ناو براوه .

(موژده ئه‌ی دل): ئاماژه‌یه به‌ دوو غه‌زه‌لی حافز:

۱_ (مژده ای دل که مسیحا نفسی می آید که ز انفاس خوشش بوی

کسی می آید)

۲_ (مژده ای دل که دگر باد صبا باز آید هدهد خوش خبر از طرف

سبا باز آید)

ئهم دوو غه‌زه‌له‌ مزگینیی هه‌وائی خۆش و هیوابه‌خش و دلخۆشکه‌ر

ده‌ده‌ن.

(مه‌تله‌ع): سه‌ره‌تا، شوینی سه‌ره‌له‌دان و ده‌سپێك، لێره‌دا مه‌به‌ست

یه‌که‌م دێپری غه‌زه‌له .

(موجه‌ل): کورت و ئاماژه‌ ئاسا .

وشه‌کانی (ئه‌له‌ست) و (خواجه) و (سه‌رحه‌لقه) و (نه‌شه‌ئه) و (باده) و

(فه‌نا) و (ده‌ماخ) و (جام) و (به‌زم) و (جه‌م) و (پیر) یش ئه‌و وشانه‌ن که

هه‌رچەند واتای مه‌جازییان هه‌یه، به‌لام زۆتر له‌ فه‌ره‌نگی عیرفانیدا به‌کار

ده‌برێن و اتاوپه‌هه‌نده‌ عیرفانییه‌که‌یان له‌ به‌رچاوی ده‌گیرێت و زۆتر ئه‌و

کے سانس ہش بہ کاریان دہ بن کہ لانیکہ م چند قوناغیکیان لہ ربیازی پپرہ مز
و بازی عیرفان بریبیت، دیارہ مہولہ ویش یہ کیکہ لہ م ربیوارانہ و گرجی
نہ یشگہ یشتیبتہ قوناغی کاملبوون (فنا فی اللہ)، ئہ وا ریگہ یہ کی دورودریژی
بریوہ و نزیک بۆتہ وہ لہ قوناغی کۆتایی و کاملبوون، ہر بۆیش جگہ لہ و
چند وشہیہی ناومان بردن، بہ دہیان و سہدان وشہ و چہ مک و تہ عبیری
عارفانہ لہ دیوانہ کہ یدا بہرچا و دہ کہون کہ ہر کامہیان چرایہ کہ بۆ رووناک
کردنہ وہی شارنگای پہیامی مہولہ وی و کلیلیکہ بۆ کردنہ وہی قوفل و رہمزی
ناو ہناسہ عیرفانیہ کانی ئہ م کہ لہ شاعرہ بہ توانایہی کورد۔

مہولہ وی، لہ م نامہ شیعریہ ناسکہ دا سکالای خۆی لہ گہ ل ہاودہرد و
ہاوبیریکی خۆیدا دہر دہ بریت و پیی دہ لیت، یانخود باشترہ بلتین داوی
لیدہ کات ہہ والئیکی دلخۆشکہری بداتی و لہ و خہ م و پہ ژارہ یہ زرگاری بکات
کہ دوری و بس خہ بہری (یار) تووشی کردوہ۔ سہرہ پای ئہ مہش،
ہرہ کوو پیشتر نامازہ مان پید، ناستی بہرزی ناشنایہ تی خۆی لہ گہ ل دنیا
و فکر و جیہانبینی حافزی عارفدا پیشان دہدات و لیشمان ناشاریتہ وہ کہ
بہ پادہ یہ کی زۆر کہ وتۆتہ ژۆر کاریگہری ئہ و فکر و جیہانبینیہ وہ و وشیارانہ
لہ گہ لیدا دہژی۔ جگہ لہ مانہش پیمانده لیت کہ بروای تہوای بہ عیلم و زانایی
و ناگایی غہ بیانی حافزہ یہ و بہ (ترجمان الاسرار) و (لسان الغیب)ی
راستہ قینہی دہ زانیت و بروای بہ راستی قسہ کہی حافزہ یہ کہ دہ لیت:

(دوش وقت سحر از غصہ نجاتم دادند و ندر ان ظلمت شب آب حیاتم دادند
بیخود از شعشعہ پرتـــو زاتم کردند بادہ از جام تجلی بہ صفاتم دادند
چہ مبارک سحری بود و چہ فرخندہ شبی آن شب قدر کہ این تازہ براتم دادند)

حافز، لہ م شیعردا کہ ئیمہ تہنہا چند دیریکمان بہ نمونہ ہینایہ وہ،
باس لہ وہ دہکات گویاہ لہ بہرہ بہ یانیکدا (کہ جوانترین و لہ بارتترین و

ناسکترین کاتی رازونیازی عارفانه‌یه)، ئیلهامیکی پی کراره و دلی به پووی زانسته غه‌بییه‌کاندا کراره‌توه و ناشنا و شاره‌زای دنیای میتافیزیای روح کراره. مه‌وله‌بییش، هه‌روه‌کوو پیشتریش ناماژه‌مان پی کرد، ئه‌و دنیایه‌ی ناسیوه و به جوانی له راز و په‌مرزه تاییه‌ته‌کانی تیده‌گات و به‌هوی ناشنایه‌تی نزیک و زوری له‌گه‌ل حافزدا، ده‌زانیت که گه‌یشتوته ئه‌و لووتکه‌ی زاناییه غه‌بیانییه و ده‌توانی بییته (لسان الغیب) و (ترجمان الاسرار)، بویه ئه‌م نامه شیعرییه‌ی ئاراسته ده‌کات و وپرای ئه‌وه‌ی داوای کردنه‌وه‌ی گرێکویره‌یه‌کی لیده‌کات، برپاو متمانه‌ی ته‌واوی خویشی به‌و زانسته غه‌بیانییه‌ی حافز دوویات ده‌کاته‌وه.

به‌هر حال بۆ ئه‌وه‌ی دور نه‌که‌وینه‌وه له خودی بابته و مه‌به‌سه‌ته سه‌ره‌کییه‌که‌مان، ده‌بی بگه‌رینه‌وه سه‌ر پارچه شیعری (را جه‌عفر نآباد) و بلتین: له‌م شیعره‌دا مه‌وله‌ی ناسیوای و تیکه‌لآویی خوی له‌گه‌ل دنیا و فکر و جیهانبینی حافزدا گه‌یاندوته لووتکه، به‌تاییه‌تیش له پارچه شیعری (ئیمه گشت فانی هه‌ر ئه‌وه‌ن باقی)دا ئه‌م تیکه‌لآویییه‌ی چپتر کردوته‌وه و لووتکه‌که‌ی به‌رز و به‌رزتر کردوته‌وه، کاتی باسی وه‌سیه‌تی (حافز) ده‌کات و له‌گه‌ل ناشتنی (عه‌بدولپه‌حمانی کوری حاجی مه‌حمودی یاروه‌یس)دا به‌راوردی ده‌کات و ده‌لیت:

(عارفان چ خاس په‌ی وه‌ حق به‌رده‌ن   وه‌سیه‌ت حافز وه‌ جا ئاوه‌رده‌ن
ده‌فنت نه‌ په‌لووی مه‌یخانه‌که‌رده‌ن   وه‌سه‌ر خاکتدا سه‌بووی مه‌ی مه‌رده‌ن)

کارلیکه‌ری و نزیکایه‌تی فکری حافز و مه‌وله‌وی ته‌نیا له‌م دوو شیعره‌دا ده‌رناکه‌ویت، به‌لکوو ده‌یان نمونه‌ی دیکه له دیوانی مه‌وله‌وییدا هه‌ن که ئه‌م راستییه‌مان بۆ به‌رجه‌سته ده‌که‌نه‌وه. لێره‌دا به‌ کورتی ناماژه به‌هه‌ندیکیان ده‌که‌ین:...

حافظ:

(نسیم صبح عنبر بوست امروز مگر یارم ره صحرا گرفته‌ست)

مهوله‌وی:

(چیشهن نارایش سه‌رتا وه دامان مهر خالوم وه عزم سه‌یرتان نامان)

ه‌ردوو شاعیر باسی نارایش و رازاوه‌یی سروشت ده‌کن و ئه‌م
رازاوه‌یی‌ه‌ش ئه‌لبه‌ت به‌ حاله‌تتکی پرسسیارنامیز به‌هوی سه‌ردانی
(یار) ه‌که‌یا نه‌وه ده‌زانن بق ناو ده‌شتودهر و بق سه‌یری سروشت.

حافظ:

(چشم حافظ زیر بام قصر آن حوری سرشت)

شیوه جنات تجری تحتها الانهار داشت)

مهوله‌وی: (باله‌خانه‌ی چه‌م دیوانه‌که‌ی تو

بانه‌ناو وه گل ناسانه‌که‌ی تو....)

ه‌ردوکیان چاویان ده‌که‌نه ژیرخانی بالآخانه‌ی (یار) و به‌مکاره‌ش خویان
به‌بخته‌وهر و کامه‌ران ده‌زانن.

حافظ:

(صبر است مرا چاره هجران تو لیکن چون صبر توان کرد که مقدر نمانده‌است)

مهوله‌وی:

(نه‌سه‌برم چه‌نی دووریت مه‌سازق نه وه‌سلت وه مه‌یل دلم نه‌وازق...)

ه‌ردوو شاعیر له دووری و فیراقی (یار) توورهن و باسی گله‌بیئامیزی
سه‌بر و پیکنه‌گه‌یشتن ده‌کن و سکالای خویان له‌گه‌ل (یار)ی دووره‌ده‌ستدا
ده‌رده‌برن.

حافظ: (گفتم صنم پرست مشو با صمد نشین .....)
مهوله وی: (سه تم پرست نیم سه مه د ناسه نان .....)

هر دو وکیان بته پرستی رت ده که نه وه و باسی تا قانه په رستی ده که ن و
ده یانه وی خویان له ریگه (مه جازی) به که دوور بخه نه وه و بینه ریواری ریواری
(حقیقی) و له یه زدان نزیک بکه ونه وه، نه مه ش هه نگاویکی سه ره تاییه بو
هه واری عیرقان.

حافظ:

(غزلیات عراقی است سرود حافظ که شنید این ره دلسوز که فریاد نکرد)

مهوله وی:

(بیسارانیه نه توی فهد من خه چنی خه مان زوو مبق ساکن)

هر دوو شاعیر به وپه پری ته وازو عوه دپیره شیعری شاعیر یکی پیش خویان
به قهرز وهرده گرن به مه به سستی با شتر گه یاندنی په یامه که یان و هه رواش به
نیازی یاد کرده وه یه کی شاعیره که و به وپه پری ده ست و دلپا کیشه وه ده لاین
که نه و دپره شیعریان له کئی وهرگرتووه، به لایه کیتیشدا هه ردوو شاعیر به و
کاره یان شماره زایی خویان له مه رنه دهب و دنیای ده ورو به ری خویان
ده سه لمین و پیشانیده دن که نه ک هه ر دانه پراون و نه خزاونه ته (برجی
عاج) ی ته نیایی فیزاوی و ده ماره رزانه ی خویان، به لکوو خاوه نی خه رمانی
نه ده بی و روشنبیری رابردوون و پاشخان و باکراوه ندیکی نه ده بی و
میژوویی و روشنبیری زور ده وله مه ندیان هه یه.

حافظ:

(از دست غیبت تو شکایت نمیکنم تا نیست غیبتی ندهد لزتی حضور)

... حافظ شکایت از غم هجران چه میکنی در هجر وصل باشد و در ظلمت است نور

با سهرنجی پارچه شیعری: (چیشهن په شیویم ماته‌میی دلّه‌ن یا کزه‌ی
 نامای نامه‌ی بولبوله‌ن ۰۰۰۰) بدرئ، دیوانی مه‌وله‌وی / موده‌پیس / لاپه‌ره
 (۱۹۲)ی چاپی سه‌یدیانی مه‌هاباد یا نخود لاپه‌ره (۲۴۹)ی دیوانی مه‌وله‌وی
 چاپی ده‌زگای رۆشنبیری گولان له سنه .

حافظ: (چنگ را بردست موترپ نه دمی گو رگش بخراش و بخروشم زوی
 عود بر آتش نه و منقل بسوز غم مخور از شدت سرمای دی)
 مه‌وله‌وی:

(ساقی باک نیه‌ن جه سه‌ردیی ده‌ی، ده‌ی
 هه‌وا وه‌ش که‌رده‌ن نه‌شه‌ی نو‌شای مه‌ی)

هه‌ردوو شاعیر یارییه‌کی وه‌ستایانه به وشه ده‌که‌ن و به‌م یارییه
 وه‌ستایانه‌ش مزگینیی مه‌رگی زستان و هاتنی به‌هار ده‌ده‌ن و ده‌یانه‌وئ
 به‌هۆی (مه‌ی) هوه به‌سه‌رچوونی سه‌رماوسۆله و هه‌رزی زیندوو بوونه‌وه‌ی
 سروشت و گیتی بکه‌نه جه‌ژن. روویه‌کیتری ئه‌م په‌یامه لای هه‌ردوو شاعیر
 چۆنیه‌تیی روانینیانه بۆ ژیان و پشتبه‌ستنیان به هیزوتوانای مرۆیی و ته‌سلیم
 نه‌بوونه به سه‌ختیه‌کانی ژیان و کۆل نه‌دانه له هه‌ول و چالاکی بۆ ژیانیک
 به‌خته‌وه‌ر و زیندوو.

حافظ:

(ای راحت جان بیقرارم امید دل امیدوارم)

مه‌وله‌وی:

(راحه‌تیی جه‌سته‌ی مه‌ینه‌تباره‌که‌م ته‌سکینی دلّه‌ی په‌رجه‌خاره‌که‌م ۰۰۰)

هه‌ردوکیان روویان له (یار) کردوووه و به‌خه‌یال له‌گه‌لی که‌وتووونه‌ته‌سکالا
 و به‌ناسکترین وشه و ته‌عبیری ناشقانه ئه‌شق و خو‌شه‌ویستی خو‌یان

ده‌ده‌بیرن و پییده‌لین بۆ ئەو ده‌ژین و به‌بۆنه‌ی ئەوه‌وه زیندوون و هه‌ناسه‌ی
ژیانیان بۆ ئەو له‌پێناو ئەوینی ئەودایه.

حافظ: (روز‌عیش و ته‌ره‌ب و عید صیام است امروز ...)

مه‌وله‌وی: (ره‌مه‌زان تولوع سو‌یح شادیشه‌ن ....)

هه‌ردوو شاعیر هه‌والی جه‌ژن و بۆنه‌یه‌کی خۆش ده‌ده‌ن و ریز له
سرووتیکی دینی ده‌گرن و به‌لای خۆیان‌وه لێکی ده‌ده‌نه‌وه و هانی
جه‌ماوه‌ریش ده‌ده‌ن بۆ شادی و ژیا‌نکی کامه‌ران.

حافظ:

(زیان خامه‌ ندارد سربیان فراق .....)

مه‌وله‌وی:

(خامه‌ی سه‌راویژه‌ نه‌چای سنیایی مه‌پیزۆ ئەسیرین شه‌کوای جیایی)

هه‌ردوکیان ماندوو و شه‌که‌ت له‌ دوری و هیجری (یار) و بێده‌سه‌لات له
چاره‌سه‌ری ئەو ده‌ردی فیراقه، گله‌یی ده‌که‌ن که ته‌نانه‌ت (خامه‌)ش ناتوانی
کوشنده‌یی ئەم ئازاره‌ ده‌ربهری‌ت و به‌مچه‌شنه‌ ده‌یان‌ه‌وی تاسه‌مه‌ندی
له‌پاره‌به‌رده‌ری خۆیان بۆ گه‌یشتن به‌ دیداری (یار) پیشان ده‌ن.

حافظ: (صبح دولت میدمت کو جام همچون آفتاب ...)

مه‌وله‌وی: (صوبه‌ن بۆی گولان میاوتوم نه‌سیم ...)

هه‌ردوکیان شه‌ویکیان به‌ شه‌وبیداری بردۆته‌ سه‌ر و یه‌که‌مین چرکه
سه‌ره‌تاییه‌کانی ده‌رکه‌وتنی به‌ره‌به‌یان ده‌بینن و به‌ ته‌عبیریکی هاوشیوه‌ش
ئەو خۆشی و چێژه‌ عیرفانییه‌ به‌ خه‌لکانیتر ده‌گه‌یه‌نن و فه‌لسه‌فه‌ی ژیان و
گیتی تاوتوی ده‌که‌ن.

حافظ:

(ببرد از من قرار و طاقت و هوش بت سنگین دل سیمین بناگوش

مہولہ وی:

(ہامدہردان بہردہن ... رُوح و دل و دین وہ تالان بہردہن)

ہردو شاعیر باسی ہیزی ئہ شق و دلہ ریبی (یار) دہکەن و بہ جوانترین
و ناسکترین تہ عیبیر ئہم ہیزی ئہ شقہ زہق و بہرجہستہ تر دہکەنہ وہ.

حافظ: (عید است و موسم گل و یاران در انتظار ...)

مہولہ وی: (وہ ہارہن تہ شریف خالخالسان پھی ہرد ...)

ہردوکیان بہ ہار و بووژانہ وہی ژیان و سروشت دہکەنہ تابلویہک و
دہیخہنہ پیش چاوی مروؤ، تابلویہک کہ مروؤ پیشتر بہ و جوانی و پاراویہ
نہیدیوہ.

حافظ: (آخر الامر گل کوزہ گران خواہی شد .....)

مہولہ وی:

(کہ و سہوزہی ئیمہیچ نہ کام ہردی بق و ہفہرش مہجلیس کام ہامفہردی بق)

ہردو شاعیر ئہ زمونی خویان لہ مہر ژیان و یاسای سروشت دہخہنہ
پوو و ہوشداریی ئہ وہ دہدن کہ ئہم ژیانہ سہرہنجام دہگاتہ کژتایی و مروؤ
پیشتر چیبی چاندوہ، دروینہی ہمان شت دہکاتہ وہ، کہ واتہ ہاشترہ پەند و
ئہ زمون لہ رابردوی و ہر بگریت و بیکاتہ چرایہک بق رووناک کردنہ وہی
ریگای ئایہندہی.

ئہم چہند نمونہیہ وہم و ہکوو مشتیک لہ خہرمانیک ہینانہ وہ، دہنا
وہکوو پیشتر گوتم دہیان نمونہیتر لہ دیوانی مہولہویدا بہرچا و دہکەون کہ

لہ گے ل شیعہ کانی حافظدا یہ ک ناراستہ و یہ ک پہ یامیان ہہ یہ . سہ رہ پای
 نہ مانہ ش، بہ سہ دان وشہ و تہ عبیری یہ کچور و یہ ک پنگ و یہ ک و اتا لہ ناو
 شیعہ کانی حافظ و مہولہ ویدا بہ رچاو دہ کہ ون... ہہ ردو شاعر لہ کاتی
 شیاو و جی شیاودا وشہ یان بؤ و اتا و پہ یامیکی ہاوبہ ش بہ کار ہیناوہ و
 دہ سہ لاتی بالائی خویان بہ سہ زمان و فکر و ہہ ردو رہ ہہ ندی (مہ جازی و
 حہ قیقی) ی وشہ و نہ شق و بہ گشتی روانگہ ی مرؤییدا سہ لماندوہ . نہ م
 ہاوبہ شی و تیگہ لاویہ بہ رادہ یہ کہ، زورچار خوینہر وا لیدہ کات بلئی تہ عبیری
 ہہ ردو شاعرہ کہ ہیی یہ ک کہ س و ہہ ناسہ ی یہ ک شاعرہ نہ ک دوو کہ سی
 دوور لہ یہ کی بہ دوو زہ مہ نی دوورودریژی جیاوازہ وہ . ہہ موو نہ مانہ ش، نہ ک
 ہیچ لہ گہ ورہ یی و مہ زنتیتی مہ ولانا مہولہ وی کہ م ناکہ نہ وہ، بہ لکوو بالائی
 بلندی شاعر و ہہ ناسہ کانی سہ دچہ ندان بہ رزتر دہ کہ نہ وہ و دہ یگہ یہ نہ
 لووتکہ ی شاخی ہہ رہ بہ رزی توانا و کارامہ یی و روشنبیری بہ واتای تہ واوی
 وشہ و وامان لیدہ کہ ن ہہ میشہ و ہہ ردہ م سہ ری کپنوش لہ بہ ردہ م نہ م
 درہختہ پرسہ مہر و بالابلندہ دا دانہ وینین و شانازی بہ نہ دہ بی نہ تہ وہ یہ کہ وہ
 بکہ یں کہ روشنبیریکی نوئخوازی و ہ ک مہ ولانا مہولہ وی سہ رقافلہ و
 سہرکاروانیہ تی:

" ہہر کہ س تہ ولود دوو بارہ ش نیہ ن

نہ لبت سہ عادت ستارہ ش نیہ ن "

خوێندنەوێکی مەولەوی وەک شاعری رێبازی رۆمانسی

کەمال غەبار

"شاعری وازی ئیناھینری، خۆزیا دەمزانسی لە بەرچ شتیک
ئاوازیه؟! "(۱). مەبەست لە خوێندنەوێ شاعری شیعری شیکردنەوێ و لیکۆلینەوێیە لەم
نووسینەدا، ئەک تەنیا خوێندنەوێیەکی ساکار و روو کەشانە، بۆیە خوێندنەوێ بە
گشتی سێ جۆر خوێنەر بە خۆ دەگری :

یەكەم ئەو کەسە یە کە خوشی لێ دەبینی، بێ ئەوێ بریارێک بەدا، سێنەم ئەو
کەسە یە کە بریارێ دەدا بێ ئەوێ خوشی ببینی، و، نیوان ئەو دوو جۆرە، جۆرێک
هەبە لە کاتی خوشی ببینی بریار دەدا و لە کاتی بریاردانیشدا خوشی
دەبینی "(۲). ئە نامەکی گۆتەدا بۆ جی. ئیڤ روستندا ئەمەش زیاتر هەر وەک
رۆلان پارت دەلی : " دەقی نوێ بەو سیفەتە بۆ نووسین دەستەدا، خوێنەر تەنیا
بە کار هین نییە، بە لکوو بەرھەمەینی دەقە کە یە "(۳).

دوای ئەم پێشەکییە، دوو دێرە شاعری عەردبێ وەک ئەمۆنە دەهینمەوێ کە هێ
شاعیری گەورە عەردب : (ئە بوو تەبیبی مۆتەنەبێ، یە، سێ کەس لە
خوێندنەوێدا بە شداریدە کەن : سەیف و لدەولە حەمدانی وەک وەرگر، خودی
شاعیر وەک خاوەن دەقە کە، خۆم وەک خوێنەر و رەخنەگر و پەسپور لە زمانی
عەردبیدا.

موتنه بی شاعیر له پیاوه لدانی سهیف ولده ولدا ده لی :
 وقفت وما فی الموت شك لواقف   كأنك فی جفن الردی وهو نائم
 تمر بك الأبطال كلمی هزیمه   فتغرك وضاح ووجهك باسم

واته : وهستای و گومان له مهرگا بو وهستاو نییه
 وهك بلیی تو له پیلوی مهرگای نه و خه وتوووه
 پالنه وانان لات ردت دهبین زامدار و شکاو
 روو ده که ت گه شه و خه ندهش له سهر لیوت نیشتوووه

سهیف ولده وله به موتنه بی گوت، دهبویه بلیی :
 وقفت وما فی الموت شك لواقف   ووجهك وضاح وتغرك باسم
 تمر بك الأبطال كلمی هزیمه   كأنك فی جفن الردی وهو نائم

بو کوکردنه وهی نیوان شته که و نه وی له گه لیدا ده گونجی .
 موتنه بی له وه لامدا گوتی :

گه ورده ده زانی کالافروش کالاناسی وهك جولاً دهیناسی، چونکه کالافروش
 تیگراییکه ی ده ناسی جولاش ورده کارییه که ی، که من ناوی مهرگم هیناوه
 له پیشه وهی دیر ی یه که م، ناوی هیلاکیم له کوتاییه که ییدا بر دووه، بو نه وهی
 له بارتیری و له بهر نه وهی برینداری راکردوو خانی نییه له وهی رووی کرژو مون بی
 و چاو به گریان بی بویه گوتم روو ده که ت گه شه و ده مت به خه ندهیه هه تاکو له مانادا
 نیوان دژه کان کو بکه مه وه. وه لامدانه وه که ی سه یفو لده وهی سهر سامکردو خه لاتیک ی
 باشی پین رهوا بیینی (۴).

منیش نه گه ر یاری سهر نجم له باره ی نه دوو دیر ه شیعره دهر برم وهك که سی
 سییه م بو م هه یه له خویندنه و ددا رخنه بگرم و بلییم :

دہبواہیہ موتہ نہ بی بلیٰ :

وقفت وما فی الموت شك لذلك، نہك بلینی شك لواقف چونکہ دوویارہ کردنہ وہی
(وقوف)، شیعہ دہبی چرو پر بی، ہر وہ ہا کہ دہلی : کانتک فی جفن الردی وهو
نائم بیویستی نہ دہکرد وشہی (الردی) ی بہ کار بہینا بواہیہ کہ لہ ناوچوون ومہرگ
دہگہ نی و ہاوتای (الموت)، دہبواہیہ بلیٰ :

لکانتک فی جفنه وهو قائم) نہك (نائم) چونکہ نائم نیشانہی نہ وہدیہ کہ
مہرگ و ہیلای کہ بہ ہیج جور خہ یالیان بہرہو شہر و بیکدادان ناچی۔ بہ بیچہ وانہ وہ
ہہ میسہ لہ نامادہ باشی و ہوشیاریدان ، مہرگ لہ شہردا لہ نارادایہ، نہ مہ
لہ لایہ کہ و لہ لایکی ترہوہ وشہی قائم کہ لہ نارادابوون و بہردہوامبوون دہگہ یہ نی،
نازا یہ تی سہ سیف ولدہولہ دہر دہخہن، چونکہ بہ سہردادانی لہ شکرینک لہ پر بو
سہر لہ شکرینکی دی کہ بی ناگایہ و خہ وتوہ نازایہ تی و بویری ہیر شہر
ناسہ لی نی، کہ شاعر دہلیٰ :

تمر بك الابطال کلمی ہزیمۃ فوجہک وضاح و ثغرک باسم

دہبواہیہ بلیٰ :

تمر بك الضعاف کلمی ہزیمۃ و ثغرک بالنصر المؤزر باسم

چونکہ پالہ وانانی شہر راستہ بریندار دہبن بہ لام رانا کہن، لہ بہر نہ وہی کہ
راکردن لہ شہردا نیشانہی ورد بہردان و ترسنوکی و شووردیہ، ہر وہ ہا بہ لایہ نی
دوژمنی بہ رامبہر ناگوتری پالہ وانان ، چون بہ پالہ وان و قاردمان دہرینہ قہ لہ م
کہ بہ برینداری رابکہن ؟! مرقوسی قاردمان دہبی لہ مہیدانی شہردا بکوژری
ہہر وہ ہا کہ دہلیٰ :

فوجہک وضاح و ثغرک باسم (پروی گہش و دم بہ خہندہ یہک مانا دہگہ یہنن)

دہبواہیہ بلیٰ :

و ثغرک بالنصر المؤزر باسم، واتسہ دممتا بہ سہرکہ وتنی پشتیواناندار

بہ خہ ندہدیہ .

له نه نجامی هه‌ر سی خویندنه و هدا بۆمان بوون ده‌بیته وه که ئیمه هه‌ر سیگمان
خویندنه و همان بۆ دوو دێره شیعره که کرد و خوشیمان بینی و برپاری خوشماندا و
هه‌ریه که له ئیمه بۆچوونی خۆی هه‌یه .

له‌م روانگه‌یه وه ده‌چینه ناو جیهانی شیعردکانی مه‌وله‌وی (۱۸۰۶-۱۸۸۲ز) و
خویندنه وه‌کی قوولتری بۆ ده‌که‌ین و ، له‌بۆچوونه‌که‌ی (نه‌مین فه‌یزی) یه‌وه‌که
له‌باری - مه‌وله‌وی - یه و له‌کتیبی (نه‌نجومه‌نی نه‌دیبان) دا
نووسیویه‌تی سه‌راوه ده‌گرین که تیادا ده‌لی :

((مه‌وله‌وی به‌ موقته ضای نه‌و مه‌وقیعه‌ی که تیادا بوو هیج چاوی به‌ شیعری
فه‌رنگ نه‌که‌وتوو ، له‌گه‌ل نه‌ودش له‌ سه‌ر ئوسلوبی نه‌وان شیعری ۸ / ۱)
له‌ قیطعه‌ یه‌کیدا مه‌صره‌ی نه‌وه‌لی ته‌قفیه کردوو له‌گه‌ل مه‌صره‌ی پالپ و
قافییه‌ی مه‌صره‌ی پانی ی ریکخستوو له‌گه‌ل مه‌صره‌ی را بع ... هه‌روه‌ها ده‌لی :
نه‌که‌رچی له‌هجه‌ی هه‌ورامان و له‌هجه‌ی ساینانی نه‌ختی له‌ یه‌ک دوورن ، نه
مه‌ا شیعری مه‌وله‌وی نه‌مه‌نده نا‌هه‌نگزارو رو‌خنه‌وازه نه‌هلی سلیمانی له‌ گۆرانیدا
شیعری نه‌و ده‌خویننه‌وه " (۵) . نه‌که‌ر بمانه‌وی خویندنه‌وه‌یه‌کی قوول و ورد بو‌نه‌و
نووسیینه‌ی - نه‌مین فه‌یزی - بکه‌ین که له‌ سالی ۱۹۲۱ دا کتیبی (نه‌نجومه‌نی
نه‌دیبان) ی له‌ نه‌سته‌مه‌بو‌ندا چا‌پکردوو ، بۆمان هه‌یه په‌نا به‌رینه‌ چه‌ند میتۆدیکی
جیاواز : نموونه‌مان ، میتۆدی به‌را وردکاری ، میتۆدی نارکیولۆژی ، میتۆدی شیکاری
پراکتیکی . له‌م رووه‌وه جیاوازی باری سه‌رنج له‌مه‌ر نه‌ده‌بی به‌راوردکاری پراکتیکی
و نه‌و بینه‌مایانه هه‌یه که به‌راوردکاریان له‌ سه‌ر بنیات‌ده‌تری و مه‌سه‌له‌که‌ گه‌یشته
را‌ده‌ی نه‌وه‌ی که " پرۆقیسۆر و زانیان جیاوازیان له‌ باره‌ی دیاریکردنی بواره‌کانی
نه‌ده‌بی به‌راوردکاریی نه‌و بابه‌تانه هه‌بی که لێیان ده‌وین ، بگه‌ر هه‌روه‌ها نه‌و
میتۆدانه‌ی ده‌کری پێره‌و بکری ، لێره‌دا رایه‌کان جیاوازیان له‌ نیوان بابه‌تی
نه‌ده‌بی به‌راوردکاری هه‌یه که لیکۆئیره‌وه‌ی میژووی نه‌ده‌بیاته جیاکانه له‌ رووی
پینکچوون و نا‌کوکی نیوانیان تا لیکۆئینه‌وه‌ی (به‌ره‌م) ی نه‌ده‌بی نووسرا و له
لایه‌ن نه‌دیبی جیاوازی سه‌ر به‌ کومه‌لگه و رو‌شنبیری هه‌مه‌ جو‌ر ، به‌مه‌به‌ستی

ناشنابوونی ئەو هۆیانەی بوونە بەرەهەمەینانی ئەو ئەدەبە هەر یەک لەوانە و، ئەو فاکتەرانیە ملکه‌چی بوون و کارتیکردنی بەرامبەر یەکتەر (٦) مه‌سه‌له‌ی ئەدەبی بەراورکاری هەر به‌وه‌نده ناوه‌ستی چونکه "کاره‌که هەر له‌سه‌ر نیشاندانی ئەو لایه‌نانه ناوه‌ستی که نووسه‌ریک له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی دیاریکراودا که وتیبته ژیر کارتیکردنی نووسه‌ریکی تر که سه‌ر به‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی نامۆ و رۆشه‌نبیریکی و زمانیکی جیاوازاو، لاسییکردنه‌وه‌یتی له‌ شیواز و ده‌رپرین و خه‌یانی ئەدەبی، به‌ئکو کاره‌که له‌مه‌ تێپه‌ر ده‌کات بۆ لیکۆئینه‌وه‌ی بارودوخ و رەوشه‌ بابەتییەکانی تر، جا بارو دوخ و ژینگه‌ی ده‌روه‌ بن، یان بارو دوخی گشتیی کۆمه‌لابه‌تی و قوناعی پینشکه‌وتنی کۆمه‌لابه‌تی بن که هه‌ردوو کۆمه‌لگه‌ی دوو نووسه‌ره‌که‌ که‌ یشتوونه‌تی (٧). به‌بۆچوونی من که ئەمێن فه‌یزی باسی شیوازی شیعی مه‌وله‌وی ده‌کات که په‌ی‌ره‌وی شیوازی شیعی ئەوروپی کردووه‌ ده‌کری بەده‌رهاو‌یشتی له‌ قه‌لم‌به‌دین، که هه‌ر رێسایه‌که‌ ده‌رهاو‌یشتیکی هه‌یه. بویه‌ گه‌ر بگه‌رێنه‌وه‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ی که له‌ ئەوروپادا شیعی رۆمانسی سه‌ری هه‌لدا و له‌ گه‌ل ژبانی مه‌وله‌ویدا به‌راوردی بکه‌ین، ده‌بینین له‌ یه‌ک میژوودا سه‌ریانه‌ه‌لداوه. مه‌وله‌وی —سالی ١٨٠٦ له‌ دا یکه‌بووه‌ و له‌سالی ١٨٨٢ی زا یینی کۆچی دوایی کردووه‌" رێبازی رۆمانسی سنووری میژوویی به‌رچاوی خۆی به‌زاندووه‌، که توێژه‌ران نیوان ١٨٧٤ ده‌ست‌نیشان‌ده‌که‌ن کاتی (که بزاقی هه‌لکشای شوێشی برژوای فه‌ره‌نسی کۆتایی هات و سالی ١٩٤٨ سه‌ر له‌نوی شوێشی برژوای دیموکاتی له‌ ئەوروپادا به‌رپا‌بوو) (٨).

لێره‌دا هه‌ردوو میژوو یه‌کتەر ده‌گرنه‌وه‌. به‌لام خائیکی به‌رچاوی جیاوازه‌یه‌ که رێبازی شیعی کوردی و شیعی ئەوروپی لیکجیا‌ده‌کرێنه‌وه‌، که ئەویش رێبازی شیعی کلاسیکی کوردی و رێبازی شیعی رۆمانسی ئەوروپییه‌. ئەمه‌ له‌ لایه‌کی و له‌ لایه‌کی تروه‌وه‌ — مه‌وله‌وی— شیعی فه‌ره‌نسی یان ئەوروپی نه‌خوێندوته‌وه‌ و، نیوان بارودوخی ولاتانی ئەوروپا و کوردستان به‌تاییه‌ت ناوچه‌ی هه‌ورامان و سلێمانی و سنه‌و ناوچه‌کانی تری کوردستان زۆر جیاوازاو بوون له‌ یه‌کتەر زمانی کوردی

و نە وروپیش لە یەكتری جیان. لێرەدا ڕووی لێكچوونی نیوان شینوازی شیعیری ھەردوولا لە ئارادایەو، لە ھەمان کاتدا ژینگەكەو، بارودوخی كۆمەلایەتی و ناستی پێشكەوتنی ھەردوو جیھانی شیعیری لێكجیان. كەواتە (مەولەوی) لە ڕووی بەراوردكاری پراكتیکی نیوان سەردەمەكە وەك مێژوو لێكچوون ھەیە، بەلام لە ڕەوش و ناستی پێشكەوتنی كۆمەلایەتی و رادەئى شارستانی و ژیاڕج-وشینوازی شیعیری كوردی لەو سەردەمەدا جیاوازی ھەیە.

خۆ ئەگەر مەولەوی ژیانی لە شوینیکی نزیك ئەوروپا، یان پەییەندیدار بە ئەوروپاوە، یاخود لەریگەئى وەرگیراى شیعیری ئەوروپى بۆ زمانى كوردی و عەردەبى و فارسى، بەشیعیرى ئەوروپى ناشنا بوايە و كارتیكردنى بەسەرهوە دیار با، ئەو كاتە بەجۆرىكى تر ھەئمان دەسەنگاند، وەك مامۆستا عەلانەددین سەجادی باس لەژیننامەكەئى دەكات و دەئى: كە لە تاوەگۆز ھاتۆتەدوونیا، چۆتە مەریوان و گەراووتەتووە بۆ سلیمانی، چۆتە ھەئە بچەو جوانرۆو، سنەو گەراووتەتووە سنەو تەویلەو چەند شوینیکی دى كە لە سنووری كوردستانی عیراق و كوردستانی ئێران دەرنانچن (٩). بۆیە بەھیج جۆرىك ناتوانن لەگەئى رایەكەئى ئەمەن فەیزی ئەمەن و نكۆئى لە پێكچوونی شینوازی شیعیرى مەولەوی و شیعیرى رۆمانسى ئەوروپى بكەین، ھەر چەئندە ئە مامۆستا مەلا عبدالكریمی مودەریس كە ساڵ ١٩٦١ لە چاپخانەئى ئەجاش لە بەغدا دیوانەكەئى مەولەوی چاپكردووە بۆیەكەمەن جار و بۆجاری دووھم و سینیەمیش شیعرەكانى كۆكراونەتووە و لێكۆلینەووە لێكدانەووە لەسەرنووسینی بۆكردووە، ساڵى ١٢٧٨ھى ھەتاوى لەسنە انتشارات كردستان چاپى كردۆتەو، باس لەو نووسینی ئەمەن فەیزی ئەكراوە، ھەرودھا مێژووئى ئەدەبى كوردی لە چاپى یەكەم و دوومیشیدا بەھیج شیوہ بەلاى نووسینەكەدا ئەچوو، ھەرودھا لەدیوانى مەولەوی- سید عبدالرحیمی مەلومى - بەرگى یەكەم ١٩٩١ كە لە لایەن مەمەد ئەمەن ئەردەلانئییەو گۆراووە بۆ زاراوئى سووانى، تەنانت ناماژەییكى بچووكیش بەرچاوا ناكەوئى.

به لام بوچی نه مین فهیزی وهك خونهر وره خنه گر و زانا نه و زانیاریه گرنه گی به دهسته وه داوه ؟ نایه له بوچوونه کهیدا سه رکه وتنی و ده بییناوه که جیگه ی باوهر و متمانه پیکردن بی ؟ گومانی تیدا نییه که نه مین فهیزی نه م بابته ی له خونیه وه نه وروژاندووه، نه گهر به لکه یه ک یان بنه مایه ک له نارادا نه بی که حه قیقه ته ی بوچوونه که ی ده سه لمینی، خودی نه مین فهیزی که تورکی زانیکی باش بووه کتینی (شعاعات) ی به و زمانه چا پکردووه، به دووری نازانم له ریگه ی نه و زمانه وه . شیعری وهر گنبردراوی نه وروپی خونند بیته وه سه روه ها له دده می نه مین فهیزی به وه ماموستا ره فیک حیلمی نووسیویه تی و ده نی " نه وه شم له بیره که له تاریخی ۱۹۱۵ ی میلادی به گهران له سوریا بوو له ژووری خانیکا له (حلب) به نه خوشی که وتبوو که چوومه لای بو ناخرجار زیارتکرد... سه روه ها ده نی : که (تقاعد) کرا، عومری خو ی ههر به خونندن و گهران رابوارد، سیاحه تیکی نه وروپای کرد، باقی عومری خو ی له نه سته مبولدا به سه ربرد " (۱۰). که واته ناشنا بوونی نه مین فهیزی به شیعری نه وروپی له لایه ک و شیعره کانی مه وله وی به راده بیکی زوتر، سه رنجیان راکینشاه که جوړه لیکچوونیک له نیوان هه ردوو شیوازدا هه بیت، که شیوازی رومانسییه له سه ده ی نوزده می زاینیدا، که له کوردستان نه و ماوه یه ریازی کلاسیکی له شیعری کوردیدا زالبوو. بو ساخر دنه وه ی ریازی رومانسی په نا ده به یینه بهر چند سه رچاوه یه ک و له گه ل خاسیه ته کانی شیعری مه وله ویدا به یه کیان ده به ستینه وه. رومانسییه ت مۆرکی نو یکردنه وه و داهینان به خو ده گری، به تاییه ت وه سفی سروشت و خوشه ویستی و مه رگی نازیزان، له م رووه وه مه وله وی که رایه وه سه رکیشی خومانی (۱۰) برکه یی (۵+۵) و پایه ندبوون به سیسته می دوو دیری یه ک سه روا، سه روه ها ناوهر وکی به ره گه زو بابته تی تر ده ونه ند کرد که له لای شاعیرانی سه رده می خو ی باو نه بوون، وهك شاعریکی لیرکی (گورانی نامیز). دکتور نه نوهر قادر جاف له تیزی دکتورایه که ی که به ناوی (شیعری لیرکی شاعیری گه وره ی کورد مه وله وی ۱۸۰۶-۱۸۸۲) به دیالیکتی گوران بو نه وه ده چی : که شوینه واری چی په نجه ی مه وله وی له رووی وینه وه هندی لایه نی هونه ری و په یقی و زاراه له سه ر

شیعری شاعیرانی سەردەمی خوێ دیارن. ئەمەش ئەو دەسەلمینی کە بەرھەمەکانی مەولەوی لە رۆژانی زەمانی خویدا کاری خوێان ھەبوو و شوینی شیایوی خوێان پێدراوە (۱۱). نووسەر لە سەر بۆچوونە کە دەروا دەلی: رۆلی مەولەوی لە پیشخستن و گەشە پێدانی شیعری لیرکی زۆر روونە و کاریگەرە و کاری کردووە سەر شاعیرانی وەک (کۆماری، بولبول، فخر العلماء، مەلا نیرامی جەباری) (۱۲). " شیعری لیرکی واتە شیعری خودی، شیعری گۆرانی نامیز کە لە دەروونە و دەرچوووە ھەر وەک ئەمەین فەیزی دەلی: " ئەھلی سلیمانی لە گۆرانییدا شیعری مەولەوی دەخویننەووە "

ھەر ئەم ئارەزوو و پێیازە رۆمانسییە بوو کە وای لە مەولەوی کرد لە رینیازی کلاسیکی تەقلیدی دوور بکەوێتەو و پێرەوی رینیازی رۆمانسی بکات، کە وای رۆمانسییەت توانیویەتی میزاجیکی زەینی سەروش بەخش و خەوئاوی و رەگەزینی بنەردەتی لەژێانی رۆحیدا، کە لە قوولایی ژێانی دل و رۆحی مروتخوازی ھەتقوڵیووە بەجۆری ئەدەب بی ئەم رەگەزە ویشک و برینگە و جەستە یەکی بی گیانە. " (۱۳).

مەولەوی (کە عەنەبەر خاتوون ی ھاوسەری دەلاوینیتەو دەلی :

قازان قەتاران قوونگان ھەوایی   ھەیفەن بۆ بالات شەو و دەتە نیایی

دەلی ئەلایە کە مەن جە ئەکان ریزکراون ئاویان تیایا گەر مکر دوو
بۆشۆردنە کەت، ئەلایەکی کەووە گۆرە ئەکە ئەکان قوونگ و پاچەکانیان ھەمو بەرز
ئەکە ئەو ئەیدە ئەو بە زەوی دا بۆ ھە ئەکە ئەندنی گۆرە کەت ناخ ھەیفە ئەو بەلایە
شەو بەتەنیا لە گۆرە کەت بەمینیتەو، ئەو بۆج لەگەت ئەبوم ؟ " (۱۴).

ئەگەر "خۆشەویستی خۆر و ئەستیرە بچوینی ھەر وەک -دانتی - لە کۆنەووە
گوتوویەتی " (۱۵) دەلی ئەو خۆشەویستیە گیانییە نیوان مەولەوی و عەنەبەر
خاتوونی ھاوسەری لەژێاندو لە کۆچکردنیدا چ جۆرە داھینانیکی پی بێبەخشی،
کە ھەردوو ھاوسەری گیانی بە گیانی لە یەک جەستە دا چ جۆرە ھالەتیکی
دەروونی لا بۆرووژین، کە ھالەتی دەروونی لە بنەردەتدا وابەستە بە سۆزی

خوشہ ویستی و، لہ زورہی ناراستہی ر استہ قینہ کانیدا بہرہ و جوان و قہ شہنگی
 نافرت و خوشہ ویستی بہ تایبت لہ قوناعی رومانسیدا، نافرت لہ کاتی خویدا
 گوشہی بنہرت لہ نوزمونی ہر شاعیریک پیکدینی بہ گشتی... " (۱۶) .
 ہر نہ و خوشہ ویستیہ قونہ و بہ سوزہی کہ ہر دوو ہاوسہر بہ یہک
 دہہ ستیتہ وہ، بہ مرگیکی تراژیدی لیک دہ تراژین و برینیکی قوونی پرنازار
 دہ خاتہ دہروونی مہولہ وی کہ بہ مشیوہ بیلاونیتہ وہ :

دووریت دیارن چہ ند صاحب نیشن
 توی دہروون و دخار نیشی و تہر ریشن
 نہ شو و راحہ تم، نہ رورژ دلشادم
 شو و زونفا و روروت مہوزو نہ و یادم
 شمشادو نہرگس و نہوشہی چہ مہن
 سہیرشان نازار بینایی چہ مہن
 ناد مارو بہ ویر تہرزہ کہی بالات
 نہ و دیدہی مہستت، نید خانی نالات (۱۷)

وردبوونہ وہ لہ م ہونراوہ بہرزہی مہولہ وی دا، بو مان روون دہبیتہ وہ کہ شاعر
 زادہی باری دہروونی و سووزی شاعیر و خہ یالہ بالاکہیہ تی، کہ چون وینہی
 حالہ تہ کہی بہ شیوہیہ کی ہونہری کیشاوہ و دووری نازیز چ وروورژانیکی دہروونی
 بہر پاکردوہ و خوشہ ویستہ کہی بو تہ کہر دستہی ناخ و نونف و نیش و نازاری گیانی
 شاعیر، نہ و وینہ شاعر بیہ بہ و خہ یالہ رومانسیہ کہ ہیز و وزہ دینامیکیہ تی
 تیدایہ پلہیہ کی بہرزی لہ خونقاندن و نہ فراندنی ہیناوتہ ناراوہ " خہ یانیش
 دیارترین ہیزہکانی مروقہ کہ ناکری بہ لاوہ بنری بو ہر ہیزیکی مروقہ، بہ کہ می
 مروقہ لہ رادہی خہ یال و پایہ بہرزیہ کہی تیگہ یشتوہ " (۱۸)

لہ ہونراہیہ کی تردا مہولہ وی دہلی :

روخسارش و دختی مہسقل مہدولیش
 و دشنوی پاریز خہ یال مہبوریش

نہ سرین جہرگت دهن وہ بان نیشدا چہ نی دل نامای نامانی پینشدا

واتہ نہم دوستہم کہ روومہ تی خوئی مشت و مال نہدا نہندامی چونہ ؟ نہ گہر
خہ یال بہ بی چریہ و بہ بیدہنگ و سہنگ بچیتہ پاریزی نہوہوہ کہ خوئی لی دادہگری
و خوئی بوہاویری نہو روومہ تہ لہ و نیوہ لہم کردہوی خہ یال نہزیہ تی نہ گاتی! کہ وا
بوو روومہ تی نہمہ کارساتی بی، نہری ہہی فرمیسک جہرگت بہر درک و دال کہوی
چون دلت ہات ہاتی بہ سہریا (۱۹) .

نہم خہ یالہی مہولہوی بان بہ شیعہر دہگری کہ بہرہو ناسمان بضری بہرہو
جیہانی خہون و بیروکہی جوان ونہو پانتاییہی سنووری واقع دہبہ زینی، بہہ زینی
بہرہو جیہانیکی شہنتازی بہری کہ شاعیر وک ہونہرمہ ندیکی داہینہر وینہی
بکیشی " کہ واتہ خہ یال لیرہدا پھیچی جوان نییہ بہ لکوو وشہی بہرز و بالایہ ،
لہہستی کہ سایہ تی کہوا بہدہوری خویدا قایلہ و ، لہہستی دہرہویدا
ہلہدہقونی " (۲۰) .

کوچی ناوادہی (عہنہر خاتون) تا سہر نیسقان کاری لہ مہولہوی کردوہو ،
کہ مہرگ کونٹایی مروثہ و کوچی ہہتا ہہتایہ ، کارساتیکی ہیندہ جہرگبہ و
زامیکی قوون و بہ نازار لہ جہستہی مروثہ دکات کہ ہہرگیز ساریژ نابی، چونکہ
نہم مہرگہ ی نازیزی مہولہوی " دہرکیشانی حہقیقہ تیکی نینسانییہ ، کہ لہ رہگ
و ریشہیدا حہقیقہ تیکی ترسناکی پرمہ ترسییہ و ، مایہی ترس و لہرز و
راچلہ کینہ بہ ہہستکردنی حہقیقہ تی نینسانی و ، شیایوی سوژ و شیوہن و خہمی
قوولہ لای نیہمہ ... " (۲۱)

مہولہوی ہہرچہندہ تابلیی شاعیریکی داہینہرہ ، بہ لام نہیتوانیوہ مہرگہ کہ
لہ عہنہر خاتوونی ہاوسہری دووربخاتہوہ ! کہ چی توانیویہ تی کارساتہ کہی
مہرگ بہ قوولاییہ کی کاریگہر وینہی بکیشی و مہرگہ کہ بوٹہ مہرگی خوشہ ویستی و
جوانی و ہوگری ، ہہستکردن بہ ونبوونی نازیزیکہ بہ خہون یان خہ یال نہ بی

ناگه پخته‌وه. که مهرگ له ناوچوون بی هممو نه و په گه زاندهی خوشه‌ویستی و تاسه و ناره‌زوو دیاریده‌که‌ن که بمینیت‌ه‌وه له ناوده‌چن و ده‌گوتری: "شیوازیکی بنه‌رته‌ی له به‌رگریکردنی حه‌قیقه‌تی مهرگ هیوایه و شیوازیکی دووه‌می به‌رگریکردنی حه‌قیقه‌تی مهرگ خوشه‌ویستییه و، شیوازی سینه‌می بنه‌رته‌تی تر له هه‌ردووکیان له‌م به‌رگرییه‌دا په‌یشتی شیعرییه (۲۲). هه‌ر نه‌و مهرگه‌شه که‌وا له مروثه‌بکات به‌ تاییه‌ت مروثیکی هه‌ست ناسکی وه‌ک مه‌وله‌وی که هه‌ست به‌ مه‌ترسی مهرگ بکات و پرووه پرووی بیت‌ه‌وه بیسه‌زینی، نه‌ویش به‌و شیعه‌ر داهینه‌ران‌ه‌ی که تراژیدیای مهرگی به‌رجه‌سته کردوون. له راستیدا که نه‌و هه‌سته پر سوز و به‌جوش و خروشه نه‌وه ده‌سه‌لمینی که هه‌ستکردنی شاعیره به‌ موفیکی تا بلینی خوشه‌ویستی، نه‌م جوړه هه‌سته‌ش لای شاعیری رومانسی زیاتر به‌مهرگه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه.

نه‌نجام:

له نه‌نجامی خویندنه‌وه‌ی هونراوه‌کانی مه‌وله‌وی و به‌راوردکردنی له‌گه‌ل شیعری رومانسی نه‌وروپی ده‌توانین بلین که ژینگه‌ روئیکی به‌رچاوی له‌سه‌ر داهینانی مه‌وله‌ویدا هه‌بووه چونکه له باوده‌شی سروشتیکی جوان و دئرفین چاوی کردوته‌وه و نه‌شون‌مای کردووه و قهریج‌ه‌ی شیعری کراوه‌ته‌وه، جگه له‌جوانی و شوخ و شه‌نگی نافرته که تیکه‌ئی یه‌کتر دهن، که به‌هره‌وه سه‌لیقه‌یه‌کی وا یان به‌ شاعیر به‌خشیوه که به‌خه‌یانیکی بالا و به‌پیت و بیریکی قوول و زمانیکی سفت و سول و پاراو شیعه‌رکانی داب‌ریژی و خوشه‌ویستی نافرته زیاتر به‌جوش و خروشی بینی. هه‌ر وه‌ک نووسه‌ری رومانسی ناسراو—نوقالیس ده‌لی: "خوشه‌ویستی چیتر نا‌بالاترین شته له‌سروشت له‌ناو شیعه‌ردا" (۲۲). که جوانی سروشت و جوانی نافرته تیکه‌ل به‌یه‌کتر دهن، روئیکی کاریگه‌ر له‌بوازی داهیناندا ده‌بین و نه‌و جوانییه‌ی نافرته تاریکی ده‌لی مه‌وله‌وی روشن ده‌کاته‌وه و، خوشی پی‌ ده‌به‌خشی، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌و خوشه‌ویستییه ده‌بیته چاره‌نووس و خه‌ون و خه‌یال

و تاسه و سووتان و شه یدابوونی شاعیر، نه م حاله ته ش له سه ر بنه مای خه یائی
هیمن و له سه رخو و خهونی خوش و سهوز بنیات دهنری که مروقه به ره و هه ستکردن به
جوانی سروشت و جوانی نافرهت دهبه ن. هه ببه ت که نافره تیش له ناو سروشتدا
بوونی نه بوو مروقی شه یدای جوانی، تووشی نامویی ده بی بویه ماموستا گوران
گوتوویه تی :

به لام ته بیجه ت هه رگیزا و هه رگیز
بی رووناکییه بی بزهی نازیز

- پهراويزه كان :
- ۱- ارنتست فيشر- ضرورة الفن نقله الى العربية : الدكتور ميشال سليمان - المكتبة الاشتراكية - دار الحقيقة للطباعة والنشر - بيروت ل(۱)
  - ۲- القرائ في النص - مقالات في الجمهور والتاويل - تحرير سوزان روبين سليمان - أنجي كريسيمان - ترجمة : دكتور حسن ناظم - علي حاكم صالح - دار الكتاب الجديد المتحدة - الطبعة الاولى ۲۰۰۷ ل ۲۲۹
  - ۳- ۵۵هـ مان سهرچاوه ل(۲۰۸)
  - ۴- العرف الطيب في ديوان أبي الطيب للشيخ ناصيف اليازجي - ج ۱- ۲ - سالى ۱۸۸۷ چا پکراوه ناوى چا پخانه و شوننه كهى ديار نيينه .
  - ۵- نه نجومه نى نه ديبان - دانه نه مين هه يضى بهك - توژينه وهى ليژنهى ويژوه كله به پور ۱۴۰۲ك- ۱۹۸۲ چا پخانهى كوڤرى زانبارى عيراق - به غدا ل(۲۱-۲۲) .
  - ۶- مجله الفكر عدد خاص بالادب المقارن المجلد الحادى عشر ۱۹۸۰ ل (۵) .
  - ۷- دراسات في الادب المقارن التطبيقي : الدكتور داود سلوم ل(۱۳) .
  - ۸- المذاهب الادبية - د. جميل نصيف التكريتي - وزارة الثقافة والاعلام - دار الشؤون الثقافية العامة - بغداد ۱۹۹۰ ل (۱۵۷) .
  - ۹- بروا نه ميژووى نه ده بى كوردى - عه لادين سجادى ۱۳۹۱هـ- ۱۹۷۱م . چا پخانهى معارف - به غدا ل(۲۷۲ ، ۲۷۳ ، ۲۷۴) .
  - ۱۰- شعيره نه ده بياتى كوردى - رفيق حلمى - بهرگى به كه م چا پى دووم - مطبعة التعليم العالى / اربيل ۱۹۸۸ ل (۲۰ و ۲۸) .
  - ۱۱- شعيرى ليركى شاعيرى كه وهى كورد مهولهوى (۱۸۰۶- ۱۸۸۲) به دىاليكتى گوران - نه نومر قادر مجه مهه د- ده زگى سهردهم بو پاپ و بلاوكرنه وه ل(۲۱۲)
  - ۱۲- ۵۵هـ مان سهرچاوهى ي پيشوو ل(۱۷۲) .
  - ۱۳- المذاهب الادبية ل(۱۵۸)
  - ۱۴- ميژووى نه ده بى كوردى - عه لادين سجادى ل(۲۹۹) .
  - ۱۵- ما قاتله النخلة للبحر - الشعر المعاصر في البحرين - / علوي الهاشمي - دار الحرية للطباعة - بغداد ۱۹۹۰ ل (۴۱)
  - ۱۶- ۵۵هـ مان سهرچاوهى پيشوو ل(۵۸) ز
  - ۱۷- ديوانى مهولهوى مهلا عه بدولكهريمى مودهريس - چا پى سييه م سنندج ت(۲۲۴ و ۲۳۵) ز

- ١٨- النقد الادبي الحديث - الدكتور محمد غنيمي هلال - دار العدة - بيروت ١٩٨٧ ل (٤١٠-٤١١)
- ١٩- ميژووي نه دهبى كوردى - مه لادين سجادي ل (٣٠٠).
- ٢٠- الوعي الفن - تاليف : غيورغي غاتشفا - ترجمة : دكتور. نوفل نبيوف - عالم المعرفة - العدد ١٦٤ - الكويت شباط ١٩٩١ ل (١٣٣)
- ٢١- ما قاتله النخلة للبحر ل (٥٢٠).
- ٢٢- هه مان سه رچاودي پيشوول (٥٢٤).

مہولہ وی شاعر کی: نازار و خمہ

خمہ کہریم مہورامی

نہ گہر لہ دیدی مرقہ وہ تہ ماشای ژیان بکہین دہ بینین لہ دوو حالتی
 دژ بہ یہک پیکہاتوہ : خوشی و ناخوشی ، ناخوشیہ کہی خمہ و نازارہ .
 نہ و خمہ و نازارہ لای ہندی کہس دہ بیتہ باریکی کوشندہ و لہ ژیریدا
 دہرناچی ، لای ہندی کیش دہ بیتہ سہرچاوی داہینان و نہ فراندن .
 نہ وانہی خاودن بہ ہرہ و نہ زمون بن خمہ کانیان لہ بۆتہی
 نہ قینداریدا قائدہ دہن و دہیکہ نہ نہ ختینہ یہ کی نہ دہبی و ہونہری ، لہ
 رشتہی شاعر و چیرۆک و ناواز و گورانی و بہ یازدا دہی ہونہ وہ و وکو تاجہ
 گوئینہ لہ گہردہنی نہ دہب و ہونہری نہ تہ وایہ تی دہ کہن .
 ہیج بہرہ میکی نہ دہبی و ہونہری و زانستی نییہ سہرچاوہ کہی
 نہ چیتہ وہ سہر نہ قین ، نہ قینی پر خمہ و نازاری بہ چیژ ، چیژی خوشہ ویستی
 کہ خہ لاتیکی یہزدانییہ .

مہولہ وی شاعریمان و سہدانی دیکہش وک نہ و لای نہ تہ وہ کانی تر نہ و
 کہ سہ بہ ہرہ ہندانہن کہ توانیویانہ خمہ و پہژارہ و نازارہ کانیان بکہن بہ
 ہہ سوونہ رن گینہی بہر و ہشتی بہ ہاری نہ دہ بہ کہیان .

نہ وہ خمہ کانی (مہولہ وی) ن بوونہ تہ قردیلہی ہہ مہ رن گ لہ کہزی
 کیژانی قوتا بخانہ کانمان دراون ، نہ و گیل گیلہ و چہ ناخ و لاگیرہ و کلاو زہر
 و ہہ یاسہ و کہ مہری جہ مین جامانی شیعری کوردہ نہ وہ نازارہ کانی

مهوله‌وین وا ددره‌وشینه‌وه ، نه‌و گولاله همه ره‌نگانه‌ی به‌هار که سایه‌یان
بو دروون مه‌لالان به‌ستوه نه‌وه مه‌ینه‌ته‌کانی مهوله‌وین له پی دشت و لا
پالی هه‌رده‌کانی نه‌ده‌بی کوردیدا خیمه‌یان داوه .

مهوله‌وی هه‌میشه نارزووی کولانه‌وه‌ی زامه‌کانی خوی کردووه بو نه‌وه‌ی
له نیش و نیشیان فه‌راموش نه‌بی ، تا به‌و کولانه‌وه یاده‌وه‌ری برینی
خه‌ده‌نگی نه‌و مزگانانه که به سه‌وقات پی ی به‌خشاوو له بیر نه‌کات و له
په‌نای به‌سۆهاتنه‌وه‌یاندا شیعی ناسکی گول رنگا به‌ره‌هم بدا .

خه‌می عاشقانی دل بریندار خه‌میکی هه‌م به‌ چیژه و هه‌م به‌ بیت و پیژه .
تۆوره به‌ ناو دیوانه‌که‌ی (مهوله‌وه‌ی) دا گه‌شتیک بکه ، هه‌ست ده‌که‌ی
شیعه‌کانی له ناو رووباری خه‌م و نازاردا بو جوانکاری شه پۆل دده‌ن .

جگه له مهوله‌وی و بیسارانی که‌م شاعیر توانیویانه وه‌ک له‌وان راوی
خه‌م و نازاره‌کانی خویان بکه‌ن و دیه‌نه‌ی هه‌مه‌جۆرده‌ی وینه شیعیان ئی
به‌ره‌مه‌بینن ، نه‌ و وینه شیعیان به‌ مهوله‌وی له خه‌مه‌کانی خوی
نه‌فراندوونی نمونه‌یان له شیعی رۆژه‌لاتدا که‌مه ،

ژیان فه‌یتانیکي دوو ره‌نگه . خه‌م و خوشی به‌ یه‌که‌وه به‌ستووه ، خه‌میش
زه‌مینیه‌ی سه‌ره‌لدانی نازار و نیشه ، نازار یان رۆحیه یان جه‌سته‌یی ، له
نیوان هه‌رووکیاندا په‌یوه‌ندییه‌کی میکانیزمی هه‌یه ، هه‌رکامیان بگری
نه‌وی تریانه .

نه‌مانه‌ی خواره‌وه هۆکاری خه‌مه‌کانی مهوله‌وین : -

- هیجرانی یار
- بی به‌ینه‌تی (بی وه‌فایی)
- دهره‌و مه‌ینه‌ت
- سه‌رگه‌ردانی

- زامەکان
- جگەر سووتتاوی
- کۆسکەوتن
- بوونی رەقیب
- پیری و کزی چاوەکانی

بۇ ساتۇر و دامرکاندەوی ئەو خەمانە ھەندیک جاریش بۇ ھەرۆزاندنیان
مەولەوی پەنا دەباتە بەر :

- مۇسیقا ← دەف ، ئەی ، سازو سەمتور.
- گۆرائی ← مطرب ، مقنی
- ساقی و مەدی
- سروشت

ومرن با یەك ئە دوای یەك وئینە شیعیریەکانی مەولەوی ئە ناو تابیلوی
غەزەل و چامەو فەردەکانیدا بدەینە بەر سەرنج ، بزانی چۆن ھیجران و دەرد
و مەینەت و سەرگەردانی و بی وەفایی یارو سەرچاوەکانی دیکە ی خەم
بۆنەتە زەمینە خوشکەر بۇ ئەفراندنی جوانترین شیعیری ھونەری ناسک و
پاراو :

۱- ھیجران (دابران ئە یار)

نموونه :

پەژارەت شادیم جەبئخ ناوردەن

دوواریت ریشە ی دل خە یمە کەن کەردەن

فیراقت فەرەم وەتوینا کەرد

جیایبیت نازام جەھەم جیا کەرد ۱۲۸

یان دهلی :

بینایی و هراست دره‌ی پر دهر دم

نای چند سهر سه ختیم نای نه مه‌ردم

بلیسه‌ی کوره‌ی هیجرانی پالات

گهرمی مه‌ حرومی تۆزه‌که‌ی پالات

نه و دوو نمونه و چه‌ندین نمونه‌ی دیکه‌ی هیجران هه‌ندیکن له
سه‌رچاوه‌ی خه‌مه‌کانی مه‌وله‌وی خه‌مه‌کانیش له‌ناو قه‌ریجه‌ی مه‌وله‌وی دا له
هه‌تیتته‌ی شیعر دراون بونه‌ته نه‌ختینه‌ی گران به‌های شیعی کوردی.
ره‌نگه هه‌ندی که‌س بلین هیجران و دابرا‌نی مه‌وله‌وی له چی ؟
له‌کۆتاییی نه‌م لیکۆئینه‌وه‌ دا مه‌وله‌وی خۆی و هرامی نه‌م پرسیاره
ده‌داته‌وه .

دووهم / بی به‌ینه‌ت ، بی وه‌فایی

نموونه :

من جه‌خیل خانه‌ی مه‌ینه‌ت پامالم

کون به‌ینه‌ت داری په‌رسۆ نه‌حوالم ۱۵۰

یان دهلی :

که‌س به‌وینه‌ی من پر مه‌ینه‌ت نه‌بو

گرفتاری دۆس بی به‌ینه‌ت نه‌بو ۳۹

سی' یہ م / دہرد و مہینہ ت

نموونہ :

من جفت مہ عشوق دہرد ہا مراز مہن

چوون بازی سہرچل وادہی باز مہن ۱۳۳

یان دہنی

سہر لہ تہرہی خہم خول ناورد مہوہ

تای کرچی مہینہ ت دوویاد کرد مہوہ ۳۱۴

یان دہنی

نازیز ! تہن و ہنیش زامانت خہستن

مہینہ ت پای نامان و ہ زنجیر بہستن ۴۹

چوارہم / سہرگردانی

نموونہ :

ہیج کہس مہتہ لای دووری یار نہ بو

چوون من سہرگردان بی تہرار نہ بوو ۳۹

یان دہنی

نازیزم ناہیر دووری بالای تو

جہستم کہر و ہ بوون شہمان بہرد یہی کو ۴۵

لہوہ سرگہردانی ترہہ یہ کہ جہستہی شاعیر بویں بہ خولہ میش و بہ
دہنگ باوہ درابی نہ زانی شہ مال بو کوی ی بردبی.

پینجہم / زامہ کان

نمونہ:

زامن تاوان ہوناوان جوجو

دہرد وہبانی دہرد یہ جہ دووری تو ۲۱۳

یان دہلی:

گرمہی کورہی دہرد کوی تاقتت تاوان^۱

بو سفتہی جہرگم وہگہردوون یاوان ۲۸۷

یان دہلی:

ہہر رو جہ یحونی مہریزو چہنہم^۲

سارای دل بییہن وہ ہوناو و چہم

شہ شہم / جگہر سووتاوی

نمونہ:

ہہ لای کزہی زام جگہر گوشہی ویم^۲

موو ناساو ناییر ہہر پیچ مہدان پیم ۵۴

^۱ - تاوان = تواندہوہ

^۲ - جہ یحوون = رووباریکہ، رووباری فرمیسک

^۳ - لہ مردنی مندالیکدا وتوویہتی

جہوتہم لگوسکھوتن

نموونہ

دلہی کوسکھفتن ہم تہم کھردہوہ
پہردہی سہبوریش تہمام در دہوہ ۱۱۹

یان دہلی:

شورای عاشورا دیسان بہزمیش بہست
محرم ناما و مہجرہم شی نہ دست^۴
نہو خہریک نہ چول شامی عہدہمدا
من نہ (کہریہ لا) ی سارای ماتہمدا . ۱۴۰

ہہشتہم — بوونی رھقیب^۵

نموونہ :

با ساتیج رھقیب دووریت بکیشو
شہوی وینہی من وہی رو وھنیشو ۵۰

یان دہلی:

کام زامبی جہتو من نہویم نصیب
جہفا ہہروہ من وھفا پی رھقیب ۲۱۲

^۴ - لہ مردنی عنہبر خاتوونی ہاوسہریدا وتوویہتی

^۵ - رھقیب لای شاعرہ کلاسیکیہکان ہیمایہ بؤ نہو کہسہ بہدکارانہ کہ دمینہ
بایسی لہ پیک کردنی دوو دلدار ، یان ہیمایہ بؤ نہو نہریت و بہند و باوانہ کہ دمینہ
بہرہست لہ ر پی بہیہگ کھیشتی دوو دلدار

نویسم - پیری و که ساسی و هه ژاری

نموونه :

پیری و فه قیری و که سیفی هه رسی

نه بو وه هیجران باری هیج که سی ۱۲۳

بیان دهلی :

مطرب بو و هداد دنگیر یمه وه

پیری ها ناما وه پیری مه وه ۱۲۷

دهیه م - کزی چاوه کانی

نموونه :

په رده ی لیلائی گرتنه دوو دیده

واده ی خه لوه تهن نه ی بهر گوزیده

بیان دهلی :

های ره قیب نه و شوڤ دیدم هیجره ت که رد

عویری کی وهی ره نگ وه تالی ویه رد ۵۴۸

بیان دهلی :

په رده ی پیوسی گوش نم کیشان که م که م

نه مسه ره و سه رهن دوورینه که ی چه م

پیری و که ساسی و هه ژاری و جگهر سووتای و کو سکه وتن و تالی ژیان
نه و مهینه ت و کاره ساتانه ن که مورق ده خه نه ناو گیزای خه مه وه نه و که سه

بلیمه ته که بتوانی ئەو خەم و مەینەتانه بەرھەم ببینی، وەکو بێسارانی و مەولەوی کە ژاوەی شیعریان ئی دروست بکات.

سەرچاوەی خەمەکان ئەو ئەستەنگانەن کە رینگرن و بەرەنگاری ئاواتەکان دەکەن ئە جۆشانی ئەزموونەکانی مەولەوی کارێگە یارن هەیه ، ئە هەمان کاتتدا لایەنە خۆشیکە کە ی ژیان تامدار تر دەکەن ئە رەتایەت و بی زاری دووری دەخەنەوه.

هەر بەهەرەو ئەزموونی قان بووی شاعیرانە بتوانی ئەو خەم و ئازارانە جەلەو گیر بکات و ئەناو وینە شیعری نایابدا دەستەبەریان بکارت. رینگە ی ژیان بە گۆل و ریحانە پایەنداز نەکراوه ، بەئکو بە گۆل و درک تەنراوه بە درێ درکەکاندا نەرمی گۆلەکانت بۆ دەرەمەکەوی.

مەولەوی بۆ دارمکاندنی تەوژی خەم و ئازارەکانی پەنای بردۆتە بەر:

(۱) مۆسیقا ← شمشال ، دەف ، ساز و سومتور ،

(۲) گۆرانی ← مطرب ، مغنی ، ئاواز و مەقام

(۳) ساقی و مەهی

(۴) سروشت

۱- مۆسیقا

هەر ئە کۆن زەمانەوه ئە لای گەلان بەتایبەتی گەلانی رۆژەلات مۆسیقا هۆکاریکی گەرنگ بووه بۆ ئارام گرتنی خەم و پەژارە تەک و بۆ سەقامگیرکردنی تەناهی کۆمەلایەتی. هەر وهه هاش ئە کوردەواری دا دەرمانی دەردی بی چارهیی دەروون مەلا لان بووه.

مەولەوی مۆسیقای بۆ دارمکاندنی خەم و کۆلی خەمە دەروونیه جۆشداراوەکانی بەکار هیناوه یان بۆ هروژاندن و ختوکه دان و سۆرا حکردنیان بووه.

۱ - نمونە بۇ دەف

دەرویش ئەھلى خەم ھەر يەند جەم مەبۇ

پای کاو دەروون ھەر يەند تەم مەبۇ

یان دەلى:

سا دەرویش وہ عیشق مەولای دەرویشان

وہیا ھوی وەسۆز ریازەت کیشان

ھەر پاسە مەبۇ زەئیلی دەخیل

چینە زیاتر مازەم وہ زەئیل

پەى دیگ دەروون جۆش کۆل و کەف^۶

تەسکین نەمەك كزەى کەف و دەف

بەو ئائیرەوہ بەو دائیرەوہ

خاس بنیەر ھەستیم وہ ئایرەوہ

بەل نیشەو خەمان شیونان کەلەك

تا سە ھەر چۆن بۇ گەردەش فەلەك ۶۰

دیارە موسیقا ریشەى دل کەندەو دلدانەوہى مەگیزە خەفە تکر اوو
خنکاوہکانى ناخى دەروونە ، ئە ناخدا خویان ماس داوہ وەك ناگرى بن کا
بە ناستەم دەسووتین.

موسیقا کە زار دەربرىنى ئەوانە کلپەیان پیدەدا و دەیانتە قیننەوہ و
کە ئە کەیان تیک دەدا.

ب - نمونە بۇنەى (شەمال) بۇ جۆشدانى نازارەکان :

^۶ - (دیگ) قازان : مەنجهل - (ئائیرە): ناگر - (دائیرە): کەلەى دەف

نەى چى درەنگەن سامەكەر درەنگ
فیدای پە نچەت بام نەى باومر و مدەنگ
بجۆشۇ ھەركەس و قەد نالەى وئىش
بنۆشەو ھەركەس وە پىئالەى وئىش ۴۲

پ – نمونە بۇ ساز و سەمتور:
مغنى كۆكەر سازانت وەھەم
سەمتورى تارى وەھەم كەرە جەم ۴۱

۲ – گۆرانى :
بۇ ئاواز و گۆرانى مەولەوى بۇ ساتۇر كەردنى خەمەكانى پەنا دەباتە بەر
مطرب و مغنى^۷

نمونە بۇ (مطرب)
مطرب يەكارەن مەرسىيا سەنگى
من پەى حالەو تۇ وەى بى دەنگى ۲۸۸

نمونە بۇ (مغنى)
ھای مغنى تار حە نچەرەى وەشتەرز
وەسەر پە نچەى نازبا وەرە ئەو لەرز ۲۸۷

7- (مطرب) و (مغنى) دوو وشەى عەرمبىن ھەردوکیان گۆرانى بیژن (مطرب)
(ئەو كەسەیە لە كاتى گۆرانیدا دەست بە گوێوہ دەنى و (مغنى) یش گۆرانى بیژە
بەلام لەگەن گۆرانیدا تار لىدەدات.

نمونه بو مقام

تا مطرب وه ساز جه نجه ره ی بیگه رد
هوردو مه قامی دهوا که رۇ دهد
بهل ناکاو نه یچی به یو جه لاه
وه مه قامه که ی قه قنهس ناساوه (۲۰)

۳- ساقی و مهی

به کارهینانی زاره وهی ساقی و مهی له نه ده بی کلاسیکی رۇژه لاتدا له
جوانکاری و هیما سازی دا جی ی خوی کردو ته وه ، لای نه و شاعیرانه که
خولیای سو فیگه ریان هه بو وه بو مانا مه جازیه که ی به کاریانه هینا وه بیان
به کارهینانه که ی له ژیر کاریگه ری چا ولیکه ری پیشیناندا بو وه .

سو فی و شاعیرانی کورد له (سه هره وه ردی) و (مه لای جزیری) و
نه حمه دی خانی) و (بنیسانی) یه وه تا ده گاته مه وله وی له شیعه ره کانیناندا
(ساقی و مهی) بیان به کارهینا وه ، جگه له و هویانه ی سه ره وه له لایه که وه
نه ده بی سو فی گه ری و له لایه کی دیکه وه نه ده بی فارسی - به تاییه تی
شیعه ره کانی (حافظ) - کاری تیکردو ون

مه ی هیما یه بو نه و مه یه رۇحیه که گویا رۇژی (الست) دا نو شیویانه
گویا ه خوی گه وه له رۇژی نه زه لدا پریاری به (الست) ناراسته ی گیانی
نادم زاد کرده له بهر نه وه ی له و رۇژه دا سو فی ه که ان به دیتن و ته جه لی
خودی خوا سه ره مه ست ده بن و هرامی پرسیاره که ی خویان نه به (نعم) نه به
(بلی) نه دا وه ته وه چونکه له و کاته دا نه وان به مه ی عیشقی یه زدان ی

8- قه قنهس بالنده یه کی خه یالیه ، دهنوکی و دکو شمال چه ندین کونی تیا یه ، به
چه ندان ناواز ده خوینتی تا ناگری تیبه رده بی

سهرمست بوون و حهره جیان له سهر نه بووه له (مایزال) یشدا حهره جیان
له سهر نه ماوه .⁹

مه بهست له ساقیش لای نه وان نه و خوایه یه که نه و (پهمی نه زهلی) له و
رؤژدها به ده میان نه وه داوه !

نه وه تانی (جلال الدین الرومی) که یه کیکه له سو فیه گه وره کان دهلی :

(الله ساقینا والله خمرنا والله يعلم ای حب حینا) (۱)

نیمه پیمان وایه مهولهوی سو فی کهس نه بووه و شیعره کانی نموونه ی
راسته قینه ی شیعی و رومانسین و ناچنه خانه ی نه ده بی سو فیانه وه، چونکه
نه ده بی سو فیانه نه ده بیکی مه سه کیانه ی پر شه ته حات و ورینه یه .

بویه مهولهوی که زاروه ی ساقی و (مهی) به کاره ی ناوه مه بهستی په نا
بردنه بهر په روره دگار که سه رچاوه ی هه موو خوشی و ناخوشیه که .

بایزانی مهولهوی چون سه ودای له گه ل (مهی) و (ساقی) دا کردوه

۱ - بو پامان کردنی نه وه هه ست و نه سه ته روحیانه یه که له قولایی
ناخیدا جهم بوون .

نموونه :

ده خیلیم ساقی گه رده من سیم قان

بزانندی خه م چون که رده نم پامان

جامی جه مه عجوون دهره نه و گاران

دوود وا مه نده ی به زمه که ی یاران⁹ - ۱۷۰

ب - هه ندی جار هه یه مهولهوی به خه یالی مه ی خواردنه وه زهینی سر
ده کات بو نه وه ی خو ی ناسوده بکات .

⁹ - (نه و گاران) : گره تاران ، (دوود) خه ته ی بنی قاپی شراب (واممنده) ،

نموونه :

ساقی ساده خیل جام مهی وهکدهف
 دهرویش نامانهن که فی له رووی دهف
 نیمه بیج باساتی به زمی مان جه میو
 لادی ههر خاسه ن نه رسه دکم که م بو - ۲۰۴

ج - هه ندی جار مهولهوی که داوای مهی له ساقی دهکات بو نه وهیه به و
 مهیه که مهی به زندانیسه و ده ر خواردی یه کیك دهری که نه جه ئی هاتبی ،
 مهولهوی داوا له به زادن دهکات مهی ده ر خوارد بکا بو نه وهی گیان بدا و له
 دونیای فانی دهرچی و بو دونیای باقی بگهریته وه
 نموونه :

یاران و ویردهن نوبه مهن دهی دهی
 نیسا وه کاران ساقی نه شنه ی مهی ۶۶۵

یان ده ئی :

مطرب مه قامی دهر دم ناچاره ن
 ساقیا جامی دوس انتظاره ن

یان ده ئی :

بازارن وا دهی مامه نه ن ساقی

ها بگره فانی وهی بدهر باقی ۳۴۱

۴ - هه ندی جاریش داوا له ساقی که خویسه دهکات یارمه تی بنات
 نه هیللی پیری که نفتی بکات .

نمونه

ساقی (پام بهستهی زنجیر پیرین
دهسم دامانت وادهی دهستگیرین

بیان دهئی:

ههروه زوو مهردهن نیم نهفیس باقی
پر کهر جامه که ت ده خیلیم ساقی
۵- هه ندی جار ههیه (مهی) یه که ی ساقی بو پاکژ کردنه وهی ژهنگی ناو

دئه

نمونه :

ساقی نینه بهزم وصل یارانهن
چهر خییج ههر نهو چهرخ ههرده جارانهن
دهوری دهر وهنهم وه بیانهوه
ژهنگ دل و دزاخ مهی بمانهوه ۶۸

۶- جاری وا ههیه مه بهستی (ساقی) خوای پهروه دنگاره که
هه ئسونیر هری ناسیای چهرخ و گهر دوونه :

نمونه :

ساقی گرد ناورد یاران هام فهد
مدو نه ده ماخ ناسیای چه پگهرد ۱۹۹
۴- سروشت:

سروشت و هه موو دهورو بهرو ژینگه و زینده و هرو نازینده و هرو ده گرتنه وه

نهوهی له دیوی دهرهوه سهیری باره گای شیعره کانی مهولهوی بکات ره ننگه
بلی : داخو مهولهوی له ژیر باری نه و هه موو نازار و خه مه قورسه دا توشی
ره شیبینی نه هاتبی ؟

نهوهی راستی بی مهولهوی خه می هه موو مروقی له خوئی دا به دی کردوه ،
له گه ل نه وهشدا له ریی جوان دیدهبی ژیان نه یترازاندوه به لکو وهکو
هونه رهنه ندیکی به توانا نه و هه موو نازارو خه مه به په ره مووچی خامه که ی
جه نه و به نندی کردون و به نه سپایی له به ردی مه حه کی داوون و (۱)
کردوونی به دهنکه مرواری و مه رجان.

له رشته ی شیعره دا به به ر گه رده نی نه دهبه که مانی کردوون به و کاره ی
دیوه ناخوشه که ی ژیانی کردوه به هونه ریکی رووناک دیدوه نه مر شیعی
کردی کردوه به نه ستیره یه کی دره وشاوه ی ناو ناسمانی نه دهب.

دیوه تاریکه که ی ژیانی وا بو مان رووناک کردۆته وه که چی که روو به رووی
سروشت بوته وه له دیدی مندائیکه وه که رووی له دایکی بی وا ته ماشای
سروشتی دایکی کردوه خوئی ئی جیا نه کردۆته وه له نامیزی گهرم و پر له
عیشه و نازیدا نارامی گرتوه.

کاتی که وه سفی چوار وه رزی سال و گولاله و لاله زارو شله ی پای کاوان و
شه مان و ته لیت باران و سه ریخی کاروان و گهر میان و کوستان دهکات نه و
نیشتمان له شیرین دهکات نازانی چون پایه ندازی بکه ییت ، سروشت به گشتی
و ورده والا کانی به تاییه تی خویان چه ند جوانن نه و جوانیه ش که له
په نایاندایه بوته به رجه سته دهکات.

که واته نازار و خه مه کانی مهولهوی ته نیا نه زمونه کانی قال کردووه و
نه بونه ته ته م و مژی ره ش بینی و به ر دیدی مهولهوی تاریک بکه ن.

به ردی مه حه ک جاری وها هه یه پیی دهوتری سهنگی مه حه ک ، نه و
به رده خه یاییه یه که پی ی گوتراوه به ردی فه یله سو فه کان ، گویا
هه رشتی کیان پیا سویوه بووه به ژیر

سہیر کہن چوون وەسفی وەرزى بە ھار دەکات :

نازک تەدارەك فەصل وەھارەن

شیرین نارایش ھەردەو کۆسارەن

گۆل چوون رووی نازیز نەزاكەت پۆشان

وہفراوان چوون سەیل دیدەى من جۆشان

مەدیان گولالان نە پای دەربەندان

نەو یەکتەر وینەى ئارەزوومەندان ۴۵۱

یان لە وەسفی زستانا دەئى :

زستانەن وەى رەنگ وە گەردوون یاوان

گیجیای لول گنج کلێلەى کاوان

تا دەئى :

چ شیرین زەر گەر تۆفی ھەواى سەرد

گۆشەوارە نەگۆش نەو نەمامان کەرد

یان دەئى :

نەسیم پەنجەى پات ئەر سەردى کیشان

بدارەش نەتوی دل دەرون ریشان ۵۵۸

کى وەکو مەولەوى توانیویەتى نەینى فرە ناسک و وردەکانى گەردوون وا

دەستەمۆى سەر نوکی خامەکەى بکات و شیعرى رەنگینیان ئى بەرھەم بیئى

نەمە نەو پەرى نەفراندنە یان کى توانیویەتى وەسفی ئافرەت بەم جۆرە

بکات.

عەرەق چووم شەونم نیشتەم لە رووی گۆل

تەر کەردەن تاتای توغراکەى سونبل

خوو (نارهقی به دهن)

یان دهلی :

دیدهش یه ند خه یان بالات بی تیشدا

راگهی خاو نه بی بویه رو پیشدا ۱۸۵

یان له وه سفی خا نمیکی جافدا دهلی :

ئینا عاده تین وه ظاهر نامان

وه رنه هدی سه رخیل نازک نه ندا مان

تو ئیند نازکیت جه هه د ویه ردهن

بینایی خه یان راگهش گوم که ردهن

صفات خه جالته دان وه جامی جه م

دیدهی به د مهره کس ویش بدیو وه چه م

دیدهی به د دهردهش نادیارى بو

جه کو موینوت تا لیت کاری بو ؟ ۲۵۲ - ۲۵۲

هه روهها چه ندین نمونهی دیکه هه ن که وا هه ست ده که ی له شه ریجه و
به هره ی شاعیرانه دا سروشت بووه به سروش و له ناو دیمه نه شیعوو نایابدا
توانه ته وه ، به خویندنه وه یان دهرگا دا خراوه کانی سۆز بو ژیانیکی نو
ده کرینه وه .

نه قینداری مه ولهوی

له پیشه وه که نمونه کانی هیجرانمان خسته روو له و پرسیاره هاته

پیشه وه که نایا کی له مه ولهوی هیجرانی کردوو ؟

نایا مه ولهوی گیروده ی دنداری بووه ؟

بهئی گیروده بووه ، دنداریه کهی به دابران و تیشکاندن کۆتایی هاتوو، نهگه وانیهی نهی نهو شیعرانه که پرن له خورپهی خوشهویستی له کوپوه هاتوون نهو شیعره بریندارو پر له نازارانه له تیشکاندن دلیکی برینداروه نهبی هه ئناقولین، مهولهوی له دوو توی بهیتهکانیدا پی له دندارییه کهی سه رنه کهوتووی خوی دهنی وهکو له مهو پاش روونی ده کهینه وه.

مهولهوی لهو نه قینداریه تیشکاوهیدا ته نیا نازارو خه می بو ماونه ته وه نه وانیشی له به ره می به پیزدا دارشتوون، با جاری کورته باسیکی دیاردهی نه قین بکهین تا بزاین نهو دیاردهیه له کوپوه سه ره له ده دا :

هه موومان نه وه ده زانین که گشت زینده وه ران بو نه وهی به رده وام بن له ژیاندا و جوړه کهی خویان پپاریزن پپویستیان به دوو شت هه یه : خوراک بو ژیانی خوی زاو زیکردن بو مانه وهی جوړه کهی.

له پشت پرسی زاو زیوه چه ندین پانه ر هه ن کاریان تاودانی مروقه بو هینانه دی نهو مه بهسته به سه ره موویانه وه (نه قین و خوشهویستی) یه که به چه ندان هه ستو سوژی ناسک ناویزان کراون بو مانه وهی جوړه کهی خویان په یوه ندی به توخمی به ران به ره وه ده ره خسینن، له هه مان کاتدا تارای خوشهویستی به بهر نهو به ران به ره دا ده کات به کاریکی وه ها نارام له خوشهویستدا نامینی و به ران به ره کهی وا خوشهویست ده کات نه گه ره رده وو جاوی له بهر پینیدا دابنی هیشتا

پی ی که مه، نالیروه خوشهویستی سه رچاوهی ده گری و هه یج زینده وه ریکی لی به ده ر نابی.

نه قین که هاتو به ران به ره کهی خوی ده ست نیشان کرد، وه نه بی به ران به ره که به ناسانی بلی فه رموو نامادم.

مروقه له ناو کۆمه لدا ده زی، کۆمه ل ناین و یاسا و داب و نه ریتی هه یه، نه وان هه موو له بهر دم نه قینی نهو دوو دنداره دا قیت ده بنه وه و ده بنه

رېڭرى بە يەك گەيشتنى ئەو دوو دندارەو دندارىەكەيان ھەندى جار تووشى
نوشتانەو ەدەكەن و لە يەكترى بېيەش دەبن.

لەو روانگەو ەكە تەماشاي خۇشەويستى دەكرى سى بەشى ھەيە :

يەكەم : ئەو خۇشەويستىيەيەكە كۆتايى بە يەك گەيشتن دى.

دووم : دندارى يەك لايىنە : ئەو يەك لە يەك لاهو دندار بۆ يارەكەي

بسووتى بەلام لايەنى دووم گويى ناداتى يان يېلى نازانى.

سېيەم : دندارى چىنايەتتەيە : ئەو يەك يەك ئەو دوو دندارە لە چىنيىكى

ديارو داراو خاوەن پايە و سايەي كۆمە لايەتى بى،

ئەويتر لە چىنى ھەژاران بى، كەچى دندارىەكەيان دوو لايىنەيە، بەلام

ديوارە سەختەكەي نيوانيان كە چىنايەتتەيە رى بە يەك گەيشتنيان نادات،

ئەم جوړە دندارىيە بە تىن و كارگەرترە، ھەتا ئەو دوو دندار بىمىن بە

نازاريەو دەنالىنن.

دندارى يەك لايىنە و چىنايەتى لە لاي ميللەتان بوون بە نەختينەي گران

بەھاي ئەدەبو ناوازو گۆرانى و ھونەر. ئىرەدا پرسىيارىك دىتە پىشەو ە

نايا دندارىەكەي مەولەھوى لە كام جوړيان بوو؟

ئىمە ئىرەدا ناتوانين پر بە دل برىار بەدەين لە كاميانە، چونكە

مەولەھوى ئەو دندارىيەكە لە شىعەرەكانيدا دەيدركىنى ئەو پىشان نادات كە

لەم جوړيان بوو.

ناشزانى داخو كەي و لە كوى گىرۇدەي ئەو دندارىە بوو، بەلام ئەو بەر

ئە نجام دى كە دندارىەكەي لە سەردەمى فەقئىيەتيدا بوو، سەرمايەي

فەقى تەنيا كىيىكى شىرۇلەي خوئىنن بەولاو چىترى نەبوو.

با سەرنجىكى ئەم سى بەيتەي مەولەھوى بەدەين :

دياكەي وە شەرم جە پەنجەرى ناز

تاتار ريشەي جەرگ بەر ناوورد وەگاز

په ترؤی زامه کهم هم لا بهردهوه
 وهخت بی ساریش بی تازهش کهردهوه
 تیری ههوا دا وه په نجهی بیگهرد
 دا نه په رهی دل تا سؤقار و یهرد. ۲۶۰
 نه و یاره که په نجهی ناز تیریکی به مهولهوی ههوا دا به سه ری کردهوه
 نه وه تانی نه و یاره مهولهوی له بیر چوووه و رووی لی وهرگیراوه و وازی لی
 هیناوه یان شووی به یه کیکی تر کردهوه، نه و تانی مهولهوی له سه ر نه و
 کارهی سه رجه نشتی دهکات و دهلی :

منت شی جه ویر خاست که ردیدهم
 به ویت خاطر شاد خاست که ردیدهم
 دوای نه و سه رزه نشته روو دهکاته یاره بیوه فاکه ی و دهلی :
 سا هه ر سؤزهی خویش نا ه سه ردی من
 هه ر کووره پرتاو گه رمی ده ردی من
 هه ر وه فای دم دم ناشنای نه و
 هه ر نه و عه ه دو شهرت روو به رای بی نه و. ۵۴۱

واته بو خوا بلی جویشی هه ناسه ی سارد و کووره ی گه رم و پر تاوی من
 به راورد بکه له ته ک وه فای تاو توی روو که شی و روو پامایی نه و یاره
 تازه بهت فه رقیان ناسمان و ریسمانه .
 له کو تایی نه و چامه دا پی له دلداریه شکاوه ی خو ی دهلی و که یاره که ی
 وازی لی هینا و رووی له یاریکی تر کرد ،
 له م به ییتانه ی خواره وه نه و شاهیدیه ی له سه ر خو ی و بیسارانی ده دات .
 که نه می ش وه کو نه و تووشی نه و جو ره دلداریه کوشنده یه بووه و ده بی له ژیر
 باریدا به رکه بگری .

نهوتانی دهئی :

های رحمت نهو قهبر سهودایی کامل
سهرمه شق مهینهت (بیساران) مه نزل
یا نه ویرانی ههروه من نامان
مهتاوو گرتهی که سیوی دامان . ۵۴۲

نیدی دئی خوی بهوه ده داتهوه که نهو کاره ساته به سهر نهودا هاتووهو
مه گهر ههر به سهر (بیسارانی) دا هاتبیت (۱) . که نهو سهرمه شق و پیشرهوی
نهو هیجران و دابراودیه بویه جگه لهو هیج په نایه دیکه شک نبات
دهستگیری بی و دئی پی خوش بکات .

مه بهست له بیسارانی ، مه لا مسته فای بیسارانی (۱۶۴۱-۱۷۰۲) یه که
شاعیریکی گه وره ده قهری هه ورامانه
تیبینی : نهو ژمارانهی که له بهیته شیعره کاندان ژماره ی لا پهره کانی
دیوانی مهولهوین . .

سوود لهو سهرچاوانه ودرگیراوه :

- ۱- (دیوانی مهولهوی) کۆکردنهودی م . عبدالکریم مدرس
- ۲- الحب الالهی فی التصوف الاسلامی : الدكتور محمد مصطفی حلسی
- ۳- دیوانی بیسارانی _ نیکدانهودی : حکیم مهلا صالح
- ۴- نیکۆلینه ویدیکی دهست نووسی نووسهر له سهر مهولهوی :

چہ مکی عہد شق لہ دونبا بینی مہولہ ویدا

رہ قصہ ت موراد ہی

واتا و مانای عہد شق

پیش ہم موو شتیک دہبی ٹوہ روونیکہ مہوہ وشہی عہد شق و عاشقی بہ
پیتچہ وانہی بیر و بچوونی ٹوکسانہی کہ پیتیانوایہ وشہیہ کی عہدہ بیسہ و ٹوہ
تہوہ رش تہوہ ریتکہ کہ زیاتر لہ تہدہ بی عہدیدا رنگی داوہ تہوہ ، وشہیہ کی
ناقیسنتایسہ و لہ دقہ ناویستایسہ کاندہ ٹہم وشہیہ بہ شیتوہی (نیشٹ و نیشکا)
بہ واتای حمزو ٹارہزو و خواستن و میہر و مہیل بہ کار براوہ ، لہ کاتیتکدا
عہدہ بہ کان زیاتر (حوب) بہ کار دہ بن لہوانہ حبیب و محبوب... ہتد، ٹہ گہر
عہد شقیشیان بہ کار بردیت ٹوہ زیاتر لہ پڑسہی ہاوسہر گیریدا رنگی داوہ تہوہ
، لہم کورتہ باسدا ہولڈدہم ٹہم تہوہرہ ٹالوڑہ بوروژنم کہ بے دہ گمن باسی
لیکراوہ و ٹہ گہریش کرابیت ٹہوا بہ شیتوہیہ کی یہ کلاینہ ناماڑہی پیکراوہ و بہ
بی تینگہ یشتن لہو چہ مکہ پرناوہ رۆ کہ کہ بناغہی عیرفانی لہ سہر دامہ زراوہ
تہنیا لاینہ ناینیسہ کہی نیشاندراوہ

عہد شق لہ روانگہ ی مہولہوی و عارفاندا

رہنگہ ٹاوردانہوہ لہ ہم موو لاینہ کانی کہ سایہ تیبہ کی ہونہری و ٹہدہ بی ...
کاریکی ٹاسان نہ بیت و نہ توانری وک پیتویست بہ نیتو قولایی دونبا بینی و
ژبان و بہرہ مہ کانیسا رۆ بچیت ، خوازما ٹہو کاتہی کومہ لگا بہ ہوی
ٹایدیولوڑیایہ کی بہرہ تسک و ہندی سنووری ٹہ خلاقی و کومہ لایہ تیبہوہ ہیللی

سووری له بهردهم ههموو جوړه شیکارییه کی نومانیزمگه راندا دانایت ، بهلام
ره ورو دی میژو وگه شه کردنی بزاغه فیکری ورؤشنبرییه کان دهرگا داخراوه کانی
عهقل و لؤژیکیان یهک له دواى یهک به رووی تاکی داهیتنه کردؤتسه وه و له
سایه ی ئو روونا کایه دا گه لیک لایه نی تاریک و شارو دی دونیایینی و بیرو باوهری
تا که کان رووناک کراونه تموه ، زؤرن ئهوانه ی له ئاسمانی شیعر و ئه دبه دا وهک
ئه ستیره ی گمش دره وشاونه تموه و به خهلاقییه ت و داهیتنای خویان درپان به
شه وه زهنگی جهالهت داوه و جوانی و بههای مرؤشه کانیان له کوټ و بهندی
تیروانینه چه بیه ستوه کاندا دهرهیناوه ،

که له شاعیری کورد مهوله ی نمر یهک له هونره همره بهر زانه یه که توانی
به پالپشتی ئه دهبی دهوله مند ی گؤران و شارستانییه تی ئه ده شه ره جوان و
رؤمانسییه سابات ی عشق و خؤشه ویستی له سه ر ترؤپکی عهقل و عیرفاندا
هه لبدات و به عهشقی ساقی مه یگپر دل و دولبه ر ئاوتیه یهک بکات ،

ساقی سا ده خیل وه فریادم پرس به رووی نازوه جام گیره وه دهس
دهور دهره وه ناز چون همره جارن پیم دهر یهک منه سها و ئیوارن
با وهس بالینم سیلاوی هوون بو نامیته ی زوخوا و دیگ دهر وون بو

تؤ بلتی ئه مه چ سیه ریک بیست که بهو جوړه مهوله ی بو لای خوی
را ده کیشیت و له نیو بازاری مه یخانه دا که مه ند کیشی ده کات و مه ست و
سه ر خؤشانه ریگای عهشقی پینه بهرت! ئه گهر به وردی له ناخی شیعره کانی دا
رؤبچین و ساتیک بیین به هاوشینی کوټ و به زمی ئه شاعیره به لیمه ته ، ئه و
کات بؤمان دهره که ویت که عهشقی لای مهوله ی ته نیا دهر برینی ههستی دهر ونی
نییه به لکو عهشقی کی گه شه سهندوه که له سه ر بنه های پیوستیه کی رؤحی
بونیات نراوه ، مهوله ی به قولی له واتای راسته قینه ی عهشقی تیگه یشتوه و
ئه وه باش دهرانی که عهشقی دهرمانی دهر د و مه ره می ژبانه و دهبی بو گه یشتن

بهو پئیداویستییه رۆحیه هه موو ریگاگان له پیش بگریت وهك چۆن مهولهوی
روومی ده لیت ،

فلک جز عشق محرابی ندارد   جهان بی خاک عشق ، ابی ندارد
غلام عشق شو کاندیشه این است   همه صاحب دلان را پیشه اینست
جهان عشقت و دیگر زرق سازی   همه بازی است الا عشقبازی

که واته تهنیا ریگای گه یشتن به حهقیقهت میحرابی عهشقه و هه موو
ئینسانیکی عاقلیش لهو راستیه گه یشتوو هه مهش تهنیا به له خو گرتنی رهنج
و نازار دهسته بهر ده بیت ، هه له بهته خوشویستی مهولهوی خوشویستیکی به
تهنیا عیرفانی و خیزانی و رۆمانسی و ئایینی ... نییه به لکو هه موو لهو لایه نانه
له خو ده گریت ، چونکه عهشق چه مکیکی گشتیه و هه موو که سیك بوئی هه یه
خوی لیبدات و تاقی بکاتهوه ، هه مهش له سروستی هه موو گیانداریک لهوانه
ئینساندا بوونی هه یه ، به لام ناخو لهو عهشقه چۆن عهشقیك بیت که لهوا بی
پهروا و زۆر شیتانه به سهر عهقلی مهولهویدا باز ددها و له یانهی خوشویستی
دولبهردا له یگرسینتتهوه...؟

ناخ پهی خه لوه تی بدیام وه بی خه م   سیوای تو دیده م کهس نه دیام وه چه م
دل پهی دیدنت کام خه لوه ت سازو   تو دیدی چه بی مهردم نمازو

وهك ده بین له زۆریه هۆنراوه کانی مهولهویدا دولبهریکی زه مینی کورهی
عهشق گه رم ده کات ، هه مهش وای له مهولهوی کردوو تا له بهر گر و تیشکی
لهو عهشقه زه مینییه خه لوه تیك بو فهنا بوون له پیناو خوشه ویسته کهیدا دروست
بکات ،

چون شه ماله ی نور گر گرانه م   پهی پاسی ماران زهنگ زرانه م

تایا ئه‌وه به ته‌نیا عه‌شقیکی ئاسمانی رووته یان روچوونه به نیو هه‌موو جوانییه‌کاندا ؟ بیگومان پیناسه کردنی عه‌شق پتویستی به ورده‌کارییه‌کی زۆر هه‌یه و ده‌بی له هه‌موو کون و قوژنیکی ژبانی شاعیر هه‌لبدرتته‌وه ؟ بۆیه ناکرێ عه‌شقی مه‌وله‌وی له بواریکدا قه‌تیس بکه‌ین و چاو له بواره‌کانی تری بنوقینین ، راسته مه‌وله‌وی عارفیکی پاک و بیگهرد و راستگو بووه ، به‌لام ئه‌ویش هه‌روه‌کو حافظ و عه‌تار و مه‌وله‌وی و سه‌عدی و زۆر له عارفانی تر له قه‌فسی عه‌شقی حه‌قیقیدا سه‌ری ده‌ره‌یناوه و له ئاسمانی عه‌شقی مه‌جازیشدا له شه‌قه‌ی بالی داوه ، ئه‌م فرینه رو‌مانسییه‌ش نه‌بۆته هه‌وی ئه‌وه که مه‌وله‌وی به یه‌که‌جاره‌کی واز له دولبه‌ره ئاسمانییه‌که‌ی بینیت و روو بکاته ژوانگه‌یه‌کی نوێ و بۆ هه‌میشه له باوه‌شی دولبه‌ره زه‌وینییه‌که‌یدا بجه‌وتته‌وه ! به‌لکو ئه‌و دوو عه‌شقه به ته‌واو‌که‌ری یه‌که ده‌زانیت و پتده‌چیت راهیتان له سه‌ر هه‌ریه‌که له‌و عه‌شقانه زیاتر له‌ویکه‌ی نزیك ده‌کاته‌وه .

مه‌وله‌وی ئه‌زمونیکی زۆری له به‌ر ده‌ستدا بووه و ده‌که هه‌موو عارفیکی هاو چرخ و ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌ی پیش خۆی رینگای زۆری تاقیکردۆته‌وه ، بۆیه هه‌ندی جار ده‌رد و فیراق و دووری خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌ییته هه‌وینی ئه‌و عه‌شق سه‌رکیشه و ده‌یهه‌وی له‌و رینگایه‌وه پرده‌ی په‌یوه‌ندی دروست بکات و بگاته دولبه‌ره‌که‌ی ، ئه‌مه‌ش هه‌مان ئه‌و عه‌شقه مه‌جازییه‌یه که عارفه‌کان بۆ گه‌یشتن به عه‌شقی حه‌قیقی سووردیان لێوه‌رگرتوه .

ئیمشه‌و دیاره‌ن بانگم بێشه‌رمه‌ن

زایه‌ته‌ی سه‌متوور که‌لله‌م وه‌ گهرمه‌ن

سه‌دای زیل و بدم مه‌ینه‌ت سه‌د ته‌رزه‌ن

خه‌فده‌ت شادیشه‌ن خه‌م ده‌ماخ به‌رزه‌ن

هه‌وشم بێ هه‌وشه‌ن فامه‌ قامه‌ت قاخ

بۆی دووری ئازیز مه‌یۆم نه‌ ده‌ماخ

ندیچی درهنگن سا مهکهر درهنگ
فیدای پهنجت بام نهی باهر ودهنگ

عەشقی مهولوهوی وهک عەشقی زۆربەهی عارفه عاشقهکان به چهند
قۆناخیکدا تێدهپهڕی که نهتوانیین بڵین نهو قۆناخانه ههمان نهو توخمه
سهرهکیانهن که عەشقیان له سهر بهنا دهکریت واته : حمزو خۆشهویستی له
پادهبهدر - فیدا بوون و دواچار لیک نزیکبوونهوه و دروستکردنی پهیوهندی. لهم
سۆنگهوه مهولوهوی له دهرگای عەشقی مهجازی نزیک دهبیتهوه و دونیایهکی پر
له خۆشهویستی دروست دهکات.

دهوری دهر وهجام بادهی پهڕ جه مهیل
بهل دهروون جه مهیل بالات ببۆ کهیل
جه ماسیوای تۆ فارغ بۆ حالم
بهل نهدۆم نازار شووم خهیالم
یهک دل بوو چهنی عەشقی دیدارت
گیان کمرو فیدای دیدهی خۆمارت

لیتهدا شاعیر له تاوی ئارهزوی بینینی یارهوه که ههمان توخمی چهز و
خۆزگهیه لیتی دهپاریتهوه که به شهراپی خۆشهویستی به دهویدا بسوریتتهوه تا
بهلکو به هۆی ئهوهوه دل و دهرونی ئارام بیتهوه و خهون و خهیاالی ئهغیار نازاری
نهدات بهمهش ههنگاوێکی زیاتر له عەشق نزیک بیتهوه و بگاته قۆناخی فیدا
بوون و توانهوه.

ئهو شهیداسه ربوونهی مهولوهوی له ههمبهر عەشقی حهقیقی وههجازیدا که له
دولبهری زهینی و ئاسمانییدا بهرجهسته دهبیته بهراوهیهک لیک نزیکن که ههندی
جار له دۆزینهوهی دولبهری راستهقینهی مهولوهویدا تۆشی شهک و گومان دهبین ،

تهمهش دیاردهیه کی سهر نیسه و عارفیکی وهك حافظ نهونده له خالی سهر
كولم و لیوی کچانی تورك و هیندی نریك دهیتهوه که پیتوایه وازی له عهشقه
ههقیقییه کهی هیناره و دهستبو دامانی عهشقی مجازی بووه.

اگر ان ترك شیرازی بدست ارد دل ما را

به خال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را

وهك دهینین جوانییه زهمنییهکان نه تهنیا له بهر چاوی حافظ ون نابن
بهلكو ناماده شه له پیناو بهدهست هینانی نهو جوانییهدا بهشیک له پانتایی
گوی زوی پیتیه خشیت! سهرنجراکیش نهویه که نهه هونراویه و نهه چه مکه دل
ورووژینه دهیته جیگای مشت ومری شاعیران و له قالی شیعردا بیرو بوچوونی
خویان له بارهیهوه درده برن بو نمونه: نه میر نزامی گهروسی کورد که
دهسه لاتداریکی گهوردی سهردهمی تیماراتی نهرده لانه، له ژیر کاریگهری عهشق
و خوشویستی گهل و ولاته کهی کچی کورد جوانتر له تورکی شیرازی دهزانی و
پیشی وایه جوامیریش لهوه دایه که له بهرانبر نهو جوانییهدا مال و سامانی
خوت بیه خشیت نه که هی خهلك.

اگر ان کرد گروسی بدست ارد دل مارا

به خال هندویش بخشم تن و جان و سر و پا را

جوانمردی بدان باشد که ملك خویشتن بخشی

نه چون حافظ که می بخشد سمرقند و بخارا را

رهنگدانهوی عهشق و خوشویستی عهنبهر خاتوون لای مهولهوی ههمان
گومانمان بو دروست دهکات بهلام دواچار ههردوو عارفی عاشق لهو عهشقه
زهمنییهدا عهشقیکی تاسمانی بو خویان بهرجهسته دهکدن و زیاتر لیسی نریك
دهبنهوه

ناره زوی نازیز وهنهم سرداوه
 نه همردهی دهر وون نایر وهرداوه
 تاقدهت بی وه هورن جه سهختی زامان
 تک تک چینی همرس ریژا وه دامان
 همرده زۆر مهندهن نیم نهفمس باقی
 وادهی دهر ورتمن ، هانا ، هدی ساقی
 دهری دهر و ناز و هپپالتهوه
 ژهنگ دل وه جام می پالمهوه

لیتهشدا مهولوی قوناخه کانی عشقی زه مینی یهک له دوای یهک ده بریت و
 دواجار به هوی نامرازه کانی عشقی عارفانسهوه ده بهسوی دل و دهر وونی
 ژهنگرتوی خوی زاخار بدات

قوولبوونهوی مهولوی له عشق و خوشهویستیدا

قوولبوونهوه له عشقو خوشهویستی و ههست به فیراق و دور بوون له
 دولبر چه مکی عشق فراوانتر ده کات و واتایهکی زنده تریشی پیده به خشیت
 نه مهش ههمان شهیدا بوون و سهودا سهربوونه که زۆر جار له همر دوو لایهنی
 عشقی حقیقی و مهجازیدا تووشی مهولوی ده بیته و پانتاییهکی هونهری بو
 شاعیر دینیتته پیشی و زیاتر له نیتو کورهی عشقدا دهیتوینیتتهوه ، نه مهش
 ههمان نهوه عشقهیه که مهولانا به مجنون و دیوانه بوون ناوی بردوه
 دهری دهر ساقی وه لای مجزونا
 لهیل ناسا بویهر وه لای مهجنوندا
 جامی جه سههبا دیای بالاکهت

نالودهی غوبار تۆزی پالاگهت

بمو ناز و عیشوه ویت پیم دهرهوه

جستهی پمژمورددم ئیحیا کهروهه

لیرهشدا وهك دهیسنین مهولهوی پلهیهکی زیاتر له قوناخی خوشهویستی
دهبریت و مهجنون ناسا چاوهپۆ لهیلایه تا بهلكو به دهرخستنی جوانیههکانی
خهم و پمژارهی لیدوور بختاموه ،

عشق له ترازوی عدقلدا

ههروهك دهزانن عدقل سهرهکیترین فاکتهری جیسا کردنهوهی مرۆقه له
بوونهوهرهکانی تر و له تیروانیی ئایینیشدا به پیغمهههیری دهرونی ئینسان ناوی
لیبراهه ، نهمهش بهو مانایه دیت که عدقل ریبهر و رینیشاندهری مرۆقه و
پیئوههریکه بۆ جیسا کردنهوهی چاکه و خراپه و دروستی و نادروستی شتهکان ، بهلام
عارفهکان پیگهی عشق بهرزتر دهیسن و پییان وایه نهوانهی عشق وعاشقی به
بی عدقلی ناو دهبن له واتای عشق تینهگهیشتون ، نهم باسه چههکیکی
نوتی هینایه کایهوه که دواتر فدیلهسۆفه خۆرههلاتیههکان لهوانه ئینی سینا و
سۆهرهوهردی و ئیبینی عههههیی تا... بوون به ئالاھلگری ئهه تیۆره و پییان وابهو
که سهرهکی ترین بنههای جیهان عشق و قوناخه جۆراوجۆرهکانی عشقن ، لهو
سۆنگهوه حافز ئهه دونیاییههیی خسته بهر چاری عارفان و مهی و مهیکهدهی
کرده ههوتنی گهیشتن به عشق :

حریم عشق را درگه بسی بالاتر از عدقل است

کسی ان استان بود که جان در استین دارد

به درد عشق بساز و خوش کن حافز

رموز عشق مکن فاش پیش اهل عقول

دیارہ مہولہ وی بہ باشی لہ ناموژگاری حافز تینگہ یشتوہ و ئہو رمزہ وی
 دؤزیوہ تہوہ کہ عارفہ کان کللی دہرگای عہشقیان پینکر دؤتہوہ
 عارفان چ خاس پہی وہ حق بہر دہن
 وہ سیہ تی حافز وہ جا ناوہر دہن
 دہنت نہ پہلوی مہیخانہ کمر دہن
 و ہسر خاکتدا سہبوی مہی مہر دہن

جؤرہ کانی عہشقی مہجازی لہ ہد تہستہ کانی مہولہ ویدا

وہک پیشتہر ناماژدہمان پیدا مہولہ وی بہ ہہموو قؤناخہ کانی دنیای عہشق
 و خوشہ ویستیدا تپہریوہ و لہ ناکامی ئہو قؤناخہ ہہستیارانہدا ئہزمونیکی
 بہرچاوی کہ لہ کہ کردوہ و توانیویہ تی خہرمانیک لہ عہشق و خوشہ ویستی لہ
 نیو دل و دہرونیدا کو بکاتہوہ و بیکاتہ دہست مایہیہ کی گرانہہا بو رینگای
 پر لہ ہہورازو ونشیوی عیرفان ، ئہ گہر ہمانہوی جؤرہ کانی ئہو عہشقہ مجازیہ
 دہستنیشان بکہین بیگومان دہبی پیش ہہموو شتیک ناماژہ بہ عہشقی
 رؤمانسی مہولہ وی بکہین کہ تیکہ لایبہ کہ لہ پہیوہ ندیبہ کی رؤحی و حہزینکی
 جنسی عاقلانہ ؟

چون چہرہ وی خدیبال روخسارہ کھی ویش
 نہتوی پہر دہی دل مہعدوومی دل ریش
 نمانا جہمین شای سؤسہن خالان
 کہم کہم جہ گو شہی لای سیا مالان

وہک دہبین لہم ہؤنراوہیہدا کہ بی گومان و ہسفی شوخہ کچینکی جافہ
 مہولہ وی لہ گہل ئہوی روخساری ئہو شوخہ کچہ بہ گیایہ کی زؤر جوان و بہ بؤن
 و بہرام وہک سؤسہن بہرورد دہکات تابلویہ کی جوان لہ سروشت و جوانی

ناوچهیهکی جوگرافیایی به هممو کمرهستهکانییوه وینا دهکات ، ئهرو عاشقه
سهودا سهره بهوشهوه ناوهستیت و مانگی خدیالی له پهنای سیامالدا دهوژزیتتهوه
ودل و دهرونی پی رووناک دهکاتوه

گۆشهی سیامان هۆردا دیاوه

چون مانگ نه گۆشهی ههروه سیاوه

عەشقی خیزانی ، نهگهر چی نهه جووره عهشقه عهشقیکی گشتگیره و
پیتدهچیت ههموو کهسیک کهم تازور تامی کردیت بهلام مهولهوی نهو
خۆشهویستییه دهگهیهنیتته ترۆپک وهک چۆن له لاواندهوی عهنبهر خاتوونی
ههوسهریدا دهلیت :

ههر ماهی نهو بو حاله پەشێوهن

چون هیلال شێوهی برۆی تۆش پیتوهن

نه شهو راحهتم نه روژ دلشادم

شهو زولف و رووت مهووزۆ نهو یادم

له کوتاییدا دهبێ بلیم باسکردن له چهمکی عهشقی لای مهولهوی
شروقهیهکی چپر و پرتیری دهوی و هیوادارم روژشنبیران و مهولهوی ناسان لهو
پهیهندییهدا زیاتر و بهربلاوتر نهو ئهركه به نهستۆ بگرن

سوود لهم سهراوانه وهگراره:

- دیوانی مهولهوی - مهلاعبدولکهریمی مودهیریس

- قیامتگا، عهشقی - عبدالکهریم سروش

- انسان عاشق - کازم سادات اشکوری

- دیوانی حافز - احمد محمدی

- عقل و عهشقی از دیدگا، حافز

کار بلگر کی مہ کی و ہر مانو سافی لا و مہولہ وی بہ وہ

کوورش نہ سینس

چکیارہ : بہ بونہو بریو ہورکارئی تاییہ تینی مہ حالو و ہورامانی ہرمانو
گردو و نہ دیبا و شاعیراش بہ کہ مینو تہرسیدہ، متاومینہ جہ یہری بہ شی :
کی بیہی و دشکہردی ، زوان و نہدہبیات خالبہ ندیشا کہرمی . جہ بارو کاروان کوزہ
شولہ دارہ کہو ناسمانو نہدہبوو کوردی یانیو مہولہ وی بالآخانہ و چہمی و
شیعردکاشہرہ بہ ودرچہ منی جیاوازی ، راوینن جوراوجوری دریائینی . بہ لام نیتمہ
گہرہ کمانا تریشکیوہ تازی کہرمییرہ و جہ دامگایوی تازہ نہ قہرہ و لٹش پ ہی
گنیرمی و تہ ماشاش کہرمی . نوستاد مۆجتہ با مینووی جہ کتیبوو نہ وورؤزنامہینہ
جہ بارو خہیامی و شیعرہ کاشہرہ واتہ بیٹش : یاوگہو مہنزور و خہیامی جہ
شہراوی حہر نا شہراوہ سوورنہ کہ مہستی مارؤ و واتہی شہراوی عیرفانی و
رؤحانی ہلٹیوی گہورہن . منیچ حہر سہروو نا پدیلوایہرہ و بہ خاس و شکنای و
ژیویوی فرہ چنی ہونہ کئی نا کہلہ پیایہ ؛ ماچونہ : مامؤسا مہولہ وی چا
یاگانہ کہ باسوو ساقی و مہی و بادہ و جامیش کہردن ، ہدہد فٹ حہر نا
واتیلینن کہ نیتمہ یچ پا مانا بہ کارشا بہرمی و لہیہ کدایشا بہ مانای عیرفانی
خہتایوی گہورینہ و ناکامو ئی کاریہ مامؤسا مہولہ وی وزونہ تہنگہ لانیوی فرہ
تہسک و نالہ بار و شیعرہ کاش تا ناستیوی فرہ وار مارؤرہ واری . پاسنہ کہ دیارا
مہولہ وی چنی موسیقیچ ناشنا بی ہن و خاشش ہی ہژناسان . چونکہ تیم حہر
وہختیو گہرہ کش ہی ہبؤ ، بیافونہ سہرکہلوو و ہشی و جہ شادی بؤ کہیل و حہر

پاسنه جه دنیاو ته‌وه‌نین و سه‌سه‌ختوو ئاوه‌زی بریۆ و بلۆنه ئه‌و دنیاو خه‌یالی و زه‌وقی، هاوارتیو که‌رۆ و چرۆ ئه‌و ده‌رویشی؛ ده‌فه‌کیت باره‌ یام ماچۆ موغنی گۆزانیی واچه.

کرئیل که‌لیمی: مه‌وله‌وی، ساقی، مه‌ی، جام

وه‌رشپان

شکه‌ش نیه‌نه چنه هه‌رمانۆ گه‌رذوو نه‌دیبا و شاعیرا به‌ تابه‌ت شاعیرئ مه‌حالیو هه‌ورامانی (به‌ بۆنه‌و بریۆ هۆرکاری تابه‌تیی نا وه‌لاتیه) به‌ که‌مه‌یو ته‌رسیه‌وه، متاویمینه‌ جه‌ یه‌رئ به‌شی واریه‌نه‌ خالبه‌ندیشا که‌رمی (۱) :

۱ - کئیبیه‌ی وه‌شکه‌رذدی (هۆقیه‌ت سازی)

۲ - زوان

۳ - نه‌ده‌بیات

جه‌ به‌شوو هۆقیه‌ت سازیه‌نه پئسنه‌ هه‌لقیوی پیه‌وه‌ندیدارئ به‌ینوو ویه‌رذده‌ و نیه‌سه‌و هۆرامانیه‌نه و حه‌ر پاسنه‌ جه‌ تالانیوی سه‌رته‌روهه‌ پئسنه‌ بیه‌ی و کیانیوی هامه‌به‌ش به‌ هه‌رمانکه‌رذدی چنی شیعرئ و ئارذدی بریۆ جه‌ ده‌رذده‌له‌کا، دالغه‌کا، ئۆستورده‌کا، ویه‌رذده‌هامه‌به‌شه‌کا و هه‌ز و ناواته‌ ناماکی کارشا که‌رذدن و حه‌ر ئینه‌ لاه‌ بریۆ فاکتی‌ته‌رینه‌ بیه‌نه‌ به‌ هۆرکارو وه‌ش‌بیه‌ی هۆقیه‌تیوی هامه‌به‌شی.

زوان: زوان پئسنه‌ بنه‌ره‌تی‌ته‌رین فاکتوو فه‌ره‌نگ و نه‌ته‌وه‌ی، ئینه‌ده‌ هه‌مه‌تدار و یاگه‌ گیرا که‌ بیه‌ی ئینسانی به‌ بی‌ زوان چینیوی غه‌ریب مرمانۆ، به‌ جۆرتو متاویمی ئینسانی سه‌یوانی قسه‌که‌ر و اچمینه‌ و جه‌ لایه‌نیته‌روهه‌ هۆرگیرته‌ی ئی زوانیه‌ ئه‌رکوه‌ سه‌رشانو گه‌رذ قسه‌که‌ریۆو نا زوانیه‌نه؛ به‌لام چی به‌ینه‌نه‌ کاریگه‌ری نویسه‌را، شاعیرا و نه‌دیبا جه‌ فه‌ره‌ که‌سا سه‌رته‌را و نه‌رکوه‌ نا‌دیشا چی باره‌وه‌ ئینه‌ده‌ فه‌رن که‌ بریۆ وه‌خت مانایی زوانی و گه‌شه‌دای پا‌ذی به‌ نه‌رک و کار و هه‌رمانۆ نا‌دیشا لکه‌ م‌ذریۆنه‌ (پیه‌وه‌ندیوی وه‌راوه‌ر و دوه‌لایه‌نه‌). زوانی شیعرئ مامۆسا مه‌وله‌وی هه‌ر چن جه‌ وه‌رچه‌موو یه‌که‌مه‌یه‌نه‌ ئینا چیروو ده‌سه‌لاتوو زوانی فارسی و عه‌ره‌بی‌یه‌نه‌ به‌لام به‌ تۆه‌وردای، وشکنای و

شییهوده که رده‌ی و نه‌نه‌لوی دلی تۆتۆ شیعر دکا؛ نا وه‌خته به‌ر گنۆ که چ گه‌وه‌رئو
 نینا دلی کانو ئی دیوانیه‌نه و خه‌زنه‌و زوانیش چه‌نده پارێزان. پێسنه‌ حافیزی
 و هۆنیه‌ و ه‌ش‌ه‌کیش. نه‌رده‌نیای و واته‌ی شیعرئ سهروو بنه‌رته‌و کیشی
 و یمانیه‌ «ده‌ پرگه‌یی» رده‌نه‌ی شیعرئش و ده‌س واز بیه‌یش جه‌ خۆلقنای
 تابلۆکاشه‌نه؛ پێچه‌وانه‌و ته‌نگه‌لانوو عه‌رووزو عه‌ره‌بی فره‌ته‌ر که‌رذه‌ن. به‌لام
 فاکتیوی هه‌میه‌تدار و یاگه‌ سه‌ره‌نج ئینه‌ که، چه‌نی که‌سیو تاوانش به‌ زوانیو که
 زوانی نه‌ذایی و یش نه‌بیه‌ن پا گه‌رذوو پێک و پێکی و زه‌ریفی و وه‌شلانه‌یه‌ شیعرئ
 بنیوره‌و په‌ل و پۆشا دۆ. نا زوانه‌ جه‌ لاو مه‌وله‌وییه‌وه‌ نامان سه‌روو قاقه‌زی هه‌ر نا
 زوانه‌نه‌ جه‌ لاو خانای قۆبادی، بیسارانی، س‌ئیدی هۆرامی، نه‌حه‌مه‌د به‌ گوو
 کۆماسی، رهنجوری و ... خه‌مه‌تش پنه‌ کریان و زوانوو شیعر و نه‌ده‌بوو
 کۆردستانی په‌ی فره‌ سه‌رده‌مانیوی بیه‌ن. ده‌وله‌مه‌ند که‌رذه‌ی زوانی هۆرامی به
 تایبه‌تی و زوانی کوردی به‌ گه‌رذین، به‌ هه‌رمانکه‌رذه‌ی پا گه‌رذوو باقه‌که‌لیما و واچه
 تازا که‌ جه‌ زوانیو ته‌ره‌نه‌ ئارذینیشه‌نه‌ دلی زوانی و درباسی و به‌ مارایشا،
 فاروو گۆرشا و تیکه‌ل که‌رذه‌بشا چنی که‌لیمه‌ و یمان؛ بوومییش که‌رذه‌نیوه‌ و ئینه‌
 پێک و پێک و نه‌رم و نیان دلی تان و پۆ شیعه‌ر کاشه‌نه‌ نیانیشه‌ره‌ که‌ نه‌جیۆت هه‌ر
 نه‌وله‌وه‌ هۆرامی بیینی. هه‌ر چن زوانی شیعرئ مه‌وله‌وی زوانیو نه‌ده‌بی و به
 هیز و قۆرتا؛ به‌لام ئینه‌ ساده‌ و نه‌رم و په‌وانیچا که‌ خه‌لکوو دلی کۆمه‌لگایچ
 خاس میاواشه‌نه‌ و چه‌نش دوور مه‌گناوه‌.

ئه‌ده‌بیات: ئه‌گه‌ر ئه‌ده‌بیاتی به‌ دوێ به‌شی: ده‌مواج (واته‌نی) و نویسته‌نی
 ده‌سه‌بندی که‌رمینه‌؛ ئه‌ده‌بیاتی واته‌نی و سه‌رزوانی به‌ بۆنه‌و چوارچۆ (ساختار)،
 تایبه‌تیه‌کی و هه‌ر پاسنه‌ هیزشو سه‌نعته‌ و ته‌کنۆلۆژی جه‌ گه‌رذوو بواره‌کاشه‌نه‌،
 فره‌ته‌ر نینا و درده‌مو هۆروشموو جه‌ به‌ینلوییه‌نه‌. به‌لام هه‌ر پاسنه‌ دیارا ئه‌ده‌بیاتی
 نویسته‌نی ماندگاریش به‌ بۆنه‌و به‌لگه‌ و قه‌باله‌بیه‌یش فره‌ته‌را و هه‌ر نه‌ته‌ویو ئی
 به‌شه‌ جه‌ ئه‌ده‌بیاتیش فره‌ته‌ر و به‌ هیژته‌ر بۆنه‌، جه‌ وهرچه‌می فره‌ه‌نگیه‌نه‌
 سامانیوه‌ فره‌ته‌ره‌ش هه‌نه‌ و وه‌لکه‌وته‌ته‌را. هه‌ر پاسنه‌ گه‌رذیما مزانمی؛ فره‌ته‌روو

ئەدەبیاتی نووساری نێمە جە شیعری کلاسیکی وەش کریان و بنهردتی عەسلیش
ئینا سەر ووی نی بەشە جە ئەدەبیاتەوه و دیوانوو مامۆسا مهولهوی یۆ جە
سەرکەلە بەرزەکاشا. بە دلنایهوه متاومی و اچمینه که بیهی مهولهوی پێسنه
ئەدیبتوی پایه بەرزی، کەلە بەرئوی قوول و وەرەه لاش جە دنیاو ئەدەبوو هۆرامیەنە
پەر کەردەنەوه و کەردەنش سەرکەل. کاریگەری شیعری مهولهوی سەر ووی ئەدەبیاتوو
دلنی خەلکی یانئو فوولکلور بە جۆرئو بیەن که مهولهوی یە کەمین شاعیرئووا که
فردو شیعردەکاش بە تەک بەیتی لاو گۆرانیه و اچە کا و سیا و چە مانە و اچە کاوه
و اچیه نی و هەتالوو نانەیه جار جار یچ سەر و بنوو شیعردەکاش بریان یام کەم و
زیاد کریان و شیعرتو تازنش چنە وەش کریانە که ئینە و ئیش تەنیا وەشە سیاوی
شاعیری و تازە و زیندە بیی تابلۆ شیعردەکاش میاونۆ.

شیپانە

جە بارو کاروان کۆژە شۆلە دارە که و ناسمانوو ئەدەبوو کلاسیکوو کۆردیه وە یانئو
مهولهوی بالاخانە و چەمی و شیعردەکاشەرد بە وەرچەمی جیاوازی، راویستی
جۆراوجۆری دریاینی. بە لام نێمە گەرە کمانا تریشکیۆ تازی کەرمیترە و جە
دامگایوی تازەنە قەردولش گێرمی و تەماشاش کەرمی. چا وەرچە مەنە که
کەمتەر کەسیۆ تا نیسە دیان پەیش و راوینو و ئیما؛ نەک کەلە بەرئو و شک و
تەسکەنە که بە پانایی و وەرەه لایی چەمی شابازوو بەرزا بەر وزمی و اچمی و
دنیاو غیرفانیش دلنی جاموو مەینە و دەسوو ساقی یهوه تەماشاش کەرمی. دیارا که
هەر کەس مهولهوی بژناسۆ و دلنی دیوانە کەیشەنە و رذ بیه بۆوه و هەستش کەردە بۆ؛
بەرکەوتەن پەیش؛ مهولهوی شیعریش بە دل و بە هەست و خەیاڵ واتینی، نەک بە
ویر و ئاوەز. ئینە و ئیش بیەن بە هۆر کاروو نانەیه که پەپوولەو خەیاڵیش هەر یا گێوه
دلش گەرەکش بیه بۆ نیشته بۆوه و هەر جۆرئو گەرەکش بیه بۆ بالئیش فرنای با. بە
تایبەت چا یا گانە تاريفوو کەش و کۆی و دەسفوو تەبیعەتی و هەرد و کۆساریش
کەردەن نەخشینوی فرە رەنگین و رێک و پینکش خۆلقنان که گۆلالە تەرین و
دوور تەرین سووچ و پەناو پینچ تەرین دیمەن وەر و چە ماشەنە گۆم نە بیەن؛ بە

جۆریو که متاومنی و اچمینه ، نه گهر مه ولهوی نگار کیش بیایا بی شک نه ققاشیو ته مام کارامه و هوروستیچ بهر نهی. خه یال و نه نه لوی دلی دنیاو خه یالا گاهه ز یه که مین ته و دن به نه ره توو بیناو شیعرنی بونه، به لام بریو ورده کاری و زورانی و به نجه مارانی چنی که لیما نینای دلی تان و پۆ شیعرینه و مشیوم باننی که بی ناڈیسا هونیو نیه نه و هونیاریو یچ نیا.

به لام لایه نوو نیژانه و کیشانه که رده ی نیه مه جه شیعرنی «مه ولهوی» ساقی و مهی و ... په یلواو نویسکاروو نی هینلانه چا بارود. سه روو لهیه کدای و شی یه وه که رده ی ناکادیمی و زانشتی ددقوو دیوانه که و شاعیری و که سایه تیش دلی تان و پۆ شیعره کاشه نه و په ی شی یه وه که رده ی شی به شه جه باسه که ی نیشاریو که رمینه به باسیقوو نوستاد مۆجته با مینووی جه کتیبوو نه ورۆزنامه یه جه باره و خه یامی و شیعره کاشه ره که واته بییش: یاو گه و مه نزوورو خه یامی جه شه راوی هر نا شه راوه سوورده که مهستی مارۆ و واته ی شه راوی عیفرانی و رۆحانی هه لیبوی گه ورن. منیچ هر سه روو نا په یلوا یه ره پیسه ماچوونه: مامۆسا مه ولهوی چا یا گانه باسوو ساقی و مهی و باده و جامی ش که رده ی، هه ده فش هر نا واتیلیننی که نیه ییچ پا مانا به کارشا به رمی و لهیه کدایشا به مانای عیفرانی خه تایوی گه ورتنه و ناکامو نی کاریه مامۆسا مه ولهوی فزۆنه ته نگه لانیوی فره ته سک و ناله بار و هونی کاش تا ناستیوی قیزه ونی فره وار، مارۆره واری.

وه چه موو نه و شاعیره کا

به دلی یه وه جه دیوانوو فره هونیاره کانه، چا یا گانه یاو گه و هه ده فوو شاعیری جه ساقی، مهی، باده و جامی، مانایوه عیفرانیه بیینه، به نه و په پروو شانازی یه وه هه تا لاو نانه یه که به ناواتوو نه نه یاوای و زانای خه لکانیوته ری پی هه ده فیه و ته رسنای و هاگادار که رده یشا و به جۆریو هاندایشا په ی لاو ویشا؛ ریک و راس نیشاره کریان و حیچ په نا و پیچیش چنه دیاری نه دان: مه سه لهن مه لا په ریشان (۱۳۵۶ - ۱۴۲۱ م دینه وهر، کرماشان) جه ساقی نامه که ویشه نه پیسنه ش واتهن (۲):

ساقیا وهره جامی پهی مهستی
 سوووم مهستییهن زیان ژ ههستی
 جامی که مهغزم باودرۆ وه جۆش
 دۆنیا و مافیها بکه م فهرامۆش
 ... فیدات بام ساقی ته پ زوانم کهی
 من دهردهدارم دهوای گیانم کهی
 ژ جام ته و حیدیه کجار مهستم کهی
 زهری نابوودم به لکم ههستم کهی
 .... تا که بنۆشم وه یاد کهسی
 که ههستی مه رگه ن بئ نهو نه فهستی (ل ۲۱ - ۲۲)

یام رهنجوری (۱۷۵۰ - ۱۸۰۹ م) چا یا گینه که باسوو خوڤای و
 ههقیقه تیش که رڤه ن بئ پنا و پیچ و به نه ته رسی و هاندای وهردهنگی به لوای دلی
 مهیدانی بئ جام و باده پیسنه شه واتهن:
 راگهی ههقیقه ت بگیره نه دهست
 بشۆ نه مهیدان بئ پیاله ی مهست (ل ۱۴۱)

مامۆسا مهوله ویچ یا گینه که گهرهکش بیه بۆ جه عیفرانی و خوڤای باس
 که رۆنه و واچۆ، چاچهنه بئ په رڤه و به نه و په روو شانازیه وه قسیش که رڤینی و
 نه مهوای قسه کاش به جۆری ته تر هۆر گینانی و له یه کشا دهیوه که مانایوته ره شا چنه
 دیاری کریۆنه و زهریفته رین و وه شلانه ته رین تابلۆش به دلنگریوی ته مام مه ژ گدار
 و په رده وه خولقنان؛ مه سه لهن جه یا گینه پهی نانه یه راسی واته و درۆسی قسیش
 سه له منۆ، پیسنه یوه مین و ناخرین هه ناسه ییش ته نیا به زاتوو نه زا و نه مه رگوو
 خوڤای قه سه م موهرۆنه:

راستش هەر ئێدەن ئێزهارم کەردەن

قەسەم بەو کەسە نەزا و نەمەرگەن (ل ۳۵۱)

یام یاگیوئە پەیی کەرەم و بەخشای و لۆتفوو خۆدای ئەوپەرئێو مهوینۆنە و
پێسنە مارۆ زوان:

عیرفانە کەت کۆن، فامت کۆ شیەن

نای پەیی جیلوی دۆس نیهایەت نیەن (ل ۲۰۹)

یام چاگەنە وێش مزانۆنە بێ ئەمری زاتوو پەرورد گاریش کەرذەن و ویروو
قەبر و قیامەتی کەرۆود و جە ئاکاموو کاری تەرسیش هەنە بێی پەرذە و بێی روو و
بە شانازیەود لایۆوود خۆدالەیی و داواو بەخشای کەرۆنە و گەرەکشاکە خۆدای جە
هەلە و سەرپێچیش چەم پۆشی کەرۆ و بە رەحم و کەرەموو وێش جە خەتایش
ویدەرۆ و عە فودش کەرۆنە:

من وێم مزانوو بە ئەمریم کەرەدەن

نیتاعەیی فەرمان عەبدیم نەبەرەدەن

...بەلام مشیۆ تۆ وە فەزله کەیی ویت

کەرەدی من نەبۆ بەهائە پەریت

...جە بەحر کەرەم بێ بەشم مەکەر

شەر نەفسانی جە راگەم لایەر (ل ۶۱) ...

حەر چی وەرچە مەنە جە بارەو ساقی چەووە حەر پاسنە کە مامۆسا مەلا
عەبدلکەریمی مۆدەرپێسیج جە شی یەووە کەرذەیی و لەیە کدای دیوانە کەینە واتەنش
تەنیا جە دوئی یەرئێ یاگێنە کە وەرەنە ئیشارە کریۆ، یاوگە و چە ملواو مامۆسا
مەولهوی جە ساقی، پەرورد گار و زاتوو خۆدای بیەن و جە ئەو یاگە کەنە
نامیانوو شیعیریش، خەم لایەر و رازنەرۆو ژبوای و ناوای یانە کەیش حەر ئانە بیەنە

که یاوگه و ئی وتاریه‌نه:

ئیمه گشت فانی، هه‌ر ئه‌ودن باقی

نازوون وه بازووی پر نه‌یرووی ساقی

خه‌لاسیش دا پیت، وه یه‌ک په‌یمان

نازاد بیت جه به‌ند به‌سته‌ی په‌یمان (ل ۵۲)

که ئی به‌سته شیعرێ په‌ی ئه‌وه‌لاونا‌ی ئه‌وره‌حمانوو حاجی مه‌حموود‌ی یارو‌دیسی
واچی ئینه و هه‌ده‌ف جه ساقی زاتوو ئه‌حه‌دی و په‌یمان‌ه‌یچ پیاله‌و شه‌رابوو
مه‌رگی بیه‌ن که بیه‌ن به‌ هۆرکار په‌ی مه‌رگوو کابرای و فه‌ردش جه قه‌ید و به‌ندوو
جه‌سته‌ی و دنیای ناسووتی رزگار که‌ر‌د‌ن. یام‌که‌تی:

بازارن، واده‌ی مامه‌له‌ن ساقی

هه‌ی بگره‌ فانی، وه‌ی بد‌ر باقی (ل ۳۲۱)

که نه‌چی‌گه‌نه‌ هاوار که‌ر‌ونه و چ‌رای چ‌ر‌ۆ ئه‌و ساقی (خ‌ۆ‌ذا) و لای‌ۆ‌شه‌وه‌ ونه
که چی مامه‌له‌نه و دل‌ی ئی بازاروو دنیاینه، ژ‌ی‌وای فانی و نه‌مانوو ئی دنیایه
گ‌ی‌ره‌ چ‌نه‌ما و ژ‌ی‌وای هه‌میشه‌یی ئه‌و دنیایما ده‌ پنه‌(با‌ود‌ر به‌ جا‌ودانی و بی‌ بنه‌یی
ئه‌و دنیای). تا وا یاگ‌نێ ر‌یک و پ‌یک‌ی ئ‌ی‌ژ‌انه و ک‌ی‌شانه‌که‌یما ئ‌ی‌جازه‌ش دا‌ب‌ۆ؛ ته‌نیا
چی دوه‌ یاگ‌ینه‌ بیه‌نه‌ یاوگه و هه‌ده‌ف جه ساقی خ‌ۆ‌ذا و هاوار ئه‌و خ‌ۆ‌ذای بیه‌ن.
جه به‌قیه‌و دیوانوو شاع‌یریه‌نه و سه‌روو ئ‌ۆ‌سلوو‌بوو ش‌ی‌ته‌ل‌کاری نا‌کا‌د‌یمی ده‌قیه‌ره و
سه‌روو ئی با‌وه‌ریه‌ره که نویسه‌ر یام شاع‌یر مه‌ر‌د‌ن و مش‌ی‌ۆم نویسه‌ه‌یش وش‌کنم‌ی؛
به‌ر‌گ‌ن‌ۆ په‌یما یام مه‌وله‌وی پاسنه‌ بیه‌ن، جه‌ریانوو وتاره‌که‌ینه‌ مه‌ی؛ یام ئ‌ینه‌ که
ش‌ی‌عه‌ک‌یش سه‌روو ته‌ج‌رده‌ و زم‌ن‌ی‌وی ز‌د‌ینی و نا‌ها‌گا‌و‌یر یام «سو‌وری‌الی‌زم»‌ی‌وی
تایبه‌تیه‌ره به‌ مانای قامووسی واچه‌ی، وات‌ین‌ی و مانای روا‌له‌تیه‌ش چا دیارده
ک‌ۆمه‌ل‌ایه‌تیا نه‌ساینه و وه‌ل‌آت‌ی‌وی وه‌ره‌له‌لا جه مانایش پنه‌ به‌خ‌ش‌این‌ی که په‌ی ئ‌یمه

تہم و لیلایویا، یامکہ تی تیکہ لآوتو جہ ہەر دودہ روالہ تہ کاو سہری شیعرہ کیش
نیہینیرہ.

بہ لآم چا یا گانہ داواو شہراوی شا کہردن و یاوگہ شا تہنیا شہراوی سووری
ہہنگوری بیہن، بہ تاییہت ماموسا مہولہوی بہ زوان پاریزی و رہوان واتہی بی
پہنا و پیچ واتہنشا و نہبہرڈنشانہ دلئی تۆ تۆ پەردہی و نہشارانشاوه . مہسہلہن
نہحمہدی خانی (۱۶۵۰ - ۱۷۰۷م) چانہ کہ روہ کہرۆنہ ساقی و داواو شہراوی
جہ ساقی کہرۆ تہنیا ہہدہفش سہرمہستی و ودشیا:

ساقی تۆ ژ بۆ خۆدئی کہردم کہ

یہک جۆرعہ مہیی د جامی جہم کہ

دا جامی ب مہی جیہان نۆمابت

ہەرچی مہ نیرادہیہ خویا بت (ل ۳۴۳)

یام خانای قۆبادی (۱۷۰۴ - ۱۷۷۸م) ناچانہ کہ باسوو مہی و ساقی ش
کہرۆدن، شیعرہ کاشہنہ دیارا یاوگہش حہر نا شہراوہ سوورہ بیہنہ مہستی مارۆ و
سہرودش کہرۆنہ. مہسہلہن جہ ہۆنییوہنہ شۆنۆ ئانہیہرہ جہ راوی و شکاری دہس
کیشانی؛ پیسنہ ماچۆنہ:

فہرماش تا ساقی، سادہی سیم نہندام

لہب ریزی کہرد قہدہح، جہ بادہی گۆل فام

نۆشاشان رەندان زۆلف بۆ عہنبہرین

پہیاپہی پیوہست بہ شادی شیرین (ل ۹۴)

ساقی سیم نہندام، بادہی گۆل فام بارۆ، بالآ بہرزی و ریندئی عہیاری و زۆلف
بۆ عہنبہرئی کۆگا و جہموومبارا رازناوہ و حہر پی بۆنہوہ شادی و شیرینی
پہیوہست و بہرہوام بۆ. را و شیوہو ہۆرچنیہی واچہکا و نامیانئو کہ پیسنہ
لکنہری دلئی تان و پۆی شانہ ہہن؛ تا ئاستیوی بہرز یاوگہ و پہیہلووا

شاعیری دیاری که رۆنه. مامۆسا بیسارانچج جه دیوانه که شه نه فردو یا گانه و به تایبته جه به شوو (ساقی) نه به بۆنی جیاوازیوه هاوارش نهو ساقی به رۆنه. فیریکانسوو هه رمانکه رۆدی چنی ئی واچنی لاو نا زاته به رۆیهوه. کاریگه ری و به نرخ بیهیش میاونۆ:

ساقی که ی بۆ که ی، ساقی که ی بۆ که ی

به شق دیدهی ویت، سا که ی مه بۆ که ی

جه رگم بی که باب، رۆنگم بی وه به ی

ئینتیزاردنان، مه ی باوه ری مه ی (ل ۳۲۳)

به لام خۆ چیگه نه دیارا ئی مه ی به حه ر نا شه راوه یا قووتی رۆنگه نه که نیشاره کریا و نا که سیچه داواو ئی مه ی شه که رۆنه چه نی مه ی ناشنا بیه ن و مه ی شه ژناسان.

ساقی مه ی داریم، ساقی مه ی داریم

ئ—اردزووی نۆشای جامی مه ی داریم

هه ر شه و تا سه حه ر ناله ی نه ی داریم

په ی نۆشای جامی، رۆنگ چون به ی داریم (ل ۳۲۵)

و هه ر پاسنه که وارده ماچیۆ رۆنگۆ مه ی و کاریگه ریش سه روو خاسی و خرابی مه ی به وه، هه ر نا که سه مزانۆنه ش که مه ی واره بۆنه و بزانه رۆنگۆ مه ی وهختیۆ پیسنه گۆراله سووری بۆنه یام هۆر گیله ی بۆوه رۆنگۆ وه رنیشتی و پیسنه شه فه قی سوور برمانۆنه باده ش چ شه رابیتوا و کۆگه ت به رۆنه و چیشت سه ر مارۆ:

ساقی ناله ی نه ی، ساقی ناله ی نه ی

ناله م زگاردن، وینه ی ناله ی نه ی

جەرگم که بابهن، رهنک زایف چوون بهی
 پهی چیش؟ پهی نو شای جورعهی جام مهی
 مهی گۆل خونچه رهنک، حه مرآ چوون شه فه ق
 ساقی بی مهی مهست، جه مین پر عه رده ق (ل ۳۲۷)

مهولهوی و رهمه زان و مهی

به لهیه کدای و شی یه وه که ردهی نی دوه ودرچه مه جه ژیاو ماموسا
 مهولهوی یه نه سه روو شیعره کاشه رده، به نی باو دریه میاومنی که نا زاته به رزه؛ پیسنه
 میزه ره به سه رتوی وشک و ویر ته سک و چاکه دهره دامانیوی لاره بار و ناوه ز ته لبهن
 کریا نه بیهن؛ هه تا لاو نانه یه که به جورئو متاومنی و اچمیته مه عدوو موو عه نبه ر
 خاتوونی دهورانوو ویشه نه که گه ره جه گرزوو خه لکوو دهوروو به ریش ژیرته ره نه بیسه بو،
 بی حیج گاهه زئویو جه سینه چاکه کا و نه ته رسه کا بیهن. ناچانیشانه که
 بیجگه چا دیره شیعرا نه ساقی حه ر ساقیا و به حیج جورئوته ره لهیه ک مه دریو و
 مانا مه کریونه؛ جه دوی یه ری مله گایچه نه پهی باس جه حه رالی و حه رامی مهی
 قسیش که رذینی و پاسنه نیانسه ره و باروومش پهی کیشان که حه رام بیاکه ییش به
 گیان و دل ته سانش و قه بوولش که رذهن:

...مه لا جه که سردت له وحش بو ساده

مه نسووخ نه زانو حه لالی باده

زاهید مایه ی هوش هیج نه مانو پیش

په شیو بو ته قواش، چوون میزه رده ی ویش

من نه وون وه ته ننگ نه فامی یه وه

ویم بدهون وه دهس بهد نامی یه وه (ل ۴۷۰)

جه باسوو رده مه زانیچه نه تلانیوته ره ملو سه ر و نانیشا که رۆچی گیرا و نانی
 که باده مو درآ گئیرۆ پیوره و لاو هه ترینه نه ئیزانه و کیشانه شا که رونه و

هۆرس ڤنگناك ڤش چانه ديارى مڌۆ كه وئش سهر به كام پۆلى مزانونه و وهشش
كام گروى مهى. ههلبهت ئينه گرز به ودرچهم گيترتهى سيماو فهرههنگوو
مه حالوو هورامانى و كهش و ههوا و ناژدى زال سهروو نا فهرههنگ يه ره بيهن.
يانيو پاسه نه بيهن كه ناژدى فهرههنگى، كۆمه لايه تى خه لكوو هورامانى و دوروو
به رى چا سه رده مه نه، ودرچمه نه نه بۆ و نويسهر وئش جه هاگا ويرشه نه يامكه تى
چنى ويهرينوو نا فهرههنگيه له يڌه بيه بۆنه: مهرحه باى لىباس تا عهت پۆشانه ن
ئسه له وده اى كاس كاس باده نۆشانه ن
ساقى سا سه د جار وه نازت نازوو هورده ر وه گۆلبانگ سه داي (وامتازوا) (ل
٣٩٤)

كه پاسه ش نيانه رده به ناما و لوى رده مه زانى ديارى مڌۆ؛ تاوانبار كين و ناي
به نۆشاي باده ي تاوانبار كرىونه يام نا؟ يام ديسان به ناماي مانگو رده مه زانى چانه
كه ئيتتر به بۆنه و حهر هوركارىويه وه بيهن، به روالته نه لان په ي لاو مه ي؛ پاسه ش
دان نه و به ر كه جه ئى بابيه ته فره خه مگين و په شينوا و ريك و پاس و بئى توكل و
په رده واته نش مه ي حهر نا شه رابه سووره ههنگوو ريه نه و پئسنه خه ييامى واته ن
مه يخانه يچ حهر نا ياگينه كه دلته رى و لچ به خوئ و ناسك و نازارئ ئيناي
چاگه نه و وهشى كه رانئى، به لام چى مانگه نه سه فاو مه يخانه ي ك ڤم ڤ
بيين ڤو، مات و دلگيره نه و شه وقوو قه ڌيمي نه مه نه ن جه لاش:

مه ي نه خۆم چوون من نه خه م ته سيره ن

مه يخانه سه فاش خه يلى دلگيره ن

لووله ي ته راويح وهش وهش مڌۆ دهنگ

بئى ناھهنگه ن تار ته مووره ي ناھهنگ (ل ٣٩٤)

په ي دما واته يچش ناخرين گرزليو فيشهك لوخۆ توله يش ته قنونه و بئى په روا
و نه ته رس په ي نارڌى جه رنئى و نازاڌ بيه ي باده ي پئسنه ماچۆنه:

هه‌ی هیلال، هه‌ی عه‌ید خیتزۆ جه یاران
وه ڤه‌غم گرو‌ی په‌ره‌یز گاران
شادی دهر وه دل لای مه‌ی خواراندا
خه‌فه‌ت دهر وه جه‌رگ ڤۆزه داراندا (ل ۳۹۵)

دیارا چی گۆشه چه‌مه‌نه پیتسه‌نه خه‌ییامی گه‌وردی، تاره‌لاو ئانه‌یه تیتزته‌ر و
به‌ جه‌رگ ته‌ر ویرش که‌رده‌نه‌ود و ویر و ئاو‌ه‌زوو ویش به‌ ده‌نگی به‌رزه‌ته‌ر و گله‌وه‌زی
نایرین و گ‌ر‌د‌ار‌ته‌ره یاونانش خه‌لکی و جه‌ماو‌ده‌ر‌نه بی ته‌رس واته‌نش. نیتزاو واته‌یا،
نینه‌یچه ویش ته‌نیا پیچه‌وانه‌و ویرنوی ته‌سک و پادزه‌کارینوی ته‌رسه‌زال جه‌ تان و
ته‌شهر و لۆمه‌و خه‌لکی ئاسایی و را و شیتوه‌و په‌شمینه‌ پۆشیتوی رۆح وشلکیا.
چوونکه‌م خه‌ییام‌یچه به‌ نه‌ژنه‌ویه‌ی نامای ڤه‌مه‌زانی پیتسه‌نه جار‌ش دان که‌ جه‌
ناخروو مانگۆ شابان‌یه‌وه نیتنه‌ مه‌ی مو‌دروو جه‌ دل‌ی مانگۆ ڤه‌مه‌زانیه‌نه تا جه‌ژنه
به‌یوه مه‌ست و که‌له‌لا و بی هۆش و فام بوو:

مانگی ڤه‌مه‌زان نزیکه، پیمان تیتزن

مه‌ی هه‌ر چی هه‌یه بریتزن و مه‌یچیژن

من هینده ده‌خۆمه‌وه له کلکه‌ی شابان

مه‌ست و که‌له‌لا بۆی ده‌که‌وم تا جیتزن (ل ۳۱)

با چیگه‌نه لایتوته‌ر که‌رمیتوه‌ لاو ویر و ئاو‌ه‌زوو خه‌ییامی و نزیک‌ی نه‌ندیشه‌و
ئا زاته به‌رزه‌یه چنی وهرچه‌م و په‌یلواو مامۆسا مه‌وله‌وی سه‌روو نیتزانه و
کیشانه‌که‌رده‌ی چن دانه‌ چوارینتی خه‌ییامی چنی دل‌یگه‌روو چ ۵ن دتیره‌ شیعری جه‌
هۆرده‌ستوو بالا‌خانه‌و چه‌می؛ ئاذیچه ته‌نیا سه‌روو چن دتیره‌ هۆنیی و نیشاریوی
گۆلاله‌ ڤه‌ی هه‌ر کام چا‌دیشا و نه‌رکوو له‌یه‌ک‌دای فرده‌ته‌ریشا و زمی سه‌رشانوو
وانیاره‌ نازیزه‌کا و به‌ ئاواتوو ئانه‌یه جه‌ نایه‌ندیتوی نزیکه‌نه شی‌یه‌وه‌که‌ردتوی فرده‌ته‌ر
چی بابه‌ته‌نه و زمی وهرده‌سوو وانیاره‌ سه‌ره‌نجده‌ره‌کاما:

خدیام: پرژاندی ہور لہ ددشت و ددر بارانی

بئی مہی، بئی ددمنی تامی ژیان نازانی

وا نئیمہ لہ سہیری سہوزہ زارین داخو

سہوزی گلی نئیمہ، کنی بکا سہیرانی؟ (ل ۳۸)

مہولہ وی: سہوزی خاک پاک، یاران هامفرد

فردمان وہ فرشی بہزم ویمان کہرد

کہو سہوزی نئیمہ یچ، نہ کام ہردی بو؟

وہ فرش مہجلیس کام هام فہردی بو؟ (ل ۴۳۲)

یام حہر پی دلئیکہ رہوہ یا گنودتہ رنہ، پئسنہش فرماوان:

کہرد وہ فرش پای گوزہر گای یاران

بہرد پھی پای ہردان، سارا و کوساران (ل ۵۳۲)

ہدلبہت نینہ تہنیا گوشہ چہمیو بئی، پھی سووچئیوی گولالہی جہ
نزیکایتی ویر و نئندیشہو ماموسا مہولہ وی چنی خدیامی گہورہی جہ بارہو
فہلسہ فہو ہرمانکہرڈی ساقی و کاریگری مہی و جیاوازی سہرہنجوو نا کہلہ
پیایہ چنی خہلکی ناسایی بہ پاو ناژہو نا دورانیہ چی بارہوہ. یاو گہو نی
وہردہمانہ کوتایہ واتہی نی قسئی بئی کہ چا یا گینہ ہدہ فوو نی وتاریہنہ و باس
جہ ساقی و جام و بادہی کریان، حہر نا دلئیکہر و یاوینکہنہ (مہ فہوو مہنہ) کہ
خہلکی و جہ ماوہر جہ واتہ و نئژنیہی رۆجانہ شانہ کارشا پنہ کہرا و پا ہدہ فہوہ
نامۆ ساقی و جامی بہرانی.

یاگو ندره مته می چوار چتو باسه که می

په می سه له منای شیردو باسه که می و په می ناشنا بیهی و انیاره گه شاورده کاما چنی
دلینگه روو دیوانه که و ماموسا مهوله وی و دلئی ده سپنه که رده می به عه سلوو و تاره که می،
پیوستش مزانمی چیگه نه فریکانسو نامای برتو چا که لیما که فرده تر یا و گه و
باسو نیمه نه پی رواله توو واریه نیشانه دیمئی:

فریکانسو نامای برتو جه و اچه هده ده که دلئی دیوانه که و ماموسا

مهوله وی یه نه

فریکانس	واچنی
۵۱	جام
۴۷	ساقی
۴۷	مه می
۳۲	باده
۱۸	نه می
۱۵	نه یچی
۲۰	ده ف
۸	مؤغنی
۹	مؤتریب
۴	دورد

حدر پاسنه که دیارا؛ ماموسا مهوله وی فرده تر جه گردوو شاعیره کاما (لانی
که مه وه؛ نانتیشا نیمه ده قشا مژناسمی و وانتینیمه وه) چی که لیما، که لکش
گیرته ن و هه رمانه ش پنه که رده یئی و تا که لیمیه وه لاو که سیویه وه و ده سیاه و
سه رسووده نه بؤ ننده به کار نمه می و گرد یا گنیه نه بالآ مه رمانو و هاوار مه که رتو.

دلتیگروو باسی

به نیژانه و کیشانه کهردهی و سهره نجدای دیوانه کهو ماموسا مهولهوی پهیما
 بهر گنونه که؛ خۆذا لاو مهولهوی پهوه ههر وهشی و زدریقی و بهزیدی و جوانی و
 گهریدی و چنه ویه ردهیی بیهن و ههر یا گنونه که باسوو خۆذای بیهن چی که لیما
 که لک گیریان و نه گهریچ پاسنه نه بیه بۆ به جۆرنو نی کاره و نی وده سیایوه
 نیشانه دریان و همیشه ناخرین و نه و دلین په ناگا و یاگه په رماییتود بیینه که
 بی منعت متافۆ دس هۆر برنۆ و داواو یارمتهتی چا ذی کهرۆنه و ههر به ناوات بۆ
 دهشش گهریۆنه و ره ذ نه کریۆوه. شیتتر چیگه یچه نه خاس مرمانۆنه که لایه نوو
 دیهی پهی خۆذای لاو نا زاته بهرزیه وه چنی خه لکانوو دهوروو به ریش جیاواز بیهن
 و جه ههر حالیه وه ههر به ناواتوو بهزیدی و نه گهر که هه له و سهر پیچیۆ رودش
 دهینه، چنه ویه ردهی بیهن:

یا جه گۆنای من کهردم ناوان تهر

په حمهت جه تاوان، من فراوان تهر

ههر تۆنی وه تاق دانا و تهوانا

تۆم هه نی، هه نی نهو کیم بۆ هانا

خهریک کهردهی ویم و فهزل تۆم

نیتۆ متاوتۆم، نهو ملاوتۆم (ل ۵۳۶)

شیتتر چا یاگا چهنه فشاروو و وروو سهرمایه و خامی ژبوای نینا سهر شه وه و
 وهر په نگوو راو نیکنامی پاو لوایش به ستهن و جه باره و باددی و جاموو په ره جه مهی
 قسیتش کهر دیتنی و هاوارش نهو مۆتریب و ساقی کهر دهن؛ چیه یچه نه دیارا پهی
 نه ژناسای و زانای بیهن و چی رانه به تاقیق کارامه و چنه زان بیهن و یاوان

سهرکهل و گهردهکش بیهن که جه دنیاو خامی و کالی و نهزانی بلۆنه نهو بهر و به
ودهشنامی و سهربهرزیه‌وه، نه‌گهر که ههتا بنچینه‌و ژیوایش چیتراو زوهررد کهرۆ و
دۆنه‌ش هه‌واره و جه هه‌ستیش (بی‌هی) فۆزۆنه، بیافۆنه تۆتۆ رۆز گاری و ژیوای:

های ساقی هه‌لای سهرمایه‌ی خامی

نمه‌دۆم وه ددس رای نیکنامی

باودره وه‌ش وه‌ش، سا ده‌ی، هه‌ی پهی که‌ی

تاف قه‌له‌زه‌ی ساف شیشه‌ی مه‌ی

مه‌وجش بنچینه‌م بدۆ وه هه‌م‌دا

هه‌ستیم دۆ وه به‌رد هه‌رد عه‌ده‌م‌دا (ل ۴۶۸)

یام: وه‌ی گه‌شت نایره‌وه خه‌یالم خامه‌ن

به‌ختم نا پۆخته‌ن فامه‌ نه‌فامه‌ن

وه‌ی بلیسه‌وه گه‌ردیم باقی‌یه‌ن

واده‌ی نایرین باده‌ی ساقی‌یه‌ن

فاکتیوی هه‌میه‌تدار و سهرسوود که مشیۆم چی نه‌وه‌له‌وه و اچیۆنه: ئینه‌نه‌نه
که مامۆسا مه‌وله‌وی، شه‌راب و باده‌ش نه‌ژناسان و جه ئاداب و پا و په‌سمو کاری
ها‌گادار بیهن؛ به‌لام چانیشا نه‌بیهن سووچیۆنه بنیشۆره و به‌ته‌نیایی مه‌ی
بوهرۆنه و مه‌ست کهرۆ و جه فله‌سه‌فه‌و مه‌ی هیچ نه‌زانۆنه. به‌لکوم جه نزیک به
سه‌دوو نا یا‌گانه داواو باده و مه‌ی‌ش کهرۆنه، ساقیچش چریه‌ن و داواش کهرۆنه
نه‌یچی، مۆتریب و مۆغنی و... یام که‌سیۆته‌ر به‌ی، تاکه کۆمه‌لۆ هامه‌ردا جه‌م
بۆ و نۆشانه و وارده‌ی باده‌ی مه‌زه‌ش بۆ:

مه‌ینه‌ت سهربه‌رزهن، شادیم ز‌گاره‌ن

ساقی! جامه کت نه مجار به کارن
 بۆری وه مه جلیس لابه ر په رده ی شهرم
 وه دهوری دیسان به زمی که رمی گهرم
 تا مۆتریب وه ساز هه نه جهره ی بیگهره
 هۆردۆ مه قامی دوا که رۆ دهره

بدل ناکا نه یچی به یۆ جه لاره
 وه مه قامه که ی قه قنه س ئاساوه (ل ۱۰)

دیاری که هه رمانۆ یه که جاری و هۆر که وتی نه بیینه، چوونکه تی به وچه و
 «دیسان» ی ساقیش چریه ن واته نش پێسنه جارا بۆری په ی مه جلیسی و حیچ
 شهرمیوت نه بۆنه، ئیمه گهره کمانا جه کۆمه لۆ هه مفره دانه ساقی قه و که رمی و
 باده بوهرمیته. دیسان په ی نانه یچه به زمه که گهرم بۆ و گیرایی شه راوی و ره سایه
 دهنگی و بهرکه رده ی خه می گه رده ی نده و سهرکه له نه با، نه یچی با چا بۆ و
 مه قامیو هۆردۆ؛ یام مۆتریب بهینه و به دهنگیوی وهش کرکیو که رۆنه و پێسنه
 وارانن واره و ملشاره و خه مشا شۆرۆوه:

ساقی باوه ره، مه ی دوو ساله
 پێم دهر یه ک جامی، حاله مه به د حاله

مۆغنی! کۆ که ر سازانت وه هه م
 سه مستورن، تارن وه هه م که ره جه م
 نه یچی! سا لیدهر، قه زات وه ماله

ده رمی دهر جه نه ی، ده روون زۆ خاله م (ل ۲۰)

چیگه نه مهولهوی روه کهرۆنه نهو ساقی، به لām به تاکید، به په رمای به نه ژناسای پیسنه گهرد جارتوی، به لām با نینجار مهی دوه ساله بۆ (زوم کهردی سه روو نینه یه وه با مهی دوه ساله بۆ، یانیو که خاسته، نابته، پۆخته ته و مناته و ...). چونکه تی نیتت حالتش بهد حالاً و پا راحه تیچه چارش مه کریۆ. شۆنیشه ره درێژه مدۆنه به قسه کاش و ماچۆنه نهی تۆ کاکه ی گۆرانیه و اچ سه متووریۆ و تارتیۆه پیۆده باره تا نه یچی به یۆ و به زمیۆ گه رم که رمی. دیسان نه و درازنای کۆر و کۆمه لئیۆ. به لām کۆمه لئیۆه تایبه ته، گلێره وه بیئیۆی یه کسه ر ینک و پینک نه ک گهرد عامی و گهرد پۆلیۆ جه خه لکی به یۆ په ی ناگه ی و چانه راش بدانی. کۆمه لئیۆه تایبه ته و که سانیۆی تایبه ت؛ ساقی، نه یچی، مۆتریب و مۆغنی یانیۆ به جۆریۆ ئانه که زانانیۆ و هر نا زانانیۆ گهرد جارتیۆ خه ییام نامیتشا به رۆ و به رامبه ر به خه لکی ئاسایی دلنی کۆمه لنگای جیاشا که رۆوه:

خوا دهردی داناوه، دهواشی دانان

مه یخانه به رانبه رن به دهرۆش دانان

گه ر باده نه بایه له م جیهانه ی پر خه م

تاویک نه دده مان نه وانی زانا و دانان (ل ۳۲)

دیسانه وه پاسنه که دیاریش دا مه ولهوی چنی موسیقیچ ناشنان و خاشش مژناسۆ و ته مام گه ره کشا و وه شش مه ینه چنه ش. چونکه تیم هر وه ختیۆ گه ره کش بۆ، بیافۆنه سه ره که لوو وه شی و جه شادی بۆ که یل و هر پاسنه جه دنیاو ته وه نین و سه رسه ختو ئاوه زی بریۆ و بلۆنه نه و دنیاو خه یالیۆ و زهوقی، هاواریۆ که رۆ و چرۆ نه و دهرۆشی؛ دده که تت باره یام ماچۆ مۆغنی گۆرانیی و اچه و

نهیچی بۆرتوه و پەردیو ساز کەرە. پەدی نانەیه کە بزانی مهوله وی جە موسیقی زاناش و خاش شەژناسان، حەر ئینە وەس کە نامۆ فرەو نامی تراو موسیقی پێسنە دەفنی، نە، سەمتوو و تار و حەر پاسنە دەزگای موسیقی پێسنە پەردۆی، مەقام و شانازی .. دلێ دیوانە کە یەشەنە هەنێ و حەر یا گێتو گەرەکش بیه بۆنە، نارذینیش دلێ تان و پۆ شیعیرش:

مۆتریب بەو نەغمە ی شانازی تەو

یا بەو پەردە ی پاک حیحازی تەو (ل ٤٦٠)

بێجگەم چانەیه کە بە پاو وەختی و یا گنی ساقیش گەرە ک بیهن و هاوارش ونە کەردەن؛ جە فرەو نا یا گانە داواو مە ی و جام و بادیش کەردەن شۆنۆ فەلسە فیتیوی تاییبەت و جە وەرچە مێوی تاییبەتەر دیان پە ی باسی کە بە راوینوو نویسیاروو نی وتاریه یام جە قوولایی و ئەوپەرپوو خەمیەنە بیهن و گەرەکش بیهن بە مە ی کۆ گاو خەمە کاش لایەرۆ و شیونۆ، یام جە بەرزایی و سەرکەلوو وەشیەنە بیهن و گەرەکش بیهن و شتەرش بۆنە؛ کە جە وارنە هەردویشا ماچمی:

خەم

خەم نە سەر جۆی هوون، سارای دل جەم جەم

بەسار چنی، چوون فەوج قافلە کە ی عە جەم

هەر وە زۆر مەندنە نیم نە فەس باقی

وادە ی دەورەتەن، هـاـنا، هە ی ساقی!

دەوری دەر وە نـاـز، وە پیالەو

ژەنگ دل وە جام مە ی بەمالەو (ل ٤٣)

چیگه نه چوونکه تی خه مبار بیهن و خه فه تی فره دلشده بار بیهن و
دلش که رذدن به هوون، داواش جه ساقی نانهن مهی بارؤ و ژهنگؤ دلش به مهی
مالؤره و که رؤش دهرمانوو دهرذئی. جه یا گئوه تهریجه نه بیسنه ماچؤ:

تهوق خه م گهردن شهوقه که م به ستهن

که ف پای شادیم، خار تی شکه ستهن

ساقی سسا ده خیل جام مهی وه که ف

دهریش نامانهن، که فی نه رووی دهف (ل ۱۸۴)

داوا کاری جام و بادهی، ساقی ته لب که رذهی و دهرمانوو گهرؤو خه ما جه
مهی واستهی تا وا یا گئی بیهن که تاره لاه نانهیه وه ختار سو دؤکتور و چه کیم جه
دهرمانی مه نی نیره و نه تاوانشا سار شکه روو دهر د و برین و زامی بانئ؛ مهوله وی
دیسان داواو دهرمانوو دهر د و نیش و زاموو ویش جه مهی واستهن و حهر ناڈش
سار شکه روو گهر دوه دهر ده کاش پهی ویش نیانه ره و نینه جه شیعه ره کاشه نه حاشا
هؤرنه گیرا و سه له منای نی قسنی ویش هاوار که رؤ. چانه که ماچؤ:

نه چه کیم پیوهن که رؤ دهوای دهر د

نه ته بی پیوهن جه دل لا دؤ دهر د

سا نیسه ساقی جه مین جام جه م

وادهی ناماتهن وه بان دیدهم (ل ۳۹۰)

نی باسه و نا فه لسه فه که سه ره وه مهوله وی په نه گه شهش که رذدن و چانه
هؤرش دان، تا سه ره مه رگ و نزیکه وه بیهی کؤچی یه کجاری دلئ شاوه زوو

مەولەوی و چنی ناڤی هامرا و تۆشەو تۆشەبەرەکۆ ویر و زانستیش بیەن و بە
فۆرمیو و بە جوړیو ویش ئەرمانانش کە نیشانە مډۆ فەلسە فیتیو گۆترەدی نەبیەن
و سەرۆو بنەرەتییو پتەویەرە نریانەرە و سەرچەمیوی پاک و بیگەرەدەنە ناویش
وارڤینە و یتک و یتک لوان سەر:

وہ لگ زیندە گیم ها بە هەواوہ
دیمادیم شەن وە بـ ای فەناوہ
ئەلـ و دەای تەریخ کامەرانیمەن
نیشانەمی ناخر زیندە گـ انیمەن
یاران و بەردەن، ئۆیە مەن دەدی دەدی

ئیسە وە کارەن ساقی نەشئەمی مەدی (ل ۴۲۵)

حەر پاسنە جە هۆنیۆ «ئیمشەو تەنیا بئی جەستەمی زەبوونم» باس، باسوو داخۆ
دلی و دیسان هۆردای خەمەکان و چنی بارەنە بە راوینوو دوکتۆرەکا و زانایانوو
زانستوو پزشکی دیسان سەرۆاز کەرڤو زام و برینی و ئەوە کۆلنای زامی پەتروک
بەستیی، چنە سەخت و چ سۆزبۆش هەن. ئی سۆز و ئیش و نازارە ئیندە فرە بیەن
کە مەولەوی ویش پێسنە قەقنەسی دیەنش و ئاپاسەش بەروسەن کە ئیشەو دەسوو
ئی گۆرڤو خەماوہ بەرشییەم پەمی نیا و ناخریچەوہ دیسان پەنا بەرۆوہ ئەو دەرمانوو
خەمەکاش و ئی جارە بە ئەولائیای و هاوار ئەو ساقی، پێسنە ماچۆنە:

رۆ جە شەو فیشتەر زار و زەلیلم
ساقی! سا جامی، ئەمجار دەخیلم
بەدر پیم نۆش کەم چون هەردە جارەن
وہ رەغم گۆردین گۆری مەخیخواران (ل ۳) یا

مهینهت سه‌ریه‌رزهن، شادیم زگارهن
ساقی جامه‌کعت شه‌مجار وه‌کارهن (ل ۱۰)

وهشی و شادی و زهوق

حه‌ر پاسنه که وه‌لتهر نیشاره‌ما که‌رذ؛ یۆتهر چا سات و وه‌ختا که هۆنیاری
وه‌ریاس باده‌ش گه‌ره‌ک بیهن و ساقیش ته‌له‌ب که‌رذهن؛ وه‌دختوو دیباری وه‌شی و
زهوقی‌یه‌نه بیهن که پاسنه‌ش واستهن تا به کیمیاو مه‌ی، وه‌شیش فره‌ که‌رۆ و
ره‌نگ و بۆ و تامیو، تایبه‌تش دۆ پنه به‌لام نه‌ک پتسنه وه‌شی و له‌هف و له‌عه‌ییو
که مه‌ستی بارۆ و کار بیافنۆنه شه‌و عه‌ربه‌ده‌کینشی و سووکی بازاری، به‌لکوم نا
وه‌شی و شادیه تایبه‌ت بۆنه کۆمه‌لۆ یارا و کۆگا و نه‌دیبا.

چه‌په‌وانه‌و باسوو خه‌می چا یا‌گانه باسوو وه‌شی‌دای و ژیوای به‌خشی مه‌ی
کارنه بیهن به که‌لیماتیو هه‌رمانه کریینه و تان و پۆ شیعرێ به‌گه‌رپۆ چنیان که
ته‌قه‌لێش گه‌رۆ هه‌ول و هان و هیزده‌ر و نیشانیه‌وه جه‌ شه‌وق و ژیوای وه‌شی و
شادی بیهن. یانیو ساقی هه‌ر نا که‌سه‌نه شوخ و شه‌نگ و وه‌ش شه‌توار و
سه‌رزیندن و مه‌وله‌وی‌یچ چنی نی شه‌تواریه ناشنا بیهن و چا‌گه‌نه نی باسه نامان
وه‌روه، جه‌ و‌اچنی سه‌رزیندنێ که‌لک گیریان؛ یانیو هه‌ر نا فاکته که په‌ی لوای
سه‌ره‌که‌لی و هۆرلوای په‌ی سه‌ری پتویست بیهن:

ساقی پام به‌سته‌ی زنجیر پیرین

ده‌ستم دامانت واده‌ی ده‌سگیرین

چابۆک به‌و ره‌فتار بێ دره‌نگه‌وه

خه‌رامان به‌و ناز بالای شه‌نگه‌وه (ل ۴۵۹)

نی ویر و ناوه‌زه و نی فه‌لسه‌فه به‌رزه لاو فرود زانایا و نه‌دیباوه به‌ پاو وه‌ختی و

یا گنّ حەر پا شیوه لاه مهوله‌وی یه‌وه، بیهن و فری چانیشا پاسشا ویر که‌رذنه‌وه. پیسنه هوردهستی گه‌وره فیردوسی تووسی جه شاکارد گه‌وره که‌شه‌نه واتییوی حەر پی مانا و دلینگه‌رشه ههن و تاره‌لاو نانه‌یه ودختیویچ باسوو پیری ویش که‌رؤنه که‌لیماتی حیماسی و ره‌زمی به کار به‌رؤنه. پیسنه نانه‌یه که یا گتیوه جه شانامه‌نه جه‌بارو پیری ویش‌ره چیوتو ماچونه پی دلینگه‌ره که: پیری خه‌ریکا جه منهنه هیز و قوردهت گیزؤنه؛ یانتیو خه‌ریکا پیر بوونه. حەر چی باره‌وه جه بریو یا گینه هورچنیه‌ی که‌لیمه‌کا و رینک و پینکی‌شا و شوؤنۆ هه‌ترینه‌ره نامای و به‌زم و ناهه‌نگ و حەر پاسنه مووسیقی دلی تۆ تۆ که‌لیمه‌کا ئینده وه‌ش که‌وته و ده‌ق‌دریا نامان که حەر ویش‌ه‌وه بنیادمی جوولنۆ و ته‌کانه‌ش وزؤنه و به‌زمیوی وه‌ش و شادی‌ددرش مذۆ که ئه‌وپه‌رش نیا:

جه تۆ قه‌حقه‌هه، جه پیاله مه‌ی

جه ساقی هه‌ا ده‌ی جه نئیمه با به‌ی (ل ۴۷۰)

ساقی باک نیه‌ن جه سه‌ردی ده‌ی، ده‌ی

هه‌وا وه‌ش که‌رذنه‌ن، نه‌شه‌ی نۆشای مه‌ی (ل ۲۷۹)

ساقی‌یه‌ن، با‌ده‌ن، نه‌سیمه‌ن، با‌ده‌ن

بۆلۆل جه‌ه دوری گۆلان نازاده‌ن (ل ۴۷۳) و ...

یام زمسانه‌نه ودختیو که دنیا به شه‌رفی چه‌رمی نهرمه‌ساو دریان و تۆفوو هه‌وای سه‌ردی گۆشواره‌ش که‌رده‌ن نه‌و نهرمه گۆشوو مه‌جبویی بیگه‌ردی و هه‌رزلیو وه‌شه‌سیاویشا وه‌شه که‌رذینه‌، گردوو نینیشا ده‌لیل و سه‌به‌ب مارۆ په‌ی هه‌وار شه‌و ساقی و با‌ده‌ی: شه‌ی مه‌جبوووب خاس، وه‌ی بینای ته‌مام مه‌نالۆ په‌ی به‌زم؛ ساقی و شیشه و جام (ل ۲۷۹)

یام حەر سهروو نا دهقه وهلینهیهوه و جه وههاردنه وهختاریو قه تاروه گؤزالا،
دلی ترۆپله ترۆپلانه سهره بهر مارا و شیلمی و قه مامه ییچ به شنه و شه مالمی و به
لارهوله نجه دهس کهرا هۆرپرای و قرمه و قه لوهزا و هازوه قهرقافی گردیشا جه م با،
مهولهوی دیسان چرۆوه نهو ساقی و بادهش گهرکا تا وهشیش فرهتهر خۆماریش
مارۆ:

جهدی گۆشه خاسته ر نیهن مهسکه نئی
ساقی گیان نامان خۆمار نهشکه نئی
هۆرۆزه، سوپجهن، دل تازه خاوهن
شئوی پای کاوهن، گۆشه ی سهراوهن (ل ۴۳۲)

یانئو چاگه یچه نه که مهولهوی وهشش بیهن و سهرکه یف و سهروهش ژبوایش
بهرددن سهر، پهدی لویا سهرکه ل و لیکم کهرذه ی ویش جه شادی و به زمی، دیسان
هاوارش نهو ساقی کهرددن، پهدی باده نارده ی.

شاکاموو باسی

مهولهوی جه ناسمانوو نه ده بوو کلاسیکوو کوردیه نه پئسنه هه ساریوی
شۆله داری بیهن و تریفه و رۆشناایش ئیسه ییچ حەر مه نهن، به لام به داخه وه تا ئیسه
نا پاسنه ئیژاو نا زاته بهرزه یه نه له یه کدای و شی یه وه کهرذه یوی رتیک و پتیک سهروو
دیوانه که یشه وه نه کریان. چی تریشکه تازینه که ئیمه دیایمیش پهدی، مهولهوی
شیعره کیش به دل و به ههست و خه یال واتن بیئنی، نهک به ویر و ئاوهز و سهروو
بنه رته تیوی وشک و برینکی عه قل فه رمانیه وه. چی وهرچه مه نه باسوو ئیمه ن جه
باروه ساقی و باده یه وه حەر پاسنه مامۆسا مه لا عه بدلکه ریمی مۆده رپئسییچ جه

شی‌یه‌وه‌که‌ر‌ده‌ی و له‌یه‌ک‌دای دیوانه‌که‌ینه واته‌نش ته‌نیا جه دوی یه‌ری یا‌گینه یا‌و‌گه و چه‌ملو‌او مام‌وسا مه‌وله‌وی جه ساقی، په‌رودرد‌گار و زات‌وو خو‌دای بی‌هن؛ بی‌جگم نینیشا جه نه‌و یا‌گه‌کانه که شی‌عه‌کاشه‌نه با‌سو مه‌ی و ساقی‌ش که‌ر‌ده‌ن، دیارا یا‌و‌گه‌ش حه‌ر نا شه‌راوه سووره بی‌هنه مه‌ستی مار‌و و سه‌روه‌ش که‌ر‌ونه. به له‌یه‌ک‌دای و شی‌یه‌وه‌که‌ر‌ده‌ی نا وهر‌چه‌مه جیا‌وازی جه ژیا‌و مام‌وسا مه‌وله‌وی‌ده‌نه سه‌روو شی‌عه‌کاشه‌ره، به تی با‌ودریه میا‌ومی که نا زاته به‌رزه پی‌سنه می‌زده به سه‌ری‌وی وشک و ویر ته‌سک و چاک‌ده‌ره‌دامانی‌وی لاره‌بار و نا‌وه‌ز ته‌له‌بن کریا نه‌بی‌هن؛ تاره‌لاو نانه‌یه که به جو‌ری‌و متا‌ومی و اچ‌میننه مه‌عدوو‌موو عه‌ن‌به‌ر خاتو‌ونی ده‌ورانوو ویشه‌نه نه‌گه‌ر جه گ‌ر‌دوو خه‌ل‌کوو ده‌ورو‌وبه‌ریش ژیر‌ته‌ر نه‌بی‌ه‌بو، بی‌ جی‌ج گاهه‌زی‌و ی‌و جه سینه چاکه‌کا و نه‌ته‌سه‌کاو ده‌ورانوو ویش بی‌هن.

سه‌ر‌چه‌می:

- (۱) بری‌و نیش‌تی‌بای چاپی و مانایی و وهر‌چه‌می لاری جه‌بار‌وه سه‌یدی ه‌ورامی و شی‌عه‌کاشه‌ره و با‌وینوو نیمه، کوورش نه‌مین
- (۲) د. مارف خه‌زنه‌دار، می‌ژوی نه‌ده‌بی کوردی، ده‌ز‌گای چاپ و بلا‌و‌کردنه‌وی ناراس، هه‌ولیر، ۲۰۰۲
- (۳) دیوانی بی‌سارانی، لی‌ک‌ز‌لینه‌وه و لی‌ک‌دانه‌وه هه‌کیم مه‌لا س‌انج، ویراستار حسین سب‌حانی، ناشر: ویراستار، چاپی یه‌که‌م ۱۳۷۵ ی هه‌تاوی.
- (۴) دیوانی مه‌وله‌وی، کو‌ز‌کردنه‌وه، لی‌ک‌ز‌لینه‌وه و لی‌ک‌دانه‌وه و له سه‌ر نو‌وسینی مه‌لا عب‌دال‌کریمی مدرس، چاپی یه‌که‌م، بلا‌و‌که‌ره‌وی کوردوستان، زستان ۱۳۷۸ ی هه‌تاوی.
- (۵) چوارینه‌کانی خه‌بیام، وهر‌گنیراوی هه‌زار، تین‌تشارات سروش، تهران ۱۳۷۰

کار بگہری شاعرانی راجردو و
لہ سہر مہولہ وی و
مہولہ وی لہ سہر شاعرانی ہا وچہ رخ و
باش خوی

دہمہر ہشید نہ مینی

سہر متا وک پیشہ کی و ہوائی

ہر چند لہ سہر مہولہ وی لہم چند سالہی دواپہدا زور و تراوہ و زوریش
نوسراوہ، بہ تایبہت لہ و چند گونگرہ و کوبونہ و ہوی وک، کونگرہی سہقر،
کونگرہی سلیمانی و سہرشاتہ، کونگرہی سنہ، ہہمایشی یہک رۓہی
تازناوای سہلاس و ہ..... لہ نہ وکۓرو کۓ بونہ وانہیش بہ سہدان و تارو
لیکۓ لینہوی نہدہبی و زانستی لہ سہر ناساری نہو نہمرہ بہ لگہی
راستہ قینہی ناستی پایہ بہرزی و کہ سایہتی مہولہ و میمان بۓ دہس نشان
نہ کریت، لہ کہناری نہوانہیشدا چاپی ناسارہکانی بہ تایبہت دیوانہ
شیرہ کہی کہ بہ شیۓوی ہہورامی نوسیویہتی، لہ لاین ہہندی
لہنوسہرانی ناوداری کوردہوہ چند جار چاپ و ہرگیرانی لہ سہر کر اوہ،
نہگہربلین ہیشتا نہمان توانیوہ بہ تہواوی نہرکی خۓمان بہ نیسبہتی
مامۓستا مہولہ ویہوہی جی بہ جی بکہین بی جی نییہ !؟

ههروا زۆریه‌ی به‌پێزان ناگاداران مامۆستا مهولهوی ئاساری زۆری له شوێن به‌جی ماوه ئه‌وانه‌ی تا ئیستا که‌وتونه‌ته‌ به‌رده‌ست (دیوانه‌ شیعری به‌شیوه‌ی هه‌ورامی له‌ ۲۲۶۰ دێی) (الفیله‌ به‌ عربی له‌ ۲۰۳۱ دێی) (العقیده به‌ شیوه‌ی کرمانجی ناوه‌راست له‌ ۲۴۵۲ دێی) (الفوانح به‌ فارسی له‌ ۵۲۷ دێی) داو نامیلکه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئادابی ته‌ریقه‌ی نه‌قشبه‌ندی و..... له‌ نیو ئهم ئاسارانه‌یدا زیاتر ئه‌و دیوانه‌ شیعره‌ی به‌ شیوه‌ی هه‌ورامی نوسراوه‌ چاپ کراوه‌و که‌وتوه‌ته‌به‌رده‌ستی هه‌موان، هه‌تا هه‌ندیک واده‌زانن مهولهوی ته‌نها ئه‌و دیوانه‌ شیعره‌ی هه‌یه‌، نه‌گه‌ر به‌چاویکی زانستیانه‌ش سه‌یری ئهم دیوانه‌ی مهولهوی بکری‌ت نه‌توانین به‌یه‌کی له‌ شاکارانی ئه‌دهبی کوردی و پاراو پرماناو ره‌وانترین شیعره‌کانی سه‌رده‌می خۆی ده‌س نیشان بکری‌ن، بۆیینه‌ باسه‌یری ئهم دێره‌ی بکه‌ین.

دیاره‌ن دیڤه‌م هه‌م ده‌رد نۆمه‌ن

ئهمجاریش جه‌ نۆ ئاره‌زووی تۆمه‌ن

ئه‌وانه‌ی ناگاداروشاره‌زای ئه‌دهبی هه‌ورامین به‌وه‌ی ده‌زانن (ئهمجاریش) لانی که‌م ده‌بویا (ئهمجاریش) بنوسرایا، که‌چی مامۆستا مهولهوی به‌ ناگاداری له‌وه‌ی که‌ سێ پیتی (ج وچ) بکه‌ونه‌پشت سه‌ری یه‌ک چه‌نده‌ ده‌رپین یان (ئه‌دایان) گرانه‌، هاتوه‌ له‌پیتی که‌ زیاتر له‌کرمانجی ناوه‌راست که‌لکی لێ وهر نه‌گه‌ریت وهرگرتوه‌، نه‌گه‌ر ده‌لێن شیعره‌کانی نه‌رم و ره‌وانن زیاتر له‌و شوێنانه‌ی که‌ پێویست بووه‌ له‌وشه‌گه‌لی زاواه‌کانیتر یان زمانه‌کانیتر به‌ جوانی که‌لکی وهرگرتوه‌، له‌ که‌ناری ئه‌وه‌شیدا باشرین فنونی ئه‌دهبی به‌کارگرتوه‌وه‌ له‌لایه‌ت‌ریشه‌وه‌ له‌ شیعری

شاعیرانی پیش خوئی به تایبہت شاعیرانی فارسی زمان به جوانی ناگادار بووہو کہ لکی لی وەرگرتوون، له زۆر شوینیشدا تیکۆشاهه بو پاراو کردنی زمانه که ی، نه مانهش به تیک را بوون به رچه و ریباوئی قوتابخانهی مهولہوی و تا نه مرۆیش بهرده وامه.

وهك هه والی

له كه ناری نه وهیشدا به داخه وه تا هه نوکه ییش هیشتای له دوو بوواری سه رهگی دا هه رمانی نه وتۆ له سه ر شیعره کانی نه کراوه.

یه کهم: راسته بو یه کهم جار نه رکو ماندو بوونی چاپی که وته نه ستۆی مامۆستای نه مر مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس، هه رواکه خویشی فه رمویه تی (هه رچۆن بی من نه وهی له تواناما بوو کردم، وه نه بی بلیم کهم و کورتی له نیسه که ما نییه، چونکه پرۆژهی وا هه رگیز به تاقه که سیك به بی کهم و کورتی ناھینریته دی)، که چی نه وانه ییش وا چاپی دوو باره و ئۆفسیدو وه رگه رانیان له و دیوانه دا کردوه، نه هاتون به شیوهیه کی به راوردکاریو زانستی ناته واویو هه له کانی راست که نه وه و شیعری شاعیرانیتر که به ناوی مهولہوی و یان هی مهولہوی به ناوی که سانیتیر له چاپ دراون جییا کرینه وه وه له جیگای خویان بنوسرینه وه.

دوو هه م: هیشتای زۆری له شیعره کانی مهولہوی له لایه ن شوین که وتوانو لایه نگرانی نه و نه ده به به ناریکی و نادرست ده خوینرینه وه، به تایبہت گۆرانی بیژانی هه ورامان، که نه و جوړه خویندنه وهش له زۆر شویندا نه بیهته هوئی له دهس دانی باری مهعنی و فهنی شیعره کان.

نه مانه و هه ندی هۆکاریتری وهك که لک وه رنه گرتنی ئاساری شاعیرانی کورده به شیوهی نه رم نه فزاریو دوور بونیان له ره وه ندی دیجیتالی

مودپرن و چهند هۆکارپتر، برای بهریزو هۆگری فه رههنگ و نه دهبی کوردی کاک عهبدو لای حه بیبی له شاروچکه خنجیلانه که ی نودشه پرۆژهیه کی له م بابته ی له سه ر مهولهوی راگه یانند، که نه توانم بلیم له ناستی خۆیدا که م وینه وپر بایخ بوو، کاتی چوین و له نزیکه وه نه و بهریزه مان بینی و به وردی باسی پرۆژه که ی کرد، زۆر پی خۆشحال بوین و به ئینیشمان پی دا له راده ی تواناو دهسه لاتی خۆمان یارمه تی بدهین، بابته ی پرۆژه که ییش نه مه بوو، که دیوانی مهولهوی پاش به راورد کردن له گه ل چهنده ها نوسخه ی دهستنوس وزۆریه ی نه و دیوانانه ی که چاپ کراون و شیعره چاپ نه کراوه کانیشی که لک وهرگریو، نه وه ی مامۆستا مه لا عهبدو لکه ریم بکریت به سه رچاوگه ی شه مویان، پاش نه وه ی له گه ل چهند که سیکی خاوه ن رائیی و بوچون له م بابته، به تایبه ت مامۆستا نه حمه دی نه زیرو کاک موحه ممه دی فه هیم له سنه و ماموستای مومنی نوری و خوالیخۆش بوو کاک یوسفی ره سول ئابادی و کاک مومنی یه زدان به خش و به نده ییش له شاری پاوه له چهند دانیشتنیکی بی وچان دابه راورد کاری نه و ههرمانه مان به نه نجام گه یانندو زۆریه ی ناته واویه کانی راست کرانه وه، له دوی نه وه ش هاتینه سه ر نه و رایه که پاش نوسینه وه ی دوو باره یان مامۆستا موحه ممه دی فه هیم به دهنگه خۆشه که ی و دهربرپینیکی دروست بیان خۆینیتیه وه، نه و کاته به شیوه ی نه رم نه فزاری له سه ر سیدیو راگه یانندنه کانی وه ک نه نترنیتو میدیاکانا بلا و بکریتیه وه، تا ئیدی هه تا نه گه ر که سی غهیری هه ورامیش به جوانی شیوی خۆیندنه وه و به یانی دروستیان بزانی چۆنه ؟، لیره دا نه رکی سه ره کی و ماندوو بونی بی وچان که وته سه ر شانی به ریزان کاک عهبدو لای حه بیبی و له دوی نه وه ییش مامۆستا موحه ممه دی فه هیم، کاتی نه و ههرمانه ییش به نه نجام

گہیشت، ہاتینہ سہرئہ و رایہ لہ گہل چاپی دوو بارہی دیوانہ کہیدا ئہ و
سیدیانہیش بلا و بکرینہوہ، ئہ گہرچی ئہ مہیش لہ خویدا ماندوو بوتیکی
کہی وا بہ شوینہوہ، کہ چی ماموستا مہولہ وی لہوہی زیاتر مافی وا بہ
سہر ئیمہوہ، ئہ دہبی کوردیش خوئی بہ قہرزاری دہزانیٹ، بہس ئہ و
ماندوو بوونہمان لہ بہرابہری گہورہی مہولہ ویدا شتیکئی زورکہ مہو
تہنہا ئہ توانین بلین کہہستی خوشہ ویستی خویمان بہ نیسبہتی ئہ و پایہ
بہرزوہ دہربریوہ، ناتوانین بلین ئہم ہہرمانہی ئیمہ کاملترین دیوانی
مہولہ ویہ لہم بابہتہوہ، ئہ بی چہندہا ئہ و ہندہیتر ماندوو بن تا بتوانن
ہہنگاویتئر ئہم ئہرکہ بہرہو پیش بہرنو تیشک ہاویٹئر بخہنہ سہرباری
ئہ دہبی ئاسارہکانی مہولہ وی بہ تایبہت ئہم دیوانہ شیعہری.

ئہوا منیش و ہک قوتابیہکی ئہم قوتابخانہیہ، بہ گویہری توانای خویم
لہ و کورتہ و تارہیدا دہمہوٹ کاردانہوہی شیعری شاعیرانی رابردوو لہ
سہر مہولہ وی و ہی مہولہ وی لہ سہر شاعیرانی ہاوجہرخ و پاش خوئی
بخہمہ بہرچاوی لایہنگرانی ئہ دہبی کوردی، ہہر چہند لہ ہہندی شویندا
ئامازہ بہ برئ لہ و کاردانہوہیانہ کراوہ، بہ تایبہت کاک حہکیمی مہلا سالج
لہ کتیبئ شیعہرہ چاپ نہ کراوہکانی مہولہ وی، منیش نالیم تہواوی ئہ و
بابہتانم دہسنیشان کردون بہ راسی ئہ گہر ہمانہوی ہہرمانیکئی چرو پری
ئاوا بخریتہ بہر دہست زور لہوی زیاتر کاتی پیویستہ کہلہ کورو
کوبونہوہیہ کدا دہست نیشان ئہ کریت، تیگوشاوم ستانیکیش دہست نیشان
کہم کہ زوربہیان تا ئہ مہرؤ باسیان لہ سہر نہ کراوہ.

کارتیکردنی شاعیرانی رابردوو لهسهرمهولهوی.

ئهگهر هاتو له روانگایهکی زانستیو لیکۆئرانهوه سهیری داپێژراوی شیعهرهکانی مهولهوی بکهین، بۆمان دهر ئهگهوئیت که ههندی تابهتمهندی بۆخۆی دهر نیشان کردوه، بێ گومان زۆری له سهر ئهم باوههره له شاعیرانی رابردوو که مێتر کهسیکمان ههیه وهک مهولهوی کاریگهری لهسهر شاعیرانی هاوچهرخوو پاش خۆیش دانابی، پێش ئهوهی بچمه سهر ئهم باسه بابزانین خودی مهولهوی زیاتر له کام شاعیری پێش خۆی که لکی وهرگرتهوه، ئهو کهسانه که شیعهرهکانی مهولهویان بهوردی خویندوهتهوه بهوهی باش دهزانن له شاعیرانی رابردوو هههبوون کهسانیکێ خاوهن دهسهلات له ئهدهبیاتی فارسی و کوردیدا، که کاریگهریان له سهر رهوتی ئهدهبی مهولهوی داناوه، بهتایبهت ئهدهبیاتی فارسی و شاعیرانی وهک (خهپام، سهعدی، مهولانا، حافظ، ئهنورهی و.....) له شاعیرانی کوردی پێش خۆیش وهک (بیسارانی، خانای قوبادی و وهلی دیوانه وه.....) جیگای خۆیهتی لێرده ناهازهیهکی کورت به و که لک وهرگرتهوه ههستی نزیکایهتی ههندی لهو شاعیرانهی بکهین.

سهههتا دهچینه سهر کاریگهری (خهپام) له سهر مهولهوی، ئهوهی راستی بێت عومههری کوری ئیبراهیم ناسراو به خهپام، که لهسهدهی (بێنجههه و سههره تای سهدهی شهشهمی ه ق) دا ژیاوه، به زۆرینه کاریگهری لهسهر شاعیرانی پاش خۆی داناوه، بهتایبهت شاعیرانی کورد و بهراشکاوی ئهوکاریگهریهی له سهر مهولهوی زۆرتربووه، بۆ وینه.

خیام =
ابر آمدو بازبر سبزه گریست
بی باده گلرنگ باید زیست
این سبزه که امروز تماشاگاه ماست
تاسبزه خاک ما تماشاگاه کیست

مهولهوی =
سهوزهی خاک پای یاران هام فہرد
فریمان و فہرش بہزم ویمان کہرد
کہوسهوزهی نیمہیچ نہکام ہہردی بؤ
و فہرش مہجلیس کام هام فہردی بؤ

نیرمدادہقاودمقی کاریگری لہوشیعرہدا دمرکہوتوہ، ہہتا و ہک
نہوہیہکہ و مرگپرانیکی نازاد لہ سہر نہو چوارینہ کرابیت، کہچی لہ
شوینی کہدا مهولهوی بہکہلک و مرگرتن لہ رہوتی خہپیام توانیویہتی نہو
ہہستہی، بہ شیوہیہکی تایبہتی خوئی دمر برپو شتانیک بلایت کہ زور لہ
خہیامہوہ نزیکن، و ہک نہمانہی خوارہوہ.

خیام =
از آمدنم نبود، گردون را سود
وازرقتن من جمال جاهش نفزود
وازیہیچ کسم نیز دو گوشم نشنود
کہ این آمدن، رفتنم از بہرچہ بود

یان =

آنهاکه کهن شدند، آنهاکه نوند
هرکس پس از آمدن یکایک بروند
این کهنه جهان به کس نماند جاوید
رفتند، روند، دگر آیندوروند

مهولهوی =

ههرچی دیت وه چه شی وه سه فهدا
ههرچی مهوینی هانه گوزهدا
کس حالی نه بی، وه هیچ نه فاما
نه وپه ی چیش ویهرد ئیدپه ی چیش ناما

خیام =

این اهل قبور خاک گشتندو غبار
هرزره زهرزره گرفتند کنار
آه این چه شرابیست که ناخورده در دست
بیخود شده، بیخبرند از همه کار

مهولهوی =

چوون نهدل شنوی مهزه ی مه ی داران
بدیه چوون وه تو ی لونگی مهویاران

خیام =

روزی که گنشت ازو یاد مکن
فردا که نیامده است ازو یاد مکن
برنامه و گنشته بنیاد منه
حال خوش باش و عمر برباد مکن

مهولهوی =

ویهرده ویهرد، ههولئی پهی باقی

ئهمجار یه درویش، یه نهیچی وساقی

لهم وینانهدا جارجار له چهند چوارین ئیلهامی وهرگرتوه شتیکی وتوه
کهلهوانهوه زۆر نزیك بووه، جوۆری تریشی وهك ئهو دووانههی دوایه به
تاكه دپړ ئهو ههستهی دهربرپوه، وابزانم ئهو وینانههی بو خهییام بهس
بیو دهچینه سهر شاعیرکهی پایهبهرزى کهی فارسی زمان، که ئهویش
مهولانا جهلالهدين موحهمهدی بهلخیه که لیرده ئیمه تهنها به مهولانا
ناوی ئهبهین، ئهم دوو شاعیره یانی مهولهوی ومهولانا جییا له شیوازی
ئهدهبی ونزیك بونهوهی روالهتی شیعریان زیاتر له روانگاو اندیشهی
عیرانیهوه له یهك نزیك دهبنهوه و له ئهوپهری جوانی دا لهگهڵ گیانو
ههستی مروفت پهیوهندی ئهگرنو بهرهو دنیایهکی تایبهتی خویمان رای
دهکیشن، دها له باتی ئهوهی کهزیاترلهم بارهیهوه بدوین دهروازیه له
نزیکیهتی ئهو دوو روانگایه ئاواله کهین و به چهند دپړی لهو دوو
کهسایهتیانه دلۆپی له چاوگهی زهلالو بی کوتایبان لیوئ تهر کهین
پهردهیه بهلادهین.

مهولانا = دفع کن از مغزو از بینی ز کام
تا ذبیح اله آید در مشام
باز کن دو چشم را از موی عیب
تا بینی باغ و سروستان غیب

مهولهوی =

ههرکهسی دانش نهفامش نهبو

بینی عیرفانش زوکامش نهبو

گروفتی ده‌ماخ نه‌دابؤ به‌رداخ

په‌ی په‌ی بؤی نازیز مه‌یوش وه‌ده‌ماخ

مه‌ی‌لانا=

چون قلم درو‌صف این حالت رسید

هم قلم بشکست و خودکاغذ‌رید

مه‌وله‌وی=

نه‌دل یادراز سه‌حفه‌ی نامه‌شهن

نه‌سه‌په‌نجه هؤش گرت‌ه‌ی خامه‌شهن

مه‌ی‌لانا=

گ‌ر‌ز‌یک تلخی کنم فریادو داد

خاک صد ره برسر اج‌زام باد

مه‌وله‌وی= نه‌ره‌ه‌رسات دهر‌دی دهر‌دی‌وته‌ر‌چهن

به‌یؤ‌ما‌چؤ‌ناخ په‌یده‌ردی هه‌نی

مه‌ی‌لانا=

تو‌م‌گو‌مار ابدان شه‌یار‌نست

باکریمان کارما دشوار نیست

مه‌وله‌وی=

یا‌جه‌ گونای من که‌رم ناوان تهر

ره‌حمت جه‌تاوان من فراوان تهر

مهولانا =

خنده از لطفش حکایت میکند

گریه از مهرش شکایت میکند

مهوله‌وی =

مهیل وقین ههردووهرجه‌شه‌خسیوه‌ن

جه‌ریمه‌وخه‌لات شیوه‌ی که‌سیوه‌ن

مهولانا =

آنکه دل بیدار دارد، چشم سر

گر بخسبد برگشاید صد بصر

مهوله‌وی =

دیدهی سهر نهرشی دیدهی سرکافین

نیددای مونا‌فین نه‌وده‌وای شافین

مهولانا =

کاشک غیراز تو آگانبودجان من

خودندانستی بجز جان معنی دان من

مهوله‌وی =

ناخ په‌ی خه‌لوه‌تی بدیام ویدی خه‌م

سیوای تو دیدم که‌س نه‌دیام وه‌چهم

یان = له ولامی نامه‌ی (مراد میرزا) حیسام ول سلته‌نه‌راسته‌و خو به

فارسی باسی مه‌لانا نه‌کات وه‌ک:

نیست ذاتم همچو ذات مولوی
یا کلامم چون کلام مثنوی
لیک گویم با امید بس قوی
بهر درویشان حسام الدین توی

یان له نامه‌ی بیست و چوارده می یادی مهردان دیرتکی به فارسی
هیناوه زور له نهوی مهولانا نزیکه وهک:
مولانا =

نی حدیث راه پر خون میکند
قصه های عشق مجنون میکند

مهوله وی =

نی نشان از چون بیچون دهد
عاشقانرا شور مجنون دهد

نهم جوړه وینانه‌یش له شیعری نهو دوو که سایه تیه نه ده بیانه زورنو
ناکریت لهوی زیاتر لیرمدا له سه ری برؤین، هه روا له پيشدا ناماژم پی
کری نزیکیه تی نهو دوو شاعیر زیاتر له روی ناوهرؤکی شیعره کانیاندايه،
که نهو نزیکیه تیه ش نه بی له روانگیه کی عیرفانیه وه سهیریان بکریت تا
نهو جوانکار یانه با شتر ببینرین.

یه کیتیر لهوشاعیرانه‌ی که کاریگه‌ری له سه‌ر مهوله وی هه بووه حافظی
شیرازی، نه گهر به وهردی سه‌یر شیعره کانی مهوله وی بکه‌ین بو‌مان
دهرئه که ویت که یه کی لهو شاعیره فارس زمانانه‌ی که زیاتر ناوی لی
بردوه، حافظی شیرازی بووه وا دیاره بهوردی شیعره کانی خویندونه ته وه
بوؤینه.

عارفان چه خاس بهی وه حهق به‌ردهن

وهسیه تی حافظ وه جا ئاوهردهن
دهفت نه پههلوی مهیخانه کهردن
وهسهر خاکدا سهبوی مهی مهردن

دهر نه کههویت نه مهی بو نهو بهیتانهی وتوه که باسی (سهبوی) مهی
و زیاتر نهوهی که میخانهی کرده به مهنزل ماوا خووی وهک (مقام
اصلی ما گوشه خرابات است....)
وه یان :

حافظ بو وه عهشق مهستانی یا هوو

بپیچش نه دهور باهووی بی ناهوو

نهمهیش زیاتر نهو باوهپرمان بو دهر نه خات پهناپهرانی حافظ روئه که نه
شيعرهکانی تابزانن بهمورادی خویمان دهگه یان نه؟ یان نه مهی خواره وه
که زور لهیه که وه نزیکن وهک نه وهیه که مهولهوی به وهرگیرانیکي
نازاده وه لهو شيعرهی حافظه که لکی وهرگرتوه.

= حافظ

ساقی به نور باده برافروز جام ما
مطرب بگو که کار جهان شنبه کام ما

= مهولهوی

موترب مقامی دهر دم ناچاره ن

ساقیا جامی دوس ئینتزاره ن

ئەو نزیکایه‌تی‌ه‌ی هه‌ستی مه‌وله‌وی له‌ گه‌ڵ حافزا زۆرنو به‌س تنها به‌ نیو دێڕ له‌ هه‌ردوولا قه‌ناعه‌ت نه‌که‌ین وه‌ک ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌.

حافظ =

بیا که پرده گل‌ریز هفت خانه چشم
مه‌وله‌وی = سوچنان تمام هه‌ره‌هفت په‌رده‌ی چه‌م

حافظ =

پیرانه هوای جوانی است در سرم
مه‌وله‌وی = پیران مشیۆ تاف جوانیشان بوۆ

حافظ = می خواست گل که دم زنداز رنگ و بوی دوست

مه‌وله‌وی = گۆل چون روی نازیز نه‌زاکه‌ت بوۆشان

حافظ = چگونه سر خجالت بر آورم بر دوست

مه‌وله‌وی = نه‌وبه شه‌رمه‌وه مه‌دیو به وه‌ردا

حافظ = کاروان رفتو تودر خواب و بیابان در پیش

مه‌وله‌وی = بێ‌دار به‌ر جه‌ خاو کاروان ویه‌رد

حافظ = درد آه سینه نالان من

مه‌وله‌وی = سا هه‌ر سوز جوۆش ناھ سه‌رد من

وه‌ یا له‌ هه‌ندئێ شویندا له‌ باری فه‌نی ئه‌ده‌بیه‌وه له‌یه‌ک نزیك بوون

وه‌ک.

حافظ =

به مژگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم
بیا که از چشم بيمارت هزاران درد برچینم

مهولهوی =

سهرد بیهن گهرمی شهوق هام دهردان

گهرمهن سهردی زهوق جهرگهی هام فهدردان

لیردها حافظ به چاوی (بیمار) نهخوش هزاران دهردی پی دهرمان
تهکات، که چی مهولهویش دهئیت (گهرمهن سهردی زهوق) که ئەم جوړه
دارشتهی فنونی ئەدهبیه له هیڼه‌ی که‌متر شاعیره‌وه بینراوه، که‌له فه‌نی
ئەده‌بیدا پییان دهوتر (تضاد = طباق) یان دژی یه‌کو وه‌ک یه‌ک
نه‌بوون، ئەمه‌یش له باری دارشته‌ی هوشو عه‌قله‌وه په‌سند ناکریت که
شتیک هم دژی یه‌ک بیو هم بو لیکدانه‌وه سازگار، که‌چی به‌راستی
ئەوان ئەم هه‌رمانه‌یان کردوه .!؟

یان له‌و نامه‌یه‌دا که‌بو موحه‌مه‌د سالحی فه‌خرو ل عوله‌مای دهنوسی
راسته‌و خو له‌ دوو دپری حافیز له‌ دوو شوینیدا که‌لکی وه‌رگرتوه وه‌ک:

ای مگس عرصه سیمرخ نه جولانگه تست
عرض خود می بری وزحمت ما می داری
ساقی مگر وظیفه حافظ زیاده داد
کاشفته گشت طره دستار مولوی

ئەمانه‌و زورها شتی که‌مان له‌و دوو شاعیردا به‌رچاو ئەکه‌وئیت که
زیاتر له‌وه ئەبیته‌ هوی به‌دریژا کیشانی ئەم چه‌ند دپره، ئەگه‌رچی به
زۆرینه له‌ شیعره‌کانی شیخ سه‌عدی وئهنوه‌ری و جامیش که‌لکی

و درگرتوه، وادهزان هه ر ئه وهیش بهس بیئت بو نزیکیه تی ههستی مهولهوی له شاعیرانی فارسی زمانه وه، دهبا بزانیان له شاعیرانی کوردی پیش مهولهوی کامیان کاریگهریان له سه ر داناوه ؟ مهولهوی له کهناری ئه وهی شیعیری زۆربهی شاعیرانی فارسی و تارادهیه کیش عه ره بی خویندوه ته وه، له شیعیری شاعیرانی کوردی پیش خویشی بی لایه ن نه بووه، ئه وهی له نیو شیعه ره کانیدا به در که وتوه ئه توانین بلین زیاتر شیعه ره کانی بیساران و خانای قوبادی و وهلی دیوانه و تارادهیه شیعیری شاعیرانی یارسانی خویندوه ته وه و کاریگه ری هه ندیکیشیان له نیو شیعه ره کانیا به رونکی دهر که وتوه، ئه وهی که خودی مهولهوی بلیت بیسارانی زیاتر له هه ر شاعیرانیکه ی کورد توانیویه تی ئه و کاری گه ریه له سه ر مهولهوی دانیت و سیبهری به سه ر شیعه ره کانیدا هه بیئت، ئه گه رچی جار جار له شاعیرانی که ی وهک وهلی دیوانه ناو ده بات، که چی رهنگی شیعه ره کانی وهلی دیوانه که متر له ره وتی ئه ده بی مهولهوی دا خو ی به در خسته وه.

دهبا بزانیان ئه و رهنگ دانه وهی بیسارانه ی چۆنه به سه ر مهولهویه وه، ئه وهی که سه ر چاوه کان به ئیمه ده لین بیسارانی نزیك به (۱۱۰) سال پیش ئه وهی مهولهوی چا و به دنیا هه لبینی کۆچی دوایی کردوه، که به یه کی له گه وره ترین شاعیرانی کورد و بناغه دانیری سبکی (رۆمانتیک) دیته ئه ژماره وه، بهس ئه گه ر مهولهوی پهیرهوی ئه و قوتابخانه یه کردوه و پاشان بوخوی رهوتی یان با شتر بلین قوتابخانه یه کی تایبه تی بوخوی داناوه که پاشان زۆری له شاعیرانی که ی پاش خو ی پهیرهویان لیوه کردوه ، ئه و به هره وه که ئک وه رگرتنه ییش له زۆر شویندا به ناو بردن هینانی دیری یان زیاتر له بیسارانی، وهیان بی ناو بردن که لکی له نیوه دیری یان که متر

وهرگرتوه، سهره تا لهوشوینانهی دهست پی ئهکهین که ناوی بیسارانی
هیناوهو هاوړی لهگه‌ل شیعره‌کانی.

بیسارانیهن نه‌توی فهرد من

(خه‌م چه‌نی خه‌مان زوومه‌بو ساکن)

= یان

نه‌وای ویرانه‌ی دل که‌رو ئاوا

چه‌نی به‌سته‌ی فهرد بیساران ماوه

(ئینه‌گرد چه‌وه‌خت نا‌دانیم بیهن

فهل سه‌رمه‌ستی وجوانیم بیهن

ئیسه‌هاچه‌گرد په‌شیمانیم به‌رد

وا‌ده‌ی پیریمه‌ن جوانیم ویه‌رد

کوچ دوایمه‌ن یاوانم نو‌به

نو‌به‌ی تو‌به‌مه‌ن که‌رم دار تو‌به)

= یان

های ره‌حمت ئه‌وقه‌برسه‌ودایی کامل

سه‌رمه‌شوق مه‌ینه‌ت بیساران مه‌نزل

(یانه‌ویرانی هه‌روه‌من ئامان

مه‌تاوو گرت‌ه‌ی که‌سپوته‌ر دامان)

له‌هه‌ندی شویندا شیعی هیناوه‌ بی ئه‌وه‌ی ناوی به‌ریت، وه‌ک ئه‌م

دوو وینه‌ی خواره‌وه.

(یاکاغهز برپیان یامه لامه ردهن
یاخو عارتهن دوس ویدیاد که ردهن
غه مگین مه نیشه غوم بدهر وهدیاد
فه لهک نمازو کسهس ودهخاترشاد)

یان =

(نه وودوزه خ چشن عه زابش جه گون
دوزه خ هه ر دوزه خ دووری بالای تون)

که چی له زور شوینی که دا به بی نه وهی ناماژدیه به بیسارانی بکات له
نیوه دپری یان که متر که لکی وهرگرتوه، وهک نه مانه ی خواره وه.

بیسارانی =

به وینه ی پرشنگ کوره ی کپنه سه ر
هه ناسه م ریژه ی دن مارو وده بر

مهوله وی =

هه ناسه م ریژه ی دن مارو وده بر
سه ر که ردهن زووخاو جه زام خه تهر

بیسارانی =

منیج به وقوربان منهت باره نان
قوربانی قوربان بالای یاره نان

مهوله‌وی =

ساتویج من وهره وهقوربانی کهر

من وه قوربانی رای ره‌بانی کهر

بی‌سارانی =

به‌رمه‌یۆ نه‌پای به‌رزه موغاران

شهمال مه‌شانۆش چوون زولفی یاران

مهوله‌وی =

به‌رزه‌زا به‌و چین توغرا تاتاوه

شهمال مه‌شانۆش یانی وهی لاوه

بی‌سارانی =

ئیسه‌په‌ی دووری قیبله‌م مه‌نالو

گهرد پاوپالاش وه‌موژه‌مالو

مهوله‌وی =

جیاتی موژه‌ی خه‌سته‌ی بالاکه‌ت

چیش بۆ وه‌چارووی گهرد بالاکه‌ت

بی‌سارانی =

ناهوی خۆته‌ن خیزدیدی تیرخه‌تا

تاتاری ره‌ویڵ ناف موشک مه‌تا

مهولهوی =

ناهوی خۆتهنی فهیزنیلاهی

ناف ناف راهی جهمه تا ماهی

ئهمانه وچهنده ها وینهی تری لهو شیوهیه له دیوانی مهولهوی دا بهرچاو ئهکهویت، که له وه زیاتر وادهزانم به دریزا کیشانی ئهم باسه بیئت، دهبا بزانی شاعیرانی تر توانیویان له پهروه رده کردنی ههستی مهولهویدا نه خشیان هه بی، یه کیتر لهو شاعیرانه که مهولهوی که لکی له شیعرهکانی وهرگرتوه (خانای قوبادی) یه ئهم شاعیره پایه بهرزهیش یهکی له که سایه تیه ئه ده بیهکانی سه دهی (۱۲) کۆچی بووه که به داخه وه ئه بی بلین تا به ئهمرۆ ئاسارهکانی به شیوهی سهرچهم جه ماوه ریو چاپ نه کراون، له بهر ئه وهی ئیمهیش په نامان برده سهر هه ندی له به یازوو دهست نوسهکانو بری له چاپ کراوه کانیسی تابزانین مهولهوی چۆن سهیری خانای قوبادی کردوه، بۆ وینه له لاپه ری (۱۳۷) دیوانی مهولهوی مامۆستا موده رپس داتا که دپړی هاتوه، که ئه و تاکه دپړه له پارچه یه کی خانای قوبادیدا به ناوی (زونا رم به سته ن.....) ئه و دپړه هاتوه، ئه ویش خودی دپړه که یه :

تاوه زولف و روی تو ته ماشامه ن

ئه دای نمای فه رز سو بچ و عیشامه ن

جیگای ئامازه یه که ئهم پارچه ی (زونا رم به سته ن.....) مامۆستا (فخرول عوله ما) یش به ئالو گۆرکی که مه و له جه ند دپړکی که لکی وهرگرتوه.

له راستی دا بۆم دەر نهکه وتوه که نه وتاکه دێره، ئایا مامۆستا مەولەوی
له کاتی خۆیدا خوشی له و دێره هاتوو له که ناری شیعره کانی خۆیدا
نوسیویهتیو پاشان به ناوی ئەمه وه له چاپ دراوه یان به راستی هی
مەولەویه و تیکه ئی شیعره کانی خانا بووه، به لام من له سه ر ئەویاوه زی
نیهم که ئەمه ی دوایی بی ت واده زاتم که سانی دی به ناوی مەولەویه وه
نوسیویان، له بهر ئەوه ی ئەگه رخودی مەولەویش بایا دهینوسی هی
خانایه، بابزانی ن له لایه تریشه وه ئەوتاکه دێره له نیو ئەویاچه ی خانادا
زۆربه جییه.

له شوینی که دا هیه که مەولەوی که لکی لی وه رگرتوه، ماموستا
حه کیمی مه لاسالچ له کتییی شیعره بلا و نه کراوه کانی مەولەوی دا که له
سال ۱۳۷۶ هه تاوی به چاپی گه یاندوه له لاپه رهی (۱۷) به ولاره نزیك به
(۱۵) دێری له خانای قوبادی هیناوه که زۆر له شیعری مەولەویه وه
نزیکن، من ئەوانه پات ناکه مه وه دیمه سه ر ئەوانی که خۆم له شوینانی
که دهرم هیناون، بۆ وینه.

= خانا

به وته ور جه شه وان مه شیم وه پارێز

رێز رێخ چه پام تمه که رد ناخیز

مه ولەوی =

تۆکه ن گه ل گه لگه ل وه چه م مه که ردی

پارێز پای رێز ئەسته م مه به ردی

= خاننا

سفیدی ناما سیام به‌رده‌وه

مه‌نزلگای دوورم نزیك که‌رده‌وه

مهوله‌وی =

سفیدیم ناورد سیاییم پی ره‌شت

هه‌فتم که‌رده‌وه رووم نیا له هه‌شت

= خاننا

پیرکه‌فته کار قامه‌ت قه‌واخم

شهریک مه‌ینه‌ت رفیق ناخم

مهوله‌وی =

سه‌نگی سه‌نگی بارتاوان زورورده‌دن

پیری به‌دنامه‌ن قامه‌ت خه‌م که‌رده‌ن

= خاننا

هه‌رچه‌ند شایسته‌ی چه‌بس ته‌قدیرم

به‌ئاب سزای نار سه‌عیرم

مهوله‌وی =

هه‌رچه‌ند شایسته‌ی عه‌فون نه‌داروون

روی شه‌رمه‌نده‌گی وه‌ده‌رگات ماروون

خانا =

مهئوسم که ردهن ههواى نهفس شووم

بغهیرجه زانت کهس نیهن ئهرجووم

مهولهوی =

نهفس بهذکردار بی دین بهدبهخت

شووم سهرگگردان خهیاآلات سهخت

ئهگهر تهواوی ئاسارهکانی خانامان دهست بکهوتایا لهوی زیاتر
نزیکایه تیمان خاناو مهولهوی مان دهست ئهکهوت، ئهگهرچی ئهوانهش
له رووی ناوه روؤکوهه ههندیکیان جییاوازن، کهچی له روی رواهتیهوه وهک
ئهوهیه له ههستی یهک شاعیر دارژابن.

یهکیت لهو شاعیرانه کهدهبی لیرهدا ئامازهی پی بکهین (وهلی
دیوانه) یه که ئهویش بو خوی جیگا پهنجهی له ئهدهبی کوردیدا دیاره و
به عاشقیکی دلو داوی (شه م) ناسراوه که مهولهوی ریز بو ئهوه عشقهی
دادهئیه لهئو شاعیریکیدا باسی ئهکاو دهئیت.

گامهویهرد نهسهه ههون چه مهی چه م

تهکرار مهکهرد فهرد دیوانهکهی شه م

(سهیر سهه بهردان لهیلاخان کهردی)

ئهی شه م چهیفت کهرد چه من ویهردی)

یان نه‌مانه‌ی خواره‌وه که زۆر له یه‌که‌وه نزیکن.

وهلی دیوانه =

مورغ نه‌رواحم جه‌ته‌ن بیزاره‌ن

دنیا نه دێڤم زوڤماتو تاره‌ن

مهولهوی =

دنیا نه کی‌جاو تاریکه شه‌وبی

جه‌لاورۆشنیش جه‌لام چون خه‌وبی

وهلی دیوانه =

هه‌رمه‌ن وه‌بی شه‌م گراگرگ‌پام

زه‌نگ به‌د نامی نه‌عالمه‌م زریام

مهولهوی =

مه‌نه‌ون وه‌ته‌نگ نه‌قامی یه‌وه

ویم بڤه‌ون وه‌ده‌س به‌د نامی یه‌وه

وهلی دیوانه =

زوان به‌ ریژه‌ی شه‌که‌ر رازه‌وه

ده‌نگ وه‌سه‌ڤای خاس وه‌ش ئاوازه‌وه

مهولهوی =

هه‌رمابیت وه‌له‌فز شه‌که‌ر رازه‌وه

گاجه‌ روی عیتاب گا وه‌ نازه‌وه

له زۆر شویندا وهکو بهرداشتی ناوه رۆکی لهو شیعراهی وهلی دیوانه
که لکی وهرگرتوه وهک ئەم دوو دێرێ.

وهلی دێوانه =

ئهو شه وشه می بی جه سیابانان

من تۆم کهرد وهشم خهسرهوی خانان

من تۆم کهرد وهشم شوخ شاپهسهند

نام تۆم جه بهزم نامه وانان وهند

مهولهوی =

من بیم خه ریدار کالای بالاکهت

من بیم وهسه رگهرد گهرد بالاکهت

باعیس گهرمی بازارت من بیم

جه لای ناینه ی روخسارت من بیم

له لاپهړی ۴۵۰ دیوانی مهولهوی مامۆستا ملاعهبدوالکریمی مودهرپیس
دا تاکه دێرێ هاتوه که ئه و تاکه دێرێ له پارچه ی (جراخم وهلام.....) ی
وهلی دیوانه دا هاتوه، ههتا له دهستنوسیکی کۆنیشدا من ئه و پارچه یه م
دهست کهوت ئه و دێرێ تیدا بوو، وادهمانم هی وهلی دیوانه بیت، ئه ویش
ئهمه یه :

نه به رۆ ئارام نه شه و خاومه ن

چوون چه م گل کهران گلار او مه ن

به سه یری له سه ره ئه م شیعرا نه و چه نه ده ها وینه ی تر له م بابه ته، به و
قه ناعه ته ی ئه گه ی ن به راستی مه ولهوی به ناگاداریه کی زۆر له شاعیرانی
پیش خۆی دهستی داوه ته پینوسو توانیویه تی رهوتیکی تایبهت بۆ خۆی له

ئەدەبى كوردیدا دارىژىت كە ئەمرۆ بە قوتابخانەى مهولهوى دەناسرىت، ئەو ئاگادارىو تواناى دەسەلاتى ئەدەبىيە واى كردوه هەرله سەردەمى خۆیداكارىگەرى له سەرزۆربەى شاعىرانى هاو چەرخ و پاش خۆيش دانىت، دەبىت، سەرتا، هەرتا جاوى بخشىنن بەنىو ئاسارى هەندى له شاعىرانى هاوچەرخى و پاش خۆى.

مهولهوى و شاعىرانى هاوچەرخ و پاش خۆى

يەكى لهو شاعىرانە شىخ موحەممەد سالىحى فەخروالعلمایە بەنازناوى (حەيران) كەبە داخووه تابه ئەمڕۆ بە شىوہىيەكى سەرجەم ناسارەكانى جەماومرىو نەكراوو زۆربەيان له نىو بەيازو دەست نوسەكانا ماونەتەو، مامۆستا (حەيران) ئەگەر چى سالى له دايك بونى روون نەبوە تەو، بەلام سالى كۆچى دوايى هەر ئەو سالى بوو كە مهولهوىيش له دونيا دەر چوو، يانى سالى (١٣٠٠ هـ ق) بە گوپەرەى هەندى تى هەلكيشانو وەرگىرانى شىعەرەكانى مهولهوى لەوہى دەكات كاتى فەقىەتى يان تەلەبەگى زۆر پىكەوہ بوون، هەتا لەنامە بەناوبانگەكەى مهولهوى بۆ فەخرول عولەما لە يادى مەردان (٤٢٩ل تا ٤٤٠) ئەو دۆسايەتىو نزىكايەتيمان بۆ دەر ئەخات، له زۆر شویندا مرۆف ئەكەوئتە شەكو گومانەوہ لەو شىعەرەى كە زۆر له يەكەوہ نزىك بوون، كە ئايا مهولهوى پيش حەيران وتونى يان بە پىچەوانە، ئەگەر چى بۆى هەناسەى شىعەرى مهولهوى ديارەو تايبەتمەندى خۆيان هەيە، بۆ روون كردنەوہى ئەم بابەتەيش زۆرگەرەم، تا ئەوہى دەست نوسىكەمان دەست كەوت كەلە سالى (١٢٧٢ هـ ق) دا نوسرابوو ديارە ئەو مئزوش دەچىتەوہ بۆ سەردەمى

ژیانی نہو دوو شاعیرہ، له کوټایی دا ناوای نوسی بوو (من کلام شیخ
محمود لد شیخ امام الدین متخلص به حیران در ردیف بهاریات
معدوم) کهنه ویش پارچه ی (هانا های رفیق زپانه گوشم) بوو، نهوا
لیردها چهند دپړی له هردوویان دینین.

مهوله وی =

هام دهردان نامان نهر مهندهن هوشم

سه دای وهشهن مهیو نه گوشم

چمان زیله ی زهنگ زهواری مهیو

زرنگی قافلہ کهای وهاری مهیو.....

تانهو شوینه ی که ده لیت :

نهمجارو هوسوزهن موژهی جووش وهردهم

سه رنوک قه لہم ناخ سوړاخ که ردهم

وه بهند دووبال مهینه ت جگر

بوورازه تاتای جهوالان یه کسه ر

حهیران =

هاناهای رفیق زپا نه گوشم

دهنگی جاگیر بی نه که له ی هوشم

زاهیر زهم زهمه ی رای زهواریهن

زایه لہی قه تار نیشته هاریهن.....

ئەمیش تا ئەو شوپنەى كەدەئیت :
 ئەمجارووموژەى سۆز سەوداى من
 وە تاى بەند كرز ئاھى سیاى من
 بھەرما گروى ئەھل ىاران
 بورازانەوہ تاتای بارانت .....
 = مەولەوی

ھەردوو پارچەشيعەرگە زۆرنو ناکرى ھەمويان ليرەدا بنوسينەوہ،
 وادەزانم ئەو چەند دیرە لە خۆياندا زۆر شتمان بۆ رون ئەکەنەوہ کە
 ھەيران چەندە ھۆگرى شيعەرەکانى مەولەوى بووہ، دەبا سەيرى چەند
 دیرى لەم پارچە شيعرەى مامۆستا ھەيران بکەين کە وەرگيرانيكى نازادە
 لە سەر پارچەيەكى مامۆستا مەولەوى.
 = مەولەوى

نازك تەداروك فەسل وەھاران
 زەريف نارايىش ھەردەو كۆ ساران
 گول چوون روى نازيز نەزاكت پۆشان
 وەھراوان چوون سەيل ديدەى من جۆشان
 ھەيران =

نازك ساراو دەشت شيرين كۆسارى
 سەفای بەھەشتى تیدا ئەبارى
 گول شيوەى روخسار نازيزدەنوینى
 بولبول وەرويدا وەك من ئەخوینى

تا ئه و شوینیهی که ئیمه شیعرهکانی ماموستا حهیرانمان دهست
کهوتوون، له زۆر شوینی تردا بهم شیوهیه که لکی له شیعرهکان ماموستا
مهولهوی وهرگرتهوه، دباسهیری ئهم دوو دیرهیش بکهین .
مهولهوی =

قهزای پهنجه کهت دهک له من کهفی

خهیلی عاجزم سالیډهر دهفی

= حهیران

سانهچی دهی نهی سادهرویش دهفی

قهزای پهنجهتان له گیانم کهفی

ئه مانه و چهنده ها وینهیتر له ئاساری ماموستا حهیران نهوهمان بۆ
روون نهکاتهوه، چهنده ماموستا مهولهوی تهئسیری تیکردوه و دلو داوو
شوین کهوتوی بووه.

یه کیتیر له و شاعیرانهی هاوچهرخی مهولهوی، ماموستا مهلا لوتف لای
شیخ ول ئیسلامی سنهیی ناسراو به سهرعی بووه، که بهرابهری
سهرچاوهکان له سالی (۱۲۵۰ ه ق) چاوی به دونیا ههلا هیناوه و له سالی
(۱۳۱۵ ه ق) کۆچی دوایی کردوه، نهگهر چی ئاساری ئهم شاعیره پایه
بهرزهیش تابه ئهمرۆ به شیوهی سهرحهم جهماوهری نهکراون، ههتا
زۆری له شیعرهکانیشی به ناوی کهسانیتروه له چاپ دراون، بۆ وینه له
دیوانی وهلی دیوانه ناوهندی بلاوکهروهی کوردستان له سنه سالی ۱۳۸۴
چاپی دووههم لاپهههه ۱۴۵ پارچهی (گولهن چهمنهن) جییا له یهکهه
دیپری، تیکه لایوکه له مهولهوی و سهرعی، به ناوی وهلی دیوانهوه له و سهر
چاوهیهدا له چاپ دراوه، ئهوهی راستی بی ماموستا سهرعی به زۆرینه له

شیعرهکانی مامۆستا مهولهوی که لکی وهرگرتوه، که نه و که لک
 وهرگرتفهیش یان به شیوهی تی هه لکیش بووه یان له سه ر نه و رهوتو
 بۆچوونانه دارزانی له سه رکردوون، دهبا پیش هه مو هه ر سی شیعرهکان
 لێردها بنوسینهوه تاکوو زانایانی نه م بواره بریاری نه وهی ده رکهن که نه و
 شیعره سه رهتا هی کی بووه ؟.

یه که م چهند دیری له شیعره که ی مامۆستا مهولهوی :

وهه هارهن سه وه زهن ناوه ن سه رکاوه ن

هاژه ی وه فراوه ن شاخه ی شه تاوه ن

ساقیه ن باده ن نه سیمه ن باده ن

بولبول جه ده وه ی گولان نازاده ن

سه ننگه ن کو ساره ن سه رکۆه ن هه رده ن

خه مه ن مهینه ته ن زووخواوه ن ده رده ن

سه رعیه ن شهیدان نه جده ن مه جنونه ن

مه زاقه ن، جامه ن، پیاله ی هوه نه ن

نه وه ی سه رع ی که له روی ده ست نو سیکی کۆن نو سیومه ته وه :

وهه هارهن سه به زهن ناوه ن پای کاوه ن

هاژه ی وه فراوه ن شاخه ی شه تاوه ن

ته مه ن دوو که له ن گه رده ن غوباره ن

فرمی سکه ن چه مه ن سه یله ن فواره ن

هیجرانه ن دوورین ده رده ن فیراقه ن

واوه یلاو شینه ن ناله ی عوشا قه ن

نه سه رین سو سه نه ن نه ورۆز گولانه ن

ودنه وشه ی وهشیو گولان هه لانه
دلنه هووناوهن دینه سه یلاوهن
که مه رهن هه ردهن که لهن کلاوهن
سه رعیهن شهیدان نه جدهن مه جنوونهن
فیراقه ن وهسله ن پاماله ن هوونهن

نه وهی به ناوی وهلی دیوانه وه له و سه ر چاوهیه دا نوسراوه.
گولهن چه مه نه ن، گولهن چه مه نه ن
وه مه یلت دینه م گولهن چه مه نه ن
وده ارهن سه وزهن ناوهن پای کاوهن
هاژه ی وه فراوهن شاخه ی شه تاوهن
ته مه ن دووکه تهن گه ردهن غه بارهن
فرمیسکه ن چه مه ن سه یله ن فواره ن
سه نگه ن کو ساره ن سه رکوه ن هه رده ن
وده نوشه ن شه بو ن گولهن باوه رهن
سه رعیه ن شهیدان نه جده ن مه جنوونه ن
فیراقه ن وهسله پیاله ی هوونه ن

به گویره ی دیره ی گو تایی ده که وینه شه کو گو مانه وه که نایا هی
مهولهویه یان هی سه رع ی، که چی به گویره ی نه وهی چه ند دیره ی که له وی
مهوله ویدا هه یه له وهی سه رعیدا نیه باوه ر پهیدا نه که یه ن که سه ره تا هی
مهوله وی بی ت، له لایه تریشه و مهوله وی نه م شیوه شیعه ریشی له شوینی
که دا هه یه، به لام نه وهی که نه م پارچه یه به و شیوهیه به ناوی وهلی

دیوانه وه له قهڵم دراوه نووسراوه ته وه و جینگای برپا نییه، بۆ ئه وهی یه کهم ئه و ره وته شیعریه هیچ کاتێ له رهوت یان سه بکی وه لی دیوانه ناکات، دووهم ئه گهر به وردی سه یری ئه مه ی وه لی دیوانه بکه ین بۆمان دهر ئه که ویت که به ده ست کاریه که وه له ویدا به ناوی ئه وه وه نووسراوه ته وه، بۆ وینه با سه یری ئه م دوو دیره بکه ین !.

مهولهوی=

سه نگه ن کۆساره ن، سه رکۆوه ن هه رده ن

خه مه ن مه ی نه ته ن، زوو خاوه ن دهرده ن

ئه وه ی به ناوی وه لی دیوانه وه نو سراوه :

سه نگه ن کۆساره ن، سه رکۆوه ن هه رده ن

وه نه وشه ن شه وبۆن، گو له ن با وه ره ن

ئه وه ی هه تا به شیوه یه کی ساکاریش سه ری له نیو شیعر و ئه ده با هه بێ، بێ گومان نارێکی و ده ست کاری ئه و دیره ی بۆ دهر ئه که ویت، ئه و که سانه یش تا راده یه به راورد کاریان له سه ر ده ست نوسو به یازه کان کردوه، ئه م جوژه بابه تانه یان زۆر که وتوه ته به ر چاو که نوسه ران یان میرزایان که ده ست نوسه کانیان دووباره و چه ند باره نوسیان کردونه ته وه هه لئه ی زۆریان له م بابه ته کردوه، به داخه وه ئه وانه یش که ده ست نوسه کان بازنوسی یان دووباره نوسی ئه که نه وه که مترده گه رپن به شوینی ئه وشتانه و هه ر وا له چاپیان ئه دن، که ده بینه هۆی سه ر لێ شیواویو سه ر ده رگومی خوینه رانو تیکه لای شیعی شاعیران.

یان لہ دیوانی مہولہوی ناوہندی بلاوکہرہوی گۆران سالی ۱۳۸۲
لاپہرہی ۴۵۶ پارچہی (قوربان چہم چہمش وەتۆ نہکەفتەن) بہ ناوی
شيعره چاپ نہکراوہکانی مہولہوی لہ چاپ دراوہ، کہ چی لہ دەست
نوسیکی لای ئیمەدا ئەو پارچەہیہ (۷) دپرہو بہناوی سہرعیہوہ
نوسراوہتہوہ، راستہ ئەوہی دیوانہکەہی گۆران (۱۳) دپرہ، بہلام لہوہیشدا
گومان لہوہی دەکریت کہ مہولہوی چۆن شيعری خوئی تی ھەلکیش
دەکات، بۆ وینہ.

دیوانہکەہی مامۆستا مودەریس لاپہرہی (۳۰) :

وہرنہ ساچوونکہ ناسانہت دوورہن

را نمہ زانو بہلەد زەرورہن

دیوانہکەہی گۆران لاپہرہی (۴۵۶) :

بەند وەئیحرام بەندکەعبەہی حزوورہن

را نمہ زانو بہلەد زەرورہن

ئەوہی دەست نوسەگہ بہناوی سہرعی:

بەندہ ئیحرام بەند کەعبەہی حزوورہن

را نمہ زانو بہلەد زەرورہن

ئەگەر تەواوی شيعرەکانی سہرعی بکەونہ بەردەستی ھەموان
بەراشکاوی دەر ئەکەویت کہ بہ زۆرینہ تی ھەلکیشی سہرعی لہ سہر
مہولہوی ئەکەونہ بەرچاو بۆ وینہ: باسەیری ئەم چەند دپرہی خوارہوہ
بکەین:

==مهولهوی==

راحهتی جهستهی مهینهت بارهکه م

شادی سهفای دل پرجه خاردهکه م

==سهرعی==

راحهتی دلّهی پرزو وخواوهکه م

رؤشنی سوّمای بینای چاوهکه م

==مهولهوی==

دیدهم ودیدهت شای شیرین چه مان

فیراقت قامهت که ردهن وهکه مان

==سهرعی==

نهک چوون من دهرن وهخه م پهروه رده

باری خه م قامهت وهکه مان که رده

==مهولهوی==

کای دلّم نهگیچ مهوج فه نادا

مهولهقهن نه بهین خو فو رجادا

==سهرعی==

رؤحشان مهولهقهن هاودهه و اووه

ولگ جهسهشان هاودهدهم باوه

لیره دا به جوانی ده نه که ویت سهرعی چهنده پهیره ویو تی هه لگیشی
له شیعره کانی مهولهوی کردوه، با سهیری ئهم پارچه شیعره ی سهرعی
بکهین پاشان بزانی له چهنده دپیدا تیکه لایو تی هه لگیشی له
شیعره کانی مهولهوی کردوه.

های چیشه یاران دل ته م کهرده وه

ناسمانه ی چه م هه ور ئا وهرده وه

گرمه و شریخه ی چه خماخه و پاره

برق پزیسکه ی شۆله ی شه راره

نالهی (صواعق) گنجیای دوودته م

غورپشت کۆسار دهنگۆ دای که له م

ورشه و پرشه ی نارکۆره که ی چه سته م

شه راره ی لووله ی پیشه ی شکه سته م

شاخه و شریخه ی بروسکه ی دهروون

نه چه م شه تاوان جاری که رد چه هوون

گیج مه دا لافا و هوون دجله ی دل

نه فواره ی چه م هۆرمه شانۆ کۆل

کای دل م نه گیج باد فه نادا

مه و له قه ن نه بهین خۆ فو رجادا

داخه م هم وه خه م قامه ت هیلال بۆ

یاگره ی ناله ی نامه ی جه لال بۆ

ئه لبه ته شیعره که (٣٢) دپه وزیاتر تا ئهم شوینه له شیعره کانی

مهولهوی که لکی وهرگرتوه که نه گهر سهیری لاپه ره کانی ٢٥ و ٢٦

دیوانه‌کە‌ی مامۆستا عەبدولکەریم بکەین لەو (٨) دێرە‌ی (٥) دێرێ
بە‌کە‌مترین ئالۆ گۆڤر لە‌مه‌وله‌وی وەرگیراوه، هەر ئێ‌مانه‌ له‌ خۆ‌یاندا
وێ‌نە‌یه‌کی بچوگە‌ن له‌ ئاساری سەر‌عی کە‌به‌ راشکاوی شوین کە‌وتوی
مه‌وله‌وی بووه‌ و هه‌ستی مه‌وله‌ویانه‌ له‌ شیع‌ره‌کانیدا ره‌نگیان داوته‌وه‌.
له‌که‌نار ئێ‌مانه‌یشدا هه‌بوون شاعیرانی کە‌دەر‌برینی شیع‌ریان له‌یه‌که‌وه
نزیک بوون، وه‌ک سه‌ید عەبدولحە‌کیمی گه‌ونه‌ تویی ناسراو به‌ مه‌ه‌جوری
کوردستانی که‌له‌ سا‌ن (١٢١٠ هـ ق) دا چاوی به‌ دونیا هه‌ل هیناوه‌ و له
سا‌نی (١٢٨٥ هـ ق) کۆچی دوایی کردوه‌ ئیدی نایا له‌ گه‌ل مه‌وله‌ویدا
دۆ‌سایه‌تیو مراد‌ه‌یان بووه‌ یان له‌ یه‌ک‌تر که‌لکیان وەر‌گرتوه‌ یان نا ؟ روون
نە‌بوته‌وه‌، به‌لام به‌ گۆ‌یره‌ی ئه‌وه‌ی که‌ مه‌ه‌جوری ماوه‌یه‌ له‌بیاره‌ ده‌بی
بی‌ گوومان له‌ نزیکه‌وه‌ ناشنایی له‌ گه‌ل مه‌وله‌وی دا هه‌بووه‌، به‌ هه‌رحال
زۆر شیع‌ریان هه‌یه‌ له‌ باری ناوه‌رۆ‌کو روا‌له‌ته‌وه‌ له‌یه‌که‌وه‌ نزیکن وه‌ک.

مه‌وله‌وی ==

قیام دهره‌به‌ژن ئه‌وقه‌دوقامه‌ت

قیامه‌ت قام دهرپه‌رئ قه‌د قامه‌ت

مه‌ه‌جوری =

ئیزهار که‌رده‌بی‌ت په‌ی ده‌وای زامه‌ت

جسه‌نیمه‌ شه‌ودا قیام که‌رقامه‌ت

مه‌وله‌وی ==

نه‌په‌ی چه‌م سورمه‌ی گه‌رد پالاته‌ن

نه‌په‌ی گیان قوربان به‌ژن بالاته‌ن

مههجوری=

چه مەم چه مه‌رای گهر دپالاتهن
رۆحه که م مه‌حروق به‌ژن بالاته‌ن

مهولهوی=

بچۆشۆ هه‌ر کهس وه‌قده ناله‌ی ویش
بنۆشۆ هه‌ر کهس وه‌پیاله‌ی ویش

مههجوری=

هه‌ر کهس به‌قه‌ده‌ر ئیستعداد ویش
چه‌رای نیکو به‌د پا بنیۆ ئه‌ویش

به‌ سه‌یریکی ئه‌و چه‌ند دپه‌ر بۆمان دهر ئه‌که‌ویت ئه‌گه‌ر که‌لکیشیان
له‌ یه‌ک وه‌رنه‌گرتبێ هه‌ستی شاعیرانه‌ی ئه‌و دوو شاعیره‌ له‌ یه‌که‌وه‌ زۆر
نزیك بوون.

یه‌کیتێر له‌و شاعیرانه‌ که‌ هاوچه‌رخ‌ی مه‌وله‌وی و زۆریش دلو داوو
شوین که‌وتوی بووه‌، میرزا ئه‌ولقادی‌ری پاوه‌ییه‌ میرزا که‌له‌ سالی (١٢٤٠هـ
ق) دا چاوی به‌ دونیا هه‌ل هیناوه‌و له‌ سالی (١٣٢٦هـ ق) دا کۆچی دوا‌یی
کردوه‌ یه‌کی له‌ شاعیرانی خۆش زه‌ه‌وخواوه‌ن ئه‌سه‌رو به‌ده‌سه‌لات بووه‌، له‌
شاعیره‌ کانیدا له‌ مه‌وله‌وی که‌لکی زۆری وه‌رگرتوه‌، هه‌ندی جاریش به‌
ریزه‌وه‌ ناوی هیناوه‌ بۆ وینه‌ :

راسه‌ن نه‌جای ده‌نگ نه‌پای نامۆشۆن

فه‌رموده‌ی (مه‌عدووم) شامل هه‌روه‌تۆن

(مهرگ بی وادمت عهجهب رهنگی رهشت
شین وست نهودنیا شادی نهو بهههشت)

راسته میرزاو مهولهوی هاوچهرخ بوون و ههتا شیعریشیان پیکهوه
ههیه، بهلام میرزا نزیك به (۲۶) سال پاش مهولهودی كوچی دواپی
نهكات، ههر لهو سهردهمهیدا یه كه دهلیت.

فهرمودهی (مهعدووم) سهرای خاك ماوان
دهك وهرهحمهت بو جهخاس فهرماوان
(دهرون وهمهودای دوریت بیهن ریش
ههی خاكم وهسهرسهوقاتم پهی چیش)

یان لهجیگایهتردا دهلیت :
شهوان تابه رو یادم جهلاتهن
دهك به رهحمهت بو (مهعدوومی) واتهن
(ج حاجهتهن دهس پهی قهلم بهروون
یادم نمهشی جهنیت یاد کهروون)

له زور شوینی تردا شیعریکی به ئالو گوړپکی کهمهوه هیئاوهو ناوی
لی نهبردوه وهك.

مہولہ وی ==

ھیج مہوہر و تہنگ و یانہ شہوہ

پہریٰ بہ لہ دیم بکیانہ شہوہ

میرزا ==

ھیج مہوہر و تہنگ و یانہ شہوہ

پہریٰ بینایش بکیانہ شہوہ

مہولہ وی =

سہوزہ و ستہن فہرش نہ و چہ مہن دہس دہس

گولان جام و ہدہس بوٹیولان سہرمہس

میرزا =

سہوزہ و ستہن فہرش نہ و سارادہس دہس

گولان جام و ہدہس بوٹیولان سہرمہس

مہولہ وی =

بالا خانہی چہم دیوانہ کہی تو

بانہ ناو وہ گل ناسانہ کہی تو

میرزا =

بالا خانہی چہم چہمہ پراکہی ویت

گل بانوی وہ خاک تو زپاکہی ویت

مهوله‌وی =

شهراره‌ی ناهیر دل‌هی پر دهر دم

ته‌په‌دووی دووکه‌ل هه‌ناسه‌ی سهر دم

= میرزا

ته‌په‌دووی دووکه‌ل دووخانه‌ی دهر دم

کزه‌ی ره‌شه‌بای هه‌ناسه‌ی سهر دم

هه‌روا که وتمان راسته میرزا هاوچه‌رخ‌ی مهوله‌وی و به‌رابه‌ری هه‌ندی
بو چون زوری‌ش پیکه‌وه بوون، هه‌ر نه و تیکه‌لاویو پیکه‌وه بونه‌ش
بوته‌هۆکاری که میرزا چ له سهرده‌می ژبانی هاوده‌می مهوله‌وی و چ
پاش نه‌وه‌ی که ماوه‌ی ۲۶ سالی بووه، وه‌ک نه‌وینداریکی شیعره‌کانی
مهوله‌وی به‌م شیوه‌یه‌و چنده‌ها وینه‌ی‌تر به جوانی توانویه‌تی شیعره‌کانی
خۆی به وته شیرینه‌کانی مهوله‌وی رازاوه‌تر بکات.

یه‌کیتر له و شاعیرانه‌ی هاو چه‌رخ‌ی مهوله‌وی، جه‌هان ناراخانی
پاوه‌بیه، جه‌هان نارا نه‌گه‌ر چی هه‌ندی له‌مه‌وله‌وی بچوکت بووه به
داخه‌وه نه‌سالی له دایک بونی نه کۆچی دوابی به راشکاو‌ی روون بوته‌وه،
ته‌نها نه‌وه‌ی هاوسه‌ری شه‌رف المولک بووه و پاشان که له و جیبا نه‌بیته‌وه
نه‌بیته‌وه هاوسه‌ری چه‌بیه‌لاخان، جه‌هان ناراخانی یه‌کی له شاعیرانی
خۆش زه‌وقو هه‌ست ناسکی سهرده‌می خۆی بووه، که نه‌ویش به‌داخه‌وه
تابه‌ نه‌مرۆ به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ناساره‌کانی جه‌ماوه‌ری نه‌گراونو
نه‌که‌وتونه‌ته‌به‌رده‌ست، هه‌تا له‌وی ده‌چیت که زوری‌کیشیان له ناوچوون،
هه‌ربه‌وه‌یشه‌وه هه‌ناسه‌ی شیعره‌کانی مهوله‌وی له ناساره‌کانیا به‌رچاو

ئەگەر ویت، بۆ وینە لە پارچە (پائیزدا) پەنا دەباتە بەر شیعەرەکانی
مەولەوی و دەلیت.

فەرمودەى مەعدووم شیرین گیانیم

فەرمودەى ئەوین ورد زوبانیم

هەلۆ زەدەگەى تەرسیاکە ویم

درو بۆ یا راس هەوسیاکە ویم (

لەشوینتی کی گەى شیعەرەگەیدا گەلک لە بەشیکی دێرێ مەولەوی

وەرنەگریت وەك دەلیت:

مەولەوی =

هیچ مەوەر و تەنگ و یانەشەو

بەری بە ئەدیم بکیانەشەو

جەهان نارا =

هیچ مەبەر و تەنگ چەرخ چەواشە

عالم کول مەبۆ وەزەری خاشە

یان باسەیری ئەم چەند دێرەى خوارووە بکەین کە چۆن لە مەولەوی

کەلکی وەرگرتووە بى ئەوێ ناوی لى بەریت.

مەولەوی ==

کام زام بى جەتۆ من نەبیم نەسیب

جەفا هەر وەمن وەفا بەی زەقیب

جەھان ئارا =

من بادەى حەسەرت ھىجرانت وەردم

جەفات پەى من بى سەفات پەى مەردم

مەولەوى==

تەنىاى حەقىقەت نەردى بشانۆ

من و تۆ جەبەىن من و تۆ سانۆ

جەھان ئارا=

عەرزە وەھەرنوع کارى بسازىن

من و تۆ جە بەىن من و تۆ نازىن

مەولەوى =

شەرتەم شەرتیۆەن مەجنون شەرت کەردەن

لەىل من تۆنى تاوەرۆى مەردەن

جەھان ئارا=

شەرتەم شەرتیۆەن من شەرتەم کەردەن

عەھدەم شەرىکەن تاوەرۆى مەردەن

ناتوانىن بە راشکاوى بلىن تەواوى ئەوانەى لە مەولەوى بە
قەرزگىراون، ئەمکانى ھەيەزۆرى لەوانەيش بۆچونى خۆى بن وئاگای
لەوى نەبویى کە مەولەویش واى وتو، بەھەر حال ئەگەر سەرجهمى
شيعرەکانى جەھان ئارامان دەس کەوتایا زیاترلەوى نزىکایەتى ئەودوو
شاعیرەمان ئەکەوتە پيش چاوو ئەوکەلک وەرگرتنەمان روون ئەکردە وە.

نہ مانہ و زورکے سیرتھر لہ سہردہمی ژیانی مہولہ ویندا ہوگر و دئو
داوی شیعرہکانی بوون کہ ناکری لہوی زیاتر لہ سہری برپوین، نہو جوڑہ
کہ لک وەرگرتنہش پاش گوچی دواى ہەر بەردہوام بووہ، نہمپویش زوری
لہ لایہ نگرانو ہوگرانی ئەدەبی کوردی بہ شانازی دەزانن کہ خویان بہ
قوتابییەکی ئەو قوتابخانەییە دابنن و پەیرەوی ئەورەوتە ئەدەبیە بکەن.

سه‌رچاومگانی نهم وتاره

- دیوانی مهوله‌وی ماموستا مودهریس ناوندی بلاوکه‌ره‌ودی موحه‌مهدی سقز
 دیوانی مهوله‌وی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی گۆران سالی ۱۲۸۲
 لیككۆلینه‌وده‌و بشکنینی شیعره بلاونه‌کراوده‌گانی مهوله‌وی حکیم مه‌لاسالح
 ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی سالی ۱۲۷۶
 دیوانی بیسارانی حکیم مه‌لاسالح سالی ۱۲۷۵
 دیوانی میرزا نه‌ولقازری پاودی موحه‌مهد ره‌شیدی نه‌مینی ناوهندی بلاوکه‌لاوه
 مه‌لبنه‌ندی روشنبیری هه‌ورامان سالی ۲۰۰۸
 دیوانی وه‌لی دیوانه (کرماجی ناوهراسست وه‌ه‌ورامی) وه‌رگیرانی رازی ناوهندی
 بلاوکه‌ره‌ودی کوردستان
 که‌شکۆلی هه‌ورامان ناماده‌ی چاپ موحه‌مهد ره‌شیدی نه‌مینی
 دیوانی حافظی شیرازی ناوهندی بلاوکه‌ره‌وه نه‌یستانه جه‌م سالی ۱۲۸۵
 مه‌سنه‌وی مه‌عنه‌وی مه‌ولانا جه‌لاله‌ دینی به‌لخی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی جاوید
 ۱۳۶۸
 -چوارینه‌گانی خه‌یام (فارسی و کوردی) شیخ سه‌لام ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی شفقان
 سالی ۲۰۰۷
 دیوان مه‌ه‌جوری کوردستانی جه‌میل نقشبه‌ندی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی نه‌حمه‌دی
 سالی ۱۳۷۱
 -وتاری پنا جویان نه‌ی حه‌یبب‌اله مستوفی سالی ۱۲۸۷
 -خه‌سره‌وشیرینی خانای قوبادی مه‌حمه‌مهدی مه‌لاکه‌ریم ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی
 سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی
 سه‌حه‌وت به‌نی سیدزاده‌ی هاشمی ناوهندی بلاوکه‌ره‌ودی نه‌میرکه‌بیر سالی ۱۳۶۵
 -به‌که‌نگ وه‌رگرتن له‌ چه‌ند نوسخه‌ی ده‌ست نوس و به‌یازی کۆن

مہولہ وی

شاعر و دانا و زانا و ئەندازبار کی رسنہ و وشہ

د. عاسی عبدولکەریم

من بەش بە حائی خۆم ئە ئاستی ئەم زاتە بەرزو شاسواردا واقم ورم اوو
نازانم چی بنووسم خواہیە هیزی ئینشایە.

بیویست بەووە ناکات کە من باسی ئەووە بکەم کە ناوی چیه ئەکوی
ئەدایک بوووە لەلای چەند مەلا خویندوویەتی ئەسەبەهی کێیە.

ئەم پیاووە قارەمانە هەتا هەتایە شیعەرەکانی سەرچاوەیەکی گەنگ و
بێ وینەن بۆ میلەتی کورد جینی

شانازییە و سەر بەرزیه بۆ ئیمەهی کورد.

هەموو میلەتانی جیهان هەریەک شاعیر و ئەدیبی خۆی هەبوو
بەدریژایی میژوو.

مەولەوی بە پینی ئەو قووناغ و سەر دەمنەهی کە تێیدا ژیاووە دەتوانین بلین
بە هەرمەندیکی ئەوتۆ بوو

کە شۆرشیکێ بەرپا کردوو بۆ پەرسەندن و گەشەکردنی شیعەر و ئەدەب
ئەو سەر دەمەدا.

ئیمە هەموو ئە پینشی قووناغەکانی ژیا نمان ناو بانگی چەندین شاعیری
عەرەب و فارس و تۆرک و روس و هیند و میلەتانی کەمان بیستوو بەلام بە
بۆ چوونی من مەولەوی گەر ئە ئاستی ئەوان بەرزتر نەبی ئە ئاستی ئەوان
دایە.

نیمه‌ی کورد به حوکمی نه‌ودی که به‌رده‌وام له‌ژیر ده‌ستی داگیر
که‌ردا بووین و خاکه‌که‌مان دابه‌شکراوه هه‌لو مه‌رجی نه‌ودمان بو‌نه‌رده‌خساوه
که‌ سنوور ببه‌زینین و دهنگی خو‌مان له‌هه‌مو بو‌واره‌کان بگه‌یه‌نین به‌میله‌تانی
دراوسی و جیهان.

گه‌ر بی‌توه‌ل بره‌خسایه شی‌عری نه‌م شاسواره بگه‌شتایه به‌نه‌دی‌ب و
رۆشنی‌بری میلیه‌تان نه‌وا دیوانی مه‌وله‌وی ده‌بوا‌یه وه‌رب‌گیرد رایه‌ته سه‌ر
چه‌ندین زمانی جیهانی و سو‌دی لی وه‌رب‌گیرایه.

نیمه‌ی کورد شاعیرمان زۆره و زۆریش بووه به‌لام به‌زاراوه‌ی ماچۆیان
گۆران له‌میژوودا تاوه‌کو نه‌مرۆ

که‌س نه‌بووه که‌له شاعیریدا وه‌ک مه‌وله‌وی بی‌ت، نه‌م دانایه وه‌ک
نه‌ندازیارێک رسته‌ی بیکه‌یناوه له‌ وشه‌ی نه‌وتۆ که‌وه‌ک خشت دیقه‌تی بده‌ی
ته‌نها نه‌ندازیارێ رسته‌و وشه‌ ده‌توانی نه‌م جو‌ره به‌یت و هۆنراوه‌و شی‌عرا‌نه
بنوسیته‌وه ده‌رباره‌ی هه‌موو بو‌اره‌کانی ژیان شی‌عری نوسیه‌وه‌ته‌وه به‌ پینی نه‌م
سه‌رده‌مه. نه‌م زاته قاره‌مانه هه‌ر له‌متدانییه‌وه به‌هرده‌مه‌ندی لی بده‌ی کراوه
قوناغ به‌قوناغ زیاتر شی‌عه‌کانی په‌ره‌ی سه‌ندووه.

نه‌وه‌ی له‌زاراوه‌ی گۆران شاره‌زای هه‌بی که‌دیوانی مه‌وله‌وی ده‌خوینیته‌وه
له‌هر دیری‌کدا چی‌ژو تامینکی تایبه‌تی بده‌ی ده‌کا له‌وشه‌کاندا، یان له‌یه‌ک
دی‌ره شی‌عیریدا ده‌توانم بلیم ده‌توانریت سه‌باره‌ت به‌یه‌ک دی‌ر شی‌عری
مه‌وله‌وی پله‌ی زانستی ماسته‌ر وه‌رب‌گری‌ت، یان له‌شیتته‌نگردنه‌وه‌ی یه‌ک
هۆنراوه‌یه‌کی‌دا به‌وردی پله‌ی دکتۆرا بدریت به‌و که‌سه‌ی نه‌م کاره نه‌نجام
ده‌دات نه‌مه‌ش له‌خو‌بایی بوون نیه.

هه‌موو که‌سێک ژیا‌نی خو‌ش ده‌وینت که‌ پیر ده‌بی‌ت هه‌ست به‌لاوازی و
په‌رکه‌وتنی خو‌ی ده‌کات چه‌ندین شت له‌میشکی دا که‌نه‌که ده‌بی‌ت به‌لام
نازانیت چون ده‌ری به‌ریت به‌لام مه‌وله‌وی زۆر به‌وردی ده‌نیت :

ئازیز ديارەن وادەى ئوامەن
ئە ئوداى ئاخەر ئاماو ئامامەن

واتە ئازیزم ديارە کاتى کوچ کردنم هاتووہ . دوا وادەى کۆتايىہو
کۆچیکە کہ گەرانەوہى نىہ ئە شوئىنىکى کہش دا دەفەر مویت /
ئاخەر سەفەر ن راخە یلى دورەن
مەنزل بى پايان تۆشە زەرورەن

واتا سەفەرى کۆتايىم بەرەو شوئىنىکى زور دورە . مەنزلک يان شوئىنىکى
بى سنورو فراوانە حە تەميشە دەبیت برۆم . هەموو کەسک ئە ژياندا توشى
خۆشى و ناخۆشى دەبیت هەریە کیکیش بە پىنى توانای خۇى سکالا دەردە بريت
لە کاتیکدا کە ژيان ئازارو ئە شکە نچەى دەدات /
ئە مچار سەخت تەرەن زامە ئە جارەن
چل مەو دايم چون گەستەى ماران .

واتا زامى ئەم جارە لە جارەن سەخت تەرەو زياتر ئازارم دەدات
ئازارە کەشى بەوہ تە شیبە دەکات وەک (گەستەى ماران) واتا ئەو شوئىنەى
کە مار پىئوہى دەدات پل دەدا .

تادەگاتە ئەو ناسەى کە زور هەل ئە چى دەفەر مویت /
مەینەت سەربەرژەن شادیم زگارەن
ساقى ! جامە کەت ئەم جا وەکارەن

واتا مہینہ تی سہر کہ شہ خوم لی ناگہیہ نت و شادیمی رہوانوہ تہ وہ .
ساقی فریبام کہ وہ جامی مہیم بہری و نہم جارہ ہیوادارم جامہ کہ ت
بہ کاری واتا سہر خوشم کات . بہ مہش دانا مرکیتہ وہو دہ لیت .
تا مطرب و دساز خہ نچہ رہی بی گہرد .
هوردو مہ قامی دہوا کہ زور دہرد

واتا نہی مطرب (گورانی بیژ) بہ قورگی بی گہردن واتا دہنگی زولانت
مہ قامی بلی و دہردہ کہ م تیمار کہ .
نہم نہ ندازیارہ کہ نارہ زووی جوشی دہداو بیری کہ سینک دہکا دہفہ رموی /
قیبلہم بہو نہ جہد بی ہہ متای فہردن
سہوگہ ند یہ کییوہن چہ نی توم و ہردن

واتا قیبلہم بہ خوی نہ جہد (تاک) کہ وینہی نیہ ہیئندہی سہنگی کیوان
بیرت دہکم و ہیادت دہکم .
یان زیاتر سوزی خوی رون دہکاتہ وہ دہ لیت /
شہوان تا و ہرو فکرم جہ لاتہن
رؤحی رہوانم نہ خاک پاتہن

واتہ شہو تا و ہک روژ دہ بیتہ وہ بیر و ہوشم لای تویہ تارادہیہک باوہر
بکہ روحم لہ ژیر خاکی پیتا دادہ نیہم .
لہ شوینیکی کہ دا دہفہ رمویت /
نہ سال و نہ مانگ نہ ہہفتہ نہ شہو
نہ ساتی نارام نہ دہقیقہ خہو

لەم دێرە دا بە توانایی ئەم کە لە شاعیرە دەکات کە زەمەن (کات) چۆن
دابەش کراوە هەمووی لە یەک دێر دا کو کردۆتە وەو ناراستەیی ئەو کە سە
دەکات کە بیری دەکات و دەلیت نە سال نە مانگ نە هەفتە نە شەوان
نە سەعاتیک ئارام نیم تە نانت دەقیقە یە کیش خەوم نیە بە هۆی دووری
تۆوە.

تا وەکوو لە کۆتایی هۆنراوە کە دا دەلیت /
بە سەر گەردت بام نەروا حە کە ی و نیم
جواب صەریح بکیانە پـهـر نیم

دەلیت ئە دەوێت گەڕیم یان بە قوربانت بێ ئە ی نەروا حە کە م فەرموو
لێرە دا خۆی تەنھا رو حیکە دەیکاتە کوو دەلیت (نەروا حە کە م) واتە
هەر چە ندی روح شک دەبەم یان هەمە .
چاوەروانی وەلامتەم چ جوړە وەلامیک صەریح واتا نا شکر او روون نکات
لێدە کە م ئە و وەلامەم بۆرە واتە کە
وەکو ئە پێشەکیە دا ئاماژەم بۆ کرد ئەم زانایە سەبارەت بە هەموو
بوارەکانی ژیان شیعی نوسی وەو دای رشتوووە .

نایینی ، سۆز ، خۆشەویستی ، وە فاداری ، خواپەرستی ، شین ، زەماوەن ،
کۆسپ ، کارە سات ، ستایش ، وەسف..... تا ئەم پیاووە مەزنە مەن بە
دیاریەکی دەزانم هەر چە نە دە باس بکری تەواو نابی و کۆتایی پی نایەیت و
سنووری نیە . بۆیە مەن تەنھا ئەم رێچکە یە وە باسی دەکەم هیوادارم هەر
یەکیک ئە نێمە لە رێچکەکانی تردا باسی بکەین و لیکۆلینە وە ی لە سەر
بکریت تا وە کو بتوانین هەقی ئەم دانایە بەدینە وە بە راستی مێللەتی کوردو
مرو قایە تیش قەرزاری ئەم پیاووە بە توانایەن . چونکە ئە دەبی کوردی وە ک
سامان دەو لە مەندی کردووە گەربیت و شیعرەکانی وەر بگێردرێتە سەر زمانی

میلەتەکانی جیهان سامانی ئەدەبی ئەوانیش دەولەمەند دەکات لە شوئینیکدا
دەقەر مۆیت /

نازیزم ناھیر دوری بالای تو
جەستەم کەرد وە بوول شەمال بەرد پەیی کو

باشە ئەبیت ئەمە چ خۆشە ویستیەک یان ئەوینیک بی که ئەم زاتە ی وا
پەرۆش کردوووە کەبگاتە ناستی ئەوہی لیرەدا دەلیت
نازیزم ، خۆشەویستەم ناگری دووری بالای تو جەستەمی ، یان لە شمی کر
بەخۆلەمیش شەمالیش رامالی کردوو برد بو کیوان ، یان کە دەلیت /
شاخە ی شریخە ی بروسکە ی دەروون
نەچەم شەتاوان جاری کەرد چوون هوون

لیرە دا وەک کەش و ھەوا ناسیک باسی شریقە ی ھەورو باران دەکات
کە لە زستانی سەخت دا روو دەدات. دەلیت شریقە ی بلیسە ی ناو دەرو ھاتە کار
لە چەم و دۆلدا لاڤاوی خۆینی منە وەک لاڤاوی بارانی زستان ئەم جۆرە
ھەستە مەگەر تەنھا بەم دانایە بەم جۆرە ئەندازیاریە بوتریت لە توانای
کەسدا نیە .

ئەم زانایە ھەرچی وشە ھەبە لە غاوی کردوووە بە ئارەزووی خۆی بە کاریان
دەھینی لە ھەر شوئینیکدا مەبەستی بی . قەرەموون براوانە ئەم دیرە /

مەوج مەلو لاڤاو ھوون دجلە ی دل

نەڤواری چەم ھوور مشانو گل

دەلیت لاڤاو شە پۆل دەکا لاڤاوی چی لاڤاوی خوین لەدنی دا وەک رویاری
دیجلە . چەم ڤواری دەکا واتە ھەلدەچی و گل ھەلدەکەنی و رامالی دەکا .
لە شوئینیکی کەدا گلە یی دەکا لە خۆشەویستەکە ی و دەلی /

تویج ئینسافت بۆ هه‌نی وه‌سه‌ن وه‌س
باله‌ جه‌ دوریت هابیم وه‌ قه‌قنه‌س

ده‌لی تۆسقالیک ئینسافت بی واتا به‌رم به‌ به‌سه‌ توانام نه‌ما وه‌لأ
له‌ دووری تۆی نه‌ وه‌تا بویمه‌ به‌ خۆله‌ میس هینده‌ سووتام له‌ دووری تۆ.
له‌ هه‌ر دیریکدا سۆزی خۆی به‌ جوریک درده‌بری و ئاراسته‌ی
خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات لیره‌ دا پرسیار له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات ده‌لیت /
تاکه‌ی چۆن مه‌جنوون ویل هه‌ردان به‌م ؟
تاکه‌ی خه‌م زه‌ده‌ی بار هیجران به‌م ؟

ده‌لیت تاکه‌ی من وه‌ک مه‌جنوون من به‌هه‌رده‌و چۆله‌وه‌ سه‌رگه‌ردان به‌م ؟
تاکه‌ی خه‌م و په‌ژاره‌ میوانم بن و هیجران یان دووری تۆوابیت به‌بار
به‌سه‌رمه‌وه‌.

له‌م دیره‌ شیعره‌ دا نه‌ وه‌تا به‌شیوه‌یه‌کی تر باسی حالی خۆی ده‌کات وه‌
ده‌لیت

به‌زه‌بیت به‌یو وه‌ جه‌سته‌و حاله‌م
ریشه‌م به‌راما هه‌ره‌س وه‌ماله‌م

ده‌لیت خۆشه‌ویستم به‌زه‌بیت بی به‌جه‌سته‌و به‌حال، ریشه‌مت له‌
ره‌چه‌له‌که‌وه‌ ده‌ره‌ینا وه‌ماله‌ت ره‌ماندم وه‌هه‌ره‌سی هینا یان باماله‌م
برمی. به‌وردی ته‌ماشای نه‌و دیزانه‌ بکه‌ین که‌باس کران ده‌بنین هینده‌
به‌جوانی دایرشتوون له‌ هه‌ر دیریکدا به‌شیوه‌یه‌ک سۆزی ده‌روونی خۆی
ده‌خاته‌ روو، له‌م باوه‌رده‌ام که‌ هیج شاعیره‌ک نه‌یتوانیوه‌ خۆی له‌و بواره‌ بده‌.
له‌سه‌ره‌تای میژوه‌وه‌ تاکو له‌مرۆ مرۆقه‌ هه‌ستی خۆی ده‌برییوه‌ له‌هه‌موو

بواره کانی ژياندا به شيعری به نيگار کينشی بی به په يکه ر سازی بی، یا به مؤسیقا، یا به گۆرانی، یا هه ریه ک به پی ی توانای خوئی.

له بواری شيعردا ده توانین بلین نیمه ی کورد قه رزاری نه م زاته یین وه نه رکی سه ر شانمانه شيعری نه م که نه شاعیرد مان بگه یه نین به میلیه تانی جیهان و شانازی پیوه بکه یین. نه گه ر عه رهب نه بو عه لای مه عه ری، یان موته نه بی، یان نه بو فیراس نه لجه مه دانی.

نه گه ر فارس سه عدی شیرازیان هه یه، نه وه ته نه ها مه وله وی نیمه یه شایه نی نه وه دیه باسی بکه یین وه ک کیوی قه ندیل به و په ری سه ره رزیه وه. نیمه که مته ر خه مین له زۆر بوارد، به لām کاتی نه وه هاتوو ه چاره سه ری که م و کوریه کا نمان بکه یین خۆمان بگه یه نینه ناستی میلیه تانی جیهان، چونکه نیمه هه ج فه قیر تر نین له وه میلیه تانه خاوه ن سه رودت و سامانی میژوو یی و نه ده بی زۆر یین. با چاکی لی هه لکه یین و خه مه کا نمان بکه یینه گر بو پرکردنه وه ی که لینه کا نمان و ناوړیک بده یینه وه بو خۆمان و به هیوا ی نه وه مه نه م دیداره بییت به سه ره تابه ک بو هینانه دی هه موو ناواته کا نمان.

وه ک نامه زه مان بو کرد نه م زانایه نه م دانایه نه م شاعیره نه م که نه پیساوه ده ریایه که من ته نه ها باسی یه ک دتۆپه م کردوه. هه زاران سلّو له رۆحی مامۆستای پایه به رز خوا لی خوشبوو (مه لاکه ریمی بیاره) که یه که م دیوانی نه م شاعیره ی چا پکردوه.

لہ سہر چہند دیر کی لہ ئاساری مہولہ وی

مہا! مؤمنی نووری

نہ گہر بیٹو لہ روانگاہ کی وردبینانہ و لیکن لہ رانہ وہ سہیری نہ دہبیاتی
کوردی بکہین بومان دہرئہ کہوی کہ بہ ہزاران شاعرو نووسہرو لیکن لہرو
کہ سایہ تی پایہ بہر زمان ہبہ وہ، کہ ہہر کام بہ گویرہی خویان بؤ بہرہو
پیش بردنی نہم کاروانہ ہہنگاویان ہہ لگرتوہ ونہ سپی خہیالی خویان تاو
داوہو جہو ہہرہی پینوسیان ہیناوتہ گہر، کہ چی زور کہ من نہوانہی لہم
ہواردا بہ سہر مہنزل گہشتین.

یہ کی لہو کہ سایہ تیہ پایہ بہر زمانہی نہم مہیدانہ کہ بہ ہاسانی
توانیویہ تی لہم ریبازدہا سہر بہر زمانہ لہ ناستیکی سہرہوی نہم ہواردا
خوی بہ دہر خات، ماموستا مہولہ وی تاو گوژیہ دیارہ مرؤفیکی ناوا
کہ متر کہ سی ہہیہ ناگاداری لہ سہر ئاسارو ژیاننامہی نہبی، وادہ زانم ئیدی
خوخہریک کردن بہو بابہ تانہ وہ، کہ لہ زور شویندا باسی لہ سہر کراوہ
پات کردنہ وہیہ، بہس ئیمہیش راستہ و خو دہچینہ سہر کورتہ باسی لہ
سہر چہند دیر کی لہ ئاساری مہولہ وی.

چہند بابہ تیک لہ فنونی نہ دہبی مہولہ وی

کہ متر کہ سی کمان ہہیہ لہ نہ دہبیاتی کوردیدا توانی بیٹی وہک
مہولہ وی لہ نہوپہر سادہ گہری و نہرم و رہوان ہونی شیعریدا فنونی

ئەدەبی وەك كینایە و جیناسو ئیستعارەو تەشبهو موعەماو تەوایو
تیباقوو..... بەکار بگریت بۆ وینە موعەما یان مەتەل.

سەرودبان عەین عەینم خەم وەردەن

ههون نه چه مەهی عەین نه عەین سەرکەرەدن

یەند دەردو ئاھو عین کەرەدن بی نوور

وەختەن هەشت کەم بۆ نەپەندەوی مەشهوور

جوابی ئەم مەتەلە (پەنج فەرزی نوێزە) کەبەم شیوەیە لیک
نەدریتەو، واتە سەرم لە سەرلاشەوی چەماوەیە کەوێک پیتی عەینی لی
هاتو، خویناویان لی دیتە خواری و لەبەر ئازارو ژانی ژیان چاوەکانم
روناکیان تیدا نەماوە، کاتیکی رەوناکیش نابینم هەشت رەکاتی
روژگەنیمەرۆوعەسەر لەپینج فەرزی مەشهور کەم ئەبیتەو.

رەم کەردو مدرا و دیا وەمەس مەس

پەی هەرد بارگەیی تۆ گۆمەتش بەست

ئەمە جیبا لە هەندی زەرافەت کاری ئەدەبی وشە گۆمەتە هیناوە یانی
لە حالەتی دەرچوون کە هیچ نوسەر و شاعیریک ئەو وشەیان بە کار
نەهێناوە، کە ئەم جۆرە بابەتەیش لە شیعری مهولهوی دا بەزۆرینە لە
بەرچاو ئەکەون.

یان

نزول کیشادەس بەختم نەرای بەد

بای ئەدەب نەرای عەدد کەرم رەد

ناگا وهفهریب پهشت پا دا لیم

من وست وهگجوا قهلهندهری ویم

دهلیت من به نهدهبهوه گهرهکم بوو پی له رادهی خوّم زیاتر
دریژبکهّم، که چی هاتنه خوارهوه دهستی بوّ دریژ کردم ومنی خسته نیو
گنججوی کردهوی خوّم.

یان

دوو نهبروی سیای موژان چهریده

نهرای بهندهگیش قهتران دیده

(سیا) استعارهیه تامه بوّ ئابروّ (موژان چهریده) تشبیهی نهبروکانی
یاره به نهچیری که به خواردنو سهرقرتکردنی برژانگهکانی خوئی خهریک
کردوه و راشی یان سیاھی چاوهگانیش وهک کویلهیه له ژیر پندایه،
نهوهه مو کینایه و تشبیهی و ئیستعارهیه بهونهرمو رهوانیه له و دپردها
بهکار گیراوه.

باش ناگاداری نهوهیشین لهم جوّره لیک دانهوهیهدا به شیوهیهکی سهر
پیی ناتوانین به وردی بچینه نیو کاکلهی باسهکهو لیکیان بدهینهوه،
بهس بهباشترین رهوت که لک وهرگرتن له کهمترین وت به باشترین
شیوهیه نهگهرله توانامانا هه بی؟!.

نهرسهدههرکهسی پی ویش وهراوئن

وهقیمهت نیهن ئیخلاص ههساوهن

نهوکاتهیه ئیمهش به دل و دهرونیکی بی گهردهوه لاپه رهکانی
گولزازی رازاوهی نهدهبی ههله نهدهینهوه وهک نهوینداریکی پیری

عيرفانى تاوگۆزى بە دىلۆپى لە چاۋگەى ھەردەم رەۋانى گلپەى گېرى
ئەۋىنى پى دائەمركىنن ۋە روانگى بازارپىكى مەولەۋىيەنەۋە دەئىم.

سەفات جەفادەرودقەفاى ھەستى

نۆشانۆشت بۆ دەۋاچەى مەستى

ئەۋ مەيە كامەيە كە مەولەۋى كاتى ئەيگرى بە دەستەۋەلە خۆشيان
شەپلاخى ئەدا لە بناگىۋى ھەستىۋ دنىا لە بىر خۆى ئەباتەۋە، سادەى
بەھەزارحال نىۋە گيانىكىم تىدا ماۋە، سامەيگىر ھاوارم ۋەلاى تۆ ۋادەى
كەرانتە بە پىالەئى مەى ژەنگى دلمان بمانەۋە، لىرەدا ئەۋپرسىارە دىتە
ئارا كە ئەۋمەيە كامە ۋازەنگى دن رامال ئەكات، باھەر لە خودى
مەولەۋى ئەۋجوابە بگرىنەۋە .

ئاخرسەرمەشقەن پەرى مەيخاران

ۋاردەى ۋيەردەى ۋياردەى ياران

چوون نەدل شىۋى مەزەى مەى داران

بديە چۆن ۋەتاي لۆنگى مەۋياران

ئەۋانە كامن لە زستانىكى سەردا كە گىجىيى لول گىجى كىلئەى كاۋان
شاخ ۋ داخ ۋ تاقچەى موغارەكانى سفىد كارى كردۋە بە تاي لۆنگى
رادەبۋىرن، ئەمانە ھەر ئەۋانەن كەپىش ئىمە رىبازى دىدارى ھەتاييان
ھەلبىزاردو بە رى كەۋتن ۋ ئەۋەيان كرد بە سەرمەشق ۋئاخىرن پىالەى
ژيانىان خۋاردەۋەۋ.

دېرەن با ئىمەيچ نەى گوزەرەۋە

جامى ۋەدەس نىن دەس ۋەسەرەۋە

هەرلەم روانگایەووە بەئامۆژگاریە زیاتر وریامان ئەکاتەووە، کە هەرچی
لەسەر ئەم ئەرزەدا بوووە بەچاو بینراوە دۆنیای بەجی هێشتووە، هەرچی
ئێستاش دەیبینین و بەرێوێهە بەجی دێلێت، کەسیش هەم هاتو چۆیە تی
نەکەیشتو تیش ناکات .

هەرچیت دی وە چەم شی وەسەفەردا

هەرچی مەوینی هانە گوزەردا

کەس حالی نەبی هیچش نەفاما

نەوێهێ چێش وێرد ئێدێهێ چێش ناما

بەراستی ئەگەرلە روانگایەکی ورد بینانەو یەکتا پەرەستیەووە سەیری
ئەم دوودێرە بکەین دەبینین لەسەدەدی ۲۱دا بەزۆرینەلە سەرئەم ئەرزەدا
ئەزین کەنازانن بۆچی هاتوون و بو کیوی دەچن، بازهەم بەوێش وازمان
لی ناهێنێووە ئامۆژگاریو ریتوینەجوانەکانی ئاورمان لی ئەداتەووە دەلێت
رێگایەکی دورو درێژتان لەبەرە هیچ مرۆفێکی وریا بۆ سەفەرێکی
درێژخایەن بی تۆشەو زاد بەرێ ناکەوێ.

ئاخر سە فەرەن راخەیلی دوورەن

مەنزل بی پایان تۆشە زەرورەن

دینت تۆشەیی چەم مەیلت تۆشەیی دل

رازت تۆشەیی گۆش مەنزل ئەومەنزل

لێرە دا سی نوسخەمان بۆ دەنوێنی هەتا لەو سەفەردا بە سلامەت تی
پەڕین و بەسەر مەنزل بگەین یەکەم (دینت تۆشەیی چەم) کە دین لێرە دا
بە مانای تەواشاو سەیرکردنە کەمەبەست ئەوێهە تۆ لەم دۆنیایەدا چۆن

سهیری ژبانت کردوه، یان چۆن بهسهرت بردوهو زیاتر خۆت بهچییه وه خهريك کردوهو، پاشان دهلیت (مهیلت تۆشهی دل) له کاتی ئهوهی خۆت بهژیانهوهخهريك کردومهیلت بهرهو لای ج بووه تهنها به ژبانیکی گۆتایی وه خهريك بووی یان بیرت له رۆژی پهسلان کردوتهوهو به رازو نیازیکی پاکو بی گهردلهگه ل خالقی خۆتا تۆشهیهکی وات پیک ناوهکهئهوورینگا دوره بههاسانی بپریت، (رازت تۆشهی گۆش) به راستی ئهوهی که وتهی جوانو راستی بووه لهگویت گرتوه، یان به واتایهتر ئهوهی که خۆت گوتوته عهمهلت پیکردوی، بهواتایهتر و بانو کردهوت وهک یهک بووه ؟.

ئهوی که دهلین پلهوپایهی مامۆستا مهولهوی له رادهی عارفیکی پایه بهرزدایه بی جینگا نییه، ههرکەس ئەم چەند دێرە ی بەوردی بخوینیتتهوه لهو پلهوپایهی تی دهکات.

من که دل دایم نهواوهیلمه

غهرق موتالای خال لهیلمه

چه باک تانهی تهوهن تاومه

شهوق موتالای روی کتاومه

یان

(شهوهن خهلوتهه مالن بی ئهغیاره

عالم گرد نهخاو دۆس خهبهرداره

ئیرادهم نیذهن وهی کهل پۆسهوه

شهونالین وهشهه وهلای دۆسهوه

نهگه رچی نه م دوو دیرهی خواره وه ده لّین هه خودی مهولهوی نین،
که چی له لایهن نه وه وه به نیمه گه یشتوون نه گه ریش هی خوی نه بوون
باوه ری به و بۆچونه هه یه.

نه م مهولهویه هه رنه و سهید عه بدولر ه حیمه بووه، له گاتی
فه قیه تی دا دلّی به کچیکه وه نه بیو جار یکیان به لای ماله که یاندا تی
نه په ریو داوای جامی ناوی لی ده کاو نه ویش ناوه که ی بو دین یو ده لّیت
فه رمو خالۆ، مه وله ویش به م شیوه جوابی نه داته وه.

خالۆ خالۆ ته ن که م واچه خالۆ

خالۆ ده م وه بان خالانت مالۆ

شهرت بو جه دا خی خالۆ خالۆی تو

خۆم کرو وه گور چوارده ساله ی نو

یان کاتی که یه کی له دۆستانی نامه یه کی بو دهنیری و باسی
زه ماوه نیکی بو ده کاو ده لّیت جیگات خالی، نه ویش به (نامه ی نه فتنیت)
جوابی نه داته وه، نه وه ش چهن دیر ی له وه ی.

شه وق برق وزوق فه رق زه زکالو

ورشه و پر شه ی خوی کولمی بو گولو

شه فه وته قه ی گه رم چه پلۆ جیله ی نه رم

چریکه ی و مناز تریکه ی وه شه رم

سه مای ده سما لان ره مای نو هالان

نه مای مه لالان نه مای وه ش حالان

یان پارچه‌ی (موبارکت بۆ) که ده‌لئیت.

گرمه‌ی نقاره‌و لرفه‌ی شه‌روالان

خشپه‌ی پاموره‌و زرنکه‌ی خرخالان

چریکه‌ی سرپناو پریکه‌ی خهنده

به‌شیوی زولفان ریشه‌ی دل که‌نده

جه‌وبه‌زم شیرین منیج که‌روه‌یاد

به‌زمتان جه‌م بۆ دایم وهدل شاد

ئه‌م جووره‌ شیعرا‌نه‌ش له ئاساری مه‌وله‌ویدا زۆرن دیاره‌ ئه‌وانه‌ش هی
ده‌ورانی لایه‌تی و هه‌ستی نه‌وینداریکی مه‌جازی بووه، تا ئه‌م بواره‌یشی
به‌باشی ته‌ی نه‌کردبێ نه‌یتوانیوه بگا به‌ویله‌وپایه‌ی حه‌قیقه‌ی، وه‌ک
مامۆستا سه‌یدی ئه‌فه‌رموی .

تامه‌جازه‌بۆ حه‌قیق نه‌ه‌بۆ

مه‌جاز بی حه‌قیق ته‌حقیق نه‌ه‌بۆ

جیا له‌مانه‌ش ئه‌گه‌ر له‌روانگای ئه‌ده‌بیشه‌وه سه‌یری شیعه‌رکانی بکه‌ین
ده‌بینین له‌عه‌ینی ره‌وانی و نه‌رمی و پاراویدا له‌ زۆر فنونی و که‌ره‌سه‌ی
ئه‌ده‌بی که‌لکی وه‌رگرتوه، به‌بێ سی و دوو نه‌توانم بئێم له‌م بابه‌ته‌
شیعرا‌نه‌دا که‌زۆربه‌ی شیعه‌رکانی کوردی به‌تایبه‌ت هه‌ورامی نه‌گرێته‌وه
که‌سه‌یکێتری وامان نه‌بووه که‌بتوانی شان بدا له‌ شانی شیعه‌رکانی
مه‌وله‌وی بۆوینه‌ ده‌با سه‌یری ئه‌م چه‌ند دیره‌ی بکه‌ین.

ناهوی توون دل وه‌بۆی ناف ئاوا

تاری نه‌جله‌و گه‌رمه‌سێر ماوا

ره‌م که‌ردومدراودیا وه‌ مه‌س مه‌س

په‌ی هه‌رد بارگه‌ی توگۆمه‌ته‌ش به‌س

لیره دا یار، یان خوْشه ویسته گه ی ته شبی کردوه به ناهوویه کی سرکو
 سلّمیا، که بووه به سه رقه تاره ی ناهوه گانی گهرمین و بهرو کویستان
 رهمیان کردوه ئەم دوودپّره له رویه که وه بوْ خویندنه وه به بی هیج
 وه ستانو سه کته یه یان مه کسّیکی گرانی شیعر، رهوانو له زار جاری ده بی،
 له روانگایه تریشه وه ئەندیشه یه کی ناوهرۆکیو روبه ری تیدارهنگی داوته وه،
 له روبه ری شیعره که دا دهرئه که وئ مهوله وی له وکاته ی گه وره مالیکی جاف
 که کچه که یان هاوشیره ی مهوله وی ئەبی به ره وناوچه ی سه قز نه رپّون
 ئەویش به م پارچه شیعره که نزیك به ۱۲ دپّره داوا له شیخ حه سه نی مه ولان
 ناوایی که یه کئ له رابه رانی ته ریه ی قادری بووه وله سالی ۱۱۳۶ داکوچی
 دوایی کردوه، ئەکا که به هیمه ت و بهرکه تی خو ی چاوی له خوشکه
 ناتهنیه که ی بیّت، ناوهرۆکی شیعره که ش حیا له که ره سه و فنونی ئەده بی
 ئەندیشه ی عیرفانی شی تیدایه له پال ئەوانه شدا له وشه که لئکی کوردی
 ئەسیل وپاراو که لکی وهر گرتووه وه ک(تار=جِلّه و= رهم= ههرد= گۆمهته)
 یان ئەم دوودپّره ی خواره وه .

گره وپزیسکه ی چه خماخه ی پاره

بهرق بریسکه ی شوعله ی شه راره

شاخه وشریخه ی بروسکه ی دهرون

نه چه م شه تاوان جاری که رد جوون هوون

جیا له هه ندی ورده کاریو که ره سه ی ئەده بی سه هیری چو ن

له وشه گانی(پزیسکه و بریسکه و بروسکه) به سی مانای جیاواز که لکی

وه رگرتووه یان ئەم دوودپّره ی خواره وه.

نزول کیشا دس به ختم نه‌رای بهد

پای نه‌دهب نه‌رای عه‌دهد که‌ردم ره‌د

ناگاوِه فیه‌ریب په‌شت پادا لیم

من وست وه‌گیجاو قه‌نه‌ندهری ویم

یان

سه‌ذای زیل وبه‌م مه‌ینه‌ت سه‌دته‌رزن

خه‌فته‌ت شاذیشه‌ن خه‌م ده‌ماخ به‌رزن

یان

سه‌ردبیه‌ن گهرمی شه‌وق هام فهران

گهرمه‌ن سه‌ردی زه‌وق جه‌رگه‌ی هام ده‌ردان

من به‌ش به‌حالی خوّم تا نه‌ندازه‌یه له‌که‌ره‌سه‌کانی فنونی نه‌ده‌بی
ناگاداریم هه‌یه‌که‌چی به‌راشکاوی نه‌م زانی نه‌مه‌ی دوایی له‌کام بو‌اردا
ده‌س نیشانی بکه‌ین بلین پارادوکسه یان فلاشته‌که نابی بلین (جه‌ناسی)
ناته‌واوه نه‌ویش وانیه، هه‌رچه‌ند نه‌کریت به‌واته‌ی نه‌ده‌بی به (تضاد و
طباق) ده‌ست نیشان کریت، هه‌ر نه‌م وینانه نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی مه‌وله‌وی
نه‌گه‌یه‌نیت له‌م بو‌ارده‌دا که نه‌گه‌ریمانه‌وه‌یت له‌سه‌رمانای نه‌مانه‌ بدوین
کاتی زور له‌وه‌ی پتویسته که‌لیرده‌دا جیگای نه‌وه‌مان نییه، یان نه‌م دی‌ره‌ی
که ده‌لیت.

نیسه سو‌جیای گهرمی دل سه‌ردیم

سه‌ودایی سارای ده‌ردبی ده‌ردیم

جیا له مه‌وله‌وی کی له نیو سه‌ردی دا سو‌وتاوه یان شی‌تو سه‌رگه‌ردانی

هه‌ردو سارای بی ده‌ردی ده‌بی‌ت.

یان نهوهی که ده نیت.

جه پرژهی شه ونم نه توی په رده وه

نه رگس مهس مهس چه م ولاو که رده وه

به راسی چون له سه رنهم شیعرا نه بدوین که توانیبیتمان حقی
مه تللب نه دا کهین، زمان و پینووس له لیک دانه وه یاندا ناته وانن بهس به
کورتی ته شبیهی غونچه یه کی نیو په رده به رومته یاری که به برژهی
شه ونمی ورده وه رده وهک نیرگی مهست چاو نه کاته وه که دووباره ته شبیه
و استعاری تی که ل کرده.

نه م جو ره شیعره ش له ناساری مه وله ویدا زورن ونا کرئ باسی
هه مویان بکهین، باشتر وایه واز له م بابه ته ش بیلین و بچینه سر دلؤپه
فرمی سکیکی مه وله وی بو عه نبر خاتون.

یه کی له و بابه تانی له نه ده بیاتی کون و نه م پرؤش دا جیگای تایبه تی
هه بووه نه ده بی شین گیریه، که بریتیه له در برین سوزو هه ناسه ی
که رموگورو فرمی سک رشتن بو نه و که سه ی به هه رش یوده له دونیا
ده رنه چی، جا نه گهر نه و مرو هه ش خوشه ویستی که سکی وهک مه وله وی
بیت نه بی چون فرمی سکیکی بو رژاند بی.

شورای عاشورا دیسان به زمش بهست

موچه رهم ناما مه حره م شی جه ده ست

یان.

سه رله ته ره ی خه م خول ناوهرده وه

تای کرژی مهینه ت دووباد که رده وه

وه وله ی لوله ی پیشه ی نازای جاک

یاوا وه سه رین نو په رده ی نه فلاک

له‌یه‌که‌م دیرا دهری نه‌خات که هاوسه‌رده‌کی له‌مانگی موچه‌رهما
کوچی دوایی کردوه، پاشان ده‌لیت من که‌هه‌رده‌م له‌گه‌ل خه‌ما هاوده‌مم
فه‌له‌ک وه‌ک باش ته‌شی ریسی دووباره‌خولی هاوردوه‌وه ره‌گی ده‌ماره‌کانمی
له‌گه‌ل یه‌کا باداو لوله‌ی نیسقانه لیک بچراوه‌کانی له‌شم سۆزی وه‌لوئه‌لیان
لی هه‌ستاو ناله‌و هاوارم له‌نو پهرده‌ی نه‌فلاک تی پهری، دیاره‌ نه‌و سۆزو
فرمیسکانه‌ی بو عه‌نبه‌ره خاتون ته‌نهما له‌کاتی کوچی دوایی دا نه‌بووه،
وه‌ک نه‌وینداریکی راسته‌قینه تاکۆتایی ژیانی زۆرجار فرمیسکی به‌کۆلی
بو ژاندوه، جاریکیا، واده‌رنه‌که‌وئیت له‌کوێستانه‌وه هه‌ل نه‌گه‌رپیته‌وه بو
گه‌رمیان یه‌ک راس نه‌چیته سه‌رگلکۆی وده‌بینی ده‌وری ماواکه‌ی خۆلو
خاک و پلو پۆشی زۆری تیندایه‌ ناگری تی به‌رنه‌بیو به‌م پارچه‌ شیعره
کوفو کۆلی ده‌رونی خۆی دانه‌مرکینتی.

گه‌رد نالوده‌ن مه‌زاری له‌یلی

ئاوپاشی و مالاش لازمه‌ن خه‌یلی

خاده‌می توربه‌ت نازک نه‌ندامان

په‌ی دیدو موژگان مه‌عدووومی نامان

ئاوپاشی ره‌ویه‌ی دیده‌ی خه‌م یده‌م

مالاش وه‌زیفه‌ی موژه‌ی نمیده‌م

گه‌ردنه‌بو وه‌روی یانه‌ی نو‌شه‌دا

یاخه‌وشی وه‌حه‌وش عه‌نبه‌ره‌بو‌شه‌دا

پاس نازکی له‌یل یاگه‌ی ویشه‌ن

جای مو‌شاهیده‌ی قه‌یس دل ریشه‌ن

کام دلدار توانیویه تی پاش مهرگی خوشه ویسته که ی ئاوه ها له گه لیا بدوی، کاتی سهیری نه م چهند دیره نه که هین نه گه رکه سی ناگاداری له سه رژیانی مهولهوی نه بوی ده لیت هیشتا تاسه ی له هاوسه ره که ی نه شکاوه که چی وانیه، نه وان به درژیایی ته مه نیان بیکه وه بوون نه و خوشه ویستیانه رۆژله دوی رۆژ زیاتر بووه که نه وهش له هه مو که سی کدا رانا بیری، یان نه م چهند دیره ی له پارچه یه کی که دا.

تۆمه ی سه روو گۆن وه نه وشه و سونبون

شاناباخه وان نه جه ل وه تۆی گن

تاديسان نه رقه یس وه مودارابو

نه کام به هاردا جه مه ن ئارابو

نه م جاره به م شیویه دل خوشی خوی نه داته وه ده لیت ، هیچ ورکه ت نه بی نه وبالای وه ک سه روو کوئمی وه ک گۆن و خالی لئوی وه ک وه نه وشه و چاوه ی خوماری وه ک سونبون بووه ، باخه وانى نه جه ل تۆوه که ی له خاک وه شاندوو نه گه رقه یسه ی دل سووتاوی مودارابکات نه وبه هاره ی دیت که باغچه ی گۆزارى سه ره لدا، بی شک نه و به هاره ش که مه وله ی به دوویا نه گه ریپت رۆژی په سلانه (رستاخیز) بویه پاشان روده کاته خۆبو ده لیت واده زانم تاو تی رووی تی کردوی واقسه ی بی ریو جی نه که ی .

مه عدووم تاویاو دووری زۆرناوهرد

تاو یاو بینای قسه ی په شیو که رد

ماخولیاپی یاو ئینه خدیشه ن

وه رنه نه ی خه یال په ریشان چی شه ن

به تالهن هه وای دۆس کۆچ کهرده

مه حالهن نامای عومری ویهرده

ئهووی ده لاین مهوله ویانه یه له عهینی ئه وهه موونازارو نارحه تیه یدا
 بۆ له دهس دهر چوونی خۆشه ویسترین کهسی دهس له نامۆزگاری ورینوینی
 هه لئاگری یه کی له ونامۆزگاریانه ی لیرده دابۆ ئیمه ئه وه یه هه تا ماون
 به باشی له ژیان که لک ورگرن نه گینا پاشان په شیمان وایی به کار نایهت.
 ههر چهند ئیمه له سه ر مهوله وی بدوینوئه ندهیشه و بۆچونه کانی
 به یان کهین واده زانم ناتوانین راستیه کانی به شیوه ی واقعی بدرکینین،
 بهس ئه وانیه ی دیلینه وه بۆکاتی خۆیو به هیوای ئه وه ی توانی بیتم
 ههستی خۆم به نیسه ته ی مهوله ویه وه له م چهنده ئیردها دربرم.

بہناوی یزدان

کور نہ بہک لہ سہر کہ سا بہنی
مامؤستا مہولہ وی ناو گۆزی

نادر نہ قشبه ندی

پیشہ کی:

بہسلاوی گہرم و ریژی شایانمہوہ بو حازریووان و نازیزانی
ٹایین پەرورہ، زانستخواز، ئەدیب، شاعیر و نووسہرائی بہشہدار لہ
کۆنگرہی فہیلہ سوؤفی بہرزی ٹایینی فہلسفہوہو عیرفان سوؤفی بی گہردو
شاعیری کہم وینہ (مہولہ وی تاوگۆزی) سیاس و ستایشی بی سنوورم بہ
نوینہ رایہتی لہ لایہن خہلکی ہہورامانہوہ بہ قہدرناسی لہ کار بہدہستان و
رؤشن بیرانی ناوہندی فہرہنگی و ئەدہبی بہ تاییہت بہرپۆہبرانی
خۆشہویستی ستادی کۆنگرہ.

بی گومان لہ سہر ژیان تاییہتی مامؤستا مہولہ وی لہ لایہن
مامؤستایان وزانایانی بہریژہوہ وتارگہ لئیکی لہ سہر نووسراوہ.

بہ پپی توانا و دہسہلات شیکردنہوہ پپیکی کورت سہبارت بہ
روون کردنہوہی گۆشہ تاریکہکانی ژیان شاعیران و ئەدیبان لہ میژووی
رابردوو و پاشان بہ لیکۆلینہوہ پپیکی تہ حقیقی لہ سہر ژیان و پیناسہی
ئەدہبی مامؤستا مہولہ وی چہند خالیکی دیکہش میوانی سہر چاوہگہلی
ئہم باسہن. سہرہتا پیویستہ بزانی شاعیرانی ئەمرۆ رپرہوی ریگی
حہقیقہتن بو دوایین پلہ، قۆناگہ لئیکی پر ئاستہنگ لہ پيشاندايہ، بو

تێپه‌رین و دهرباز بوون له دونیای نۆستالژی نامۆیی تاکه‌که‌سی بۆ دونیای بێک‌ه‌وه ژیان هه‌ول ب‌ده‌ن شوین‌ه‌واری خۆیان ده‌ست‌نیشان که‌ن و بزانی له چ‌ده‌وران و بارودۆخ‌یک‌دا ژیاون و ده‌ژین. له‌بیرمان نه‌چ‌یت که رابردوو چ‌رای رینگای داها‌توو. بۆ پاراستنی فه‌ره‌ه‌نگ، که‌لتوو، زانست و داب و نه‌ریت هه‌ول‌دان بۆ دهربازبوون و کرانه‌وه‌ی ده‌رگای نوێ‌خ‌وازی و پێش‌که‌وتن به‌ که‌لک و ده‌رگرتن له‌ می‌ژوو بیری قوولی رۆشن‌بیرانی سه‌ده‌کانی پێشوو به‌ مه‌به‌ستی په‌ره‌پێدانی جو‌غرافیای راسته‌قینه‌ی مرۆ‌ق‌ایه‌تی به‌ شی‌وه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی ئه‌رکی سه‌رشانی هه‌موومانه‌. ده‌زانی که فه‌لسه‌فه هه‌ول‌ده‌ری کۆکردنه‌وه‌ی به‌شه‌ جو‌راو‌جو‌ره‌کانی که‌لتوو‌ره به‌ پێناسه‌یه‌کی (ئێپێستمۆلۆژیانه)یه.

می‌ژوو سه‌لاماندویه‌تی که ئامانج له‌ پاراستنی داب و نه‌ریت و فه‌ره‌ه‌نگ و که‌لتوو‌ری پ‌شتا‌وپ‌شتی باب و با‌پیران به‌ واتای په‌رستنی ئه‌وان نیه‌. ناب‌یت له‌لایه‌ن تیۆرسییه‌نه‌کانی مۆدرنیته‌وه به‌ شووینیزم له‌ قه‌لهم ب‌دریت له‌به‌ر نه‌بوونی شوین‌ه‌واری فه‌ره‌ه‌نگی و نه‌بوونی می‌ژوو مرۆ‌ق‌ایه‌تی، رۆژئاوا و مفاداری به‌داب و نه‌ریت و فه‌ره‌ه‌نگی ره‌سه‌ن به‌ کۆنه‌په‌رستی! و گه‌لانی بێ‌په‌یوه‌ندی به‌ فه‌ره‌ه‌نگ و به‌ هاو‌چه‌رخ و بێشکه‌وتوو له‌قه‌لهم ده‌ده‌ن. به‌شایه‌تی می‌ژوو فه‌ره‌ه‌نگی ئێمه‌ فه‌ره‌ه‌نگی ره‌سه‌نی شارستانییه‌تی زانیستی - کۆمه‌لایه‌تی و رامیاری هه‌زاران سه‌له‌یه‌، له‌ فه‌ره‌ه‌نگی جیا‌وازی ئێمه‌ی کوردا پێگا‌و جێگا‌یه‌ک بۆ ده‌ستی‌وه‌ردان و پارادۆکسی عه‌قلا‌نییه‌ت و زانست له‌ جیهانی مۆدرنیزمدا وه‌ر نا‌گیردریت.

له‌خاکی بێ‌رۆزی ئێمه‌دا زۆر‌وه‌به‌نه‌ن شێره‌پیاوان و شێره‌ژانێک که هه‌لکه‌وتوو رۆژگاری خۆیان بوون. به‌ فیداکاری، له‌خۆ‌بو‌ردنی، شه‌ونخونی و فه‌قیه‌تی بۆ گه‌یشتن به‌ ئاسۆی روونی زانست، زانیاری و

مەعریفەت بەتالی و سویری راھاتوون کە لەگەڵ سەختی زۆردا بەرنگار بوون. زۆربەیی شاعیران و رۆشنبیران و عارفان، کۆلنەدەر و نەبەز لەگەڵ کەند و کۆسپدا ململانییان کردوو لە گۆشەیی مزگەوت و لە سووچی خانەقادا بە قەناعەت بەنانی گال دەرسیان خویندوو و پلەیی پیشکەوتنیان بەرز کردووەتەووە. تاگەیشتن ب پۆپی ھەربەرزە زانیی و دینداری و شاعیری بە ھەستیکی ناسکخەیاڵ و ھزری نیشتمان پەرودری.

بەریزان، میژووی ئەدەبی ھەر نەتەوویەکی بەشیکی گرینگ لە میژووی بنەرەتی ئەو نەتەوویە. بەبێ شک میژووی ئەدەبی کوردیش بە ھەزاران قەیەسۆف، شاعیر، نووسەر، زمانەوان و پەسپۆری وشەیی رەسەن جیاواز لە میژووی شاردرای گەلەکەمان نیە. ھەرچەندە تا نیووی سەدەیی نۆزدەھەم کتیبیک تاییبەت بە کۆمەلگا و ژیانی پۆژانە و یا سەبارەت بە علوومی زمانی کوردی لە لایەن ئەدیباانی کوردەووە نەنووسراوە، ئەووە بوو کە حاجی قادری کۆیی شاعیری لاو و سەرکەشی سەدەیی نۆزدەھەم بە توندی رەخنە لە خۆکەم بینی و لاوازی نەسلی رۆشنبیری پیش خۆی دەگریت. بۆ نموونە ھۆکاری نەنووسینی نەسر بە زمانی کوردی لەو سەردەمەدا کە لیژە مەجالی شیکردنەووەمان نییە.

کوردستان لە لایەن زانایان و پەسپۆرانی شوینەوارناسی و پۆژھەلاتناسانی بیانییەووە بە لانکە و ناوھندی سەرھتای سەرھەلدانی ژیانی مرۆفی (نیاندەرتان) و مرۆفی ئاسایی مەزھەندە کراوە کە واتە یەکیکە لە کۆنترین جیگا و شوینەکانی سەرھتای ژیان و بوونی مرۆف لە سەر گۆی زەوی کە بیگومان دەبێتە بنەمایەکی گرنگ بۆ بنچینە و پیکھاتەیی ئەدەب و فولکلۆری نەتەووی کورد. زۆربەیی شاعیران و زانایانی ئێمە بە پیلانی جۆراوجۆری میژوویی یان ناویان لە لاپەرەکانی میژوودا

كوژراو دتهوه يان ئاسهواره كانيان به زمانى نامۆ به ناوى كه سايه تى ولاتانى دى له چاپ دراون. به شىكى دى له مه لا و عالمانى نيمه هونراوه كانيان به زمانى بيگانگه داره شتوووه كه هوكه يچى دهگه رپتهوه به زالبوونى بهرزه وهندى نايدۆلۆزى بالادست به مه به ستي شيواندن و گۆرپى نيمازى كوردى وهك په ره سه نندن و بلا و بوونه وهى زمان و ريزمانى عه ره بى فارسى و توركى له جوار پارچه ي كوردستاندا به بى نه وهى نه م دهوله تانه خويان به فره نه ته وه بزائن حازر به په سه ندى كورد وهك نه ته وه بيك نين. (سووريا) تاكوو ئيستا نزيك به ٢٩٥هه زار كهس له خه لگى كوردى نه وه دهوله ته خاوهنى ناستامه نين چوون كه كورده كهى نه سه د وهك باوكى بىرۆكهى نه وه ديه كه كورد نابيت بچنه ناو زانستگاوه، بارى زانستيان زۆر ببيت له داهاتوودا خوازيارى مافى بوونيان ده بن. بهس چاكتى وايه شوان و كۆيله و نازهدلدار و كرئكار بن. (ئيران) سه ره راي رۆلى گرينگى نه ته وه كوردى نيران له رۆخاندى دهوله تى ناوهندى له شوڤشى كۆمارى ئيسلامى وهمد و به ئينى نوخبه كانى كۆمارى بۆ مافى به رامبه رى و سه قامگير كردنى عه داله تى كۆمه لايه تى پاش ماوه يه كى كورت به ته سه ككردنه وهى نازادى هاوولاتيان نه وه بلين مرۆيه خرايه پشت گوئى و سياسه تى جياوازى په گه زى و نابهرامبه رى نه ته وه ديه هاته كايه وه وهك نابهرامبه رى راميارى (سياسى) ئابوورى، نابهرامبه رى فه ره ههنگى و كۆمه لايه تى به هوى نه بوونى كات ته نيا ئامازه بۆ نابهرامبه رى سياسى ته نيا له سه ر يهك نه سل يا بنه ما ده كم. بۆ نه موونه له نه سلئى ١١٥ى قانوونى نه ساسى كه كورد ناتوان پۆستى سه رۆك كۆمار، چيگى سه رۆك كۆمار، وه زير، مه عاونى وه زير، بهرپرسى زانستگا، پاريزگا و خوارتر په راويزخستن خويندن به زوانى كورد و، (عه ره ب) سه دامان بيى و توركيش

(تورکیہ) ئوہتا ئہ بینن. لەلایەکی دیکە شەوہ: بەرتەسک بوونی
 فێرکردن و بارھێنان ئەستەمی چینیایەتی، نەوونی فێرگە ی بارھێنان،
 بەمەبەستی گۆرانکاری زانستی، دواکەوتویی و دواخستنی بەعەمد بۆ
 بەرگری لە گەشە ی زانستی لەبەر بەرچاوتەنگی و بەخێلی و رق و قینی
 حاکمانی ملھوو و چەوسینەری فیل و تالان و دەھەرودھا ھەژاری و
 دەربەدەری و مال و پیرانی لە ھۆکاری نەبوونی ناوئەدەکانی گەشە ی زانستی
 - ئابووری و کۆمەلایەتی بوو. بۆ نمونە ھلۆکاستی قات و قەر کردنی
 سەفە و بیھکان. کۆچی جەبری کوردان لە چوارتەنشتی ئێرانەوہ بە تاییبەت
 ناوچە ی ھەورامان (ھەورامان بەشیکی گرینگی کوردستانە بە کلتوو و
 زمانیکی تەواو دەولەمەند ھەرودھا خاوەنی میژووویەکی رەسەنی نیجگار
 دوور و درێژە. پێشتر لە سالی ۳۳۳ ی پیش زایینی ئەمە بە کۆمەلێک بەلگە
 و دۆکیمۆنت دەسەڵتێریت بۆ نمونە لەشکرکیشی ئەسکەندەری
 مەقدوونییە بۆ ئەو ناوچە یە) شارۆچکە ی پاوہ و جوانرۆ و شاری سەندز
 بە دەستی شاعەباس و نادرشا و باقی چەوسینەرانی میژوو بۆ قۆچان و
 توون و تەوہس کە ئیستا نزیک بە یەک ملیۆن و پانسەد ھەزار کەس لەو
 کوردانە لە قۆچان و دەورووبەریدا دەژین کە ھیوادارم کتیبەکانی کاک
 کەلیموللای تەوہحودی بە ناوی میژووی کۆچی جەبری کورد بۆ قۆچان
 نزیک بە پانزەدە جلدە بکەوێتە بەردەستی خوینەران. کاک کەلیموللای
 میژوونووسی کوردی نیشتەجیی قۆچان لە بیرمان نەجیت باکووری ئێران
 پارێزگای مازیندەران کە حەشیمەتییکی زۆر لەوئ نیشتەجین ۲۳/۵ لە
 سەدی زمانی فارسی تیکەتە بە زمانی کوردییە کوردەکانی نیشتەجیی
 نازەربایجان، ئوزبەکستان، قرقیزستان و سۆفیەت و ئەوانی دی لێرە جیی
 باس نییە.

زانایانی ئیمه له ریڭای فهقیهتی و حوجرهوه فیبری زانست بوون. تهنیا ریڭای فیبریوونی علم و عهقل و زانست و هزر ریڭای حوجرهو مزگهوت و خانهقا بووه که ئەم ریڭایه بووه بههۆی ئەوهی که ژنانی زانا و بلیمهت و ویژدهوان له کاروانی هونهری روشنیبیری و شیعەر ئەدهبدا پراکتیزه و بهجی ماوین. ئەو پیاو و ژنانهش که گلنیمی خۆیان له گێژاوی بهرقی خهیانهتی میژوو لهناوچهی ژینۆئیکۆنۆمی رۆژههلاتی نیوهراستدا کیش کردوو، ئەوانهه که خاوهنی ههست و ئەوین و عهشقی پاکی مرۆفایهتی بوون که فه رههنگ و زمانی نهتهوهکهمانیان پاراستوو (باش دهانه که باسی نهتهوه و فه رههنگ و کورد جار جار دوپات بووتهوه بهلام مسژوو سهلامندویهتی ئەوانه که فه رههنگ و نهتهوه و هتد خۆیان نهپاریژن لهنیو بازنهی پیلانی زۆرینهکاندا دهتوینهوه و بۆ ههتا ههتایه سهرشۆرو لاوازن) گهورهکانی ئیمه به درێژایی میژوو له نامیزی دهردو نازارو ئیشتا پیکهاتوون لهگهه کۆسپ و تهنگ و چهلهمه و تاریکی و نالهباری یاسای کۆمه لایهتیدا بهربه رهکانیان کردوه. زمانی دلیان خستوهته سهه خامهی قهئههه. زانایانی خاوهن بیروهزر به تیکۆشان و سهختی ژیان بۆ گهیشتن به ناسۆی نامانجهکان به مه بهستی گهیشتن به لوتکهی بهرزی مرۆفایهتی، عه دالهتی کۆمه لایهتی و شارستانیهت به ژیانیکێ تیکه لآو به دهردی ههژاری، دهر به دهری، غه ریوی، کزی و نه داری له گۆره پانی رهنج و مهینهتدا به به رهه می هه ولدانی ماندوویی نه ناسانه خزمه تیان به ولاته که بیان کردوو، خاوهنی دل و دهر و نیکی بیگهرد و ویژدانیکێ خاوین و عه شقیکی هۆگر بوون.

که وشه نی پهره داری زمان و هونهر و بیژرهی ئەدهبی زمانی کوردی مه دیونی هه ول و تیکۆشانی نووسهران، هه ستیاران، خولقینه ران، شاعیران

و نه‌دیبانی ئیمه‌یه که وهك زنجیره‌کیوه‌گانی کوردستان خاوه‌نی سه‌دان
دوند و لوتکه‌ن و رازاوه‌ترین چریکه‌ی ئه‌وینیان ساز کردووه.

که‌سایه‌تی مهولهوی

سید عه‌بدوهره‌حیم کوری مه‌لاسه‌عه‌یده و له نه‌وه‌ی مه‌لا(یوسف
جان)ی کوری (مه‌لا نه‌بو به‌گری موسه‌نفی چوری‌یه که نه‌گه‌رپته‌وه سه‌ر
خواناسی به‌ناوبانگ (سه‌ید محه‌مه‌دزاهید) که به‌ بیر خدری شاوه ناوبانگی
ده‌ر کردووه. نازناوی شیعریشی (مه‌عدومی) و له‌ناو خه‌ک و له کۆری
نه‌دیبانا به‌ (مه‌وله‌وی ناوبانگی ده‌ر کردووه) مه‌عدومی یه‌کیکه له‌و
فه‌یله‌سوف وشاعیر و عارف و خواناسانه‌ی که شیعره‌گانی پر له فه‌لسه‌فه‌ی
مه‌عریفه‌ت‌ناسی و ئه‌ویندارانه‌یه تیکه‌ن به‌ واتای وردو جوان و ناسک و
دل و ده‌روون لاوین و رۆح بزوین که شیعره‌ ئاسمانیه‌گانی زاخاوده‌ری دل و
ده‌روونه و مروّف روو به‌ حه‌وت ئاسمانه‌ی پان و به‌رینی به‌رز تیکه‌ن به‌
بیروه‌زری جوان راده‌کیشی و ئه‌یباته‌ دوندی مانا و نه‌ندیشه‌وه.

ره‌سته‌ی شیعره‌گانی مه‌عدومی عارف و خواناس رسته‌ ملوانکه‌ی شین
وسپی و تاجه‌گولینه‌ی ملی میژووه، ره‌نگی شیعره‌گانی کولکه‌زپینه‌ی
ره‌نگاوه‌ره‌نگی گه‌ردنی کوردستانه و بیری قوولی مه‌عنه‌ویه‌تی خۆمالیه
که تارو پۆکه‌ی له ئاوریشمی خاوی خوداوه‌ندیه، بۆنی خۆشی خواناسی و
عیرفان وهك گوئی تازه‌پشکوتوی دم به‌هاران و چنور و وه‌رکه‌مه‌ر و
به‌رزه‌لنگی نیوه‌راسته‌مانگی خورپّله‌و میشیاو و دالانی به‌بۆن. مه‌وله‌وی
ئه‌وه‌نده سه‌ربه باره‌گای یه‌زدانییه‌وه ده‌نیت که به‌چاوی دل، تیشکی
خۆشه‌ویستی و رۆحمی باره‌گای خالقی ده‌بینی و میتسکی به‌ ژه‌کی یه‌زدانی
دلۆفانی و ا په‌روه‌ده درابوو که له سه‌ختترین ئه‌سته‌مترین ساته‌کان و

کاتهکانی ژيانی له گهه ل برسيهتی، هه ژاری، مال ويرانی، کۆچی
عهنبه خاتوونی خيزانی و پاشان کويړی و زهليلی دا ته نیا چرکه يه ک
له يادی خودا غافل نه بووه. نه فسی مومته ئين بووه و له زۆر بهی شارو
لادیکانی کوردستان وه ک پاوه و له هۆن - دشه - خانه گا - چور سنه -
بانه - سلیمان - قه لای جوانرۆ و دوايش له لای خوالیخۆشبوو
مه لعه بدور ره حمانی نۆد شه یی که موفتی (سلیمان) و مامۆستای
مزگه وتی (مه لکه ندی) بووه به خویندنی کۆتایی هیناوه و پاشان
که راوه ته وه سه رشانه .

شه و نالی ئی مه عدوو می له ساته کانی ته نیایی و بید نه نگیدا

ئه مشه و دیاره نالین و هاوارم به بی شرم له که لله مدا سه متور ئاسا
که رمه و مهینه ت به سه دان جوړه وه به رۆکی گرتووم خه فته ت سه رخۆش و
خه م جوپی کیش عه قل و هۆش و قامم کۆچی کردووه، ئه وین و عه شقی
دووری خۆشه و یسته که م که گری به رداوه ته دل و گیانم. کاکای شم شال بیژ
بی دهنگ و به خیرا بلویره که ت بهینه دهنگ به هه ر نه زمی رازیک و هه ر
سازیک گازیک بگری له دلای مه لوول و په شیوم. تاکوو هه ر که سیك به پیی
نالو و خه م و مهینه تی پر نه وینی ون بووی، بیته کول و به بیالهی ئه وینی
خۆی مه ی بنۆشی، چوونکو پاک که ره وه ی هه ر ژهنگیک دهنگیکه و دهرمانی
هه ر دهر دیک به زمیک. به زمی خه مگینی تۆ کاکای شم شال ویژ لایه لایه یه
بۆمن له لانکه ی ئه وینی دل ته نگیم دا. خیرا که به و ده ست و په نجانته
نه زمیک لیده بۆ سپر نه وه ی خه مه کانم. نه زمو مقامت وه ک دووری ئازیز
با دلای بیمارم بتوینیته وه. به لām هاوار له په شیوی عه قل و تیک چوونی

فامم. نہمہ ج خہ یائی کی خاوه خو من و دل خو شی چہندہما سالہ دوژمن و
بیزار لہیہ کترین. ناشتی ٹیمہ پیکہ وہ مہ حالہ:

ٹیمشہ و دیارن بانگم بی شہرمہن

زایہ لہی سہمتوور کہللم وہ گہرمہن

صہدای زیل و بہم مہینت سہد تہرزہن

خہفہت شادیشہن، خہم دہماخ بہرزہن

ہوشم بی ہوشہن فامم قامہت قاخ

بوئی دووری نازیز مہیوم نہدہماخ

نہی چی! درہنگن سا مہکەر درہنگ

فیدای پہنچہت بام نہی باوہر وہدہنگ

ہەر تہرزئی پہی ویش بکہرؤ رازی

گیرؤ نہ دہروون ہہرسازی گازی

بجو شو ہہرکہس وہ قہد نالہی ویش

بنو شو ہہرکہس وہ پیالہی ویش

جہلای ہەر گہردئی وہ سہدایپوہن

دہوای ہەر دہردئی وہ نہوایپوہن

ہەر مہ قامیوہت جگہر تاون بو

تقلی بیچارہی دلان لاون بو

نہو صہدای دہردہ خہیلی دلگہش بو

دل تفلان ناسا بہلکم دل و ہش بو

ہہی پہشیوی ہوش، ہہی شیویای فام

ہہی عہقل عہبہس، ہہی خہیان خام

من و دل‌وهشی و سه‌فایی که‌ردهن

هوونوی یه‌کترین تا وەرۆی مه‌ردهن

سادهی، صاحیب نهی! ریشهی دل که‌رپه‌ی

تالیم دهر ئه‌ی فهرده وه نه‌زمه‌که‌ی نه‌ی

ئیمه‌شو وده‌ه‌رحال شه‌و وەرۆ به‌روون

ئه‌ی خوا سامه‌رگن سه‌حه‌ر چیش که‌روون؟

سه‌ره‌تای عه‌شقی مه‌جازی بۆ حه‌قیقی (ئه‌وینی مه‌وله‌وی به‌

ئه‌وینداری خاتوو رابیعه)

مه‌وله‌وی له ته‌مه‌نی لاوی‌دا که بۆ فه‌قیه‌تی رۆشته ناوایی خانه‌گای
پاوه له خزمه‌تی مامۆستا شیخ عومه‌ر که یه‌کێک بوو له عالمانی پایه‌به‌رز
و خاوه‌ن زانست، پاش ماوه‌یه‌ک مانه‌وه‌ی له خزمه‌تی شیخ عومه‌ردا
عه‌شقیکی پاک و خاوین، تیکه‌لاو به‌ عیفته و عیسمه‌ت و پاک‌داوینی به
خاتوو رابیعه‌ی کچی مامۆستا شیخ عومه‌ر له دلیدا جیگیر بوو ئه‌و
عه‌شقه‌ خاوینه‌ رۆژ له دوا‌ی رۆژ له په‌رده‌سە‌ندندا بوو که ئه‌و ئه‌وینه‌ بوو
به‌ هانده‌ری مه‌عدوومی بۆ شه‌وقی زۆرتری خوینده‌واریی. که ریک و پیک
کردنی بواری زانستی مه‌وله‌وی به‌ دواوه‌ بوو و بوو به‌ سه‌رچاوه‌ی فه‌زل و
ئه‌ده‌ب. مامۆستا شیخ عومه‌ر به‌م عه‌شقه‌ نه‌ه‌ینییه‌ ده‌زانی و زۆریشی
بی‌خۆش بوو که خاتوو رابیعه‌ی کچی بۆ ماره‌کا. به‌لام بی‌مال و ده‌ست
نه‌رۆیشتن به‌ تاییه‌ت دووری مه‌وله‌وی له قه‌وم و عه‌شیره‌تی، له
هۆکارگه‌لی به‌رگری ئه‌و ئه‌وینه‌ سووتینه‌ره‌ بوو.

مه‌عدوومی که بولبولی گولزاری ئه‌وین و خۆشه‌ویستی عیشق و
عیرفان له دلیدا نه‌یچریکاند، به‌نال‌ه‌و نه‌وا‌ی دلی، خۆشه‌ویستی

خاتوورابیعهی دههونیهوه، ناگری نههینی خووسوتینهری مهولهوی گری له گیانی بهردا بوو هاواری نهو نهوینه عیرفانیه دنیریتته سهر دوند و ناسوی قولهی قهزاله، رنه رنه ی باران تیکه ل به خهم و دهنگی خاتوون و مات و مهلولی و دل تهنگی مهعدووم به ههژاری و چاره پرسی بهرز ده بیته وه. و لهههور ده پاریته وه که به گرمه و شریخه ی دلی خو شه ویسته که ی که له سه رکویو ناته شگاو قهزاله نه له رزینی، چوونکوو خو شه ویسته که ی شریخه ی ههوری نهوین و رووباری فرمیسکی چاوهکانی، لافاوکی به هیزه و پیویستی به بارینی باران و برووسکه و شریخه ی ههور نییه.

صهد دووری چون دل "مهعدوومی" ی دل تهنگ

مارو نهو فریاد دله ی سخت سهنگ

سزان نهو گیرۆ ته م دله ی کاوان

ههور نهو وهجان، ریزو هوناوان

بهلام، تاقهتی های ههور نامان!

هانه سه فهدا شای نهونه مامان

نازکیش چوون ناز چه حهد بهر شییهن

خاترداریش کهر وینه ی کهس نییهن

ویش چون حهوسه لای وهشت و ته م دارو

یادش نه دل دا زه حمهت مویارو

په ی بار خاتر نهو شیرین شیوه

چ حاجهت وهی ته م وهی سهیل نیوه!

ۋەسەن دوۋى بەدەن جەگيان جىاي من
ۋەسەن سەيل چەم بەخت سىاي من!
خاوخاۋ پەي نەچىر چەم ۋەنىگاۋە
تەك مەدايم ئەۋلاي كۆي ناتەشگاۋە
من مات و بىدەنگ بىسەداۋ بىنالە
يەكى بىم چۈن سەنگ قولەي قەزالە

تەۋسىفى مەۋلەۋى بەفۇرم و تەكنىكى تايبەت بە شىۋازىكى ھونەرى
ۋ شاكارىكى ئەدەبى بە ناردىنى شەمان بە شوپىن دىدارى بەجى ماۋى لە
كۆنەھەۋاراندا

پاش ماۋەبىك بۆنى ۋەركەمەر و بەرزەلنگ و چنور و نۆبوكى قزى
زەردى پايىز و جوانى ۋىمىر و رستە ملوانكەي ئالتونى ۋەھارانە و ھاوار
ۋشىن ۋرۇرۇي شاھۇ بە شوپىن كۆچەرياندا، ۋابە مەۋلەۋى دەكا كە سەرى
خۆي ھەلگرىت و روو لە ۋھارانە بەسەرىپۆي ھەسارگاۋە بەچاۋى ھەئسىن
بۇ دۆل و چۆمى دورىسان ۋسەيرى خانەگاۋ بىرەۋەرىيەكانى رابردو ۋبۆنى
شىعەرە سسىجراۋىيەكانى شەمال و يادىك لە مىرزا مەحمۇدى دورىسانى،
مىرزا شەفىعى پاۋىيى و مىرزا ئەۋلقادر و مىرزا مەحمۇدى پاۋىيى دىننىتە
يادى ئىمە لە پايىزىكدا كە دارۋەنەكان جل ۋبەرگى عەقىقيان پۆشاۋە و
كەز و كىۋ بە جل ۋبەرگى زەرد رازاۋنەتۆ. نەمامى بەر رووبارو تاڭگەكان
خۆيان پىچ داۋە بە ھەۋرىشى زىرىنى باخەمىۋەكانى لىۋارى چۆم و
رووباردا. پايىز مەرگى كۆچى دەرەكان بە باخ و ئىلاخا رادەگەيەنى.
گەلەي داران پۇلپۇل بە ھەناسەي با، ھەئدەۋەرنەسەر باۋەشى زەۋى،
شرىخەي ھەۋرو بروسكەي ناسمان پەپولەكانىش بۇ ئامىزى گەرم ۋبەتىنى

قېۋلە دارەكان تارده نىت. خورەى باران و شىرخەى ھەورو بروسكەى
ئاسمان قىژەى قازەكان سامفۇنيايىك لە مۇسىقا بۇ رەقسى
دارئەرخەوانەكان پىك دىئى. بازاری گىم وگژ و تىكەل چوونى بەقى
سەر كىوان و چىرۆكى سى سەرگ و شىنى بولبول لەباخى گولدا دادەخرىت.
كۆچ و دوورى گەردن بى گەردان بۇ گەرميان شىنى ھەوارەكان بە گفەى
باى كوستان بەرز دەكاتەو. بەردى رەشى ئارگای كەلارەكان تەنيا
بىرەمەرىى نەو مەماوى نازدارانى ھەوارە بەرزە، دالانى، ئاۋىسەر و
ھەورامانە. ھەورى تازە بە عاجزى و مەلولى بەسەر كىواندا سەر
دەكەۋىت و مەولەۋى ئاساىى فرمىسكى ژانى عەشقىكى ئەبەدى دەپژى.
بەلام چاۋرەشى چاۋرەۋانى مەعدوومى سەرخۇشى شىنى كوستانەو
ئەبزالى ساقى و با دەو مەيە لە كۇنەھەواراندا. ئەویندارەكەى مەولەۋى
بىرواى بە دەستى سەھۆل بەندى پايىز نىيە. مەعدوومى چاۋرەۋانى
گەرانەۋەى ئازىزىەتى بۇ گەرمەسىر، شەمال دەخاتەپژى كە بەنازدارەكەى
بلىت كە ئىلاخان بەجى بىلىت و بگەپژتەو بۇ باۋەشى بەتىنى گەرميان
و بۇ نىو دلى پىر بىرەۋەرى ئەویندارەكەى لە ئاسۋى بەرزى
خۇشەۋىستىدا.

چوون ۋەلگ شادىى من واى دوورى لەيل ۋەيشووم بەرد ئەۋەھرد
نەو رىشتەى سوھىل

گىچ سەركاۋان جەسەردى بىەن كەيل

بۇ مەدان چوون بۇى بى ۋەمفاىى لەيل

بى دەس بى چنار زىز خاتر پىش

بە خاكىش كەرۆ ۋەسەردا پەى وپش

وی کۆل وهی وه کۆل پهی زهردان دهرد
 ماساو نه سهراو ریژان ههرزان کهرد
 کۆچ کهردهن خاسان، چپهردی ئیلاخان
 داوۆ وه ههمدا دیسان نه داخان
 رۆی ههشر دووری گهردهن بی گهردان
 بی واده بیر کهرد کاوان سه ره ههردان
 ههور نهو زارزار کلاو نهو کلاو
 مه گیلۆ نه سرین مه ریژۆ وه تاو
 ماچی نه ویش دهرد ههچرانش وه ردهن
 یا چون من بالای نازیز گوم کهردهن
 وینهی عوقدهی پیچ ریشهی نه رواو دل
 بهسته بو چه نم خووی مؤبهت زهنگل
 سیلسیلهی پیچ پیچ زولف نازاران
 زهنگله بهسته وه چه دانهی وارن
 قازان چوون یاران ناواته خوازن
 قه تاره بهستهن مه کهران پازان
 بی لهیل، ناخ، نامی چه ئیلاخه وه
 بهی ناخ داخ تهک دان به (ناخ داخ) ده وه
 جهیرانان گهل گهل تازه کهردهن مهیل
 فه ر وستهن نهو زید پای ههردی دوجهیل
 چه م سیاوه کهی وه ناز دیاکه م
 سه ر ره ویله کهی چه ره م جیاکه م

ھەلای سەر مەستەن وەشنۆی لەیلاخ
 بۆی نەوپیازش نامان وەدەماخ
 شەمال شو ھۆرکەر بەدر بێدرەنگ
 سەیل و تەم زەردی دیدەو دل و رەنگ
 ھوونە ی سەیل چەم وە شەتاواندا
 تەم دل وە پرووی زا خان کاواندا
 زەردیی رەنگ نەوئەلگ نەوتوول نەمامان
 تالیش مالووم بۆ نەوپیاز نامان
 مەپەرسۆ بەو مەیل بێسامانەوہ
 ھای ج خەبەرەن جە دامانەوہ
 واجە پەر جەتۆ جەوئ فەرامۆش
 مەن دیم، تۆ حالش نەژنەوی وەگۆش
 دیدەش یەند خەيال بالات بی تیشدا
 راکە ی خاوەنی بوویەرۆ پیشدا
 یەند گیلان بەو دەرد سەر نەدەر ووندا
 بابۆی دەرد مارۆ وەرپرووی ھامووندا
 زایفش گەر و جەکا بەردەبێ
 بای ھەناسە ی سەرد گێچ پێش وەردەبێ
 گێچ مەوەرد پووشش بەو ھەناسەوہ
 سروہ پووش مەوات جەرپرووی تاسەوہ:
 ئازیز شوخ و شەنگ شیرین تارەنی
 ناھووی بێ ناھووی وەش رەفتارەنی
 جەلەو جەلەو گەل سپی تەتاران

دین دیده‌کەت وەچەم مداران
 نیلاخان سەردەن بازشان، نامان
 گەرمەسێر وەشەن بۆرئ و دەامان
 تا گئیران ئاھوان رەم رەم
 باجت وە گەردەن خەراجت وەچەم

(ئاسەوارە جیاکانی مهوله‌وی)

مهوله‌وی بە زمانی هەمووی نەتە و دەکان قسە ی کردوو وەك شكسپیر
 فەرموودەکان و شیعەرەکانی تازەییە و پاراو و ناسراو. نامیلکەکانی وەك
 عەقیدە ی مەرزیه، فوائح و فەزیلەییە و هەروەها خاوەنی عیلمی کەلام
 بوو.

(الفظیلە) ۲۰۳۱ شیعری عەرەبییە و سالی ۱۲۸۵ ی هیجری
 دایناو

(العقیدة المرضیه) ۲۴۵۲ شیعری کوردییە و لە ۱۲۵۲ ی
 هیجریدا لە لایەن (محمەد الدین صبری المغینی) یە و لە میسر لە چاپ دراو.
 (الفوائح) ۵۲۷ شیعری فارسییە و لە گەن عەقیدە ی کوردی
 لە چاپ دراو.

(مافی ژن له روانگهی مەولەھویدا)

پارچە شیعریك له خۆشه‌ویستی و مەولەھوی بۆ کۆچی دوایی
 عەنبرخاتوونی خیزانی، بە دوو مەبەست هیناومە:
 ۱) سەلمانندی ریز و ئەمەگناسی و قەدرزانی و لایەنگری شاعیران،
 زانیان بێردەولەمەندی کورد بە مەبەستی ریز و ئیجترامی تایبەتی بەژن
 و مافی ژن. له روانگهی شاعیره‌وه که جوانی و پاراوی و هەستناسکی
 وەسف و مەنزەلەت و کەسایەتی ژن روون و ئاشکرایە.
 ۲) دەربرینی هەستی تایبەتییەم وەکوو ریزدانەریکی مافی ژنان و کچان
 و هەروەها ژنان و کچانی قورانی مافی دیموکراسی و کۆمەلگای
 دیموکراتیکی شارستانیەت، سەری ریز و ئیجترا م دادەنەوینەم بۆ رۆحی
 پاک و خاوینی کچان و ژنانی ژینۆساید قوربانیانی تراژیدیای ئەنفال و
 کیمیاباران و بووک و زاوای هەرگیز بە یەك نەگەشتوو و کچانی تاسراوی
 تارای سپی دەشتی گەرمیان و شاری سەردەشت. ۲

کۆچی دوایی عەنبرخاتوون و ژووری تەنیاپی مەعدوومی

ئەى دئیک که پری له شەرابی خۆشه‌ویستی لەپل که گوی‌گری ئیش و
 نازار و مەحرەمی رازی منی؛ خۆشه‌ویستەکەم هاوار لەو رۆژەى که رۆحی
 ئاوریشمیت له شەقەى بائی دا و منی بە گریان سپارد. ئەى میوانی مالى
 تەنگ و تار. ئەى دل! سەرکەوه بۆ خزمەتی ئەویندارم پێی بفرەموو که
 دلدارەکەتم دى بۆ هیجری دووریت دلۆپ دلۆپ فرمیسکی دەرپێژان و دلی
 تاشەبەردەکانی ژیر تاقگەى دەکرد بە ناو. مەعدوومی، ئیش و نازار و
 نابینایی لایى، مالى چۆل و بی‌تۆیشی لایى. بە دەم ئیش و نازارەوه ئەم
 دیارییەى بۆ ناردی:

دڵەى دڤ وە مەى مەيل لەيلى كەيل
 لانه حەلقەى زولف عەنبەر بۆى شەورەنگ
 پەروانەى مەزار ئەو ناوات واستەم
 عەرزەكەر وە لەيلا وە سەد خەمەو
 دىوانەكەت ديم بئيسەش بەرز بى
 وە ھەر تەرزى لەيل ملاوناو
 گاگۆيا مەويەرد نيند مەويەردو
 ئاى جە ئيش تەن جە گيان جياى من
 سەخىي ئيش دەرد بەدحائيم لاى
 وە ھەر مەنزى دا و وە ھەر گوزەردا
 چيشەن موينوون مەنزى بى تۆ بۆ
 گا تىكەل مەكەرد چەنى دەرد ویش
 موات: فيداس بام يە جاي شيرينەن
 جە بالاي ئەى سەنگ پا ناوردەو
 جەو جاسوسگاوه، بەو خەدەنگەو
 جەو سەردەشتەو گولاو ريزان كەرد
 چۆگە جە لاي جام جەبەھى جەمالدا
 جىگە حوقەى راز شيرين كەردەو
 گوزەرگەى جيلووى لەيل بىحەد بەو تەرز
 چۆن كەروون تەقرير بەى سەركار تۆ
 مەعدووم چوون قەزا ناما جە ناکاو
 عيرفانەكەت كۆن، فامت كۆ شىيەن
 ئارۆ يەك جيلووش ھا نە رووى كاردا

لا، بہاں نہو جیلوہی روو نہ پہنہانی
ج ماتہمیوہن بات بیہن پیوہ
نہو جیلوہ کەردەن نەرشى وه تاقى
مەحرەم و رازان خەلوخت خانەى لەیل
ھام دەم جای تەنگ نەئجە دەسەرای سەنگ
تەر جەمەى حالات پەشٹیویى جەستەم
چەم وه نەمەوہ و دل وه تەمەوہ
بەرزىی بلیسەش ھەرسات سەد تەرز بى
دلەى سەنگ سەخت متاوانوہ
گا موات وه دەم ئیش دەردەوہ:
ناى جە لوای تۆ نەوشۆن دىای من
واى بى تۆ مەنزل گشت خالیم لایى
ھەر دەست ھەسرەت مەدا وه سەردا:
بى ھۆشەم، خەو بو، راس بو، درۆ بو
فەرد ھام فەردش جەنى فەردى ویش
گوزەرگای نەو شوخ زولف عەنبەرىنەن
بەرھەى ناز جە پرووی نەو شەنگ کەردەوہ
دل تلنا وه زام ھەزار رەنگەوہ
سارا بوى عەنبەر سارا ھەرزان کەرد
بەرگەشتى وه بەخت بەدر کەمالدا
تام تالیى دەرد دوورى بەردەوہ
زایەلەى مەجنوون جە عەد رەد بەوتەرز
نە تۆ بژنەوى نە دۆس دار تۆ

دانا چوون نادان وزۆ وه گهرداو
 ئای په‌ی جیلوه‌ی دۆس نیه‌یه‌ت نییه‌ن
 فهدا چیش ئه‌و یه‌ک جیلوه‌ش دیاردا
 نه‌وعه زه‌وورین، زاناش ویجدانی
 دانا و مه‌خشوشی کی دییه‌ن پیوه
 نیڤ جیلوه‌ که‌ردن سوراخی و ساقی

ئهی له‌یل ئیش و ئه‌له‌می دووریت رۆحی دهره‌ینام له‌ ریشه. فیراقت
 نه‌وه‌نده سووتینه‌ر و جه‌رگه‌ره وه‌ک شه‌م به‌ فهرقی خۆ توامه‌وه. جه‌رگ
 براه‌م ئه‌و ساته‌یه که‌سێک ببینم که شیوازی تۆی لی بیت. دل‌م ده‌دا له
 سیداره. هه‌ر مانگی که تازه ده‌بیته‌وه حال‌م تیک ده‌دات چوون مانگی یه‌ک
 شه‌وه به‌ میسالی خه‌می ئه‌رۆته، شه‌و و رۆژ وه‌ک یه‌ک ئۆقره‌م برپاوه
 چوونکوو شه‌و زولفی ره‌شت رۆزیش روخساری وه‌کوو مانگت دینیته‌وه
 یادم و ده‌مباته‌وه بۆ ئالبوومی بیره‌وه‌ری رۆژه‌کان و شه‌وه‌کانی ژیر
 مانگه‌شه‌وی هه‌ردی سه‌ر کیوان. سه‌یری عه‌رعه‌ر و نه‌رگس و وه‌نه‌وشه‌ی
 باخان بینایی چاوم کز ده‌کات چوونکوو عه‌رعه‌ر بالای به‌رز و نه‌رگس
 مه‌ستی چاوو وه‌نه‌وشه‌ خالی گونا و گه‌ردنت دینیته‌ یادم. راسته‌ دووریت
 منی کوشتووه‌ جه‌سته‌ی پرورزان‌دووم به‌لام ناگات به‌ ئیشی ته‌نیایی
 قه‌برت. خۆشه‌ویستم من دن‌یام، تۆش دن‌یابه‌ نه‌مپۆ یا سه‌به‌ینی جیگای
 منیش لای تۆیه. کاکێ گۆرانی بیژ هاواری مه‌رگم راگه‌یه‌نه‌ به‌ گویچه‌کی
 ئاسمانه‌کاندا. ساقی شه‌رابی مه‌رگم بۆتیکه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م چاوه‌روانه‌.

دووریت دیارہن چہن ساحیب ئیشہن
ہہرچی بوینوون شیوہی تو پئیشہن
ہہر ماہی نہو بو حالم بہشیوہن
نہ شہو پراحتہم، نہ رۆ دئشادم
شمشاد و نہرگس ونہوشہی چہمہن
ناڈ مارۆ بہ ویر تہرزہکھی بالآت
سوچنۆم حہسرت دہرد جیاییت
وہ مہرگت، دیدہم هام نہ گوزہردا
موتریب مہقامی دہردم ناچارہن
توی دہروون وہ خار ئیشیوتہر پئیشہن
دل وہ ہہتیتہی حہسرتدا کئشہن
چوون ہیلال شیوہی ئہبروی تۆش پئوہن
شہو زولف و رۆ پرووت مہوزۆ ئہو یادم
سہیرشان نازار بینایی چہمہن
ئہو دیدہی مہستت، ئہو خان ئالآت
نہک چوون بلئسہی یاد تہنیاییت
منیچ لام لای تۆن ئارۆ یا فہردا
ساقی یا جامی دۆس ئینتیزارہن

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱) دیوانی مهوله‌وی به قه‌له‌می مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپس.
- ۲) زاراوه‌ی خواناسی له هونراوه‌ی مهوله‌ویدا سدیق بووره‌که‌یی، ناوینه ژماره ۱۱.
- ۳) فرزانه‌گان کرد عه‌لی پاسبار
- ۴) مهوله‌وی به قه‌له‌می خوالیخ‌وشیوو مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی سروره ژماره ۷۲.
- ۵) که‌له‌بوور و خویندنه‌وه‌ی ره‌خنه‌گرانه، نووسینی بوور نووره‌دین
- ۶) عارفی خواناس مهوله‌وی به قه‌له‌می نووسه‌ر له نارشیفیدا

خوڤند نه وه کي خه سار شناسی له شهعری مهولەوکی دا

رهووف مهحموود پووړ - مەریوان

هه ركهس ته وه لۆد دوو بارهش نیهن
ئه لیهت سه عادهت ستارهش نیهن
ها نه ئه شهكه نهجیهی پهستی و نهنگه دا
تا مه نزل گێرۆ نهسای سهنگه دا

« سهی ئه و پره حیمی » کوری « مه لاسه عید » که له وه چه کانی
یوسف جانی رۆلهی مه لانه بووبه کری چۆریه، وهک بلیمه تی
سه دهی خۆی، نه خشیکی بهرچاوی له ئه ده بی کوردی و بزاقی
نوێکردنه وهی رهوتی ئه ده بی دا هه بوه. بزاقی مهولەوی، ته نیا له
ئه ده بی گوران دا پهنگه تاو نه بووگه و پانتاییه کی بهرینی له رهوتی
ئه ده بی کوردی وهک به شیک له ئه ده بی جیهانی، کرگه سه
یاتاگه کی خۆی.

سه ردهم وقوئاغی مهولەوی، تایبه تمهندی و بچری خۆی
هه بوه. خرۆشی چه پکی هۆزانقانی هاوسه دهی ئه ده بی دیالکتی
گوران: « مهولەوی، عه بدوللا داخی، خالۆی کۆماسی، شیخ
عه زیزی جان هه وه ره، مه حرووم، ئه حمه دپه ریسسی و ... »
په نه ره یه کی باراناوی به ره و بژوینی شیعیری کوردی کردوه ته وه.

ئەدەباندن و سەردەماندن، بوونەتە پۆی تانی هونەر و برەو سەندنی رەخنەى ئەدەبى^۱. لەم قوناغەدا؛ دەمقالى هونەرى دیتە گۆرەپانى رەوتەكە و هەلسەنگاندنى دەقەكان و بەپەرۆش بوون بو ئاستى هونەرى شیعەرەكان لە لاين شاعیرانوه ئەبیتە باو. لە وها دۆخیکدا «مهولهوی تاوهگوزى» ئاخیز دەكات و وەك شابازی شعر، بەرەو ئاسمانى ئەندیشەى ئەدەبىی، لە شەقەى بال ئەدات. بالادەستىەك دەخولقینى كە «زەمەن» و «زید» توانای پاوهن کردنى نیه و بو دەیان و بگرە سەدان سال بەسەر بیتشەى شیعرى دیالکتى گوراندا سێبەرى خەست ئەكات.

لەگەل گەشەى رۆشنیبرى - ئەدەبى و برەوسەندنى چاپەمەنى كوردى، مهولهوی تاوهگوزى یەك لەو شاعیرانەیه كە زۆرتىن تووژینهوه و بابەت لەسەر بەرەم و ژيانیان نووسراوه. زۆر وتار و پەرتووك لەسەرى وەزار هاتوونە و بەرەمەكانى چوونەتە زمانى نەتەوهكانى دیکەش.

وەك نموونە ئەكرى چەپكى لەو هەولانە دەسچن بكەین كە بە پى ئاگادارى و هەبوونى بەلگەى بەردەست، لەسەر مهولهوی و بەرەمەكانى نووسران: دیارە ئەمانەش و پىراى ئەو بەرەمانەیه كە لە كوئەرەكانى سەقز ( ) و سلیمانى ( ) و مێهرەجانى مهولهوی ( )، هاتوونەتە پەخش و لەچاپیش دراون.

قەلەم بەدەستى كورد «ئەمین فەیزى»، سالى ۱۹۲۰ى زایینى و لە كتیبى «ئەنجومەنى ئەدیبانى كورد»دا باسى کردوه. «عەلانیەدین

^۱ - لەم پێوهندەدا وتاریكى تایبەتم نووسیوه بە ناوى بنەماكانى رەخنەى ئەدەبى كوردى و بزافى مهولهوی كە لە ژمارە ۱۹۹ى گوڤارى سروده دا چاپ كراوه. هیوادارم خۆینەر خۆیندبیتیهوه.

سه جادی» له (میژووی ئهدهبی کوردی) و (نرخ شناسی) و (ئهدهبی کوردی) و لیکو لینه وه له ئهدهبی کوردی دا) له سههری چو وگه. مامۆستا «مهلا عهبدو لکههریم موده پریس» له گه کۆکردنه وهی دیوانه کهی، خویندنه وهی له سهه ناوه روکی شیعره کانی کردوه.

مامۆستای شیعری نوێی کوردی «عهبدو لئا گوران»، زۆر جار باسی کردوه. به تایبته له وتاری (مهولهوی و مونا سبهت) دا. دوکتور عیزه دین مسته فا ره سوول و دوکتور مارف خه زنه داریش له وتاره کانیان دا شیکاریان له سههری هه بوه. عهلی عومه ر قه رده اغی، له مهولهوی و سروشت دا باسی کردوه. رهووف عوسمان و حه مهی حه مه باقی و عادل محه مه دپوور وجه لیل عه باسی و حه مهی مه لاکههریم و حه مه عهلی قه رده اغی و حه مه ئه مین حه سین و ئه نوهر قادر موحه مه د، به تایبته له «لیریکای شاعیری گه وره ی کورد، مه ولهوی» و حه مه ره شنید ئه مینی و زۆر کهسی دیکه ش وتاریان له سهه نووسیوه.

له میهره جانی مه ولهوی؛ کتیبی ژماره ۱ گوشاری رۆشن بیری نوێ دا چه پکیک به ره هم له سههری هاتوونه ته نفیسان. له فستیواله کانی سه قز و سلیمانیش، زۆر وتار و بابته له سههری هاتنه پێشکهش کردن. ته نانته له لایه ن نووسه رانی غهیره کوردیشه وه ناوی براوه و باسی له سهه کراوه.

تا ئه و رادهیه زه نیم بری کردبێ و له و وتارانه تیگه یشتیم که خویندوو منته وه، تیکراییان له سهه کاره به هیزه کانی مه ولهوی بووگن و خه ساره کانی مه ولهوی که متر ئاوریان لیدراوه ته وه. یان به شیوه یه کی جیدی نه هاتوونه ته په یف و ئاوقه ی به رده نگ

نه کراونه ته وه. به لآم نابې فه رامؤش بکهین که باسی یهک ره هندی له سهر بهر هه مه کانی مامؤستا مه ولهوی ، ناتوانن کارامه بن و یهک لایه نه نه میننه وه. «مه ولهویش» مرقه. شاعیریکه به دیارده به شه ریه کانه وه. بهر هه مه کانی وهک واقعیک، پلهی بهرز و نرمیان هه یه. هه موو دهق و کاره کانی یهک دهس نین وناکری له یهک ئاستدا پولین بکرین و به یهک چاو مامه لایان له گهل بکریت. ههر بویه تیشک خسته سهر کاره کانی مه ولهوی له روانگه یه کی دیکه وه، نه ته نیا له پیگه و پایه ی نه و شاعیره مه زنه کهم ناکاته وه، ته نانهت ده لاقه یه کی دیکه به ره و پتر ناسین و جوریکتر خویندنه وهی بهر هه مه کانی ده کاته وه. نه م کاره شاعیرانی لایوش به ره و سهرنج وردی زیاتر هان نه دات. نابې نه وهش فه رامؤش بکهین که له گهل ره وتی زه من و خویندنه وهی هه نووکه یی دا چی دیکه پیویست به زال دهنگی و پاله وانی نه ده بی نیه. به واته ی برتولت برشت: « ئای بو نه و گله ی هیشتا چاو وروانی پاله وانی نه ده بیه». ^۲ نه لبهت ئاست به رزی و خوشه ویست بوون و به پیزی شیعره کانی ماموستا مه ولهوی جیگای خویان هه یه و نه و توانیویه تی وهک هیما و ماموستای ره وتیکی شیعی له نه ده بی کوردیدا گه شه بکات و بو تاهه تایه بدره وشیته وه. به لآم له ل هه موو نه وانه شدا نابې چاو له چه ند ره هندی و چه ند ئاستیه تی شیعره کانی نه و پایه به رزه بنووقینین. ههر بویه له م وتاره دا به رؤخسه ت خواستن له دهرگانه ی مه ولهوی ، هه ول نه دم له روانگه یه کی دیکه وه برومه

² - (تراژدی قدرت در شاهنامه - مسته فا رحیمی)

نیو بہرہمہکانی مہولہوی. بوئم کارہش چہند درایقیک
 ئەکەمەوہ و بہ سہرنجی تیژی خوینہری چالاکى ئەسپیرم.
 رہہندی خەسارناسی (پاتولوژی) لە میژووی ئەدەبی کوردیدا
 بنەمایەکی ئەوتوی نیہ و وەک ہی گەلانی پیشکەوتە نەبووتە باو.
 دیارە لە بندەستی بہرہمە بہہیزەکاندا، لەوانەییە ہندی دەقی
 بہرہرنج لەبواری لاوازیشہوہ لە نیو دەقی شاعیر یان
 نووسەردا ہەبن کہ پیویستە ئەوانی پۆلین بکریں و باسیان
 لەسەر بکریت. ئەم رہہندەش لە بواری جوانتر کردن و
 خویندەنەوی چہند رہہندیہوہ بہ بایەخە و قەد بو ویرانکردن و
 رہہیل کردنی دەقەکان ناگەریتەوہ.

الف : دوویات کردنەوہ:

بہرہمەکانی ماموستا مہولہوی واپیشان ئەدەن کہ ہندی
 بابەتی وەک: وینە، حالت، وشە، خەز، پیکھات(ترکیب)، سەر و
 و... بە جاران دوویات بوونەتەوہ و بہمجۆرہ خوخلوہی
 ئامرازی زمانی و خەیاڵی «مہولہوی» بہرہسک ئەکەنەوہ.
 ہەرچەند بری جار دوویات کردنەوہ وەک مەلەکەیی زہینی و
 موتیقی دەروونی، زیان بہ بالەخانەیی بہرہم ناگەبەنئ و
 تەنانەت ئەشبیٹە نیشانە و ہیماي بوون و دیاری کردنی
 شوئەمای رەوتی ئەدەبیی شاعیر و وەک ھاوسەری ئەدەبی و
 ناسەیی شیعری شاعیری لیڈیت. وەک: «چراغ» لای بیسارانی و
 «پیر و رەند» لای حافزی شیرازی، «سوبح» لای خاقانی، «زولف»
 لای مسباحەدین ئەدەب و...

بہ نام دوویات کردنہ وہی کان، ہہندیچار لہ بنہ مای
کہ متہ رخہ می و بی دہ رہہستی و لہ دہ سدہ رچوون، یان
بی دہ سہ لاتیہ وہ ہلئہ قولی. بہ باوہری من دوویات بوونہ وہ لہ
شیعرہ کانی ماموستا مہولہ ویدا زیاتر بؤ کہ متہ رخہ می سہ بارہت
بہ شیعرہ کان دہ گہرینہ وہ نہک بی دہ سہ لاتی شاعیر. ئەو لہ گہل
ئەو زہینہ ہوشیار و وزہ پہنگاوہ بی سنوورہ دی دا، مہ خابن زمانی
خوی لہ باز نہیہک نامراز و کہرہستہی زمانی و خہ یالیدا
بہرتہ سک کردوہتہ وہ. وینہ، حالہت، وەسف، حەز، عاتیفہ، وشہ،
و دہستہ واژہ کان، تہ نانہت لی کچواند نہ وہ کانی ش، بہرادہیہک
ہاتوونہتہ دوویات بوونہ وہ کہ جہخت لہ سہر و دہا روانگہیہک
ئەکەن. ئەم پەتا نہ خوازاوہ بوہتہ ہوی دوویات کردنہ وہی چہند
جارہکی و بہ کارہینانی یہک کہرہستہ بؤ چہند مہ بہست.
بہ تابیہت بہ شیوہیہکی بی دہ رہہستانہ و کہ متہ رخہ مانہ. ئەگینا
وہک و ترا لہ زہکای پراہازی مہولہ وہی زیاتر لہ وہ چاوہ پروانی
دہ کریت.

ئەوہش بلیم کہ تہ نگہژہی دوویات کردنہ وہ ہەر لہ دیرین
زہمانہ وہ جیگای سہرنج بوہ. تہ نانہت کہ سیکی وہک «ہوراس»
لہ سہر ئەو قہناعہتہ بوہ کہ پیکہات و دہستہ واژہی تازہ و نوئ
پتر لہ دوویات کردنہ وہ سہرنج راکیشہ.

ئەگہر بمانہوئ لہم پیوہندہدا لہ نیو دہقی شیعرہ کانی
مہولہ وہی دا فاکت و نموونہ دہسچن و ریز بکہین، ہیندہ زورن کہ
دہبنہ مایہی دریتژاداری. ہہریویہ بہس بؤ بہ لگہ، لہ ہەر
دراپتیکدا چہند نموونہیہک ئەخہمہ بہر سہرنج:

۱- ژاری ماری دووری

ئەم موئیقە، لای مهولهوی وهک هیمای دابیران و هیجران و خولیای پیگه یشتنه. ئیشیکه که به جاران شاعیری هه ژاندوه. ئەگەر وهک مه له کهی زهین سهیر بکریت ئەوا ره هه ندیکی که به ره و رو ده بیته وه. به لام کاتی کار بگاته ئاستی دووپاتر دهنه وهی کال، ئیدی له مه زهنه ی جوانکاری هونهری دهرئه چیت و که مته رخه می یان بی ده سه لاتی (که ئە مه یان له مه ولهوی به دووره) شاعیر ئە نوینی. ئە گینا دووپات بوونه وهی موئیقە زهینیه کان، له خۆی دا نهک هه ر خهش هه لنه گره، به لکوو بانگه شه ی جوانکاری شه. ئەم وینایه لای شاعیرانی کورد و فارس نمونه ی زۆره. له وانه یه دووپاتکر دهنه وهی کال لای شاعیرانی نزم و کهم ئە زموون زۆر سه رنجیه ر نه بیته، به تایبته له روانگه ی سه لیه وه، به لام نابئ فه رامۆش بکه ین که «مهولهوی تاوه گۆزی» بالاشه نگه و هه ربه و راده یه ش چاوه روانی لی ده کریت. مهولهویهک که له سه رده می خۆی دا سه رته له و بازنه ی زهمن و شوین ئە پسینی و به سه ر ده یان سال شیعری کوردی، به تایبته زاروهی گوران دا سیبه ری خهست ئە کات، ئە بی هه ربه و راده یه ش به وردیه وه سه رنجی به ره مه کانی بدریت و بخرینه بهر شروقه و خویندنه وه. پهروهی زهانی و شیوازی دهر برین و زاروهی که سیی مه ولهوی پیویستیان به رامانی زیاتر و شروقه و به دوا دا چوونه. ئە مهش بۆئه و باوه ره ده گریته وه که زۆریک له خاوهن رایانی به به هره له سه ر ئە و باوه رهن که چۆن وتنی شاعیر به بایه ختر له چی وتنی هتی. ئەم بۆچوونه هه ر له ئە ره ستوه چه که ره ی کردوه و هاتوه ته قوناغی بوون. ئە ره ستوو لای وابوه که «ره خنه له سه ر شاعیر ئە وه یه که

ثایا ئهو بابته‌هی که مه‌به‌ستی بووه باشی دهربرپوه و چاک
په‌روه‌راندوو‌یه‌تی یان ناء»^۳

ژاری مار و ژاری دهرد، له‌و ده‌سته‌واژانه‌ن که به‌چاران له
به‌رهمه‌کانی مه‌وله‌وی‌دا دوویات بوونه‌ته‌وه. به‌تایبته‌ئ‌ه‌گر
«ماران‌گاز» و «گه‌سته‌ی مار» و «ژاری دووریشی» پی‌ زیاد
بکه‌ین. هه‌ربۆیه‌ بۆمان هه‌یه‌ بپزسین ئاخۆ «مه‌وله‌وی» بۆ مووتیف
و ده‌سته‌واژه‌ ته‌نگه‌تاو بوه، یان ناده‌ربه‌ستانه‌ به‌م دوویات
کردنه‌وه‌یه‌ هه‌ستاوه. که‌به‌رای من، وه‌ک پیشتریش وتم، ئه‌م کارانه
زیاتر بۆ بی‌دهربه‌ستی مه‌وله‌وی ده‌گه‌رینه‌وه، نه‌ک بی‌ده‌سه‌لاتی.

☞ به‌لام تۆیج ئاخ‌ر ره‌نجت به‌رده‌بی

چهند جار ژار مار دووریت وه‌رده‌بی (ل ۱۳۶)

☞ ته‌رک ئینتیزار حه‌یات که‌رده‌نم

یانی ژار مار دووری وه‌رده‌نم (ل ۱۴۹)

☞ نیگای خوماریت خه‌مبارم که‌رده‌ن

ژار مار دهرد وه‌دل‌دا به‌رده‌ن (ل ۲۱۰)

☞ وه‌ش وه‌ته‌مای وه‌سل مه‌زاقته‌ شاد بۆ

ژار مار دهرد دووریت وه‌یاد بۆ (ل ۲۴۴)

☞ وه‌نیش پر ئیش ژار مار دهرد

سه‌راپای ئه‌عزام له‌تار له‌تار که‌رد (ل ۵۲۵)

³ آشنایی با نقد ادبی، دکتر عبدالحسین زرین‌کوب، ص

۲۔ گوشہ‌ی مزگی:

وہی وزو و نماز، وہی سیواک وہ

جہ گوشہ‌ی میحرا و مزگی پاکہ وہ

من خہریک ئیش زام جیایی

نیشته‌ی گوشہ‌ی تار مزگی تہ نیایی

نیشته‌ی وشہ‌ی تار نمازخانہ‌ی دہرد

روو نہ پای میحزا و ہناسان سہرد

جہ گوشہ‌ی مزگی تہ نیایی پردہرد

نیشته بییم خہ یال دہرمانم مہ کہرد

دوویات بوونہ وہی بہ جارانی گوشہ‌ی مزگہوت و تیکہل کردنی
لہ گہل تہ نیایی و دہرد و ہناسہ سہردی و دہرمان و دابہ زانندی
پہ بیتاپہ یتای بو مہ بہستی خہ یالی شاعیر، لہ ہونہرکاری دوور
دہ کہ ونہوہ. و خہ ساریکن لہ تہ لاری ئہدہ بی مہولہ وی دا. ئہ لبہت
مہ بہستی من لیژہ دا ئہ وہیہ کہ ئہ گہر مہولہ وی دہستی بو چہ پکی
ئامرازی دیکہش ببردایہ ئہدہ بی ئیمہ ہہنووکہ خاوند ئہ و چہ پکہ
بہ نرخانہش ئہ بوو و جوانیہ کانی پتر ئہ بریسکانہوہ. ئہ گینا ئہ و
کارہی مہولہ وی ئہ گہر لہ قہوارہ و ئاستی پایہ بہرزی ئہودا
نہیہ نہ شروقتہ کردن، ئہوا و ہک بہا و نرخ ئہ خوینرینہوہ.

راستہ کہلک و ہرگرتن لہ ئامرازہ کانی دہور و بہر بو
کہرہستہ‌ی زمانی و پورہردہ کردنی بہرہمی شیعری کاریکی
ہونہری و پوزہ تیفن و ماموستا مہولہ ویش پورہردہ‌ی نیو
خانہقا و مزگہوت بووگہ و مافی خوہتی ئہ گہر و ہک کہرہستہ‌ی
بو بینا کردنی تہ لارہ کہی بیانقوزیتہوہ و ئہو کارہش لہ خویدا

ٹہرینہ، بہ لآم باسہ کہ لیرہ دا خو پّوہ قہتیس کردن و دەس نہ بردن بوّ پەسای دیکہ. یان بہ واتہ یہ کی دیکہ دوویاتکردنہ وہیہ کی چەندجارہ کہ خوینەر تووشی ماندووبوون ئەکات.

۳- لەچەند شویندا بہیتەکان دەقاودەق دوویات بوونەتەوہ:
لە ھەندی شویندا ئەبیین کہ نیو بہیت یان تەنانەت بہیتەکانیش دەقاودەق وەک خویان دوویات بوونەتەوہ. واتە نیو بہیتیک یان بہیتیک لە چەند پارچە شیعردا دوویات بوەتەوہ و وەک خوئی دابەزیوہتەوہ. ھەرچەند لەوانە یە ئەم ھەلە زەقانە بوّ کہ مەترخەمی ئەو کہسانە بگەریتەوہ کہ دیوانە کہ یان نووسیوہتەوہ، یان کویان کردوہتەوہ، بە لآم بە ھەر جوور بیت لە دیوانە کہ ھاتوون. بوّ نموونە

جە قەتارە ی خیل دیدەسیاوان

باقی ھەوارگە ی گەرمیان ئاوان

ھەندی جاریش لە دوویات کردنەوہکاندا تەنیا یەک یان دوو وشە گوێاون و ناوەرۆک و کاکنە وەک یەکن. بوّ نموونە سەرنجی ئەم دوو بہیتە بدن:

دەورئ دەر وەناز وەپیاڵەوہ

ژەنگ دل وەجام مە ی بمالەوہ

دەورئ دەر وەبەزم وەپیاڵەوہ

ژەنگ دل وەزاخ مە ی بمالەوہ

هه ربۆیه ئه گهر بیژین ئه کرێ زۆریک له شعره کانی مهولهوی
لابهرین به بی ئه وهی زیان به دیوانه کهی بگات، رهنگه وتهیهکی
بی مانامان نه درکاندی.

۴- مه زموونی دوورکه وتنه وهی دل و ئاخیزکردنی بۆلای ئازین:

دل وهلاته وهن ئامان سه دئامان

ئامۆشۆش که ردهن فره جار ئامان

چوون وه تام زام دووری سه رشارهن

ویانه مارۆ، به دهن بیزارهن

هیچ مه ئر وه تهنگ ویانه شه وه

په ری به له دیم بکیانه شه وه

دل دیار نیهن های نه که رده بو

وه خزمهت ئازین ته شریف به رده بو

جه ودما من داد وه لای کی به روون

نابه له د، ته نیا، راجوون به رکه روون

پای دل سفتهی دهر د سه ره رده ان سه ختهن

وئیت یا ونه وه، های نه سیم وه ختهن

بکیان په ری من دل ئه و دما وه

وئیت ئاسایی بشۆ وه پاره

ئازیم که ردهن بلوور بی گهر د

ئامانه تی تۆ و دلنه ی بر جه دهر د

چوون جه زید وئیش بیهن ئاواره

غهریبهن قه درش نیگا بداره

ئاهووی توون دل وه بوئی ناف ئاوا

تاری نه جله و گهر مه سیر ماوا

رم کہرد، مدر اوہ، دیاوہ مہس مہس
پہی ہہرد بارگہی تو گو مہ تہش بہس

ہہرچہند نہ لہحق لہم شیعرانہدا لہگہل جو انکاریہ کی شیعیری
بالادا رووبہروو ئہبین و پیویستہ پربہ پینوس دہسخو فانہ و
ٹافہرین ٹاوقہی شاعیر بکہینہوہ، بہ نام باسی من لہسہر ئہویہ
کہ ئہگہر لہبری ئہم دوویات بوونہوہیہ ئہگہر دہس بو
مہزموونیکی دیکہ ببراہیہ (کہ بو مہولہوی کاریکی ٹاسان بووہ)
ٹاخو رادہی ئہو جو انکاریہ تا چہندہ بواہیہ!

پیوار بوونی دل، ئیستہ بہہوی توران و بیزاری و بو دیدار
چوونہوہ بووبی، یان ناء، لہ زہینی شاعیردا پہنگاوہتہوہ و
بہجاران لہ چاوگہی شیعرہکانیہوہ قلوہزہی بہستوہ. بہجوریک
کہ ئہم دوویات کردنہوہیہ ئہگاتہ رادہی زہقی و دوویات
کردنہوہی ناوہروک. نہمانی دل لہ ماوای خوئی و چوونی بو لای
ٹازیز، پیش لہ مہولہوی، لہ لایہن بیسارانیشہوہ ہاتوہ:

دلہی من پیتہن مہر نہمانی

مشی وہیانان ٹاویر مستانی

کہواتہ دلی شاعیر بہلای خوئیہوہ نہماوہ و پہریوہی لای
دکارہ. ئہویش چ دلکی بہکول و ہیندہ داخ کہ ٹاورپژینہ و بہ
بوونی ئہو چ پیویست بہ ٹاورخواستن لہ مالان نیہ.

۵- دوویات کردنەووی دەقاودەقی نیوهدیپ یان تە فەرد، لە
چەند فەرددا:

☞ هەر وەزۆر مەندەن نیم نەفەس باقی

پێ کەر جامەکەت دەخێلم ساقی

☞ هەر وەزۆر مەندەن نیم نەفەس باقی

وادەوی دەورتەن هانا هەوی ساقی

ب : ویناندن و تەشبیە کردن:

لە ویناندن و تەشبیە کردن دا، لە «تەریکیب» هکاندا، زۆر جار
لیکچووویەک بە دەیان جار بۆ لیکچواوەکان دوویات ئەکریتەو.
یان بە پێچەوانەکە یەو. ئەم کارە دەبێتە هۆی زەقکاری و لە
بەخاڵ و میل رەژراوی ییکهاتەکان کەم ئەکاتەو و زەین بەرەو
یەکچوووی دەگلینی. ئەگەر بمانهوی لەم پێوەندیەشدا نموونە و
فاکت دەستەبەندی بکەین، دەسمان ئاوەنا و فاکت زۆرە. هەر بۆیە
بۆ بەرگریکردن لە درێژداری تەنیا بە چەند نموونەیک بەسەندە
ئەکریت.

☞ شکۆفەوی پیری - باخچەوی پیری - زەنجیری پیری و ...

☞ خارخەم - دەرگای خەم - تام خەم - زەهرخەم - سونگخەم -

بنەکدارخەم - ریشەوی خەم - بانای خەم - قازانی خەم - کالای خەم

و ...

☞ خاشاک هەستی - پووشەکەوی هەستی - مەزرەعی هەستی

- دەرگای هەستی - دەروازەوی هەستی - هەرگاوهستی و ...

☞ ئیش دووری - دهرد دووری - ژاردووری - شنۆی دووری -
تانهی دووری - دوهی دووری - ئاهیردووری - ئەساسه‌ی دووری
و...

☞ که‌واو‌دل - مۆبه‌ت‌سه‌رای‌دل - یانه‌ی‌دل - ئاهووی‌توون‌دل
- ویرانه‌ی‌دل - ریشه‌ی‌دل و ...

☞ تۆشه‌ی‌چهم - باله‌خانه‌ی‌چهم - رۆشنی‌چهم - سه‌یل‌چهم
و ...

☞ کووره‌ی‌مه‌یل - کووره‌ی‌ده‌روون - کووره‌ی‌جه‌سته -
کووره‌ی‌نارو ...

☞ زایه‌له‌ی‌سینه - زایه‌له‌ی‌سه‌متوور - زایه‌له‌ی‌گهرم -
زایه‌له‌ی‌موشکۆل و ...

☞ ئە‌لو‌ه‌د‌ای‌گیان - ئە‌لو‌ه‌د‌ای‌سه‌حه‌ر - ئە‌لو‌ه‌د‌ای‌ئا‌خر و ...

ج : دووپاتبوونه‌وه‌ی‌سه‌روا

سه‌روا، له‌ده‌قه‌کانی‌مه‌وله‌ویدا‌گه‌پ‌یکی‌پ‌ئهرینیان‌هه‌یه‌و‌به‌
سه‌رنجه‌وه‌که‌وتوونه‌ته‌خزمه‌تی‌مۆسیقا‌و‌کی‌شه‌وه. به‌لام‌هه‌ندی
له‌به‌یته‌کان‌له‌دیوانه‌که‌دا‌زۆر‌دووپات‌بوونه‌ته‌وه. ته‌نانه‌ت‌له‌
یه‌ک‌پارچه‌شیعردا. ئە‌لبه‌ت‌دووپاتبوونه‌وه‌ی‌سه‌روا‌کان‌له‌
گشتینه‌ی‌دیوانه‌که‌دا‌ره‌نگه‌هینده‌جیگای‌لومه‌نه‌بی‌ت، به‌لام
دووپات‌بوونه‌وه‌ی‌سه‌روا‌له‌یه‌ک‌پارچه‌شیعردا‌جیگای‌سه‌رنجه.
له‌به‌ره‌مه‌کانی‌مه‌وله‌ویشدا‌زۆر‌جار‌ئهم‌دووپات‌بوونه‌وه‌یه
به‌رچاوه‌ده‌که‌وی‌ت. بو‌نموونه :

« خەم - چەم » - « تەرز - بەرز » - « مەھجووری - دووری » -
« کەرد - بەرد » - « دل - چل » - « دل - گول » - « دەرد - گەرد » -
« پال - پال » و.....

تەنانەت ھەندىجارىش سەرواکان شىوئىزاون و بەک
ناگر نەوہ:

چوون رەنگ کەرۆ زام تازە زامانم

ئاو مزو ئەو دەم کوئە زامانم

یان:

سەنگى سەنگى بار تاوان زۆر کەردەن

پىرى بەد نامەن قامەت خەم کەردەن

د : چەپکى کەمتەر خەمى ئەدەبى کە بوونەتە مایەى زەق نوئینی

ورد بوونەتە لە شیعەرەکانى مەولەھۆى بۆمان بەدیار ئەخات

ھەندى جار بە شىوہیەکی نەخوازە، دابەزینی ھەندى وشە بوونەتە

مایەى قەرەت بوونى بینا ئەدەبیەکەى شاعیر. ئەمەش پتر بۆ

بایەخ دانى زۆر بە کیش و سەروا دەگەریتەوہ. یان بگرە راھاتن و

(اعتیاد)ى زەینى بوویتە مایەى ئەو جۆرە رووداوانە. ئەگەر لە

روانگەى جینشینی وشەکانەوہ سەرنجى ئەو کارانە بدریت،

بەدیارتەر ئەکەوئیت کە دابەزینی وشەى دیکە لەبەرى ئەو

وشانە، ئەیتوانى کارەکە پتەوتر و جوانخاستر بکات. بۆ وئە:

۱- دابەزاندنى وشەى ھاومان لەپال یەکدا. بە جۆرێک ئەگەر

نەبنە مایەى قەرەتى، پيشاندەرى چ جوانکاریە کیش نین. ریز

کردنیان وەک وتر بۆ ھۆکاری ھاوکیشى و ریتى بەیتەکان

دەگەریتەوہ. نمونەى ئەم جۆرە کارانە لە ئەدەبى فارسى و

کوردی هەن. بەلام هەبوونیان نابێتە هۆی جوانکاری بینای
ئەدەبی. هەرچەند ئێمە دەبێ سەرئەج بەدەینه تایبەتیه‌کانی زوان و
جیاوازیه‌کانی شیوازی که‌سیی.

☞ ئاره‌زوومه‌ندیم چه‌ده‌ویه‌ردەن

فراوان خه‌یلی تاسه‌ی تۆم که‌ردەن

که «فراوان» و «خه‌یلی» هەر یه‌ک مانا ئه‌ده‌ن و
کۆکردنه‌وه‌یان قسه‌یه‌کی بۆ کردن نیه. به‌تایبەت لهم به‌یتەدا.
که ئه‌لیم گلیژ کردنه‌وه‌ی ئه‌و دوو وشه‌یه له‌ به‌ر کیش و
موسیقایه، نموونه‌ی تریشمان هەر له‌و دیوانه‌ به‌نرخه‌که‌ی
ماموستادا له‌به‌رده‌سته:

ئامان هه‌ی ئازیز شای نه‌ونه‌مامان

گله‌م هه‌ن چه‌ تو خه‌یلی فراوان

وه‌ک دیاره‌ لیڤه‌دا جیگای «فراوان» و «خه‌یلی» دیته‌ گوڤان.
ئهمه‌ش بۆ خزمه‌ت به‌ موسیقای شیعره‌که‌یه و ریکخستنی سه‌روا.
نموونه‌ی ئهم جوهره‌ کارانه له‌ دیوانه‌که‌دا به‌رچاو ئه‌که‌ون. وه‌ک
له‌ وتاری ئاماژه‌ پیدراودا هه‌ندیکیانم پولین کردوه
☞ قالبم بئ‌رۆح ئه‌روام نه‌مه‌نده‌ن

من دان چه‌یات زینده‌گیم که‌نده‌ن

«رۆح» و «ئه‌روا»، یه‌ک مانایان هه‌یه. ئه‌روا به‌کوردی کراوی
رۆحه‌ دیاره‌ که‌ لاشه‌ بئ‌رۆح بوو ئه‌رواش نامینێ و چ پتویست به
دووباره‌ کردنه‌وه‌ نیه.

☞ شه مع به زمه که ی مه هجووری و دووری
میعمار ئه ساس پایه ی سه بووری

« مه هجووری » و « دووری » هه ریه ک مانا ئه دهن. به نام
مه هجووری عه ره بی و دووری، کوردی و فارسیه.
☞ نانا و گره واو خولیاوه و خول وهرد
جه و بوول دهردا ویش سامان سا که رد
ئیه سه بوول دهرد که رۆ وه سه ردا
ده ک سلامهت بی چیت ئی خه بهر دا

یه که م : « خولیاوه » و « خول وهرد » هه ریه ک مانا ئه دهن.
هه رچه ند دوور نیه لی ره مه به ست به سوژی پتر و خولیا بی توند تر
بووبیت که ئه کری وه ک جوان کاریه کیش لیک بدریته وه.
دوو هه م : له دوو بهیتی پهیتادا « بوول دهرد » دووپات
کراوه ته وه. که زه قه.

☞ بووشه که ی هه ستیم، گیا که ی پای چه م
وای نیستی فه نا به رۆش په ی عه دم

« نیستی » و « فه نا » و « عه دم » هاومانان. که بای نیستی
پووشی هه ستی برد، دیاره بو کوی ئه بات و چ پیویست به
دابه زاندنی ئه و وشانه ی تر نیه.
پیویسته بلیم که له زور شویندا دووپات بوونه وه ی واژه کان
زور هونه ری و پر جوان کارین. بو نمونه:

سا پیمدهر دهی دهی، پهی پهی، نهو مهی مهی
له تایف مه ریم به کسه ر بکه ر خهی
یان:

سه وزه وستهن فهرش ئه و چه مهن دس دس
گولان جام وه دس بولبولان سه رمهس
یان:

رهم کهرد، مدراوه، دیاوه مهس مهس
پهی ههرد بارگهی تو گو مه تهش بهس

۲- له فهردی:

وه قه تره ی منیج ئاویاری کهر

مهست بوو تا مه حشه ر سه ر باروو ئه و بهر

« قه تره ی » نادر ووسته و خویندنه وه ی من « قه تره ش »
درووسته. هه رچه ند ماموستا مه وله وی له شیعره هه ورامیه کانیدا
سه رنجیکی ئه و تو ی به ریزمان و دهستووری زاراو که نه داوه،
به نام ئه م وشه یه ئیجگار زه قه و وه ک نمونه یه ک له
هاوشیوه کانی پیویست به نامازه پیکردنه.
له هه ندی شوینیشدا ئه و بابه ته رچاو کراوه و ریزمانه که
سه ونجی پیدراو.

دیم نالچه که ی داخ دلّه ی پر جه هوون

شه قلش ها نه رووی گهر د رای دهروون

لیژهدا نه و تراوه شه قلی، به لکوو «ش» له جیگای خویدا
دابهبزیوه و درووسته.

۳

– له شیعرى:

دل دیار نیهن های نه که رده بو

وه خزمهت ئازیز ته شریف به رده بو

ئه کرى به پى خويندنه وهى سه ردمم بيژين : وشهى «ته شريف»
له جىگای خویدا دانه به زیوه. چوونکوو ئه وه دل که بو خزمهت
ئازیز ئه چیت. که واته پله و پایه و که سایه تی دل، له هی ئازیز
نزمتره. ئه مهش به دهنگاژى^۱ خزمه ته وه به دیار ئه که ویت. ته شریف
بو که سایه تی به رزتر و پیروتر دیت. هر بو دی دل، نابى ته شریف
به ریت، به لکوو ده بی تا گه یشتن به ئازیز به ئاخیز و به تاسه و
به په رۆشه وه به ره و رووی بجیت. پیم وایه وشهى ته شریف له
پریکدا دابه زیوه. ته شریف دالیکه بو بانگ چری (پایه به رزی و
ئازیزی و ریزداری و ...). که ئه ئیین گولاله چوو یان گولاله
ته شریفی برد، به هه رکام له داله کانه وه مانای تایبته
ههیه. مه خابن مه وله وى له و شیعره ی دا ئه وه ی رچاو نه کردوه.
به لام له چه ند شوینی تر دا وشهى ته شریف له جىگای خویدا
دابهبزیوه:

«ئازیز تو هه رچند بی مه یلی که ردی

وه بی من ته شریف ئه و حزوور به ردی

☞ خه یلین گهر د پات نه دیدم دور بی
 یانه ی چه م ویران ته مام خاپور بی
 خاس بی ته شریفت هم ئاوهرده وه
 گهر د پات وه تن ئاوا که رده وه

۴ - له شیعی:

یه که م:

نام نه سه روزان شیرینش تالم
 نام په ی خاترش گهر دن خه یالم

له تایبه تیه کانی شیعی مهوله وی ئه وه یه که به جوریک له
 گهل وشه دا گه مه ئه کات و له ره هندی «هاونشینیدا» به جوریک
 وشه کان له پال یه کدا ئه چنیته که گومان و وه سوه سه ی زور لای
 به رده نگی چالاک دروست ئه کات. ئه مهش له کاره هونه ریه
 به رزه کانی ماموستای هیژا مهوله وه یه. ههر له م دیره دا ئه کری
 راوهسته له سه ر «گهر دن خیال» بگریته و به وه رده انه وه ی ئه م
 پیکهاته (ئه لبته ئه گهر به خویندنه وه یه که وه ک پیکهات سهیری
 بکه ین»، چه ند خویندنه وه مان له سه ر شیعه که هه بیته.

یه که م ئه گهر «گهر د» به جیا بخوینینه وه و مانا سه ره که یه که ی
 که بو ههر خوینهریکی ته نانه ت ته مه ل و ئاساییش له یه که م
 نیگادا خو ی به ده سه ته وه ئه دات، به ته پ و توژ و گهر دی خاک ، که
 له دیو پیکتره وه وه ک مزاحیم و ناحه ز و نابه دله، بخوینینه وه،
 مه به سه تی ماموستا ئه وه بووه که به که سه ی موخاتیبی خو ی
 بلیته: یاد و بیر و بوونی من لای نازیز ئه وه ندنه قه لئس و نابه دله

کہ تہ نانتہ ناوبردنی زاری شیرینی ئہو تال ئہکات و
یادکردنہ و ہشی و ہک گہر دیکھی ناحہ ز بہ سہر خاتریہ و ہ ئہ نیشی.
ئہ مہش ئہ و پہری ناسک خہ یالی شاعیر پیشان ئہ دات. کاریکی
ہونہریہ و شاعیرانہ داری ژراوہ. بہ لام ئہ کری لہ
خویندنہ و ہیہ کیتردا « گہردن خیال» بہ لہ و نیکی دیکہ بخہینہ بہر
سہرنج:

نام نہ سہرزوان شیرینش تالم

نام پہی خاترش، گہردن خہ یالم

ئہ گہر بہ مشیوہیہ بیٹ ئہوا پیکہاتی گہردن خہ یال زور
ناقلوکارہ و لہ باز نہی ناوسیواو سہرینہ و ہشدا جیگای نابیتہ و ہ.
دیارہ ئہ گہر و ہا بیٹ ئہ کری بیژین کہ خویندنہ و ہ کہی ماموستا
مودہرپیش لہ جیگای خویدا نیہ. لہ و ہا خویندنہ و ہیہ کدا
ئہ کری بیژین کہ خہ یال تہ نیا لہ بہر ریکہ و تنہ و ہاوسہروا بوون
لہ گہل تالدا ہاتوہ.

دووہم:

تہ پ و دووی دووکہل ہہ ناسہت بہرز بو
نالہت جہ نالہم جہ ہزار تہرز بو

لہم بہیتہ شدا ہہر و ہک ئہ و ہی پیشوو، ہونہرکاری شاعیر
جہر جہستہ یہ. بہ تایبہت ئہ گہر لہ سہر «ہہ ناسہت بہرز بو»
راوہستہ بکہین. ئہ گہر واژہی «بہرز» بو تہ پ و دووی دووکہل
بگہریتہ و ہ، ئہوا ئہ بیٹہ دوغای شہر و نفرینکی رقاوی کہ شاعیر

ئاراسته‌ی به‌رانبه‌ری ئەکات. ئەمەش سانترین مانایە که له یه‌که‌م چاوپێخشان‌دندا خووی به‌ ده‌سته‌وه ئەدات و به‌دیار ئەکه‌ویت. به‌لام وه‌ک پێش‌تریش وتم؛ شیعره‌کانی مه‌وله‌وی زۆر جار به‌جوړیکن که خوینەر ناچار ئەکه‌ن تا راوه‌سته‌ی زیاتریان له‌سه‌ر بکات و گوشه‌نیگا‌کان بو‌ خویندنه‌وه‌یان چ‌ر‌تر به‌سه‌رنج بکات. ته‌نانه‌ت ئەگەر ئەو خویندنه‌وانه‌ش بو‌ خوینه‌ری عاده‌ت‌کردوو جوړیک توو‌ر‌بوونی پێوه‌ بی‌ت به‌لام ئەوه‌ خودی د‌ار‌شتنی شیعره‌کانه که خوینەر ناچار ئەکات تا به‌وه‌ها سه‌رنج‌دانیک هه‌ستی. ئەمەش بو‌ به‌رزی شیعره‌کان و چه‌ند واتایی بوونیان ئەگه‌ر پێته‌وه نه‌ک وێران‌کردن‌یان!!

ئەگەر له‌م به‌یته‌شدا وه‌های بخوینینه‌وه که «هه‌ناسه‌ به‌رز» یه‌ک پیکه‌اته و له‌ بر‌گه‌ی ته‌پ و دووی دووکه‌ل به‌ جیا‌یه، ئەوا جوړی بو‌چوون و واتا‌کردنه‌وه‌که‌ش ئەگو‌ر‌پ‌یت.

ته‌پ و دووی دووکه‌ل، هه‌ناسه‌ت به‌رز بو‌

نالەت جه‌ ناله‌م جه‌ هه‌زار ته‌رز بو‌

له‌ وه‌ها گوشه‌ نیگایه‌که‌وه ئەکری بیژین که به‌رز له‌وانه‌یه به‌ مانای تووند بوون و گیران هات‌بی‌ت و به‌ واتایه‌کی‌تر هه‌مان» هه‌ناسه‌سواری» خو‌م‌الیانه‌ی لای خو‌مان بی‌ت. ئەویش کاتی‌که که مرو‌ف دووچاری ته‌نگه‌ژمی نه‌فه‌سدان و ته‌نگی نه‌فه‌س ئەبی‌ت و هه‌ست به‌ خنکان ئەکات. ئەو ناله‌ و هاواره‌ش که دو‌ع‌ای بو‌ کراوه له‌ هه‌زار ته‌رز بی‌ت، وه‌ها گوشه‌نیگایه‌ک به‌ سه‌رنج‌ت‌ر ئەکات. چوونکوو ناله‌ و نکه‌ پاش گیران نه‌فه‌س و هه‌ناسه‌سواری به‌ده‌نگ دی‌ت. به‌تایبه‌ت ئەگەر سه‌رنجی ته‌په‌دووکه‌لی «ته‌پ و

دووی دووکه ل» بدهین که له وانیه هوکاری ته نگه فهسیه که بیټ و
 نه مهش هوکاریکتره بو وهها خویندنه وهیه که به رباسه.
 نه مهش له کاتیکدایه که ماموستا مهولهوی لهو شیعره دا نه گوتوه:
 « ته پ و دوو دووکه لو هه ناسهیت بهرز بو» نه گهر وهها بوایه نهوا
 کاره که یهک ره هندی و یهک واتایی نهکرا و کاریکی هونه ریی که
 شیایو باسکردن و راوسته کردن بیټ به دهسته وه نه دره. به لام
 ماموستا مهولهوی نهو شیعره ی به جوړیک داپشته وه که
 وه سواسه ی چهند واتایی بوونی، سهرنجی خوینهر بو لای خوئی
 راکیش بکات. جوړی داپشته که ی ماموستا مهولهوی به جوړیکه
 که نه کری نه گهری نه وه مان لا درووست بیټ که « ته پ و دووی
 دووکه ل» به ته نیا بخویننه وه و وهک دیمه نیکی تر سینهری نیو
 دونیای شیعره که سهیری بکهین.

نموونه ی نهو کاره هونه ریانهی مهولهوی که وهک وتم به
 جوړیک وشه کان دهچنیټ که باری چهند واتایی به شیعره کانی
 ببه خشیت، له دیوانه که یدا زوره بو نمونه نه گهر سهرنجی نه م
 بهیته بدهین؛

نه یچی سالیدر قهزات وه مالم
 ده می دهر جه نهی دهر وون زوو خالم

نه گهر دهر وون زوو خال بو خودی شاعیر بیټ نهوا ماناکه ی
 دیاره و ههر خوینهریک له یه که م نیگادا نه م مانایه بو دهر
 نه که ویټ. به لام نه گهر وردتر و چالاکانه تر سهرنج بدهین، گومانی
 نه وه ده مانگریټ که بپرسین ئاخو دهر وون زوو خال بو نه ی
 ناگه ریته وه؟ واته شاعیر نایهه ویټ بلیټ که نه یچی قهزات له مالم

بکہ ویّت، دادہی دہمیگ لہ نہیہ کہہ بدہ) ئہو نہیہی کہہ دروونی
زووخالہ!؟.

د - باز نہی وشہکان:

ئہگہر بلّین ہینانی زور وشہی عہرہبی و فارسی و یہکجار کہم
وشہی ہہورامی (لہ حالیکدا شیعرہکان بہ ہہورامی ہاتونہتہ
نقیسان) لہ تاییہتیہکانی مہولہوین و لہ شیعری کلاسیکی
کورڈیشدا باو بووگن، زور جیگای توانج نین، بہ نام بگرہ لہ
ئہدہبی گوراندا شاعیریکی ترمان نہبیّت کہ بہ قہد مہولہوی پہنای
بو وشہی بیانی بردبیّت. لہ گہل ئہوہشدا ئہبیین کہ مامؤستا
مہولہوی لہ باز نہی چہپکی وشہدا گیری کردوہ و ئہمہش بوہتہ
ہو تا بہجاران دووپاتیان بکاتہوہ. بگرہ دہستہبندی کردن و
سہرژمیر کردنی وشہکان بتوانی لہو پیوہندہدا پتر بئاخفی.

ئہم وشانہ کہ ئامازہیان پیئہکریّت، لہو وشہگہلہن کہ
بہجاران دوویات و چہندبارہ بوونہتہوہ:

فہنا - پووش - چہم - ہیجران - دہرد - دووری - پیشہ -
گیج و گّجاو - دیدہ - گیان - دل - را - نہسیم - دیای - سوہج -
نہی - دہرویش - دہروون - کاو - ہہرد - خہیال - شہمال - ئاخ و
داخ - چہرخ و چہپگہرد - گہردن - ریش - مہنزل - جہم - بہزم -
نامہ - مار - قیامہت - مہی - مہزہ - پیالہ - جہستہ - خہستہ -
خیل - کوچ - خاک - بادہ - مہرگ - ناسور - سہیل - لافاو - دوو
- ہہناسہ و ...

ھ۔ بہ باوہری من پارچہ شیعی :
 ۛ ناخ چراخ! چ ناخ؟ ناخ پہی ناخدارئ
 چوون من خاترخار، خہمبار، داخدارئ

ئہو پارچہ شیعی کہ بہم رستہیہ دەسیئہ کات، لہ
 دیوانہ کہی دا ہاتوہ، لہ ہی مہولہ وی ناچیت. ئەم بۆچوونہ شم لہ
 ژیر کاریگہژی چہند فاکتدایہ:

بہکم : لہحن و ریتی شیعی کہ لہ نیو دیوانہ کہدا دەگمہنہ و
 لہ پارچہ کانی تردا دەس ناکہ ویت.
 دووہم : زمان لہم شیعی دە قورسہ. وەک غەزەلہ کانی دیکہ،
 رەوان و سوار نیہ.

سیہم : ہاتنی ہندی وشہی وەک : « بشیامی - مانمان -
 مہن»، کہ لہ دیوانہ کہدا ہاوشیوہیان نیہ و دوویات نہبوونہ تہوہ.
 ئەم ہوکارانہ شکی ئەوہمان لا درووست ئەکەن کہ شیمانہی
 ئەوہ بکہین کہ ئەم پارچہ شیعی لہ ہی مہولہ وی نہچیت و بہ
 ہلہ کہوتبیتہ نیو دیوانہ کہی.

لہ کوئی دا و بہکورتی ئەکری بیژین کہ ماموستا مہولہ وی لہ
 بہرہ مہ کانی دا دووچاری ہندی کہ متہرخمی بوہ کہ بوونہ تہ
 مایہی قہرتی کارہ کہی. بہ نام لہ پلہوپایہی ئەو شاعیرہ کہم
 ناکہنہوہ. بہ لکوو دەبی وەک ئەزموون تہ ماشایان بکریت. بہ
 باوہری من ئەم بابہ تانہ زیاتر بو ئەوہ دەگہرہ پینہوہ کہ ماموستا
 مہولہ وی زیاتر لہ مونسبہ، یان وەک نامہ، شیعی نووسیوہ. بو
 خوشی دیوانہ کہی خوئی کوئہ کردوہ تہوہ و پیداچوونہ وەمی لہ سەر
 نہ کردوہ تا بژاری بکات. ئەگینا توانا و زہکای مہولہ وی جیگای

باس و گومان نیه و که توانج له بالاده‌ستیه‌که‌ی ناگریت. یان
لانیکه‌م من نامه‌هوی وه‌ها بکه‌م.

ژنده‌ر و سه‌رچاوه:

(تراژدی قدرت در شاهنامه - مسته‌فا ره‌حیمی)

آشنایی با نقد ادبی، دکتر عبدالحسین زرین‌کوب،

نمونه‌ی شیعه‌کاتم له تاو دیوانی مه‌وله‌وی، کۆکردنه‌وه و شرح

کردنی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریم موده‌ریس گرتوه.

سېمغۆ نېا بەك بۆ ھۆر امان

نوسینی: محمەد عەبدە ئەمین

كاتێك منیش وەك ھەموو كوردێكی خاسیژدۆست دەستمكرد بە خویندەنەوێ هۆنراوەكانی مهولهویی مەزن ھیندەدی پینە چوو ھۆگریان بووم و بوونە خولیای جوانخوازیی بیرو ھەست و دەروونم. ئەسەرەتادا دەمویست كە نارە و كە نار تەنكارەكانی گۆمی فراوانی هۆنراوەكانی تەبیکەم و كە موزۆر چەشە ئە هۆنراوەكانی وەر بگرم و خۆم لە قەرەدی فرەلایە نییە كانیان نە دەم. بەلام تەنكاوی چی! ھەر دەستمكرد بە چوونە ناوی بینیم كە نارەكانی وەك ناوەراستەكە قوڵ و بی یین بوون، ئیتز من ھیدی بە بی ئەوێ ئە شوینیكدا بگێرسیمەو خلیسكامە ناو ئەو دەبیایەو و نەرمە شە پۆلی یەك لە دوای یەكی ھونەری رەوانیژی رایدە پیچامە ناو كۆری نەرمە ناھەنگی پەر پەند و ەزموونی جۆراو جۆری ژیانەو. زمانیکێ ھۆنراوەیی سوک و ئاسان، واتای چروپر، مەبەستی رۆن و بیگری، کیش و ترپەیی نەرم و ناھەنگدار خوتووکی ھەستە نامادەکانیان دەدا و تامەرزویی دەدانی بەرەو رۆچوونیکێ قووتر و چەشەوەرگرتنیکێ مەزەدارتر. ئەو ریزەو دەمدا دەمدی مهولهوی ھەرگیز بۆی نەكراوە نەبیژنیت، ھەرگیز بۆی نەكراوە نەبەخشیت.

بیگومان لیکۆلینەو ئە ھۆنراوەكانی مەلا عەبدولرەحیمی تاوگۆزیی پایە بەرزدا نە بە تاکە یەك كەس، نە لە یەك دەرفەت و نە لە یەك لایە نیاندا تەواو دەبییت. بۆیە بریارمدا دەربارەیی یەك ئەو لایەنە بیھاوتا و

هونەرییانەى ئەو هونەرە و ئەو پیرۆزیرە بلیمەتە بدویم، کە ئەوەش لایەنى مۆیقاسازییە ئە دێر و وشە و پیتەکانی ناو هونراوەکانی و ڕەنگ دانەوهی ئەلای نێمەى خوینەرانی و گۆیلیگران.

ئەسەرەتادا پاش خویندنهوهی ریز دواى ریزی هونراوەکانی کە و تەمە خولیاى ئەوهی کە بۆچی ئەو هونراوەنە ئە ڕووی ئاوازدارى و مۆیقاسازییەوه تارا دەیهک یەك شیوهی و هاوردەزمییان پینوہ دیاربوو؟ ئەوه بەلامەوه نامۆبوو کە ئەو هونەرە مەزنە هەرتەنیا بە بەهرەمەندیتى خۆرسکیى خۆى هونراوهی وتییت و هەر لەبەر بووره پەیی بە هونەرە ڕەوانبیزییەکان بردییت، چونکە بەکارهینانی ئەو هونەرانه ئە و ڕادە بەرزدا پینچەوانەى ئەوهی پیندەوهتم. هەتا دەهات ئەو دەم بۆ دەردەکەوت کە مەولەوی سەرەرای بەهرەمەندییە خۆرسکییەکەى شارەزایی زانستیانه و ڕۆشنبیرانهى ئە هونەرە ڕەوانبیزییەکاندا هەبوو. بەلام سەبارەت بە ئاوازدارى و مۆیقاسازى پرسیارەکەم ئە لە هەر بەبى وەلام مایەوه تا گەیشتمە خویندنهوهی ئەو و چامەیهی کە وەلامى نامەکەى یان چامەکەى هونەرى ناودارمان (ئەحمەد بەگى کۆماسى) ی پیندەداتەوه، کە ئە هۆرامانەوه بۆى ناردبوو، نیت ئەویندا هەورى پرسیارەکەم ڕەوییهوه و تیکەیشتم ئەوهی پینووستبوونی ئاوازدارى و مۆیقاسازى ئەلای مەولەوی ئە چ ئاستیکى پلە بەرزدا بوو، ئەک پلەبەرز بەئکو ئە چ ڕاددەیهکى بیهاتوتاییدا بوو. بۆیەش دەئیم بیهاتوتایى چونکە باو ڕناکەم هیچ هونەریکی تر، ئەک ئەناو کورددا بەئکو ئەهەموو جیهاندا بۆنە و مەبەست و شیوازی دەبرینی بەو شیوه جوان و شوخە تیکەل بەیهکتر کردییت. چۆنیەتى ڕوودانى ئەوەش ئەوهیه وا ئە خوارەوه ئیى دەدویم، وەک نووسەرى بەرپز مەلا عبدالکریمی موددەریس دەیگیریتەوه کە :

نہ حمەدبەگى كۆماسى لە ھۆرامان دەبىت. شايبەكى گەورە و گەلەك
خۆشى تىادا دەگىردىت، بە بەزم و بەزمى رەشە ئەك ئەو شايبە گەرم
دەكرىت. ئەمەندە خۆش دەبىت خانۇى كۆماسى بە چامەبەك ئەو شايبە
لەوودەكەت و دەبىرەت بۆ مەولەوى. ئەحمەد بەگ لەو خۆشى و شادىبەدا
ھاوړى دىرەكەى دىتەووياد و خۆزگەى ئەو دەخوازىت ئەوئىش لەوى بووايە.
لەردەدا مە سووسەى ئەو دەكەم خانۇى كۆماسى وىستوويەتى ھەستى ناسك و
دەتەرىى مەولەوى بەھەزىنەت و بۆوتنى ھۆنراوہبەكى شايان و شىاو بەو
بەزمەرمە بچوئىنەت و زانويشنى ئاواتەكەى دىتەدى.

جا وەلامەكەى مەولەوى مەزەمان بۆ ئەحمەد بەگى ھاوړى لەسى
بەشادا لەرووى مۇسقىاسازىبەو خۆى پىشانەدەت. بەشى بەكەمى كە
بىرەتەبە لە دوو دىر ھۆنراوہ، تىاياندا بە تاسەبەكى گەرسەندوودەو
خۆشوازى لەنامە شىرەنەكەى دەكەت و بەمۇسقىاسازىبەكى ژىلەمۇبەو
دەفەرەموت:

نامەى ئەفتىنەت بەك رۇ باد ئاورد
كەبەى بلىسەى كوورەم زىباد كەرد
دەلەت جۆشۇ چۆن رۇى ئازادى
گەرمەى گەرم بەزمى پىرشادى

ئەبەشى دوودەمى ھۆنراوہكەدا دەكەوتتە لەدوودەى شايبى و رەشەبەئەكى
ھۆرامان و دىرتەرىن بەشى ھۆنراوہكەبە. ئالەم بەشەدا زەنگەى وشە و
خەنگەى پىتە پىرساز و ئاوازەكانىان وەك سىمفونىابەكى پايبەبەرز و
بەھاوتسا بەرگوى دەكەون. وشەو پىتەكانى ناو دىرەى ھۆنراوہكانى بە

شیوهیهک داوده ته پال یهک زیله و زایه لهیان هاوناهاهنگییهکی نهوتو ددهدن بهگویی خونینهر و گویلینگردا ههستدهکریت لهناو گهرمهکی رهشبه لهکیکی پیر له رهنگ و باقوبریق و بهزمورهزمی موسیقایهکی مهزنی کهم هاوتادا خویان هاویهشی دهکن. نا لهمهیه پیی دهوتریت سیمفونیا. ههرجاریک لهم چامهیه دهخویندمهوه، که له خویندنهوهی ههرگیز هیلاک نابم، جار دواي جار دنیا تر دهیم لهوهی نهگهر مهولهوی مهزیکژهنیک بوایه سیمفونیاکانی لهوانه ی بیتهوخن و موزارت و نهوانی تر که متر نه ده بوون، نهگهر بهر زتر نه بوونایه.

نینجا ههرموون با پیکه وه گوی له بهشی دووهه می نه و چامه زیرینه بگرین کاتیک نه و مروقه زرنکه، نه و هونه ره گوی سووکه، نه و چاوتیزه و نه و زمانپاراوه گه وه ره کانی نه و رهشبه نه که ی هورامان دههونیتته وه:

سه دای لاو هه ی لاو زه ی زهر زنجیر
سلسله و بانیسهر به نزی و لاکیر
زیله ی گواره و زره تگه ی زنگله ی زهر
له زه ی نه ونه مام له ره ی لیموی ته ر
شهوق زهرق بهرق، ههرق زهرکلاو
ورشه و پرشه ی خووی کوئم بو گولاو
شهقه و تهقه ی گهرم، چاپله و چیلله ی نه رم
چریکه ی وه ناز، تریکه ی وه شهرم
سه مای ده سمالان، ره مای نه وه سالان

نه‌مای مه‌لالان، نمای وه‌شجالان
 چفه‌ی گهردن که‌ج مهرگی من چیش واج
 خاین وه‌خه‌فته نه‌زان جگهرپاچ
 لاره‌ی قه‌تاره‌ی لاو شه‌ده‌لاران
 ئیشاره‌ی که‌م که‌م په‌نجه‌وشاران
 شاخه‌و شریخه‌ی خخشل نیمه‌ره‌نگ
 فره‌ی فوته‌ی شور پارژنوی گوئه‌نگ چه‌نگ
 خشه‌و خشپه‌ی خاس، ترپه‌ی په‌نجه‌ی که‌وش
 عیشه‌و نه‌زاکه‌ت گریشمه‌ی بی‌خه‌وش
 وه‌لیموی نالای کالای بالای شه‌نگ
 قرچه‌و چوقه‌ی جه‌رگ دل‌وه‌خه‌مان ته‌نگ
 خه‌میاو چه‌میای ناز نیمچه‌کناچان
 ده‌نگ هه‌ی شاباش نه‌وجه‌وان واپان
 شاباش شادی شه‌یدای شاباشان
 خاس خاس کزه‌ی سۆز ده‌روون خاش خاشان

له‌به‌شی سینه‌می چامه‌که‌یدا کاتیک ئیتر ربه‌ی هه‌نپه‌رکی و ره‌زمی
 موسیقا پیوستیی پینامینیت مه‌وله‌وی ساز و ناوازه‌که‌ خاموش و پر سۆز
 ده‌کات و ناوازداریه‌کی تر ده‌داته نه‌و دیره‌ ناخونوفاویانه‌ی کۆتایی چامه
 زیرینه‌که‌یی پی ده‌هینیت و به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ ده‌قه‌رموینت:

یاران یاوهران های دهردهداران
 بهیدی بکهردی من سه نکه باران
 جه نه حسی تاله و جه به دنیقبا لیم
 هرکو فرسه تن من یاگه خالیم
 رووی نه و شیوه نان دهی نه جهل بووری
 نهویه زم شیرین مایه ی هر شووری
 تا وهرهنگ زهره چوون خه زانه وه
 سیم ساف ههرس که سنه زانه وه
 هرلایی باده ی شه و قیوم وهره
 یه کسه هر سه ر چون گیان شاباشم که ردا
 خانو گیان نامان په ی نه ونه مامان
 گیان دان وه مؤهه ت په ی مه عدووم نامان

وهك گویتانلیبوو مهولهوی به توانای بهرزی، به لیزانی و دستایانه ی و
 هونه رمه ندیته یی شاره زایانه ی چ موسیقایه کی پر ناههنگ و بهزم و په زماوی
 نالاندووهته بونه و مه به ست، و به ههرکه سیکیان چ شیوازیکی دهر برینیان نه
 که شکه لانی هونراوه بیژیدا پیکهیناوه.

نیستا نه کوتاییدا پیم باشه که بلیم هیچ کام له هونراوه و چامه کانی
 نه و هونه ره ریژدار و به شکویه مان ناویشانی پیوه نیسه، بویه ریگه م به
 خوم دا نه و چامه زیرینه گه وه رداره ی ناوینیم (سیمفونیا یهک بو هورامان).
 هیوادرم نه وانی تریشی ههریه که یان ناویکی گونجاوی بو بدووزیته وه.
 هزار سلاو له گیانی پاک و زیندووی نه و هونه ره مه زنه مان، مهولهوی
 خوشه ویست و پیروز.

مہولہ وی و بنہ مالہ کانی عیلم و زانست

کورتہ باسینک لہ چند روداویکی ژئیانی مہولہ وی و چند بہرہ می

بلاونہ کراوی

تہ گہر بہ میژوی تہدہ بی کوردیدا چاویک بخشینین دہینین بہ شیکی
 زوری تہم میژوہ روون نیہ ہہ بہت تا زہمانیک کہ پاشماوہی زانایانی
 کورد لہ تاریکی سوچی مالاندایہ و لہ ناوہندیکا خر نہ کراوہ تہوہ. تہو
 تاریکیہ روون ناپیتہوہ. یہ کی لہو کہ سانہی کہ لہ بناغہ کانی شیعی
 کلاسیکی کوردی تہ ژمیبری سہید عہ بدوالرہحیمی تاوہ گوژیہ. کہ ہہر
 چند بہرہ می شیا و گرنگی لی بہ جی ماوہ و تہمرو لہ بہر دہستی
 ٹیمہ دایہ بہ لام بہ شیکی زور لہ ژیان و شیعرہ کانی تہمرو لہ ٹیمہ ونہ و
 ناگاداریمان بہ سہریدا نیہ. ٹیمہ چون دہتوانین ناگاہی و زانستی خویمان
 بہ سہر ژیان و بہرہ می زانایانمان زیاد بکہین؟ بی گویمان تہم پرسیارہ
 یہک ولامی ہہیہ تہوہش گہران بہ ناوچاوہ کانی کوردستان و بہ تاییہت
 بہ بنہ مالہ کانی عیلم و زانست دایہ. چونکو ہیچ بنہ مالہ ییکی زانست لہ
 کوردستاندا نہ بوہ و نیہ کہ بہرہ می مہولہ وی لہ لانہ بوبی و نہ بی. تہم
 وتارہی من بہرہ می گہشتیکہ بہ ناو کتیبخانہی چند بنہ مالہ ییکی زانست
 پەرور لہ کوردستانی ٹیراندا کہ چند روداوی ژئیانی مہولہ وی دہر
 دہخات و چند پارچہ شیعی بلاو نہ کراوہیشی ناراستہی ٹیوہی
 خوشہ ویست دہ کری. وتارہ کہ دووبہ شہ بہ شی یہ کہم تہو بنہ مالانہی کہ

هۆگری شیعیری مهوله‌وی‌یان مهوله‌وی نیزم بوون و دوههم ئهو بنه‌مالانه‌ی که له‌گه‌ل مهوله‌ویدا دوستایه‌تی و پێوه‌ندیان بوه.

به‌شی یه‌که‌م: له‌م به‌شه‌دا من یه‌ک نه‌مونه‌ دێنم: یه‌کی له‌ زانیانی گومنامی کورد ماموستا سه‌یدمه‌مه‌د سادقی حسه‌ینی ناوبانگ به‌ «هه‌بیه‌ت» ه که له‌ سالانی ۱۲۹۶ تا کو ۱۳۵۵ کۆچی ژیاوه، ئهم زانا پایه‌ به‌رزه‌ زیاتر له‌ سه‌د به‌ره‌مه‌می به‌ کوردی، فارسی و عه‌ربی لی به‌ جی ماوه که کۆکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی دیوانی شیعیری شاعیرانی کورد وه‌کو نالی، مهوله‌وی، سالم، کوردی، شیخ سه‌لیمی سنه‌یی، مه‌لا خزری پرواری، خاکی سلیمانی، مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی و ... یه‌کی له‌ کاره‌ به‌ بایه‌خه‌کانی ئه‌وه (۱). ماموستا هه‌بیه‌ت سی که‌شکو‌لی نایابی شیعیری هه‌یه که یه‌ک له‌وانه‌ تابه‌ت به‌ مهوله‌ویه. ئهو دوانه‌ دیکه‌یشیان شیعیری شاعیرانی کورده (۲) له‌ باسی مهوله‌ویدا و له‌ غه‌ره‌زه‌کانیدا له‌ زۆر شوپندا بیرو رای خۆی سه‌باره‌ت به‌و شیعرانه‌ ده‌ربرپوه و ئهم بیرو رایانه‌ جیاوازی له‌گه‌ل نوسخه‌ چاپیه‌کاندا هه‌یه‌ چهند نه‌مونه‌ییک: له‌ پارچه‌ی ۵ پیتی «ب» ل ۷۳ دیوانی مهوله‌وی چاپی مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌ریس

بولبول گولشهن بی نام و نه‌نگی

ته‌زه‌ رو سه‌ر سه‌رو باغچه‌ی بی ره‌نگی

نوخته‌ی ئینته‌های دائیره‌ ته‌مام

نه‌ی ده‌س نه‌ی چی تووتی دیای جام (۳)

ماموستای موده‌ریس نوسیویانه «مهوله‌وی به‌م پارچه‌ شیعیره‌ قسه‌ له‌گه‌ل روحانیه‌تی شیخ حسه‌نی مه‌ولاناوا ئه‌کا. هۆی دانانی قه‌سیده‌که‌ش ئه‌وه‌یه‌ گه‌وره‌ مائیکی جاف له‌ گه‌رمیانه‌وه‌ رویشتوه‌ بو‌هاوینه‌ هه‌وار بو‌

نزیکى دئی مهولاناوا له ناوچهی سهقز له کوردستانی ئیران. خیزانی کابرای
هاوینه خور کچی شیرى مهولهی ئه بی بهم بوئه یه وه مهولهوی داوا له شیخی
مهولاناوا ئه کا که به هیممه تی خوئی چاوی لی بی» (۴).

له نوسخه ی ماموستا هه بیهت دا نوسراوه: «وقتی که پریزاد خانم دختر
محمد پاشا مجنوننه شده به سر مرقد شیخ حسن مولان آبادیش برده اند مرحوم
معدومی این کلام را خدمت شیخ مرقوم فرموده است» (۵)، واته کاتی که
په ریزاد خانمی کچی محمه د پاشا شیتی سهری لی ئه دا، ئه بیهن بو سهر
قهبری شیخ حسن، مهوله ویش ئه م پارچه شیعره ی نویسه و قسه ی له
که ل روحانیه تی شیخ کردوه.

پارچه ی ۲ پیتی (ب) ل ۹۴

پای شادیم دیسان ماران گهسته وه

نه پیاله ی چه م ژار تو بهسته وه

سه نه م په ره ست نیم سه مه د ناسه نان

دووی کووره ی ده روون شیوه ن راسه نان

تا له ئاخردا ئه لی:

ئه ی ره سوول ئارو شه و قش په رواز دا

وه نازو ئه عزاز کارتو ساز دا

رجم هه ن فهردا ئه و گه رده لول دا

بو بهری نه ژیر سای ئه و ره سوول دا (۶)

ماموستای موده رییس سه بارهت به «ئه ی ره سوول» نویسیوانه: «ئه م
فروستاده یه که عیزارئیلی مه لائیکه ی گیان کیشانه» به لام له م نوسخه دا

نوسراوه: «رسول نام کسی است که تجهیز و تکفین آن مرحوم به اعزاز قرار داده»: واته: رهسورل ناوی ئه و کسه‌یه که کفن و دفنی عه‌بدوسمه‌دی مار پیوه‌درای به‌ریز و حورمه‌ت کرده.

ئه‌م نوسخه‌ی ماموستا هه‌یه‌ت گه‌لیک حیوازی به‌رچاوی تریشی له ده‌ق شیعره‌کان و بو‌چونه‌کاندا هه‌یه.

به‌لام به‌شی دوه‌م که داکوکی ئه‌م وتاره‌م زورتر له سه‌ریه‌تی باسی ئه‌و بنه‌مالانه‌ی ده‌کا که له‌گه‌ل مه‌وله‌ویدا پیوه‌ندی و دو‌ستایه‌تیا ن هه‌بوه وه تا‌کو ئیستا کس باسی لینه‌کرده. یه‌کی له زانایانی گومنامی کورد که دانیشتوی گوندی ده‌ره‌دزان ناوچه‌ی سارالی شاری دیوان‌ده‌ره بوه شیخ عه‌بدولقادی ده‌ره‌دزانیه که له بنه‌ماله‌ی شیخانی مه‌ردو‌خیه وه له‌گه‌ل مه‌وله‌ویدا دو‌ستایه‌تی بوه. له که‌شکو‌لیک دا که ئیسته له لای منه‌وه زیاتر له ۷۰۰ لاپه‌ریه و هه‌موی به‌خه‌تی ماموستا سه‌ید محمه‌د سادقی حسه‌ینی ناوبانگ به «هه‌یه‌ت» ه نامه‌ییکی مه‌وله‌وی هه‌یه که.

بو ئه‌م شیخ عه‌بدولقاده‌ی نوسیوه من زور ناگاداریم به سه‌ر ژیا‌نی شیخ عه‌بدولقادر نیه، له چ سالی‌کدا له دایک بوه و که‌ی کو‌چی دوای‌ی کرده، له کوی خویندویه‌تی ئه‌ونه روونه خه‌کی گوندی ده‌ره‌دزان بوه. نامه‌کی مه‌وله‌وی به زمانی فارسیه و له ناوه‌پو‌کی نامه‌که‌دا پارچه شیعریکیش کوردی هی‌ناوه، له ناوانه‌که‌دا ناوی چهند کس براوه که له لام زورر ناسراو نین و ئه‌مه‌ش ده‌قی نامه‌که:

المولوي الي شيخ عبدالقادر درمذران

عرض مي‌شود که در عرض این آمد که لشکر غم بی‌عدد و مایوس از اعانه و مدد و تشبث به ذیل عاطفت فخرالدین عبدالصمد بودیم و اظهار به قدرت قادر

می نمودیم بوی فرح را نشنیدیم و روشنایی را از هیچ گوشه ندیدیم ناگاه در گوشه کاغذ جناب محبوب القلوب شیخ عبدالصمد پرتوی را که متضمن بینانی دیده بارمد بود یافتیم الحمدلله الذي اذهب عنا الحزن نسیم گله از گردنه عباراتش به مشام جان می رسید.

آنچه من می بایدم گفتن تو می گویی به من

شکر می گویم که این هم هست نوعی ز اتحاد

استغنا صفتی است که خاص سلسله عزیزه اهالی آن حوالی و حواشی است. اگر التفات می فرمودند خارق عادت بود که اظهار می نمودند ولی این گدای بیچاره را اظهار عادت خود که تواضع و نیازمندی لازمه اوست چه فائده در هر صورت به عبارت دیگر جوابی ضرور است.

دلن نهر پر دهر دهر مه یلهش سهردهن

نهر لوتف و نهر قار رو وه لاش که ردهن

نهی هو چند وه ختن جهلای من نیهن

نه زانام نهر کام دزان بیهن

نای نهی لا و لام که رده هول دهر دم وهر د

شون نهو شون که ردهش هوژا و هوژم که رده

شون لوا ویرد وه گشت هوژاندا

نا خرسی وه شیو دهره دزاندا

مه حبوسش تا چند نازارش تاکهی

پهی وه تن تاکهی ئیزنش نمدهی

ئه‌گهر ئاما وه تاوان هه‌ی تاوان

قه‌بو‌له‌ن به دل هه‌ر چیت فه‌رماوان

خیردار نشدن از این گدازش و بیهوشی از این نگارش و سفارش گرفتاری
عیش آه آلوده سرکاری در این حالت پیری و بی‌اختیار است.

در جوانی کن نثار دوست جان

رو عوان بین ذلك را بخوان

راست که بی‌گنر بر پل صراط به جنت رسیدن مشکل است (۷).

یه‌کی تر له بنه‌ماله‌کانی زانست له کوردستان‌دا بنه‌ماله‌ی حاجی شیخ
مسته‌فا سه‌قزیه:

حاجی شیخ مسته‌فا خه‌لکی جوانرۆ بوه که دوای ته‌واو کردنی خویندنی
مه‌لایه‌تی چوه‌ته ته‌ویله له خزمه‌ت شیخ عوسمان سیراچه‌دین یه‌که‌م
ئییجازه ته‌ریقه‌تی وه‌رگرتوه و به ئه‌مری شیخ چوه بو سه‌قز و له سالی
۱۲۶۸ کوچی له سه‌قز خانه‌قای دروست کردوه، حاجی شیخ مسته‌فا
زاوای شیخ سیراچه‌دین بوه و عاده‌له خاتونی کچی خیزانی بوه (۸).

له کتییکی ده‌سنوسدا که ماموستا سه‌ید محمه‌د سادقی هه‌بییه‌ت
نوسویه‌ته‌وه پارچه شیعریک هه‌یه که له سه‌ر دیریدا نوسراوه شیعری
مه‌وله‌ویه. و به بروای من روی ده‌می مه‌وله‌وی له حاجی شیخ مسته‌فای
سه‌قزیه: شیعره‌که به‌م چه‌شنه‌یه و تاکۆ ئیستا بلاو نه‌بوه‌توه‌وه.

که‌چی عه‌رق چهن ماوه‌رو ده‌ردا

با خاک عالم نه‌که‌م و سه‌ردا

شیخی پور جمال جه بین نورانی

خه لیفه‌ی عزیز عوسمان سانی

فدای نامت بام نامت مسته‌فا

جه سه‌قز نامای له ئه‌فشار دای سه‌فا

چ بهد ئیقبا لیم زو ته‌شرفیت بهرد

سه‌یر گولباخچه‌ی توم ته‌واو نه‌کرد (۹)

یه‌کی تر له بنه ماله‌کانی عیلم و زانست و ئایینی له کوردستان ماله‌ی شیخانی مه‌ردوخه‌بین لقیکی ئه‌م بنه‌ماله‌ که دانیشتوی گوندی قزل‌بلاقی ناوچه‌ی سارالی شاری دیوان‌ده‌ره بون له گه‌ل مه‌وله‌ویدا پیوه‌ندی و دوستایه‌تیا بوه. شیخ محمه‌د قزل‌بلاقی که یه‌کی له زانایانی ئه‌م بنه‌ماله‌یه وه سالی ۱۳۶۳ ی کوچی، کوچی دوایی کردوه. کتیبیکی نوسیوه به ناوی «مراه الاخلاق فی مشائخ قزل‌بلاق» که میژوی ژبانی خو‌ی و چوار که‌س له ئه‌جدادی خو‌ی به وردی نوسیوه. یه‌کی له تابه‌تمه‌ندی‌کانی ئه‌م کتیبه که له هیچ کتیبک دا ناینری ئه‌وه‌یه که نوسه‌ر لیستی ئه‌و کتیبانه‌ی که له کتیبخانه‌که‌یاندا بوه نوسیویه‌ته‌وه وه ئاماژه‌یشی به‌وه کردوه که ئه‌م کتیبانه له کو‌ی نوسراونه‌ته‌وه و بو‌کی نوسراون و له کو‌ی نوسراوه وه بو‌کی نوسراوه.

ئه‌م کتیبه به زمانی عه‌ره‌بیه و تاکه نوسخه‌که‌ی که به خه‌تی نوسه‌ر خو‌یه‌تی له لای منه. شیخ یه‌حیا قزل‌بلاقی باپیری شیخ محمه‌د قزل‌بلاقی که له سالی ۱۲۲۹ له‌دایک بوه له سالی ۱۲۹۳ ی کوچی له دونیا ده‌رچوه له گه‌ل مه‌وله‌ویدا پیوه‌ندی نزیک بو.

له کتیبی «مراه الاخلاق» دا دو جار باسی مهوله‌وی کراوه: یه کهم، له لاپه‌ره‌ی ۶۱ ده‌سنوسه که‌دا کاتی که باسی کتیبه‌کانی شیخ یه‌حیا کراوه، نوسراوه: شیخ یه‌حیا عه‌قیده فارسیه‌که‌ی مهوله‌وی نوسیوه‌ته‌وه و له ناخری نوسینه‌وه‌که‌ی دا نوسیوه‌تی، «تمت شد عقیده منظومه فارسی من مصنفات قطب العارفین مولانی در دنیا و آخرت مولوی السید عبدالرحیم الشهیر بمعدوم فی خدمه مدظله علینا و افادنا ببرکه بقانه فی قریه جانوره بید الاقل العاصی یحیی ابن المرحوم الشیخ عبدالله القزلبلاقی، بعضی از تنسیخ این نسخه شریفه از جهت کمک به فقیر به خط اخوی شیخ اسماعیل و کمی به کتابت اخی شیخ عزیز جانوری نوشته شده فی سنه ۱۲۸۹ ک تسع و ثمانین و ماتین و الف» (۱۰)

واته: ته‌واو بو نوسینه‌وه‌ی عه‌قیده فارسیه‌که‌ی گه‌وره‌و سه‌روه‌ی ئیمه له هر دو دونیادا سه‌ید عه‌بدولره‌حیم مه‌شه‌ور به مهوله‌وی له خزمه‌تیدا، که سایه‌ی له سه‌ر ئیمه هر به‌رده‌ورام بی و به‌ره‌که‌ت و فائیده‌شی به ئیمه‌ش بگا، له گوندی جانه‌وه‌ره، به ده‌ستی یه‌حیا کوری خوا لی خوشبو شیخ عه‌بدواللا قزل بلاقی، له نوسینه‌وه‌ی ئهم شیعرانه دوو برای خوشه‌ویستم شیخ ئیسماعیل و شیخ عزیز جانه‌وه‌ری یارمه‌تیاں داوم، له سالی ۱۲۸۹ .

دوه‌م: له‌لاپه‌ره‌ی ۶۸ مره‌ه الاخلاق دا سه‌باره‌ت به شیخ یه‌حیا ده‌نوسی: شیخ یه‌حیا له کوتایی عومریدا له باره‌ی گوزه‌رانی ژیا‌نه‌وه وه‌زعی زور باش ده‌بی و تا نه‌و راده‌ی که له ده‌سی دی کاری خیر له ریی خوا ئه‌کا... و له دریزه‌ی باسه‌که‌ی ئه‌لی شیخ یه‌حیا به‌هار و هاوین له

گوندی قزلّ بلاق دانیشتوه وه له وهرزی زستاناندا زستانی چوته
 کهرکوک وه له خزمهت شیخ علی کوری شیخ عبدولرحمانی خالسی
 تاله بانیدا بوه، وه زستانیکیش چوته شاری سنه و له خزمهت شیخ
 محهمد ده ژنی مه شهور به فخرولعوله ما ده بی، زستانیکیش چوته
 گوندی کاشتر سهر به جوانرۆ و له گهل ناموزاکانی که ههمو زانا و
 خواناس بوون هه لّس و کهوتی بوه. و له وانه زانای به نوابتگ و خواناس
 سهید عه بدولرحهیم نوابتگ به مه عدوم و مه شهور به مه ولهوی بوه.
 هه لّبهت مه وله ویش شیخ یه حیای خووش ویستوه و بو سهردانی هاتوه بو
 گوندی قزلّ بلاق پیس ئه وهی شیخ یه حیا له دونیا ده رچی. (۱۱)

به شیکی زۆر له کتیبخانهی زانایانی گوندی قزلّ بلاق ئیسته له لای منه،
 له پهراویزی ئیساغۆجیکی زۆر کۆن دا چه ند لاپه ره ی نۆی چه سپاندراره و
 پارچه شیعر هاتوه که جیگه ی سهرنجه، به تایبهت له پارچه شیعره که دا
 وشه ی «مه عدوم» براوه.

له وانه یه که شیخ یه حیا قزلّ بلاق یه که سیکی دیکه بو مه ولهوی
 نوسیبتی و له ناو شیعره که دا گله له خولفی وه عده ی مه ولهوی کردوه.

سلام بنده ی جه خدمهت مه حروم

یاونه ئاستانه ی شای مانه ند مه عدوم

جوپه ی عه ر که رلیش په ری موده عا

المؤمن اذا وعد وفا (۱۲)

هیوادارم هه مومان قه دری پاشماوه ی زانایانمان بزانی و له وشه به
 وشه و دیر به دیریان که لک وه ر بگرین وه هه ولئیکیش بده ی بو ریکخستنی
 ناوه ندیک واته «دار المخطوطات» ی بو کو کردونه وه ی ئه م ئاسه واره.

والسلام علیکم و رحمه الله.

سہرچاؤہ کان:

۱- بؤ ناکاداری زیاتر لہ سہر ژبان و بہرہمہ کانی ماموستا ہہیبہت: بروانہ: دیوان اشعار سید محمد صادق حسینی (ہیبہت) بہ کوشش: صباح حسینی ج انتشارات پرتو بیان سنندج ۱۳۸۶ .

۲- ہہر سی کہشکوٹہ کہی ماموستا ہہیبہت لہ لای منہ.

۳- دیوانی مہولہ وی، کو کردنہوہ و لیکوٹینہوہ و لیگدانہوہ، لہ سہر نوسین: مہلا

عہدولکھریمی مودرس چاہمہنی محہمدی سہقر

۴- سہرچاؤہ پینشو ل ۷۳

۵- کہشکوٹی مہولہ وی، نوسراوی ماموستا ہہیبہت، دہسنوس ل ۲۶

۶- دیوانی مہولہ وی ل ۹۹

۷- کہشکوٹی ماموستا ہہیبہت ل ۲۰

۸- بروانہ: تذکرہ سادات وصلحاء، شرح احوال و شجرہ سادات کرام و مشایخ عظام اسلام در منطقہ سقر، تالیف و تحقیق: عمر فاروقی، ج سقر ۱۳۷۶ .

۹- کہشکوٹی دیکہی ماموستا ہہیبہت ل ۱۸۰

۱۰- مراہ الاخلاق فی مشایخ قزل بلاق دہسنوس.

۱۱- مراہ الاخلاق ل ۶۷ و ۶۸، بہ شیک لہ دہقہ عہرہبیہ کی ہم شیوہیہ: «ثم استغنی

فی اواخر عمره و میا الله له بفضلہ اسباب المعاش کما یتمنأہ فصرف شکرالله عنان الہمہ لاعداد زاد المعاد و جامد فی ترویج الشریعہ و تعمیر المساجد و احترام العباد ... و فی الربیع یتوطن فی قریہ قزل بلاق ... و فی الشتاء یسافر الی العلماء و العرفاء فی غایہ الاشتیاق و یستفیظ من بحر علومہم و معارفہم ما اطاق مما افاق فیصرف عمرہ شتاء فی بلدہ کرکوک فی خدمہ العالم العارف المحدث المرشد فی الطریقہ القادریہ الحاج الشیخ علی نجل القطب الربانی الشیخ عبدالرحمن المتخلص بنجالس الطالبانی و شتاء فی بلدہ سنندج فی خدمہ علمانہا العرفاء خصوصاً الشیخ محمد الدزنی الملقب بفخرالعلماء و شتاء فی قریہ کاشتر من محال جوانرود یستفید من بنی اعمامہا العلماء و العرفاء فوائد الدروکان حضرہ الوارع العلامہ العارف الربانی السید

عبدالرحیم الکرد التاجوزی المتخلص بمعدوم المشهور بمولوی
یحیه و یحیی الی قزلبلاق و تشرف قبل الممات . . . . .».

۱۲- ئیساغوجی دهسنوس، سالی نوسینهوه‌که‌ی نه‌نوسراوه به‌لام زور کوته و هندی
زه‌رافه‌تکاری له سهر کراوه.

به سپاسه‌وه: ئیران - کوردستان - سه‌قر

سه‌باح حسه‌ینی

ماجیستی زمان و نه‌ده‌بی فارسی

